

# TISDAGEN DEN 5 MAJ 2009

## ORDFÖRANDESKAP: ROURE

*Vice talman*

### 1. Öppnande av sammanträdet

*(Sammanträdet öppnades kl. 9.05.)*

### 2. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer (tillkännagivande av ingivna resolutionsförslag): se protokollet

### 3. Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, behandling av personuppgifter och integritetsskydd - Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster - Europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer - Frekvensband som ska reserveras för mobilkommunikation (debatt)

**Talmannen.** – Nästa punkt är en gemensam debatt om

– en andrabehandlingsrekommendation (A6-0257/2009) från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentet och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)) (Föredragande: Malcolm Harbour),

– en andrabehandlingsrekommendation (A6-0272/2009) från utskottet för industrifrågor, forskning och energi om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (16496/1/2008 – C6-0066/2009 – 2007/0247(COD)) (Föredragande: Catherine Trautmann),

– en andrabehandlingsrekommendation (A6-0271/2009) från utskottet för industrifrågor, forskning och energi om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer (Gert) (16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)) (Föredragande: Pilar del Castillo Vera), och

– ett betänkande (A6-0276/2009) av Francisca Pleguezuelos Aguilar för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 87/372/EEG om vilka frekvensband som ska reserveras för det samordnade införandet av allmänt tillgänglig, alleuropeisk, cellulär, digital, landbaserad mobilkommunikation inom gemenskapen (KOM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)).

**Malcolm Harbour, föredragande.** – (EN) Fru talman! Det är en förmån att denna förmiddag få inleda denna mycket viktiga debatt och uppmana våra kolleger att stödja den reform av telekompaketet som vi har framför oss.

Jag betonar att det är en reform. Som ni hörde har fyra föredragande arbetat med delar av detta. När det gäller den centrala reformen av paketet vill jag ge ett erkännande till mina kolleger Catherine Trautmann och Pilar del Castillo Vera. Vi har haft ett mycket nära samarbete under sammanställningen av detta paket.

Det är en viktig reform eftersom det befintliga paket som jag och mina kolleger arbetade med under 2001 och 2002 har haft mycket bra effekter för EU:s ekonomi. Vi har en blomstrande och dynamisk kommunikationssektor med konsumenter som är aktiva på marknaden. Men genom denna reform moderniseras denna och mina kolleger kommer att förklara vilka områden de tänker arbeta med. Det viktigaste är att detta stärker paketet inför nästa årtionde. Parlamentet har gjort betydande förbättringar under denna andra behandling.

Vi vill alla tre tacka det franska ordförandeskapet för att de i november gav oss en gemensam ståndpunkt som har möjliggjort för oss att lägga fram detta förbättrade paket för er i dag, vid den sista sammanträdesperioden under denna mandatperiod. Det är avgörande för EU:s konsumenter och EU:s ekonomi att vi ger detta ett kraftfullt stöd vid vår omröstning i morgon.

Som alltid med dessa komplexa frågor har jag haft ett fantastiskt samarbete med min egen grupp av skuggföredragande – Bernadette Vergnaud, Cristian Buşoi och Heide Rühle. Jag vill också tacka gruppen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter och inrikesfrågor, som leds av Alexander Alvaro. En viktig del av mina reformer inkluderar direktivet om integritet och elektronisk kommunikation, som de har behandlat.

Under mina fyra minuter denna förmiddag har jag inte tid att i detalj gå igenom alla punkter och alla förbättringar som vi har gjort. Det kommer att komma mycket information om detta senare. Jag vill bara ge er en känsla för vad vi har uppnått och vad vi eftersträvar.

I detta direktiv har vi på ett betydande sätt förbättrat konsumenternas och användarnas rättigheter på det elektroniska området. Konsumenterna behöver ges större möjligheter att välja mellan de kommunikationstjänster som erbjuds och för detta ändamål har de rätt till information. De har rätt till rättvisa avtalsvillkor och villkor som inte binder dem under långa perioder till vissa leverantörer. De har rätt till en larmtjänst av god kvalitet, tillgång till samhällsinformation via Internet samt telekommunikation. Framför allt har de rätt att få sina uppgifter skyddade inom området elektronisk kommunikation. Vi kommer att få höra mer om detta senare. Vi behöver även göra det möjligt för lagstiftare att se till att dessa rättigheter också genomförs på rätt sätt. De finns alla inkluderade i detta förslag.

Det är mycket viktigt att betona att det här är ett förslag som ger möjligheter. Det är inte ett förslag som på något sätt begränsar människors rättigheter på Internet eller som begränsar tjänster över huvud taget. Vi vill ge konsumenterna denna möjlighet att välja och det är detta som kommer att öppna tjänsterna.

Jag vill avsluta mitt första anförande genom att säga följande: Ett enormt antal personer har arbetat med detta förslag och vi har haft fantastiska resurser bakom oss. Jag vill särskilt nämna Peter Traung från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, Luca Vusaggio, vår juridiska rådgivare, och Lindsay Gilbert från vår grupp, som alla har haft ett nära samarbete med min assistent Sheena Gooroochurn. Vi har fått ett mycket bra stöd från kommissionen, från Peter Rodford och från kommissionsledamoten själv och hennes administration, och även från rådets sekretariat under ledning av Eva Veivo. Jag nämner detta eftersom jag tror att många utanför inte inser arbetets omfattning och vårt engagemang i utarbetandet av dessa komplexa texter. Jag ser fram emot ert stöd för detta i morgon eftersom det är så viktigt för allas vår framtid.

**Catherine Trautmann, föredragande.** – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! I morgon ska vi rösta om telekompaketet, det sista steget som kommer att markera slutet på månader av arbete och förhandlingar som lett fram till denna kompromiss, som nåddes efter mycket träta med rådet på grund av att de tre institutionerna från början hade mycket olika ståndpunkter.

Först av allt vill jag mycket uppriktigt tacka Pilar del Castillo Vera, Malcolm Harbour, Francisca Pleguezuelos Aguilar, skuggföredragandena, de politiska grupperna, ordförandena för utskotten och deras sekretariat, rådets ordförandeskap samt Europeiska kommissionen för deras outtröttliga arbete under dessa långa månader, och jag vill tacka alla de kolleger som har valt att ha förtroende för mig genom att ge mig sitt stöd.

Detta paket medför åtskilliga fördelar, som är viktiga för konsumenterna eftersom de ger bättre tjänster till rättvisare priser. Telekommunikationerna kännetecknas faktiskt av sin påverkan på vardagslivet och spelar naturligtvis en uppenbar social roll som ett medel för utveckling och tillväxt.

Enbart telekommunikationssektorn ger mer än 3,5 miljoner arbetstillfällen och står för en allt större andel av den europeiska ekonomin – närmare 3,5 procent. Noga reglerad konkurrens medger en balans mellan gamla och nya operatörer och säkerställer en betydande tillväxt för sektorn tack vare rättslig säkerhet, något som i sin tur uppmuntrar till investeringar.

Det är därför som vi i denna förhandlingsrunda tillsammans med mina kolleger och våra skuggföredragande har kämpat för att skapa en rättslig ram som ska gynna alla. Utskottet för industrifrågor, forskning och energi godkände det nästsista steget i lagstiftningsprocessen i april genom att anta den övergripande kompromissen om mitt betänkande och Pilar del Castillo Veras betänkande med en mycket bred majoritet.

Vi har lagt grunden till en stabil kompromiss som förhoppningsvis kommer att få ert fulla stöd i morgondagens omröstning – vid sidan av Malcolm Harbour och Francisca Pleguezuelos Aguilar betänkanden.

Jag skulle också vilja återkomma till ändringsförslag 138/46 och klargöra textens mening och räckvidd, som ligger till grund för parlamentets och rådets avtal, det så kallade sista möjligheternas kompromiss. Alltsedan omröstningen om detta ändringsförslag i första behandlingen har rådet fortsatt förkasta det fullständigt, utesluta det från sin gemensamma standpunkt och vägra att omnämna det i skäl eller artiklar.

Europaparlamentet har visat sitt engagemang för detta ändringsförslag genom att inbegripa de centrala delarna i ändringsförslag 46 i kompromissen: försvar av friheter, rätten till ett domslut och rätten att vända sig till en domstol – det uttryck som ligger mest i linje med de rättsliga myndigheternas yttrande – och har infört två ytterligare bestämmelser för Internetanvändare: bekräftelsen av Internets avgörande roll i utövandet av grundläggande fri- och rättigheter, med särskild hänvisning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Andan och lydelsen i ändringsförslag 46 har därmed beaktats och utvidgats till fördel för användarna, och medlemsstaternas förkastande av detta ändringsförslag på grundval att Europaparlamentet inte kan genomföra en ändring i deras interna rättsliga organisation – något som skulle krävas för att genomföra detta ändringsförslag – har på så sätt undvikits.

Dess placering i artikel 1, som gäller räckvidden och målen, gör i grunden detta förslag till en princip som gäller alla direktiv i paketet, särskilt när det gäller tillträde och tjänster. Detta korregerar därför den rättsliga svaghet som uppstod när ändringsförslag 46 förbands med artikel 8, i vilket de nationella tillsynsmyndigheternas uppgifter fastställs.

Vi har ett val: att stödja ändringsförslag 46 som det står skrivet, och därmed återförvisa hela telekompaketet till ett förlikningsförfarande som kommer att återinleda diskussionen om alla de punkter som fastställdes i förhandlingarna och leda till att det ogillas på grund av medlemsstaternas massiva motstånd mot detta ändringsförslag, eller att stödja den nya lydelsen i ändringsförslag 46, i vilket respekten för grundläggande friheter säkerställs, och därmed bekräftar det som parlamentet antog vid omröstningen om Lambrinidisbetänkandet.

Jag vill tillägga att närvaron av artikel 1.3a och dess skäl måste beaktas vid direktivets införlivande, och att de kommer att göra det möjligt för parlamentet att lagstifta i efterhand.

Ställda inför detta omöjliga val, uppmanar jag er att tänka på vårt framtida arbete under nästa valperiod, då vi bland annat kommer att inrikta oss på samhällsomfattande tjänster, men även på innehåll och immaterialrätt, och jag uppmanar er därför att stödja det nya förslaget, i ett försök att likställa rättigheterna för anställda, konstnärer och Internetanvändare.

**Pilar del Castillo Vera, föredragande.** – (ES) Fru talman! Jag vill, liksom de andra föredragandena Catherine Trautmann och Malcolm Harbour, börja med att tacka dem, för det första för det ovanliga tillfälle som jag fick att arbeta med denna reform av EU:s förordning om telekommarknaderna, eftersom det, enligt min mening och min fortfarande begränsade erfarenhet av parlamentet, har varit en samarbetsmodell mellan olika ledamöter från olika grupper. Så tack så hemskt mycket.

Härnäst vill jag naturligtvis tacka alla som har bidragit: skuggföredragandena och särskilt sekretariatet för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, som jag anser har spelat en fullständigt avgörande roll när det gällde att nå denna punkt. Jag vill också tacka kommissionsledamoten och kommissionen för att ha underlättat alla de svåra trepartsförhandlingarna.

Jag vill även påminna om det arbete som utförts av det tjeckiska ordförandeskapet, från de allra första vacklande stegen ända fram till denna punkt då det tjeckiska ordförandeskapet har visat prov på sant ledarskap i rådet. Jag vill särskilt tacka för de insatser som det har gjort.

Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Detta är en reform av en förordning som påverkar en nyckelsektor för EU:s framtid: nyckeln till medborgarnas välfärd och nyckeln till att ta sig ur

den djupa kris som våra ekonomier nu befinner sig i, inom EU och på andra platser, men för tillfället talar vi om Europeiska unionen.

Om det finns en industri som verkligen kan tillhandahålla den katalysator och stimulans som vi behöver för att ta oss ur denna kris, är det just precis informationstekniken och kommunikationssektorn, det vill säga sektorerna för elektronisk kommunikation och telekommunikation. Det är av denna anledning som det är så oerhört viktigt att vi har nått detta avtal, då det kommer att hjälpa oss gå vidare med en inställning som jag anser är den mest avgörande: att vara vidsynta, se framåt, förkasta protektionism och i stället uppmuntra till konkurrens och konkurrenskraft. Denna sektors roll är avgörande för detta.

När det gäller paketet – olika aspekter av de olika betänkandena har redan nämnts – vill jag bara nämna, som föredragande till detta betänkande, inrättandet av ett nytt organ för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation, ett viktigt redskap för att se till att de regler som vi ska anta i morgon i den nya förordningen tillämpas konsekvent inom hela unionen. Att det i praktiken råder harmonisering som möjliggör för inrättande och utveckling av en äkta inre marknad, eftersom detta är det bästa sättet för att garantera nyttan för konsumenterna och det bästa sättet för att se till att europeiska konsumenter får en möjlighet att åtnjuta de bästa tjänsterna till bästa pris.

Det är konkurrens, och ingenting annat, som garanterar detta slutresultat och denna fördel för konsumenterna och för våra ekonomier. Så låt oss då säga "nej!" till alla former av protektionism och "ja!" till öppenhet och konkurrens. De sektorer som bäst kan säkerställa detta är faktiskt sektorn för elektronisk kommunikation och telekommarknader. Vi har därför anledning att fira.

**Francisca Pleguezuelos Aguilar, föredragande.** – (ES) Fru talman! Som andra har gjort, vill jag vända mig till mina kolleger och kommissionsledamoten för att tacka dem för det arbete som de alla har gjort, som jag anser vi kan gratulera oss själva till i dag.

Jag vill också tacka för det ovillkorliga stöd som jag har fått som föredragande av GSM-direktivet, särskilt till skuggföredragandena som har samarbetat med mig och kommissionsledamot Viviane Reding för den flexibilitet som hon har visat under hela förandet genom att ge tillbaka den roll till parlamentet som vi hade begärt: att delta i den strategiska planeringen av användningen av radiospektrum. Jag måste givetvis också tacka det tjeckiska ordförandeskapet för att ha visat sin tydliga beslutsamhet att finna en lösning på detta direktiv tillsammans med resten av paketet före valperiodens slut.

Som föredragande för detta GSM-direktiv anser jag att vi har funnit den korrekta slutgiltiga lösningen, som placerar strategisk planering för spektrumanvändning på gemenskapsnivå inom ramen för framtida fleråriga program för radiospektrumpolitik och förbinder det med ramdirektivet. Det är rätt beslut, för på detta sätt erkänner vi att spektrumet, som en sällsynt, offentlig tillgång, behöver lagstiftande kontroll och strategisk planering vid utvecklingen av nya nätverk – det trådlösa nätverket och nätverket för fiberoptik – som är, vilket vi alla har enats om, framtiden, en framtid där vi måste erbjuda rättsskydd till operatörer, så att de investerar, och vi kan återta det ledarskap som EU en gång hade.

Jag vill framhålla att det också är mycket viktigt att vi har fastställt principen för teknikneutralitet för nätverket inom denna allmänna ram, eftersom, med tanke på att det var ett undantag från denna princip, vi legitimerar parlamentets åtgärder i en situation av denna omfattning dubbelt upp.

Mot denna bakgrund anser jag att detta direktiv är ett gott exempel som ger spektrumhanteringen större flexibilitet, vilket är avsikten med reformen av detta telekompaket.

Vi får inte glömma – och jag vill betona detta, som vissa av mina kolleger har gjort – att inom ramen för Europeiska unionens enheter som hör samman med radiospektrumet alstras en omsättning på omkring 300 miljarder euro, det vill säga 1,2 procent av gemenskapens BNP.

En optimering av hanteringen av denna sällsynta, offentliga resurs kommer därför med säkerhet att skapa viktiga fördelar, särskilt i denna ekonomiska kristid, och kommer med säkerhet att hjälpa oss att ta oss ur krisen. Jag anser att detta är en investeringsmöjlighet för företag som vill utveckla nya tjänster som kan återuppväcka efterfrågan och även bidra till att förbättra de offentliga tjänsterna för våra medborgare.

För att försäkra oss om detta innebär en effektiv spektrumpolitik inom EU en möjlighet för oss att uppnå största möjliga sociala och ekonomiska fördel från denna resurs, något som vi vill göra så kostnadseffektivt som möjligt. Det erbjuder också de bästa affärsmöjligheterna för tjänsteleverantörer.

Det råder inget tvivel om att det är intressant för oss alla att få fler och bättre tjänster för konsumenterna, det är därför vi lagstiftar i slutändan, och skapa ett bättre tillhandahållande av offentliga tjänster till medborgarna. Vi vill med andra ord kunna samarbeta för att skapa större social och territoriell integration av EU-medborgarna.

Jag anser att vi kan gratulera oss själva i dag för att ha avslutat detta arbete, som är av oerhörd vikt för telekomindustrin, en sektor som fortsatte att växa med en hastighet av 1,3 procent i reala termer under 2008, medan BNP på det hela taget bara gjorde en faktisk ökning på 1 procent. Jag uppmanar er alla att visa ert stöd för vårt arbete i morgon, så att vi äntligen kan genomföra denna ramlagstiftning.

**Viviane Reding**, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! Detta har varit ett föredömligt samarbete mellan de olika partier som är företrädare här, mellan skuggföredragandena, föredragandena, det tjeckiska ordförandeskapet och alla våra samarbetspartner, och jag gratulerar dem till deras utmärkta arbete.

Detta utmärkta arbete är en följd av den överenskommelse som ligger på bordet i dag, som går tillbaka på det paket som kommissionen lade fram 2007. Resultaten inkluderar nya konsumenträttigheter såsom rätten att byta telefonoperatör på en arbetsdag, inrättandet av en europeisk telekommunikationsmyndighet, större samverkan mellan nationella tillsynsmyndigheter för telekom, åtgärder för att se till att EU-medborgarna kan vara anslutna till bredbandsinternet, öppnandet av radiospektrum för nya trådlösa tjänster, det nya instrumentet för funktionsuppdelning för att främja konkurrensen och öka konsumenternas valfrihet, en tydlig konkurrensfrämjande regel för investeringar i bredbandsnät med hög hastighet, bättre rättigheter och nya garantier för konsumenter, mekanismer för att hantera personuppgiftsöverträdelse, med mera. Dessa nya åtgärder är mycket viktiga för en sektor vars intäkter uppgår till mer än 300 miljarder euro och som står i framkanten för Europas globala ledning inom mobiltelefoni och höghastighetsinternet.

Jag vill betona att om parlamentet röstar för detta paket måste det genomföras i nationell lagstiftning senast 2010 och den nya telekommyndigheten kommer att inrättas senast i sommar. Europaparlamentets omröstning är mycket goda nyheter för konsumenter inom hela EU. Genom roaming har vi åstadkommit en lösning på ett symptom som bottenade i bristen på ett enhetligt europeiskt telekommunikationspaket. Genom reformerna går man nu till botten med problemet och banar väg för en sann inre marknad för telekomoperatörer och konsumenter. Detta är mycket viktigt för vår industri.

Lagtexten kommer att ge en stabil rättslig ram, som främjar investeringar och innovation och ger den tillsynsmässiga stabilitet som industrin behöver för att planera affärsstrategier för framtiden. Detta är mycket viktigt i en tid av ekonomisk oro. Vid detta tillfälle måste vi maximera denna sektors bidrag till produktivitet och tillväxt för ekonomin som helhet. Jag vill vara tydlig med att parlamentet inte har ryggat tillbaka för sitt ansvar i samband med denna utmaning.

Ekonomin är mycket viktig även för konsumenterna. Därför vill jag bara säga att tillgång till larmtjänst, färre hinder för att byta operatör på en dag, skydd av personuppgifter – allt detta har fått en lösning.

Jag välkomnar parlamentets stärkande av reglerna för användning av cookies och liknande funktioner. Internetanvändarna kommer att vara bättre informerade om vad som händer med deras personuppgifter och det kommer samtidigt att bli lättare för dem att i praktiken ha kontroll över sin personliga information. Jag välkomnar stödet för obligatoriska meddelanden om personuppgiftsöverträdelse. Det är första gången som en sådan skyldighet har införts på EU-nivå.

Jag välkomnar också – och parlamentet har alltid stött detta – att funktionshindrade får en starkare ställning. Mest av allt välkomnar jag att konsumenterna nu kommer att åtnjuta garantier i samband med privatliv, yttrandefrihet och tillgång till information. Genom antagande av harmoniseringsåtgärder eller genom bättre tillsyn av åtgärder som beslutats av nationella tillsynsmyndigheter kommer allt detta att säkra större konsekvens på den inre marknaden. Det kommer också att hjälpa den nya myndighet som ska spela en nyckelroll i denna process att sammanföra expertisen och erfarenheterna från de 27 nationella tillsynsmyndigheterna och bryta ned de kvarvarande hindren för ett verkligt gränslöst Europa.

Jag är mycket glad över att parlamentet har spelat en viktig roll för att förbättra de fleråriga programmen för spektrumpolitiken, som kommer att föreslås av kommissionen, och för första gången kommer parlamentet att ha inflytande här. Innan direktivet om bättre lagstiftning träder i kraft kommer vi därför att ändra kommissionens beslut om gruppen för radiospektrumpolitik, i syfte att möjliggöra för denna politiska grupp att rapportera direkt till rådet och parlamentet.

Jag välkomnar också parlamentets stöd för principerna om teknikneutralitet och tjänsteneutralitet och för stödet för möjligheten till harmonisering av de frekvensband där det är möjligt att handla med

utnyttjanderätter. Detta kommer att vara centralt för investeringen i nästa generations nätverk och för avkastningen på investeringar, med beaktande av de risker som finns. Det kommer att vara mycket viktigt även för att vägleda kommissionen när den ska komma med mer detaljerade riktlinjer för lagstiftningen om nästa generations accessnät.

Jag måste göra två förklaringar för att svara på frågor som tagits upp av parlamentsledamöterna. Den första handlar om att förtydliga att kommissionen kommer att främja en bred debatt om de samhällsomfattande tjänsternas omfattning och att den när det behövs kommer att lägga fram tidiga förslag. Den andra förklaringen handlar om att kommissionen utan dröjsmål kommer att börja med breda samråd och att den kommer att lägga fram förslag om mer omfattande skyldigheter att meddela personuppgiftsöverträdelse inom andra sektorer.

Det andra dokumentet som lagts fram är GSM-direktivet. Här kan kommissionen till fullo stödja ändringarna för att förtydliga vilka frekvensband som ska omfattas av ändringsdirektivet. Jag vill bara betona att detta direktiv i sig självt leder till besparingar på upp till 1,6 miljarder euro för mobilsektorn, vilket mycket tydligt visar att parlamentet lyckas lägga fram en balanserad uppsättning förslag – förslag för ekonomin, förslag för industrin, förslag för konsumenterna. Allt detta ger ett mycket bra paket i EU:s intresse.

### **Kommissionens förklaring**

– *Samhällsomfattande tjänster (skäl 3a)*

Kommissionen noterar den text i skäl 3a som Europaparlamentet och rådet kommit överens om.

I enlighet med vad som uppgavs i dess meddelande KOM(2008)0572 av den 25 september 2008 om omfattningen av samhällsomfattande tjänster när det gäller elektroniska kommunikationsnätverk och kommunikationstjänster, vill kommissionen bekräfta att den under 2009 kommer att verka för en omfattande debatt på EU-nivå där man ska undersöka en bred uppsättning alternativa strategier och möjliggöra för alla berörda parter att uttrycka sina synpunkter.

Kommissionen kommer att sammanfatta debatten i ett meddelande till Europaparlamentet och rådet och senast den 1 maj 2010 kommer den att alltefter behov lägga fram förslag som gäller direktivet om samhällsomfattande tjänster.

– *Rapportering om överträdelse av dataskyddsbestämmelserna (artiklarna 2 h och 4.3 – direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)*

Genom reformen av regelverket för elektronisk kommunikation införs ett nytt begrepp för EU:s uppgiftsskydd och integritetsbestämmelser: obligatoriska meddelanden om personuppgiftsöverträdelse från leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät. Detta är ett viktigt steg mot förbättrad säkerhet och ökat integritetsskydd, även om det på detta stadium är begränsat till sektorn för elektronisk kommunikation.

Kommissionen noterar Europaparlamentets önskan att en skyldighet att meddela personuppgiftsöverträdelse inte ska begränsas till sektorn för elektronisk kommunikation utan också gälla aktörer såsom leverantörer av informationssamhällets tjänster. En sådan strategi skulle vara helt i linje med de övergripande offentliga politiska målen för att förbättra skyddet för EU-medborgarnas personuppgifter och deras möjlighet att vidta åtgärder om dessa uppgifter hanteras felaktigt.

Kommissionen vill här upprepa sin åsikt, som uppgetts under förhandlingarna om reformen av regelverket, att skyldigheten för leverantörer av offentligt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att meddela om personuppgiftsöverträdelse gör det lämpligt att utvidga debatten till generella krav på meddelanden om överträdelse.

Kommissionen kommer därför att utan dröjsmål inleda ett lämpligt förberedande arbete som inkluderar samråd med intressenter senast 2011, med syfte att lägga fram förslag inom detta område i enlighet med behoven. Dessutom kommer kommissionen att samråda med artikel 29-gruppen och Europeiska datatillsynsmannen om tillämpningspotentialen inom andra sektorer av de principer som uttrycks i reglerna om meddelanden om personuppgiftsöverträdelse i direktiv 2002/58/EG, oavsett vilken sektor eller vilken typ av uppgifter det gäller.

**Angelika Niebler**, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Även jag vill börja med att tacka alla som har bidragit till att möjliggöra en tillfredsställande kompromiss om telekompaketet när allt kommer omkring. Först vill jag tacka parlamentet: framför allt föredragandena,

mina kolleger Malcolm Harbour, Pilar del Castillo Vera, Catherine Trautmann och naturligtvis även Fransisca Pleguezuelos Aguilar. Fru kommissionsledamot! Stort tack för detta utmärkta samarbete med kommissionen. Ni själv deltog ofta under trepartsförhandlingarna. Det är ett gott tecken. Ni har verkligen bidragit på ett konstruktivt sätt, tillsammans med det tjeckiska ordförandeskapet, med att hjälpa oss att nå denna kompromiss när allt kommer omkring.

Kompromissen är bra, och jag hoppas verkligen att den kommer att få ett brett godkännande vid morgondagens omröstning. Som man redan har nämnt är hela telekomsektorn en av de mest effektiva sektorerna i vår europeiska ekonomi, och mitt i den finansiella och ekonomiska krisen är det särskilt viktigt att skapa allmänna villkor, så att denna europeiska sysselsättningsmotor åter kan starta. Många arbetstillfällen är förbundna med telekomindustrin, och med den rättsliga ram som vi ska anta har vi skapat villkor som fortsatt låter denna sektor utvecklas väl.

Varför är telekompaketet så viktigt? Jag vill peka ut det som enligt min mening är den viktigaste punkten. Vi behöver snabb Internetanslutning inom hela EU, och inte bara i städerna, utan även på landsbygden. Med oss menar jag ungdomar, som kommunicerar över hela världen. Med oss, menar jag företag som bedriver sin verksamhet globalt och är internationellt etablerade, samt myndigheter och administrationer naturligtvis. Vad kan telekompaketet bidra med i detta avseende? Det skapar den nödvändiga rättsliga ramen, så att företag kan investera i utbyggnaden av bredbandsnät överallt i landet. Med detta paket och det investeringsskydd som det innehåller, har vi skapat meningsfulla incitament, men samtidigt har vi sett till att det inte är nya marknader som stärks genom kraven i denna förordning. Risken med att bygga de nya nätverken har fördelats nöjaktigt och rättvist.

Vad mer kommer att regleras med telekompaketet? För det första den effektiva användningen av frekvensband – detta är också viktigt för den landsomfattande utvecklingen av tillhandahållande av bredbandsnät. I paketet förespråkar vi en mer flexibel frekvenspolitik inom EU. Frekvensbanden, som kommer att bli friare genom övergången till digital television – den så kallade digitala dividenden – bör också göras tillgängliga för mobila bredbandstjänster, som särskilt kan minska klyftor på landsbygden. Men vi har samtidigt erkänt den särskilda uppgift som utsändning har när det gäller att garantera fri opinionsbildning i vårt demokratiska samhälle. Allt som allt en bra kompromiss, och jag hoppas att den får ett brett stöd i morgon!

**Erika Mann, för PSE-gruppen.** – (EN) Fru talman! Det är fascinerande att följa den här debatten – kolleger har redan tagit upp de viktigaste ämnena och kommissionsledamoten har gjort sitt anförande – men att rådet är helt frånvarande säger oss mycket om hur det ibland fungerar inom EU. Det är helt oacceptabelt. Vi upplever en av de mest allvarliga kriserna någonsin inom EU och över hela världen och vi talar om ett ämne som är så relevant och så viktigt för att skapa arbetstillfällen – ett av de områden där vi fortfarande har en stabilitet i stor utsträckning – och att se att rådet inte reflekterar och debatterar med oss i dag säger oss mycket. Jag hoppas att nästa rådsordförandeskap kommer att vara här oftare. Vi kan inte fortsätta så här.

Låt mig komma med två synpunkter. Jag vill tacka skuggföredraganden, Pilar del Castillo Vera, som har gjort ett utmärkt arbete. Det var svårt och det var inte uppenbart från början att vi skulle klara det och att vi skulle få en mer europeisk dimension på detta område. Vi verkar ha hittat ett sätt som är acceptabelt och som kommer att hjälpa nationella tillsynsorgan att samarbeta och att lära av varandra. Det här kommer att vara ett bra genombrott, särskilt för de nya medlemsstaterna.

Låt mig beröra två punkter som jag är glad över att kommissionsledamoten nämnde. Det gäller investeringar i ny infrastruktur, som kommer att ha en ny ram och fungera enligt konkurrensregler som, även om de är annorlunda, kommer att möjliggöra ett investeringsflöde på detta område, och de riktlinjer som mycket snart kommer att offentliggöras för nästa generations accessnät. Jag hoppas att dessa riktlinjer kommer att följa den filosofi som fastställts här i parlamentet och jag hoppas att kommissionsledamoten inte kommer att avvika från denna.

När det gäller delen om samhällsomfattande tjänster hoppas jag att kommissionsledamoten hittar ett sätt att se till att telekomoperatörerna, som nu kommer att gynnas av nya investeringsmöjligheter, å sin sida kommer att investera för att se till att alla medborgare får tillgång till bredband i framtiden. Jag hoppas att detta kommer att omfattas av det direktiv om samhällsomfattande tjänster som ska komma under andra halvåret i år.

Slutligen vill jag uppmäna parlamentet, mina kolleger och kommissionen – och förhoppningsvis också rådet – att ta en titt på de områden där vi har hittat kompromisser men där vi inte är helt nöjda. Detta berör Internetfrågor, såsom frågan om hur stater kan ingripa om de anser att medborgare olagligen har fått tillgång till Internetinnehåll, vilket vi kallar "Internet sparen" i Tyskland, samt nätstyrning. Jag hoppas att vi hittar ett

sätt att undersöka dessa frågor under andra halvåret i år och hittar rätt ram för att skapa större samförstånd mellan oss och medborgarna, som är mycket beroende av oss.

**Cristian Silviu Buşoi**, för ALDE-gruppen. – (EN) Fru talman! Som skuggföredragande för den liberala gruppen vill jag tacka Malcolm Harbour och mina andra kolleger för deras utmärkta samarbete. Detta ärende är mycket viktigt för alla som använder elektroniska kommunikationer i EU, och vi kom slutligen fram till en balanserad kompromiss med rådet – genom diskussioner som inte alls var lätta.

Förhandlingarna med rådet har lett till några viktiga landvinningar. En av de stora förbättringarna jämfört med första behandlingen gäller tillgången till det europeiska larmnumret 112 och skyldigheten för operatörer att göra tillhandahållandet av lokaliseringssuppgifter om den uppringande tillgängligt utan någon inskränkning på grund av tekniska faktorer, åtminstone för fastnätoperatörer och mobilnätoperatörer. Detta är ett betydande framsteg eftersom det kommer att hjälpa larmtjänsterna att svara mer effektivt och förbättra skyddet för alla medborgares liv var de än befinner sig i EU.

Bestämmelserna om trafikstyrningspolitiken var en kontroversiell punkt i betänkandet, men jag anser bestämt att kompromissen skyddar användarnas rättighet att få tillgång till innehåll och att använda tjänster som de själva väljer. Ingen i parlamentet har någonsin velat begränsa friheten på Internet. Vårt mål har varit att möjliggöra trafikstyrning, så länge som det krävs, för att säkra bästa möjliga Internetupplevelse för slutanvändarna, förutsatt att det inte begränsar konkurrensen mellan tjänsteleverantörer. Jag anser att kompromissen är helt i linje med detta mål och därför stöder jag den helt och hållet.

Jag anser också att alla åtgärder som gäller tillgången till tjänster och användningen av tjänster bör respektera alla medborgares grundläggande rättigheter och friheter. Detta har också tryggats i betänkandet. Vissa bland oss kanske inte är nöjda med denna kompromiss men jag vill betona att denna kompromiss trots sina brister är den bästa vi kunde uppnå tillsammans med rådet. Jag rekommenderar bestämt att ni röstar för kompromissen i morgon.

**Rebecca Harms**, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Fru talman! Det finns i synnerhet en punkt som jag vill berömma föredraganden för. Jag anser att det är mycket bra att kommissionsledamot Viviane Reding har tagit avstånd från sitt förslag, när det gäller vissa punkter. Inställningen till frekvensband – eftersom den rättsliga ramen nu fastställts – är mycket mer balanserad än vad som ursprungligen var fallet i kommissionens förslag.

Enligt min uppfattning – eftersom vi nu har enats – kommer med frekvensband mycket bättre hänsyn att ges till allmänna intressen för utsändningens fördelar. När det gäller den aktuella debatten om finansmarknader, anser jag att vi med vår debatt faktiskt har förebyggt problem. Detta förslag, som det nu har förmedlats, kommer på ett mycket mer balanserat sätt att ta hänsyn till förhållandet mellan marknaden, det som marknaden kan skapa och statens uppgifter. Jag anser att det innebär framsteg för vår demokratis säkerhet, och att det också kan vara ett värdefullt bidrag till kulturen.

Även om vi fortfarande har diskussioner inom gruppen framför oss, vill jag här och nu hävda att jag inte alls är nöjd med kompromissen om begränsningen av Internetanvändares rättigheter i fall där man anser att överträdelser har begåtts.

Jag vet att det ursprungliga ändringsförslaget 138 inte hade en optimal rättslig form. Men jag märker att den kompromiss som nu har nåtts inte kan garantera att en domare kommer att fatta beslutet att begränsa grundläggande rättigheter, innan en EU-medborgares grundläggande rättigheter begränsas. Fru kommissionsledamot! Jag skulle vara mycket intresserad av att höra hur ni tolkar kompromissen, och i synnerhet vad denna kompromiss som nu ligger framför oss innebär för den franska HADOPI-modellen (*Haute Autorité pour la Diffusion des Œuvres et la Protection des Droits sur Internet*) [höga myndigheten för spridning av konstverk och skydd av rättigheterna på Internet], enligt er mening.

Jag anser att vi kommer att skapa två olika situationer för att beakta grundläggande rättigheter. Sakerna blir kanske bättre i en medlemsstat jämfört med en annan. Jag anser att detta är en mycket, mycket dåligt formulerad kompromiss. Som parlament skulle vi kunna göra bättre än så. Fru talman! När det gäller konstnärers rättigheter instämmer jag med min kollega Erika Mann i att författares rättigheter måste regleras i en annan förordning och inte inom ramen för en marknadsreglering.

**Eva-Britt Svensson**, för GUE/NGL-gruppen. – Tack fru talman! Det vi ser i dag är framväxten av ett nytt samhälle. Vi ser en samhällsutveckling av teknisk förnyelse där den gamla typen av kommunikation som var enkelriktad av typen "en talar och alla andra lyssnar" har ersatts av en mer mångsidig kommunikation,



en form av deltagarkommunikation och vi är många som har anammat denna frihetskultur. Det handlar om interaktion, yttrandefrihet, kreativitet och skaparglädje. Det handlar om ett informationsutbyte som många gånger är oberoende av kommersiella intressen, men tyvärr känner sig gamla maktstrukturer hotade och vill därför gå in och reglera och kontrollera vad som sker på Internet.

Under förevändning av om att komma åt organiserad brottslighet och terrorism försöker man begränsa våra medborgarliga rättigheter, men det får inte ske. Därför har jag tillsammans med kollegerna i Europeiska enade vänstern jobbat fram ett antal ändringsförslag för medborgarliga rättigheter för att skydda medborgarnas rättigheter på Internet. Jag lägger återigen fram mitt ändringsförslag 166 som antogs i förra behandlingen. Målet med ändringsförslaget är att se till att slutanvändarna av elektronisk kommunikation, dvs. vi medborgare, kommer att ha möjlighet att ha tillgång till tjänster och tillämpningar utan obefogade inskränkningar. Vi måste hitta en balans mellan människors rätt till yttrandefrihet och personlig integritet och skydda personuppgifter och andras fri- och rättigheter, däribland rätten till skydd av immaterialrätt och skyddet av allmänhetens säkerhet och trygghet.

I vissa länder vill regeringar införa nya, hårdare lagar som ger Internetleverantörer möjlighet att stänga av människor från Internet. Vi anser att ingen medborgare ska kunna stängas av från Internet utan att det har föregåtts av en prövning i domstol. Som medborgare måste jag också ha friheten att kunna surfa runt på olika sidor på Internet och känna mig trygg med att privatföretag inte har möjlighet att ta del av informationen. Vi som faktiskt älskar Internet och de möjligheter Internet ger, vi säger att användarnas rättigheter ska definieras av vad vi använder vårt abonnemang till. Vi vill inte bli reducerade till konsumenter så att våra rättigheter bara utgörs av vad som står i abonnemangsavtalet. Dessvärre öppnar både rådets gemensamma ståndpunkt och kompromissen för detta, men vi vill vara medborgare på Internet, inte bara kunder och konsumenter. Internet är en mötesplats, ett forum för fri information, ett slags allmänning. Ska vi nu reglera detta forum och anpassa det efter kommersiella företrädares intressen? Nej, det tycker inte jag. Frågan är vilket samhälle vi vill leva i? Vill vi leva i ett övervakningssamhälle eller vill vi ha ett samhälle där människor kan känna sig säkra på att rättssäkerheten respekteras? Ett samhälle där människor kan känna att deras integritet respekteras och ett samhälle där yttrandefrihet värderas högre än kontroll av människors liv. Ett sådant samhälle vill jag faktiskt leva i och jobba för att vi ska ha. Stöd därför mina och enade vänsterns ändringsförslag för medborgarliga rättigheter.

**Kathy Sinnott, för IND/DEM-gruppen.** – (EN) Fru talman! Internet har förändrat världen som vi känner den. Information som skulle ha varit svår eller omöjlig att hitta är nu bara några sekunder bort. Men det avgörande kännetecknet för Internet är inte hastigheten eller tekniken, det är friheten: frihet att uttrycka åsikter, frihet att utbyta idéer och frihet att dela information.

Vissa förespråkar en begränsad framtid där den fria rörligheten för data hämmas, där stora företag tillåts att undertrycka innovation och där Internetleverantörer blir grindvakter. Vi har sett denna strategi tidigare – i Kina.

Jag hoppas att vi väljer att behålla den frihet som har fört med sig en sådan framgång och som har förändrat vår värld till det bättre. Vid en tidpunkt när ekonomierna behöver all hjälp de kan få, måste vi välja öppenhet för att uppnå framsteg – inte kortsiktig protektionism för att uppnå förtjänster. För mina väljares räkning kommer jag att rösta för informationsfrihet och fri tillgång till Internet i framtiden för all laglig användning. Därigenom kommer jag att rösta för demokrati och för en ekonomi med möjligheter för alla.

**Bruno Gollnisch (NI).** – (FR) Fru talman! Även om den har lagts fram på legitima grunder för att skydda konstnärligt skapande, är "HADOPI-lagen", som nu utarbetas i Paris, i själva verket en frihetsförstörande lag.

Denna text främjar verkligen inte skapande. Den tillhandahåller enbart en utvidgad övervakning av Internetanvändares verksamhet. Den innehåller inga särskilda förslag som ska förbättra det lagliga stödet för kulturella föremål. Den släpar patetiskt efter de tekniska möjligheterna att dölja eller spoofa (förfälska) IP-adresser. Det är ett steg bakåt när det gäller rätten till kopiering för privat bruk, som alla ändå betalar skatt för, skatten för digitala medier. Den ger en rent administrativ myndighet den skandalösa befogenheten att åtala och att vidta sanktionsåtgärder. Den återinför den dubbla påföljden för Internetanvändare som förnekas tillträde till webben, men kräver att de fortsätter betala sitt abonnemang. Sist men inte minst föraktar den antagandet att en person är oskyldig tills motsatsen har bevisats och rätten att försvara sig.

Genom att blockera denna lag, som är värdig kommunistiska Kina eller en annan totalitär regim, en lag som Nicolas Sarkozy vill tvinga igenom, skulle parlamentet återbekräfta allas vår rätt till konfidentialitet, tillgång till information, yttrandefrihet och ordentliga rättsliga förfaranden. Detta är helt avgörande.

**Bernadette Vergnaud (PSE).** – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag måste först av allt tacka och gratulera föredragandena och skuggföredragandena. Vi har alla arbetat mycket hårt under de senaste månaderna för att utarbeta detta paket, som, enligt min mening, är konsekvent och håller hög kvalitet.

Förhandlingarna har onekligen inte varit enkla i vare sig parlamentet eller med rådet och kommissionen, men åsikterna har ändrats en hel del sedan den första omröstningen i parlamentsutskottet, där innehållsrelaterade frågor helt överskuggade de övriga delarna i detta paket.

Därför hade de många framsteg som nåtts för konsumenterna knappt alls nämnts i Malcolm Harbours betänkande. Jag hoppas att det blir annorlunda den här gången, inte bara för att de kompromisser som nåddes för grundläggande friheter och integritetsskyddet är bra, utan även för att detta ärende har en oerhörd potential för både konsumenter och telekomsektorerna samt deras anställda. I de kompromisser som nåddes om ramdirektivet och direktivet om samhällsomfattande tjänster hänvisas det tydligt till medlemsstaternas förpliktelse att respektera principen om rätten till en rättvis rättegång, som sannerligen måste vara lugnande för dem som motsatte sig det franska projektet för sanktioner från ett administrativt organ. Dessa texter är inget annat än en trojansk häst för reaktionen på en ökande skala, och de strider till och med mot denna samma princip.

Ett annat bekymmer är nätneutralitet och frågan om begränsat tillträde. I den slutgiltiga texten är man mycket tydlig i denna fråga. Alla politiska åtgärder för näthantering är enbart försvarbara i syfte att upprätthålla en miniminivå av tjänsternas kvalitet och bör inte leda till diskriminering mellan tjänster och tillämpningar, eftersom allt står under nationella tillsynsmyndigheters kontroll.

Jag vill också framhålla det som vi har uppnått för konsumenterna mot bakgrund av direktivet om samhällsomfattande tjänster. Det kommer härnäst att vara omöjligt för en operatör att gömma sig bakom frågor om teknisk genomförbarhet som en ursäkt för att inte tillhandahålla tillförlitlig tillgång till akuta tjänster och lokalisera någon som använder larmnumret 112. Denna livsavgörande punkt för EU-medborgarnas säkerhet kommer äntligen att lösas. Det har varit tekniskt möjligt i flera år, men myndigheterna och operatörerna föredrog att offra säkerheten för att spara in på investeringar.

Detsamma gäller förbättringen av öppenheten och kvaliteten på avtalsenliga uppgifter som ska tillhandahållas på en obligatorisk och regelbunden basis. Konsumenterna kommer att kunna dra nytta av prisuppgifter som passar deras konsumentprofil och också av varningsmeddelanden då de överskrider sitt normala prispaket, något som är särskilt användbart för ungdomar, som är de stora användarna av SMS med tilläggsdebitering. Kontraktens varaktighet kommer härnäst att begränsas till 24 månader, med en förpliktelse för operatörer att erbjuda kontrakt på 12 månader, och i händelse av att man byter operatör, kommer detta att börja gälla inom ett dygn. Vi har nått maximalt tillträde för användare med funktionshinder liksom en granskning av räckvidden för samhällsomfattande tjänster för att särskilt utvidga det till mobiler till nästa år.

Jag hoppas att vi kommer att rösta för denna slutgiltiga text, som är kulmen på månaders förhandlingar, utan att vi bekymrar oss alltför mycket, även om det är förstäeligt, med tanke på den grundläggande betydelsen ...

*(Talmannen avbröt talaren.)*

**Alexander Alvaro (ALDE).** – (DE) Fru talman! Som föredragande för direktivet om dataskydd på området elektronisk kommunikation vill jag först och främst tacka Malcolm Harbour, som har gett en helt ny mening till begreppet förbättrat samarbete. Det var inte det första förfarandet av detta slag, men i denna form var det förmodligen det mest givande. Jag vill tacka kommissionsledamot Viviane Reding, som närvarade vid alla trepartsmötena och personligen spelade en roll, något som inte kan sägas om alla kommissionsledamöter nuförtiden.

Jag anser att vi framför allt lyckades visa att det bästa konsumentskyddet är effektivt dataskydd, att det vid en tidpunkt då folk surfar på Internet och inte exakt vet vad som pågår bakom deras skärmar, är särskilt viktigt att de blir upplysta. Vi har tagit fasta på kommissionens förslag att göra anmälningar av säkerhetsöverträdelser obligatoriska, och förbättrat det. Det är ett förfarande som kommer att genomföras stegvis och som har utvecklats i samarbete med nationella tillsynsmyndigheter, telekomleverantörer och beslutsfattare. Det gläder mig att kommissionen har tillkännagett att ett övergripande direktiv ska läggas fram i detta syfte före slutet av 2011, eftersom det är meningslöst att enbart inrikta sig på området elektronisk kommunikation.

Samtidigt har vi sett till att det är obligatoriskt att få användarens samtycke för lagring av program eller applikationer, däribland personuppgifter, som ligger på hårddisken. I detta avseende vill jag också kort nämna att vi har utvecklat de ursprungliga förslagen mycket noga tillsammans med den berörda branschen. För vissa delar av branschen var det inte tillräckligt långtgående, eller så gick det för långt. De vållade då besvär och förvirring i rådet och i kommissionen, innan de slutligen ville återgå till det som ursprungligen hade lagts fram, eftersom de inte gillade kompromissförslagen. Det vi lär av historien är att vi, som institutioner, bör ha förtroende för att vi kan samarbeta bra tillsammans, och inte låta dem som har andra intressen köra in en kil mellan oss.

Avslutningsvis vill jag ännu en gång hänvisa till min kollega Catherine Trautmanns betänkande. Vissa i min grupp med flera kommer inte att samtycka till en lag av typen "three strikes and out", det vill säga efter tre varningar om illegal fildelning stängs Internetabonnemanget ned. Vi behöver rättslig kontroll innan nättillträdet blockeras.

**David Hammerstein (Verts/ALE).** - (ES) Fru talman, fru kommissionsledamot! Tack ska ni ha. Det har varit ett nöje att delta i denna högst engagerande process. Jag vill också tacka föredragandena.

Just i detta nu utmanar Nicolas Sarkozy EU-institutionerna när det gäller Internets framtid. Vad ska vi svara? Ska vi förbli stillastående? Hur ställer sig Europeiska unionen och kommissionen till den nya HADOPI-lagen på en ökande skala?

Vi borde lyssna till den breda majoritet av européer, särskilt unga människor som har vuxit upp i den digitala eran, och de som inte anser att det ska finnas portvakter. De vill inte lägga på ett tungt lock på utbytet av kunskap, kultur och information på Internet.

Den stora majoriteten vill ha frihet. De vill behålla sitt privatliv, ha tillgång till kultur utan rädsla eller oro, behålla nätneutraliteten. De vill inte ha kontroll eller diskriminering av dataöverföring.

Den ofantliga majoriteten vill inte att deras operatörer blir digitala poliser, spioner, både domare och försvarsadvokat som marginaliserar de normala rättsförfarandena i en demokrati. Detta måste klargöras.

Vi ber därför föredraganden, Catherine Trautmann, att ändra omröstningslistan, så att vi åtminstone röstar för rättigheter på Internet och ingripande först när ett föregående rättsligt beslut har fattats, den ståndpunkt som redan mer än 80 procent av kammaren intagit, innan vi röstar om kompromissen.

Nätneutraliteten är i fara, inte bara av detta skäl, utan också på grund av det som är känt som "trafikstyrning", och jag befärar att vissa aspekter i Harbourbetänkandet om samhällsomfattande tjänster inte skyddar denna neutralitet på ett klart och tydligt sätt.

Den konsumentupplysning som finns i enbart kontrakten är inte tillräcklig.

**Mary Lou McDonald (GUE/NGL).** - (EN) Fru talman! Detta telekompaket är mycket intressant för många medborgare i mitt eget land Irland och även inom hela EU, och det med rätta. Jag hoppas att vi som parlamentsledamöter kan sända ut ett starkt budskap till dessa medborgare om att vi är för ett fritt Internet med full respekt för användarnas integritet och rättigheter. I dag måste vi stå bakom de ändringsförslag för medborgarna som har lagts fram, för att på bästa sätt försvara dessa rättigheter för våra medborgare.

Om de går igenom kommer dessa ändringsförslag att återupprätta en viss balans mellan slutanvändarnas rättigheter och friheter och andras rättigheter och friheter, inklusive rätten till skydd av immateriella rättigheter och även rätten till privatlivet. Förslaget bör syfta till att skydda dem som behöver skydd, men också till att stärka medborgarnas rättighet att få tillgång till information inom lagens ram, närhelst och varhelst de önskar. Tjänsteleverantörer bör fås att agera på ett öppet sätt vid alla tillfällen. Om det i mycket exceptionella fall krävs begränsningar av tillgången, bör de ha det fulla ansvaret för att motivera dessa begränsningar. Nationella myndigheter bör spela en roll i undersökningen av eventuella begränsningar från tjänsteleverantörers sida.

Slutligen hoppas jag att parlamentet kommer att stå på medborgarnas sida denna vecka och stödja ändringspaketet för medborgarna och därmed främja Internetanvändarnas frihet samt civila friheter inom hela unionen.

**Hanne Dahl (IND/DEM).** - (DA) Fru talman, fru kommissionsledamot! Jag anser inte att kompromissen är tillräckligt bra när det gäller medborgarrättigheter. Jag är orolig för att den franska kulturministern fortfarande tror att det borde vara möjligt att stänga av tillträdet till Internet administrativt efter "three strikes". Följaktligen har jag och ett antal av mina kolleger åter lagt fram ett ändringsförslag som parlamentet redan har röstat om

en gång. Det är dock inte möjligt att rösta om det, som rösterna nu läggs fram, eftersom vi måste rösta om kompromissen först. Jag ber därför mina kolleger att ändra omröstningsordningen, så att vi kan rösta om medborgarnas ändringsförslag innan vi röstar om den fullständiga kompromisstexten.

**Luca Romagnoli (NI).** - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag anser att Internet ska förbli öppet. Eftersom kommunikationsbranschen hanterar dataöverföring, har den i praktiken kontroll över den demokratiska diskussionen och tillgången till kunskap. Den kontrollerar effektivt vår tillgång till handel, och mer allmänt kontrollerar den informationsflödet.

Enligt villkoren i telekompaketet, som nu framförhandlades, kommer nätoperatörerna att kunna blockera tillträde till webbplatser, innehåll, applikationer och allt annat. Av denna anledning varnade jag, i den fråga som jag nyligen lade fram, för risken att begränsa pressfriheten, tankefriheten, yttrandefriheten och föreningsfriheten, som garanteras genom Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som lurar bakom hörnet när en nationell regering, vilket höll på att hända i Italien, eller en kommunikationsbransch kan ta ansvar för att blockera en webbplats efter eget behag, oavsett om dess innehåll är olagligt eller inte. Det senare är det viktigaste som dyker upp: möjligheten att blockera en webbplats när inget brott är på väg att begås, är föremål för förhandlingar eller undersöks.

Det är verkligheten en bra idé att skydda den nationella uppgiften att förvalta radiospektrumet, eftersom vi måste kunna garantera och vederbörligen beakta de särskilda egenskaperna i nationella system, men den kompromisstext som vi godkände i april innehåller vissa element som utan tvivel uppmuntrar till konsumentskydd och mer generellt konfidentialitet, kampen mot spam – jag är nästan färdig – och allt annat. Jag är dock fortfarande övertygad om att innehållet i ändringsförslag 138 verkligen är lovligt och därför borde ...

*(Talmannen avbröt talaren.)*

**Gunnar Hökmark (PPE-DE).** - Tack fru talman! Telekomindustrin är en av Europas mest ledande dynamiska industrier. Den kräver investeringar, konkurrens och ständigt pågående innovationer för att på det viset ge medborgarna största möjligheter, både när det gäller det ekonomiska livet men även när det gäller information, demokrati och mångfald. Det vi kan se i detta paket är att vi får klarare regler för konkurrens och en tydligare roll för den europeiska myndigheten att se till att marknaden är öppen för konkurrenter. Vi hanterar frågor om frekvensplanering och den digitala dividenden, det nya utrymme som skapas så att fler tjänster, fler operatörer kan agera. Allt detta, fru talman, leder till större frihet för konsumenterna, större möjligheter. När jag ser på mitt eget hemland Sverige innebär detta att den dominans som Telia, det gamla monopoliet, har kunnat ha när det gäller konkurrens hem till hushållen nu bryts, för nu kommer det att vara öppen konkurrens ända hem till hemmet. Det är en framgång och det kommer att öppna upp för mer valmöjligheter till bättre konkurrens och det kommer att stärka den enskilda konsumenten och därmed också den enskildes frihet på Internet och bredband.

Fru talman, hela frågan om Internets frihet har varit uppe till diskussion här. Ibland blir jag förvånad när de som är emot Europeiska unionen och de som är emot Lissabonfördraget kräver en överstatlighet gentemot medlemsstaterna som de röstar mot i alla andra sammanhang. Jag hörde min kollega på den vänstra sidan här i dag, Eva-Britt Svensson, ställa krav på ett ändringsförslag som innebär att EU ska gå rakt in i medlemsstaternas syn på den rättsliga processen. Det är ett avsteg från de fördrag som finns i dag och från det Lissabonfördrag vi talar om och det är en överstatlighet som ingen egentligen har diskuterat. Däremot har vi i inledningen av lagstiftningen säkrat en klar uppdelning av vad legala myndigheter ska göra och vad Internetoperatörer ska göra. Vi har säkrat att ingen ska kunna kränka de enskilda användarnas frihet på Internet utan att det finns en legal och juridisk process som uppfyller de grundläggande kraven. Kraven för ändringsförslag 138 är därmed uppfyllda och de olika hot som har funnits är borta. Jag tycker att detta är en framgång som vi ska vara nöjda med därför att vi samtidigt ser till att öppna upp den europeiska telekommarknaden för mera frihet, mera mångfald, mera konkurrens och därmed lägger grunden för att den ska kunna bli dynamisk och världsledande även i framtiden.

**Reino Paasilinna (PSE).** - (FI) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill givetvis tacka Catherine Trautmann särskilt, men också de andra föredragandena. Ett mycket speciellt tack till kommissionsledamot Viviane Reding, för det utmärkte samarbete som hon så länge har uppvisat. Vi har flera kommissionsledamöter, men, som man har sagt, ni är definitivt nummer ett när det gäller samarbete med oss.

Vi vill förbättra statusen för de grupper för vilka ny teknik betyder möjligheter, men som kommer att lämna dem utan tillgång till informationssamhället, om inte deras rättigheter övervakas. Sådana grupper omfattar äldre och funktionshindrade. Konsumenternas rättigheter ska också garanteras, så att orättvis konkurrens

inte hindrar dem från att använda nya tjänster. I slutändan godtar råder nästan alla våra förslag om konsumentskydd, så detta är ett tillfredsställande resultat.

I över tio år har vi reformerat den lagstiftning som kontrollerar informationssamhället och på senare tid civilsamhället. I dag ska vi besluta om begreppet Internetanvändning är en medborgerlig rättighet. Det måste skyddas och varieras. Vi har redan tidigare beslutat att information är en medborgerlig rättighet.

Det som oroar mig är att elektronisk kommunikation som når en bred publik kommer att bli ytligare till sin natur och inget annat än andefattigt skräp. Målet med ett civilsamhälle är med säkerhet så krävande att vi helt enkelt inte kan gå mot ett samhälle som bygger på den typ av innehåll som vi för närvarande har. Vi använder våra utmärkta tekniska instrument för att leda in mänskligheten i okunnighet i informationssamhället och brackighet i civilsamhället. En dålig bok är dålig, oavsett tryck- eller papperskvalitet. Ett brott är ett brott på Internet, och på samma sätt är skräp skräp även på Internet.

Så intelligenta nätverk leder till dumhet? Med denna typ av innehåll kan vi faktiskt inte bli en världsledande kunskapsbaserad ekonomi eller gemenskap. Vår kunskap är helt enkelt otillräcklig för detta. Jag vill fråga kommissionsledamoten vad vi ska göra, nu när vi har fått mycket effektiva redskap, för att öka innehållets kvalitet till ett civiliserat samhälles nivå.

**Fiona Hall (ALDE).** - (EN) Fru talman! Jag välkomnar överenskommelsen om telekompaketet eftersom denna överenskommelse banar vägen för en annan överenskommelse om en mindre diskuterad fråga: upphävandet av GSM-direktivet.

Mobiltelefonindustrin har begripligt nog varit mycket angelägen om att få tillgång till den bandbredd i radiospektrumet som för närvarande är förbehållen GSM, för att behålla sin globala konkurrenskraft. Emellertid var parlamentsledamöterna angelägna om att se till att den demokratiska insynen i spektrumanvändningen upprätthölls.

Tidigare spektrumrelaterad lagstiftning, såsom beslutet om mobila satellittjänster, har visat att många frågor som enligt kommissionen är tekniska faktiskt har en politisk sida. Det som är tekniskt kan i själva verket påverka principer som gäller sammanhållning och tillgång för alla. Så jag välkomnar att parlamentsledamöterna genom telekompaketet nu kommer att behålla kontrollen över spektrumtilldelningen.

Jag kommer att rösta för telekompaketet, men jag gör detta med en viss motvilja, eftersom jag anser att det har förekommit ett grundläggande svek på högsta nivå mot den grundläggande principen om avreglering av telekom, som detta direktiv var avsett att främja. Jag syftar på orden i artikel 8 om att säkra tillgången för ägare och deras marknadsstrategi. Det förefaller mig som om den överenskommelse som träffades om denna ordalydelse under ett privat samtal mellan premiärminister Gordon Brown och förbundskanslern Angela Merkel har gett ägare, såsom Deutsche Telekom, en enorm fördel. Vi vet inte vad premiärminister Gordon Brown fick i gengäld. Jag är rädd att privata uppgörelser mellan ledare bakom stängda dörrar inte är rätt sätt att utforma EU-lagstiftning. Jag beklagar att så har skett.

**Godfrey Bloom (IND/DEM).** - (EN) Fru talman! Jag har ett par kommentarer. Jag litar inte på kommissionen, jag litar inte på icke folkvalda byråkrater bakom kulisserna som har möten som jag inte kan följa på något protokoll. Jag litar inte på den här platsen, som ger ett sken av demokrati men som i stor utsträckning utgörs av politiskt tillsatta tjänstemän.

Detta förefaller mig vara politisk redaktionell kontroll över vad som publiceras på Internet – det nya mediet. Det är sådana saker som vi fördömer när det händer i Kina. Jag tycker inte om det. Det är lite misstänkt. Jag vet inte vad som händer bakom kulisserna, som den tidigare talaren just sa, eller vilka uppgörelser som träffas bortom vår vetenskap.

Vi har utmärkta upphovsrättslagar. Vi har utmärkta dataskyddslagar. Det borde räcka. Jag vill inte att mer kontroll ska hamna hos denna lömska och korrupta institution.

**Paul Rübig (PPE-DE).** – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Jag kan bara rekommendera att min kollega inte ställer upp som kandidat till parlamentet igen, då kommer han att ha gjort en god insats.

Jag vill ge kommissionsledamot Viviane Reding och det tjeckiska ordförandeskapet mitt uppriktiga tack, eftersom de tillsammans med våra föredraganden åter har tagit ett stort steg framåt för EU-medborgarna. Begreppet den inre marknaden erbjuder särskilt medborgarna en god utveckling på området telekommunikationer, liksom på alla områden där vi tidigare hade monopol. Dessutom har vi redan sett att det finns stora besparingar att göra här för hushållen med roamingförordningen, och medborgarna skyddas.

I synnerhet är marknadstillträde för små och medelstora företag en mycket viktig förutsättning för att se till att en god tjänst tillhandahålls, att nätneutralitet tillämpas och att vi naturligtvis bemyndigar oberoende tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna att företräda sin bransch och sina företag, men också deras konsumenter i andra EU-länder.

Genomförandet av en nations medborgarrättigheter i en annan medlemsstat är av särskild vikt för små och medelstora företag, och vi borde se till att bredband fortsätter att användas till fördel för befolkningen och att priserna går ned i framtiden, eftersom med den mycket dynamiska utveckling av bredbandstjänster och Internet som för närvarande äger rum, särskilt på området telefoni, har vi helt nya möjligheter till bredbandsanvändning. Av denna anledning är jag också tacksam att GSM på 900 MHz-bandet även görs tillgängligt för UMTS och att viss eftertanke för första gången har getts den fjärde generationens nätverk, som förhoppningsvis kommer att få kommissionens fortsatta stöd, så att vi får ett omfattande stöd för tillhandahållande av bredband, särskilt på landsbygden.

Konsumentskyddet regleras också på ett utmärkt sätt genom denna lagstiftning: det faktum att domstolar arbetar för att se till att Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna tillämpas ordentligt är ett stort framsteg, så att vi får en möjlighet på detta område, med tilldelningen av frekvensband, att också dra nytta av ett obegränsat och fritt utnyttjande av Internet, samtidigt som vi är säkra på att domstolarna kommer att besluta om det ska förekomma restriktioner.

**Evelyne Gebhardt (PSE).** – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill tacka alla mina kolleger för det verkligen utmärkta arbete som de har gjort. Jag skulle också ha velat tacka rådet, men jag ser att de inte närvarar. Kommissionsledamoten är i alla fall här. Jag anser att vi har gjort något bra.

Herr Harbour! Ni var föredragande för utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, och jag måste säga att vårt samarbete och den gemensamma åtgärden var mycket positivt. Vi har uppnått mycket för medborgarna, något som på området samhällsomfattande tjänster är särskilt viktigt för oss socialdemokrater. Detta telekompaket har gjorts mycket mer konsumentvänligt och utgör därför ett viktigt bidrag till konsumentskyddet. Framtida telekomleverantörer måste också erbjuda kontrakt på enbart 12 månader, något som är mycket viktigt. Fram till nu erbjöd många operatörer bara 24-månaderskontrakt, vilket är en mycket lång period och hindrar människor från att säga upp ett kontrakt tidigare. Detta är ett mycket viktigt bidrag. När konsumenten byter leverantör ska han eller hon kunna ha sitt eget nummer inom ett dygn. Fram till nu har långa väntetider ofta gjort att folk låter bli att byta till en billigare leverantör, och detta har hämmat konkurrensen på detta område. Även här gjorde vi stora framsteg.

Den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet har under tiden försökt att se till att positionen överförs automatiskt när man ringer ett nödsamtal från en mobil, för att möjliggöra att hjälp når personen snabbt. Det var en lång kamp för att driva igenom detta också, eftersom många i början vidhöll att detta inte alls var tekniskt möjligt. Det har visat sig möjligt, och genomfördes alltså därför. Detta är en stor hjälp för våra medborgare.

Snart borde det också bli enklare för funktionshindrade personer. De måste försäkras fri tillgång till telekommedel. Även här måste vi – särskilt när vi talar om samhällsomfattande tjänster – se till att det går framåt, och även detta är mycket positivt.

Det fanns en punkt som har varit kontroversiell hela vägen: hur hanterar vi straffrättsliga åtgärder för frågor som rör straffbara gärningar respektive civilrättsliga frågor som uppstår? Vi har vidtagit en viktig åtgärd med den kompromiss som vi nådde i dag med rådet, eftersom vi har inbegripit en juridisk klausul. En juridisk klausul innebär att vi inte lämnar det till företagen själva att besluta om vilka sanktioner som ska införas. I stället, genom att använda rättigheter, som de som föreskrivs i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, har vi sett till att konsumenterna kan försvara sig och att tjänsteleverantörer inte får överdriven makt. Detta är en mycket viktig punkt.

**Anne Laperrouze (ALDE).** – (FR) Fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Får jag först av allt berömma våra föredragandes arbete med detta telekompaket, som ska läggas fram för omröstning i morgon, eftersom det är en bra text. Man tar hänsyn till alla aspekter på denna revolution inom kommunikation som vi genomgår: telenät, regelverk, ekonomiska aspekter, konsumenträttigheter och tillträde till Internet.

Men på denna sista punkt måste jag säga att delegationen för *Democratic Movement* blev besviken. Den kompromiss som man nådde förra veckan om Catherine Trautmanns betänkande om denna särskilda fråga är otillfredsställande. Svagheten i detta utkast ligger i misslyckandet att ta hänsyn till den rättspraxis som rör artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna. Detta utkast rättfärdigar faktiskt

bara den franska regeringens försök att införa sitt synsätt av en hög administrativ myndighet, den ökända "HADOPI"-lagen.

Det finns människor som är rädda för Internet, som inte förstår dess utveckling eller dess intresse. Dessa personer säger ofta att Internet är ett laglöst område.

Det är just för att undvika att Internet blir ett laglöst område som delegationen från *Democratic Movement* anser att en nedstängning av en Internetanslutning inte bör vara ett administrativt utan ett juridiskt beslut. Internet är ett fantastiskt verktyg för att utöva ens grundläggande rättigheter.

Vissa anser att lösningen är administrativ förvaltning. Detta talar om för oss hur stor vikt de fäster vid grundläggande rättigheter. De regler som säkerställer kommunikationsfrihet mellan personer är tidlösa och beror inte på förmedlingslänken. Rätten till rättegång får inte ifrågasättas under någon förevändning.

**Bernard Wojciechowski (IND/DEM).** – (PL) Fru talman! Folk fruktar att åtgärder som telekompaketet innebär en begränsning av deras frihet. Jag har fått hundratals brev om detta ärende, och inte bara från Polen. Jag ska citera ur ett av dem: "Europaparlamentet föreslår att det ska införas ändringar av den lag som kommer att påverka min tillgång till Internet, och som kan begränsa eller skapa villkor för användningen av vissa Internetsidor och webbplatser. De ändringar av lagstiftningen som Europaparlamentet föreslår kommer att ge min Internetleverantör rätt att erbjuda mig begränsade eller villkorade tjänster. Jag befarar att dessa ändringar kommer att ta död på Internet och kan få oönskade effekter på EU:s ekonomi."

Detta är EU:s röst, väljarnas röst. Jag stöder dem. Jag råder människor att vara försiktiga när de röstar, särskilt när det gäller kandidater från Polen, där vare sig partiet *Platforma Obywatelska* [Medborgerliga plattformen] eller partiet *Prawo i Sprawiedliwość* [Lag och rättvisa] vet vad allt detta handlar om.

(EN) Enligt Malcolm Harbour verkar det som om några clowner från kretsarna runt *Platforma Obywatelska* och *Prawo i Sprawiedliwość* bryr sig mer om sälar och apor än människor.

**Giles Chichester (PPE-DE).** – (EN) Fru talman! Man kan mycket väl säga att telekomsektorn är en framgångssaga inom EU, och det gör det desto viktigare att vi inrättar rätt regelverk. Jag vill gratulera föredragandena till deras arbete och särskilt min kollega, Pilar del Castillo Vera. De har gjort stora framsteg med kommissionens förslag för tillsynsorganen genom att göra dem till "Europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer" (BEREC).

Det är synd att en debatt om Internet och censur på Internet samt medlemsstaternas rättsliga befogenheter har tagit uppmärksamhet från innehållet i detta paket. Jag vill berömma min kollega Malcolm Harbour för att han har diskuterat en kompromisstext med rådet i denna omtvistade fråga, som är känd som ändringsförslag 138.

Om inte annat så har denna del av paketet föranlett en störtflod av lobbyverksamhet via e-post, och till dem som tror att stora mängder e-post och många ord segrar måste jag säga att de mycket snabbt motverkar sitt syfte. Det som är lätt att skicka på ett ögonblick är lika lätt att radera på ett ögonblick. Men tyvärr måste alltför mycket tid läggas på att skrolla ned för att försöka hitta något annat än skräppost.

Jag hoppas verkligen att tillsynsmyndigheterna kommer att känna sig tillräckligt förberedda för att kunna uppnå ökad konkurrens, rättvisa konkurrensvillkor och ett kraftigt förbättrat konsumentskydd, samt hitta rätt balans för att uppmuntra investeringar och innovation så att EU kan fortsätta att vara ledande.

En annan viktig aspekt av detta paket är de förbättrade konsumenträttigheter som har lagts fram, särskilt nummerportabilitet inom en arbetsdag och ökad öppenhet när det gäller avtal och fakturor. Dessa är praktiska frågor som är viktiga för den enskilde konsumenten.

**Hannes Swoboda (PSE).** – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill naturligtvis först av allt ge alla deltagare mitt uppriktiga tack för det viktiga arbete som de har gjort.

Jag vet att utskottet, och särskilt Catherine Trautmann, har visat ett stort engagemang för att uppnå två mål: å ena sidan för att skapa en grund för modernisering, för en fortsatt teknisk revolution inom EU när det gäller skapandet av nya arbetstillfällen och även när det gäller konkurrenskraften på vår kontinent – vilket också är ett viktigt bidrag till Lissabonfördraget – och å andra sidan för att skydda konsumenträttigheter, något som redan har nämnts här flera gånger.

Jag anser att de båda målen har nåtts med framgång. Det framtida införandet av vissa frekvensband, när vi övergår till det digitala systemet, kommer att skapa fler möjligheter och mer innovation. Detta kommer också att utgöra ett viktigt bidrag till ett nyskapande samhälle, och vi är tacksamma för detta.

Det finns givetvis några delikata frågor också. Som frekvent användare av Internet, att jag använder bloggar och är aktiv på Facebook och Twitter, vet jag att det finns en del problem här. Trots detta är jag fullständigt övertygad om att vi inte ska ingripa utan ett juridiskt beslut. Det skulle inte bara vara fel i princip, det skulle också sända ut fel budskap, särskilt till ungdomar, som ständigt surfar på webben och använder dessa moderna kommunikationsmedel i mycket stor omfattning.

Det gläder mig därför mycket att det bland annat också har angetts tydligt i skälen att vi, å ena sidan, naturligtvis inte är beredda att godta brottslig verksamhet, men att vi, å andra sidan, inte heller är beredda att tillåta ingripanden utan ett domslut, utan en rättslig grund. Enligt min mening är detta en grundläggande princip som måste beaktas. Jag är mycket tacksam gentemot min kollega Catherine Trautmann och alla andra för att ha varit ståndaktiga i denna fråga och säkerställt en tydlig linje.

**Sophia in 't Veld (ALDE).** – (NL) Fru talman! För det första vill jag berömma föredragandena till deras hårda arbete och uttrycka mitt tack. Ändå är jag rädd för att jag har svårt för paketet. Det innehåller många bra delar, och uppenbarligen behövs det tydligen lagstiftning inom denna sektor.

De framsteg som har gjorts här omfattar ett i hög grad förbättrat konsumentskydd, och kommissionens försäkran att den ska lägga fram förslag om en allmän anmälningsskyldighet i händelse av förlust av data. Trots detta har jag ett problem med detta paket. Problemet har redan påpekats av otaliga parlamentsledamöter, däribland av min franska kollega: regeringar har bakvägen försökt att införa elementet "three strikes and you're out" i kompromissen, och det har absolut inget att göra med direktivet. Jag måste säga att jag finner detta oerhört irriterande.

Jag anser inte att detta är en godtagbar kompromiss, och därför vill jag uppmana mina kolleger att rösta för mina kolleger Alexander Alvaros och Olle Schmidts ändringsförslag. Detta är ett grundläggande villkor för att jag ska kunna stödja detta paket. Enligt min mening skulle det vara en stor skam om detta ändringsförslag inte antogs.

Vi vill naturligtvis ha en kompromiss med rådet, men inte till vilket pris som helst. Jag finner det också förargligt att rådet lämnar oss ställda mot väggen varje gång, och om det inte passar så får det vara. Rådet bär lika mycket ansvar för att nå en kompromiss som Europaparlamentet. Europaparlamentet har ett rykte att upprätthålla när det gäller skyddet av medborgarliga rättigheter, särskilt under de senaste åren. Jag hoppas att parlamentet lever upp till detta rykte under morgondagens röstning.

Slutligen vill jag också säga några ord om lobbyverksamheten. Jag måste säga att, även om jag till innehållet inte håller med Giles Chichester, har även jag förargats av flödet av ibland ganska hotfulla e-postmeddelanden. Jag anser, jag är faktiskt övertygad om, ...

*(Talmannen avbröt talaren.)*

**Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE).** – (FR) Fru talman! Jag vill gratulera föredragandena, kommissionen, Catherine Trautmann och Malcolm Harbour, som har lyckats att nå en kompromiss i sista minuten. Efter två år av intensivt arbete har vi nått denna kompromiss på ett område som kommer att ange framtiden för en ledande industrisektor.

Kommissionens förslag om spektrumanvändning har ändrats i rätt riktning, med respekt för de framsteg som gjorts inom satellitbaserad teknik, och kommissionens tillkännagivande om en framtida debatt om samhällsomfattande tjänster och andra rättsliga problem som fortfarande finns, antyder att arbetet kommer att fortsätta. Detta är bara ett första steg för att föregripa andra regelverk.

Detta projekt kommer att ge medborgarna en utomordentlig tillgång till information och kultur. Det kvarstår dock många problem från infrastrukturell och kvalitativ synpunkt, eftersom tillgång till samma kvalitet ännu inte garanteras alla, om man beaktar att det kvarstår många tekniska problem när det gäller trådlös kommunikation.

Frågor om fritt Internettillträde, problem med upphovsrätt och konfidentialitet, kombinerat med oro att skydda sig mot brott, skydda etiska regler och ungdomar – är inte detta lite mycket att hantera? När det gäller de som är skeptiska till kompromissen, kommer de att kunna lägga fram en färdig lösning som är tillämplig genast?



Jag anser att detta projekt är ett stort framsteg. Låt oss därför ge de tillsynsmyndigheter som vi inrättar en möjlighet, och då kommer skeptikerna att kunna påverka dessa nya institutioner, som bara behöver bevisa sin effektivitet.

**Edit Herczog (PSE).** - (EN) Fru talman! Efter två års arbete vill jag gratulera er alla till detta hårda arbete. Telekompaketet ger ett viktigt bidrag till Lissabonstrategin eftersom sektorn utgör 4 procent av BNP och 25 procent av BNP-tillväxten. Det är en av de grundläggande sektorerna för ett ekonomiskt starkt EU.

Telekompaketet ger ett stort bidrag till en kunskapsbaserad ekonomi, inte bara inom själva sektorn utan även genom att öka möjligheterna för användarna, vare sig de är företag, särskilt små och medelstora företag, eller privatpersoner. Alla kan gynnas av det.

Telekompaketet ger ett viktigt bidrag till Europas ekonomiska återhämtningsplan genom utvecklingen av nätverket. Telekompaketet bidrar mycket till att stärka konsumentskyddet och konsumenternas möjligheter i takt med att allt fler konsumenter kan använda det. Men samtidigt ger telekompaketet också ett stort bidrag till demokratins utveckling. Det erbjuder tillgång för alla EU-medborgare och nya sätt att utöva sina rättigheter och skyldigheter, men det innebär också en balans som inrättas av tillsynsorganet: en balans mellan att ge EU ett instrument för att uppnå en verklig inre marknad inom telekomsektorn och att använda tillgänglig expertis för tillsyn på nationell nivå.

Mina gratulationer till föredragandena och till kommissionen. Under de kommande fem åren ska vi ta det första steget, som sedan måste följas av andra.

#### ORDFÖRANDESKAP: ROTHE

*Vice talman*

**Silvia-Adriana Țicău (PSE).** - (RO) Jag vill börja med att gratulera våra föredragande som har arbetat för fullt med detta paket under mer än ett år. Detta är i själva verket ett oerhört viktigt paket för EU-medborgarna.

Detta paket omfattar åtskilliga dokument. Jag anser att det är viktigt att jag först av allt hänvisar till Catherine Trautmanns betänkande, i vilket man fastställer den rättsliga ramen för sektorn elektronisk kommunikation och har täckt ett antal oerhört viktiga aspekter, som funktionell delning, spektrumpolitik samt användning och främjande av den nya generationens nätverk. Jag välkomnar att den funktionella delningen antogs och godtogs som en brådskande, särskild åtgärd.

Dessutom anser jag att det är avgörande att vi i detta avseende framhåller att konsumenternas rättigheter måste skyddas. Det är därför man i Malcolm Harbours betänkande tog upp dessa aspekter och vår kollega, Reino Paasilinna, med framgång stödde Europeiska socialdemokraternas åsikt, som är att nyckelelementet måste vara konsumenten. Det är viktigt hur avtalsklausulerna framförhandlas, så att alla konsumenter kan skyddas.

När det gäller teknikneutralitet är det praktiskt att en lång rad tekniska alternativ tillgängliggörs för alla på detta sätt. Men jag vill betona att Internet erbjuder enorma möjligheter. Det är viktigt för konsumenterna och användarna att skyddas och att det inte finns en konflikt med personuppgifter, som också måste skyddas. Framför allt måste vi skydda immaterialrätten, men inte till nackdel för konsumenternas intresse.

*(Talmannen avbröt talaren.)*

**Charlotte Cederschiöld (PPE-DE).** - Tack fru kommissionsledamot. Det behövs ökad harmonisering inom elektronisk kommunikation och tydligare och enklare regelverk, en harmonisering som bidrar till en fungerande inre marknad. Huvudsyftet är att uppnå ökad konkurrens som leder till ökat utbud, lägre priser och bättre kvalitet för slutkunderna. För att lyckas krävs att många olika intressen vägs in. Telekompaketet ska inte och är inte tänkt att användas för straffrätt, straffsanktioner eller för att påverka medlemsstaternas processrätt. Förbättrad konkurrens ska vara centralt. Alla medborgare ska kunna få sin sak rättsligt prövad; det ska inte ligga på de kommersiella krafterna. Jag hoppas därför att kollegerna nu stöder kompromissen.

Integritetsproblem kommer upp i kommersiell lagstiftning, datalagring, straffrättslig lagstiftning och öppenhetslagstiftning. Unionen har inte hittat ett gemensamt förhållningssätt än, med gemensamma principer som kan tillämpas på alla tre områdena, och den sammanvägningen kommer att bli nödvändig för att undvika motstridiga lagstiftningar på sikt. Det är fortfarande en framtidsutmaning att finna en balans mellan polis, öppenhetsivrare, dataskyddare, och IT-företag förstås.

Kommissionen skulle kunna bidra genom att inrätta en gemensam *task force* för att finna gemensamma principer och en balans mellan de olika intressena inom detta viktiga område.

Till sist vill jag gratulera Viviane Reding och föredragandena till ett väl utfört arbete.

**Jacques Toubon (PPE-DE).** – (FR) Fru talman! Först vill jag tacka Viviane Reding, vår kommissionsledamot, det franska ordförandeskapet, som i december nådde fram till en mycket klok gemensam ståndpunkt, och sedan det tjeckiska ordförandeskapet, som just har nått sitt mål. Jag vill också först och främst tacka och gratulera våra tre föredraganden, Malcolm Harbour, Catherine Trautmann och Pilar del Castillo Vera, som har gjort ett storartat arbete.

Det paket vi ska rösta om i dag omfattar bestämmelser som går i precis den riktning som man skulle önska för telekommarknadens utveckling, på ett metodiskt sätt och till fördel för alla: ett europeiskt regelverk som anförtros ett organ för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (BEREC) med blandad finansiering, utan ett veto. En balans mellan konkurrens och behovet av nya investeringar – funktionell delning begränsas till undantagsfall. En önskan om att rikta uppmärksamheten på offentliga tjänster inom spektrumhantering; nya tjänster, ny tillgångsfrihet. Och särskilt tack vare Malcolm Harbour en betydande ökning av konsumenternas rättigheter. Det enda jag beklagar är att "måste medföra" har förkastats.

För Frankrike är denna text perfekt balanserad, det är en bra kompromiss, och med detta menar jag att för de ökända kontroversiella ändringsförslagen är det som i slutändan har föreslagits förståndigt, enligt min mening, eftersom det gör det möjligt att tillämpa immaterialrätter på Internet utan att kompromissa den fria tillgången till den senare. Lagstiftningen på detta område, liksom på andra, måste tillämpas på Internet. Den virtuella världen är inte laglös, och den får inte bara underkastas den reklamakt som operatörer och Internetleverantörer har infört. Det är av denna anledning som jag delar Catherine Trautmanns åsikt. I kompromissen likställs rättigheterna för anställda, konstnärer och Internetanvändare, och detta är bra.

**Syed Kamall (PPE-DE).** - (EN) Fru talman! Jag vill inleda med att berömma allt det hårda arbete som kommissionen och dess tjänstemän har lagt ned, och även alla föredragande. Jag var en av skuggföredragandena för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter och inrikesfrågor vid den tidpunkt då paketets del om e-integritet behandlades. Jag vill också ge ett erkännande till det arbete som Alexander Alvaro och de andra skuggföredragandena har gjort, inklusive Stavros Lambrinidis från den socialdemokratiska gruppen.

Vi arbetade alla mycket hårt för att uppnå en balans mellan dataskydd – vi är alla eniga om att det är en mycket viktig fråga – och rätten för företag att utveckla säkerhetsprogram för att se till att våra nätverk är säkra och inriktade sig på dem som försöker föra in sabotageprogram och virus i våra nätverk. Detta medför ibland att datatrafiken undersöks.

Det syftade dock inte till att införa principen "three strikes and you're out", det vill säga att man stängs av efter tre varningar. Det finns mycket få personer här som stöder detta och det är mycket beklagligt att vissa personer utanför parlamentet har försökt framställa detta som ett stöd för denna princip.

Medan vi håller på och diskuterar datapaket, låt mig gå över till frågan om nätneutralitet. Jag anser att vi måste enas om att det behövs en viss mängd nätstyrning. Allt eftersom företag bygger bredare ledningar, kommer andra företag och fyller dessa ledningar. Det skulle kunna leda till problem med trängsel. Vem kunde ha föreställt sig för några år sedan att vi nu skulle ha tjänster såsom BBC iPlayer eller YouTube? Därför är det viktigt att operatörerna kan sköta sina nätverk. Principen "första paketet in, första paketet ut" skulle kunna visa sig vara negativ, särskilt om larmtjänster trängs undan på grund av trafikstockning.

Jag vill tacka alla föredragandena i denna fråga för att ha försökt uppnå rätt balans och jag vill be lobbyisterna utanför parlamentet att inte framställa detta som "three strikes and you're out". Var vänliga och framställ det inte som ett grundläggande angrepp på våra friheter. Vi försöker bara uppnå rätt balans.

**Christofer Fjellner (PPE-DE).** - Tack så mycket fru talman! Jag är ledsen att jag är lite sen. Jag vill börja med att säga att jag tycker att det är viktigt att poängtera att telekompaketet, så som det ser ut inför omröstningen i dag, är i grunden bra. Det stärker konkurrensen och användarnas rättigheter, och det är viktigt att framhålla, eftersom det är något jag tycker ofta glöms bort i debatten. Man stirrar sig nästan blind på enskildheterna och missar ibland den stora bilden, och det är trots allt det som telekompaketet handlar om, att stärka konkurrensen och användarnas rättigheter.

Men hotet mot våra medborgerliga fri- och rättigheter på Internet och hotet mot Internets öppna och fria struktur är i dag många. Aldrig har de varit så tydliga som i debatten om huruvida man ska utestänga användare

från Internet utan rättslig prövning. Jag är väldigt stolt över att vi här i parlamentet har enats om att vi inte tycker att det är ok. Man ska inte stänga av människor från Internet utan att få den saken rättsligt prövad. Det är viktigt, eftersom det är en väldigt grov inskränkning av de medborgerliga fri- och rättigheterna. Det är dessutom som att vända upp och ned på rättsprinciper som vi i andra sammanhang aldrig skulle acceptera. Vi förbjuder inte den som har stulit en cykel att använda vägarna. Därför är jag glad att vi här i morgon kommer att säga ett tydligt nej till den typen av förslag.

Samtidigt undanröjer inte detta alla hot som finns mot Internet. Det finns många andra frågor som kommer att fortsätta att debatteras och jag ser framemot de debatterna. Det finns vissa områden där jag skulle önska att vi kunde gå lite längre, men i stort innebär detta ett steg i rätt riktning. Jag är stolt över att vi i morgon klargör att medborgarnas fri- och rättigheter på Internet, framför allt vad gäller möjligheten att slippa bli avstängd utan rättslig prövning är någonting som Europaparlamentet säger nej till.

**Helga Trüpel (Verts/ALE).** – (DE) Fru talman! Jag vill säga att dagens debatt har dominerats av följande fråga: hur kan vi skapa en balans mellan frihet på Internet, fri tillgång, upphovsskydd och iakttagande av grundläggande rättigheter? Det krävs verkligen en trollformel för att finna rätt balans här.

Jag vill framhålla att detta inte handlar om godtycklig blockering av Internet. Vi kan inte stänga ned YouTube, som man gjorde i Turkiet, eftersom det tydligen hade förekommit förolämpningar av Kemal Atatürk. Vi vill inte ha samma situation som i Kina. Webbplatser kan naturligtvis inte stängas ned på måfå av politiska skäl. Men jag vill tydligt påpeka att medborgarna inte kan ha en obegränsad rätt att ladda ned illagalt material utan restriktioner! Detta är inte en punkt vi kan förhandla om. Vi måste dock se till – och det är denna balans vi eftersträvar och fortfarande måste finna – att upphovsmännen till kreativt innehåll, vars arbete dyker upp på Internet, kan kompenseras på ett rättvist sätt. Vi behöver en ny modell för detta. Det är inte den franska modellen. Vi vill ha en juridisk klausul, en dom, om grundläggande rättigheter. Vi måste dock fortfarande få tag i detta nya samhällskontrakt i kunskapssamhället mellan upphovsrätt och skyddet av grundläggande rättigheter.

**Viviane Reding, ledamot av kommissionen.** – (FR) Fru talman! Tack ska ni alla ha för att ha sett till att detta viktiga paket får se dagens ljus. Jag syftar naturligtvis på föredragandena och deras kolleger, men också på det tjeckiska ordförandeskapet, och jag vill i detta sammanhang officiellt säga att ambassadören, Jana Reinišová, har haft ett fantastiskt samarbete med parlamentet och rådet för att förverkliga detta projekt.

Vi har nu en balanserad text, som gör det möjligt att öppna marknader, investeringar, frihet på Internet och rätten till Internet. Vi har en text som kan utveckla industrin – och därmed bevara och skapa arbetstillfällen – och som skapar möjligheter för användare. I denna text balanseras å ena sidan Lissabonstrategin för tillväxt och arbetstillfällen, och å andra sidan många framsteg när det gäller rättigheter för de konsumenter som använder Internet.

(EN) Låt mig besvara några av de frågor som har tagits upp.

En av frågorna gällde investeringar i nästa generations accessnät, som kan främjas genom att se till att telekomoperatörer får en rimlig avkastning på investeringarna, med vederbörlig hänsyn till de risker som finns. Redan enligt de nuvarande reglerna är det möjligt för flera företag att dela investeringsrisken. Med de nya reglerna befästs detta och samtidigt anges att reglerna för effektiv konkurrens och icke-diskriminering måste upprätthållas. Det är mycket viktigt. Jag vill understryka detta eftersom jag ibland bara hör en del av historien. Men det är hela historien om investeringar som måste tillämpas i praktiken.

Den andra frågan gäller personuppgiftsöverträdelser. Operatörer måste ta det ansvar som följer med att hantera och lagra dessa enorma mängder information. Enligt de nya reglerna införs därför obligatoriska meddelanden om personuppgiftsöverträdelser för första gången i europeisk rätt. Detta innebär att kommunikationsleverantörer kommer att vara skyldiga att meddela myndigheter och kunderna om säkerhetsintrång som påverkar deras personuppgifter. Reglerna om integritet och dataskydd stärks dessutom inom sådana områden som användningen av cookies och liknande funktioner. Internetanvändarna kommer att informeras bättre om vad som händer med deras personuppgifter och det kommer också att bli lättare för dem att i praktiken ha kontroll över sina personuppgifter.

En annan punkt gäller ett öppnare och mer neutralt Internet för konsumenterna. EU:s konsumenter kommer att få ännu större valfrihet mellan konkurrerande bredbandsleverantörer. Internetleverantörer har kraftfulla verktyg till sitt förfogande som möjliggör för dem att särskilja olika typer av överföring av data på Internet, såsom röstkommunikation eller icke-hierarkisk kommunikation ("peer-to-peer"). Även om styrningen av trafiken kan tillåta att tjänster med högre kvalitet än genomsnittet utvecklas och bidra till att garantera säkra

kommunikationer, kan samma teknik också användas för att försämra kvaliteten på kommunikationen eller andra tjänster till en oacceptabelt låg nivå. Enligt nya EU-regler kommer nationella telekommyndigheter därför att ha befogenhet att fastställa lägstanivåer för kvaliteten på överföringstjänsterna på nätet så att man främjar nätneutralitet och nätfrihet för EU-medborgarna.

I nästa text har vi lagt till nya krav på öppenhet som är ytterst viktiga.

Det fjärde punkten som jag vill understryka är erkännandet av rätten till Internettillgång. De nya reglerna erkänner uttryckligen att Internettillgång är en grundläggande rättighet såsom yttrandefriheten och friheten att få tillgång till information. Enligt reglerna gäller därför att alla åtgärder som vidtas när det gäller tillgången till eller användningen av tjänster och tillämpningar måste respektera de grundläggande rättigheterna och friheterna för fysiska personer, inklusive rätten till privatliv, yttrandefrihet, tillgång till information och utbildning samt korrekt rättsförfarande.

(FR) Fru talman! Jag ansåg att det var mycket viktigt att betona dessa grundläggande rättigheter, eftersom de utgör grunden för våra europeiska värderingar, europeiska värderingar som också grundas på de nya bestämmelserna för telekommunikationer.

Dessutom vill jag säga något om frihet på Internet, eftersom många ledamöter har talat om det. Den kompromiss som nåtts är en seger för medborgarnas och Internetanvändarnas frihet.

För det första försäkras man mycket bestämt våra medborgares frihet i denna kompromiss, såsom föreskrivs i stadgan om de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till tillträde till Internet, som är en integrerad del av yttrandefriheten och informationsfriheten. För det andra föreskrivs i kompromissen att de oproportionerliga föreslagna lösningarna om att begränsa Internetanvändarnas rättigheter inte är lagliga. I kompromissen bekräftar man för det tredje att alternativet att hänskjuta ett fall till en domare, en oberoende eller objektiv domstol, vars beslut måste respekteras, alltid ska tillhandahållas.

Allt detta ingår i kompromissen, och jag anser, grundat på denna kompromiss, att det arbete som kommissionen och parlamentet kommer att genomföra inom snar framtid kommer att vila på en solid grund som kommer att understryka våra medborgares rättigheter och EU:s inneboende värderingar.

Med detta sagt vill jag be rådet att agera snabbt, så att textens slutversion, som jag hoppas att ni röstar för i morgon, kan göras tillgänglig så snart som möjligt.

**Malcolm Harbour, föredragande.** – (EN) Fru talman! För det första vill jag tacka alla som har deltagit i denna debatt. Det har varit en mycket konstruktiv debatt. Jag välkomnar särskilt parlamentets stöd till mig och mina kolleger i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, för de avsevärda förbättringar som vi har gjort när det gäller direktivets delar om användarnas rättigheter och dataintegritet.

Jag var mycket glad över att alla under debattens lopp bidrog till dessa aspekter. De är viktiga för alla konsumenter. När nu valet närmar sig hoppas jag att ni alla talar om det arbete som ni har gjort här i parlamentet för konsumenterna på Internetområdet. Det är något mycket centralt.

Min andra och viktiga kommentar är att Internetområdet i sig – elektroniska kommunikationer, själva sektorn – är en blomstrande och dynamisk sektor under utveckling. Vår uppgift som lagstiftare är att göra det möjligt med fortsatt dynamik och innovation. Vi inrättade ett regelverk för att se till att konsumenterna kan få tillgång till detta, för att ge dem rätten att få kunskap om dessa tjänster och för att ge dem möjlighet att dra nytta av allt detta – det är mycket viktigt. Ni har sett hur dynamiskt Internet är genom alla de e-postmeddelanden ni har fått om detta förslag. Men Internet är inte den blomstrande plats som det är eftersom vi har begränsat aktiviteten på Internet eller eftersom vi har tvingat på aktörerna nya verksamhetsmodeller. Vi har satt bojor på det som folk har gjort. Vi vill att nya aktörer ska komma in, vi vill ha småföretag, vi vill ha stora företag, vi vill ha investeringar.

Det är denna känsla av dynamik och iver som vi behöver för att göra framsteg. Viviane Reding har rätt: Vi måste uppmuntra medlemsstaterna att göra dessa förbättringar så snart som möjligt. Vi vill att det nya BEREC ska vara verksam, vi vill att det nya tillsynsorganet ska ha kontakt med oss i parlamentet, för att se till att dessa saker sker så snabbt som möjligt.

Låt oss gå vidare härifrån och blicka mot framtiden. Tack, fru kommissionsledamot, för de viktiga förklaringar som ni kom med när det gäller uppgiftsskydd och samhällsomfattande tjänster. De kommer att möjliggöra för oss att samarbeta med er för att göra framsteg inom dessa viktiga områden.

**Catherine Trautmann, föredragande.** – (FR) Fru talman! Fru kommissionsledamot! Tack så mycket för ert uttalande, som sprider ett mycket positivt ljus på den debatt som just ägt rum, och jag tackar alla kolleger som deltog.

Jag vill säga att parlamentet, när det röstar för denna kompromiss om telekompaketet, kommer att indikera ett tydligt val: en reglerad marknad, och inte oreglerad konkurrens. Det visar också prov på en strategi, en användbar utvecklingsstrategi mot bakgrund av krisen som förbereder det europeiska samhället för det digitala tidevarvet. Denna omröstning kommer också att göra det möjligt att skapa en balans mellan statens rättigheter och kommissionens befogenheter, mellan gamla operatörer och nya aktörer, tack vare icke-diskriminerande klausuler, men det kommer också att innebära att Europaparlamentet i sig gör framsteg när det gäller utövandet av dess medbeslutandebefogenheter, särskilt i frågan om tilldelning av spektrumpolitik, som anses vara en kollektiv nytta, samt när det gäller det stöd som det åter uttrycker för sändningsföretag och tjänster.

Många kolleger talade om frågan om Internet som ett offentligt utrymme som, som sådant, kräver frihet och säkerhet, och jag instämmer med dem. Följaktligen har en förbindelse mellan tillgång till Internet och medborgarnas grundläggande rättigheter för första gången inrättats i ett direktiv, med den nya versionen av ändringsförslag 46.

Uttrycket "vidtagna åtgärder" fungerar i själva verket på ett sätt som en saknad länk mellan eventuella åtgärder som vidtagits när det gäller elektroniska kommunikationsnät, oavsett om det gäller en nedstängd anslutning eller filtrering, och användarnas grundläggande rättigheter. Med hänsyn till de tvivel som mina kolleger uttryckt om föredragandens vilja att försvara rätten till ett domslut innan anslutningen stängs ned, måste jag säga att uttrycket "oberoende och opartisk domstol" är ett uttryck som garanteras Internetanvändarna rätten till en sådan dom.

Om det visar sig att HADOPI skulle vara en oberoende och opartisk domstol, skulle det innebära att man pålägger denna höga myndighet alla de förpliktelser som en domare måste respektera: rätten till försvar, en rättegång där båda parter hörs, och offentlighet. Detta skulle naturligtvis orsaka ett system som förlitar sig, som den franska lagstiftningen kan man nog hävda, på datorisering och en mängd anklagelser och påföljder, som ska implodera. Jag uppmanar därför Europeiska kommissionen att vara så varsam som möjligt när den införlivar detta telekompaket.

När en grundläggande princip skrivs in i en gemenskapstext, som är föremål för en kompromiss mellan rådet och Europaparlamentet som medlagstiftare, måste den införlivas ordentligt i nationell lagstiftning.

Jag vill avsluta med att säga att möjligheten till ett brett offentligt samråd av modellen flerparterskap, som ger oss möjlighet att följa upp vårt hårda arbete inom ramen för en kompromiss som respekterar den lagstiftning som fastställs i ändringsförslag 46 och gör det tillämpligt, gläder mig.

**Pilar del Castillo Vera, föredragande.** – (ES) Fru talman! Jag vill kort upprepa mitt tack till alla dem som har spelat en roll i denna redan långdragna debattprocess om telekompaketet: kommissionsledamoten, de övriga föredragandena. Kort sagt alla som har deltagit tillsammans med rådets sittande ordförandeskap.

Jag ska ange grunddragen i de tre huvudpunkter som jag anser är avgörande för att sammanfatta fördelarna med detta förslag. Ett förslag som, enligt min uppfattning, kommer att antas med en stor majoritet i morgon i kammaren. Denna granskning av ramlagstiftningen för telekommunikation får tre omedelbara effekter.

Den första är att ramlagstiftningen underlättar utvecklingen av nästa generations nätverk och därigenom kommer att gynna konsumenter, eftersom de kommer att få möjligheten att ansluta sig, surfa och utföra överföringar på ett snabbare, säkrare Internet som är mer fördelaktigt på alla sätt, inte bara för enskilda konsumenter, utan även för små och medelstora företag, för vilka Internet är livsviktigt.

För det andra kommer det att förekomma ökad konkurrens på den inre marknaden, något som också kommer att gynna konsumenterna, oavsett om vi talar om individer eller företag. Fördelarna beror på bättre priser, bättre produkter och större nyskapande till följd av en mer omfattande, större och reell konkurrens.

Slutligen kommer allt detta att ske med hänsyn till de grundläggande rättigheterna – och låt ingen utanför parlamentet eller inom EU hysa tvivel. Det får inte finnas en nationell lag som inte respekterar dessa rättigheter, eftersom EU har beslutat att den princip som denna reform grundas på ska garantera den grundläggande rättigheten tillträde till Internet.

**Francisca Pleguezuelos Aguilar, föredragande.** – (ES) Fru talman! Jag vill upprepa mitt tack till alla mina kolleger för deras anföranden och för denna debatt, som har varit mycket positiv.

Jag tror inte att någon kan hysa tvivel om att denna reform har utgjort ett stort bidrag till vårt nyskapande samhälle på 2000-talet. Vi har banat väg, så att vi kan fortsätta skapa nya möjligheter för telekombranschen, en sektor som är otroligt dynamisk för EU:s ekonomiska och sociala utveckling och framför allt för konsumentskyddet.

Jag känner mig säker, och jag anser att debatten har visat att det ser mest ljust ut, även om det finns vissa skuggor här också, som inbegripandet av debatten om innehåll i detta paket, som kommissionsledamoten själv och ett antal andra ledamöter har kommenterat.

Ändå anser jag att vi med kompromissen också har löst denna aspekt, eftersom, som har nämnts, räckvidden för de två direktiven, i artikel 1, för första gången inbegriper erkännandet av grundläggande fri- och rättigheter liksom tillträde till Internet.

Det ska inte råda några tvivel om att jag vill stödja Catherine Trautmann i hennes begäran att när medlemsstaterna ansvarar för att säkerställa konfidentialitet, yttrandefrihet, informationsfrihet och i allmänhet alla de rättigheter som förekommer i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, gör de detta under en sträng, strikt övervakning av Europeiska kommissionen, som, enligt min mening, för närvarande är den bästa garanten, tillsammans med parlamentet, så att frihet på Internet är en princip som balanseras med alla andra rättigheter.

Detta var allt. Tack så mycket, mina damer och herrar. Jag anser att vi har gjort ett bra arbete och borde gratulera oss själva. Jag ber er därför att rösta för förslaget i morgon.

**Talmannen.** – Tack så mycket, den gemensamma debatten är nu avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon, onsdag.

ooo

**Carl Schlyter (Verts/ALE).** - Jag noterar att ministerrådet inte är här för att kommentera uppgörelsen. Jag önskar att ni kräver av dem att de är här före omröstningen i morgon. Jag tror att det är många medborgare i Europa som vill ha ett svar från rådet om varför de motsätter sig en text som uttryckligen säger att inga ska stängas av från Internet utan ett föregående domstolsbeslut. Jag önskar att rådet kunde ta till orda och förklara sitt motstånd. Jag tror att tusentals européer vill veta varför.

**Talmannen.** – Vi ska vidarebefordra denna begäran.

#### ***Skriftliga förklaringar (artikel 142)***

**Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), skriftlig.** – (PL) Europeiska unionens ramlagstiftning om telekommunikationer upptod på 1990-talet, och var avsedd att avreglera inhemska marknader som dominerades av statliga monopol. Under mellantiden har vi sett revolutionära tekniska förändringar av utvecklingen av mobiltelefoni och Internet. Utkastet till reformer av den lagstiftning som reglerar telekommarknaden inom EU, som parlamentet kommer att rösta om i morgon, är avsedda att anpassa EU-rätten till dessa förändringar, till exempel genom att förbättra förutsättningarna för användarna på marknaden för elektroniska tjänster.

Min personliga uppfattning är att tillträde till Internet är en betydande faktor som stöder utbildningsprocessen, och det visar att människor kan använda sin yttrandefrihet och få tillgång till information och arbetsmarknaden. Internetanvändare får inte nekas tillgång till Internet eller få sin tillgång begränsad utan ett förhandsavgörande av ett behörigt rättsligt organ. Det är av denna anledning som jag mycket bestämt anser att vi bör återställa de två viktigaste ändringsförslagen, 138 och 166, som antogs av parlamentet vid första behandlingen i september 2008. Dessa ändringsförslag skulle återställa garantin för användarnas rättigheter, placera övervakningsplikten under inhemska tillsynsmyndigheters kontroll och göra det illegalt att godtyckligt blockera och oinskränkt begränsa medborgarnas tillgång till applikationer, tjänster och innehåll som offentliggörs på Internet.

I den form som de har lagts fram för den andra behandlingen den 6 maj, utgör de båda ändringsförslagen, som till synes bara har modifierats, men i själva verket ändrats i stor omfattning, ett allvarligt hot mot yttrandefriheten, fritt tillträde till Internet och rätten till information – grundpelare i moderna, demokratiska, medborgerliga samhällen.

**Katrin Saks (PSE), skriftlig. – (ET)** De nya reglerna som lades fram i det nya telekompaketet kommer att bidra till att reglera telekommarknaden och främja konsumentskyddet. Det kommer att bli mycket enklare för konsumenter att få information från sina tjänsteleverantörer och byta tjänsteleverantör. I den förhandsinformation som ges innan ett avtal ingås ska det anges om en konsument är bunden till ett kontrakt under en specificerad tidsperiod. Dessutom kan inte tjänsteleverantören hålla kvar konsumenten längre än 24 månader. Att flytta ett telefonnummer från en tjänsteleverantör till en annan ska ske inom en arbetsdag. Öppenheten i bestämmelserna om tjänster har förbättrats, konsumenterna kan jämföra priser på webbsidor och lokala operatörer kan tvingas tillhandahålla tjänster till funktionshindrade personer. Konsumenter kan begära att en högsta prisnivå ska fastställas, så snart deras månatliga konsumtion når en viss nivå. Om en tjänsteleverantör av misstag yppar en enskilds personuppgifter på Internet, måste de på vederbörligt sätt meddela personen i fråga detta.

De nya reglerna kommer också att bidra till att reglera telekommarknaden och se till att nya tjänster enklare kommer in på marknaden. Samordningen av radiospektrumet inom EU skapar ett tillfälle att tillhandahålla helt nya tjänster, och avlägsnar de hinder som fram till nu har funnits, till exempel att se tv-program på mobiltelefoner. De statliga tillsynsmyndigheternas rättigheter har ökats, och en ny europeisk tillsynsmyndighet har upprättats i syfte att stärka oberoende marknadsövervakning, något som definitivt kommer att gynna konsumenterna. Tack så mycket.

#### 4. Märkning och standardiserad konsumentinformation (omarbetning) (debatt)

**Talmannen.** – Nästa punkt är ett betänkande (A6-0146/2009) av Anni Podimata för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger energirelaterade produkters förbrukning av energi och andra resurser (omarbetning) (KOM(2008)0778 – C6-0412/2008 – 2008/0222(COD)).

**Anni Podimata, föredragande. – (EL)** Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill först av allt välkomna Europeiska kommissionens förslag att omarbeta direktivet om energimärkning med det grundläggande målet att utvidga dess räckvidd till att omfatta alla apparater som förbrukar el inom hushålls-, handels- och industrisektorerna samt energirelaterade produkter. Detta direktiv är en del av ett större paket av lagstiftningsförslag, som syftar till att främja energieffektivitet, en topprioritering för unionen, eftersom detta kan spela en avgörande roll när det gäller att förbättra energiförsörjningen, minska utsläpp av koldioxid och blåsa nytt liv i den europeiska ekonomin, så att det blir möjligt att komma ur recessionen och krisen snabbare.

Jag vill varmt tacka mina kolleger för deras förslag, särskilt skuggföredragandena, PSE-gruppens sekretariat och utskottet för industrifrågor, forskning och energi, eftersom vi med deras hjälp har lyckats – enligt min mening – stärka direktivet om energimärkning. Det är därför vi fäster särskild vikt vid de bestämmelser som rör offentlig upphandling, det är därför vi fäster särskild vikt vid antagandet av stimulansåtgärder för att främja de mest effektiva tillämpningarna och det är därför vi stärker bestämmelserna om marknadskontroll och övervakning.

Jag ska bara kommentera två frågor som har orsakat en allvarlig dispyt. Den första rör vårt förslag att annonser bör innehålla en hänvisning till energikonsumtion, något som orsakade oproportionerliga reaktioner från Federation of European Publishers och från ägare till radio- och TV-bolag. Jag säger oproportionerliga, eftersom det framfördes extrema argument, som att det begränsar pressfriheten, att reklamintäkterna föll på det känsliga området massmedier och slutligen att finansieringen av en fri och oberoende press undermineras. Låt oss se på fakta i ärendet, på det som vi föreslår i vårt betänkande. Vi anser att reklam för energirelaterade produkter bör inbegripa en hänvisning till energikonsumtion eller till energibesparingar eller till energimärkningens kategori i bara de fall där reklamen innehåller hänvisningar till tekniska specifikationer eller teknisk information. I de fall som reklamen inte innehåller sådana hänvisningar, finns det ingen skyldighet att hänvisa till energikonsumtion.

Jag har lämnat frågan om energietikettens utformning till sist, för denna visade sig vara den mest brännande frågan i detta direktiv. Detta direktiv kommer inte att ha nått sitt mål och kommer inte att vara effektivt om energimärkningen inte är lätt att känna igen och lätt att jämföra för konsumenterna, till vilka den i första hand riktar sig, i syfte att hjälpa dem att göra bästa möjliga val. I dag har vi en framgångsrik modell för energimärkning med A–G-skalan, där A används för de mest energieffektiva produkterna och G för de minst effektiva, en skala som i dag används som standard i många länder utanför EU. Den är utan tvivel mycket framgångsrik och igenkännlig och har varit ett enormt bidrag till energibesparing. Det skapar förvisso också

många problem. Det allvarligaste av dessa problem, grundmotivet till dessa problem, är att märkningen inte åtföljs av en angivelse om dess giltighetstid. Om giltighetstiden inte anges på etiketten, förblir en produkt som klassificeras som A-klass i den kategorin under hela sin livscykel, till och med när ännu mer energieffektiva produkter har införts på marknaden, och då står det klart att vi sänder ut blandade budskap. Så hur kan vi ta itu med detta? Genom att göra det obligatoriskt att märkningen ska ha en särskild giltighetstid, till exempel 3–5 år, och så snart denna period har löpt ut, ska skalan för energieffektivitet granskas på grundval av de framsteg som har gjorts inom den särskilda produktkategorin.

Avslutningsvis vill jag säga att jag är fast övertygad om att vi, i de debatter som följer och för att nå en överenskommelse vid andra behandlingen, kommer att finna den bästa möjliga lösningen, en lösning som kommer att erkännas av konsumenterna och som kommer att främja nyskapande inom den europeiska industrin.

**Andris Piebalgs**, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Energimärkning är något vi började med 1992 med målsättningen att göra energibesparingar för produkter inom hushållssektorn. Detta initiativ har varit mycket framgångsrikt och har gett EU-medborgarna många fördelar under de senaste 15 åren.

Emellertid har en viss tid gått sedan 1992. En viss tid har gått sedan dess, och kommissionen beslutade att föra fram ett förslag om att omarbete energimärkningsdirektivet, i syfte att uppnå större fördelar för EU-medborgarna, industrin och offentliga myndigheter, för det första genom att utvidga direktivets tillämpningsområde till alla energirelaterade produkter, för det andra genom att stärka marknadstillsynen och för det tredje genom att uppmuntra energieffektiva offentliga upphandlingar och incitament.

Jag är mycket tacksam gentemot föredraganden, Anni Podimata, som på kort tid har utarbetat ett betänkande om ett mycket komplext förslag, som ger förutsättningar för en överenskommelse vid andra behandlingen, när rådet verkligen kommer att ta del i diskussionen. Jag vill också tacka skuggföredragandena och alla ledamöter i utskottet för industrifrågor, forskning och energi för att de noga har övervägt detta förslag.

Genom betänkandet kommer definitivt några mycket betydande förbättringar av det ursprungliga förslaget att uppnås, vilket välkomnas av kommissionen. Föredraganden gör rätt i att belysa två frågor som kommer att vara grundläggande i framtida debatter mellan rådet och parlamentet. Den första är frågan om annonsering och hur långt vi kan gå för att främja energieffektiva metoder för försäljning av produkter utan att hämma rollen för civila friheter eller pressfrihet, och den andra är frågan om märkningens utformning – om det bör vara en sluten märkning eller en öppen märkning enligt en skala.

På vägen till parlamentet i morse hittade jag några broschyrer i hissarna som visade att denna till synes enkla fråga om märkning inte är så enkel. Vi har å ena sidan konsumentorganisationer och å andra sidan producenter, som också vill eftersträva samma mål med att tillhandahålla mer energieffektiva produkter till konsumenterna.

Vid den första behandlingen fördes en omfattande debatt i ITRE-utskottet och vi behöver hitta den bästa lösningen på de frågor som togs upp av föredraganden vid andra behandlingen. Jag kan försäkra er om att kommissionen kommer att göra sitt bästa för att ta hänsyn till olika synpunkter eftersom detta är till fördel för konsumenterna och för samhället. Märkningar bör vara effektiva och kraftfulla och samtidigt bör producenterna få rätt incitament för utveckling av effektivare produkter.

Tack för betänkandet. Jag är verkligen tacksam mot föredraganden för allt det arbete hon har lagt ned på att utarbeta det.

**Jan Březina**, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Fru talman! Vi diskuterar betänkandet om energimärkning, som är ytterst viktigt av flera skäl.

För det första är en ökad energieffektivitet det snabbaste och det mest kostnadseffektiva sättet att minska växthusgasutsläppen. För det andra kan energieffektiviteten vara en del av lösningen på den aktuella ekonomiska lågkonjunkturen. Hanteringen av energiefterfrågan och energianvändningen kan bidra till att skapa långvarig tillväxt och hållbara arbetstillfällen.

Jag ställer mig bakom målet att slutanvändare ska kunna få fullständig information om märkningen, även om produkten köps på distans, via Internet eller telemarketing. Det gäller också målet att stärka bestämmelserna om marknadsövervakning för att säkra en korrekt, EU-omfattande och harmoniserad tillämpning av energimärkningsdirektivet och dess genomförandeåtgärder.

Det finns dock två punkter som jag bestämt måste motsätta mig. För det första vill jag varna er för att ändringsförslag 32 om det antas skulle hämma mediernas oberoende. Det måste betonas att annonseringen



är avgörande för fria, oberoende medier som präglas av mångfald och hög kvalitet. Vår grupp har därför kommit med ett alternativt ändringsförslag – ändringsförslag 2, som har lagts fram inför plenarsammanträdet – där man respekterar den betydelse som fria medier präglade av mångfald har för demokratin. Vår lösning är att ge producenter och handlare möjligheten att ge information om specifika energibesparande aspekter.

För det andra kräver jag att två resolutionsförslag om genomförandeåtgärderna förkastas och att man förkastar genomförandeåtgärder för tv-apparater och kylskåp. Detta initiativ, som industrin, kommissionen och rådet har motsatt sig, skulle försämra den övergripande sammanhållningen i den nya lagstiftningen om energimärkning.

Låt mig avslutningsvis betona att betänkandet om energimärkning är en mycket viktig rättsakt som bör antas, förutsatt att annonseringsfrågan hanteras på ett tillfredsställande sätt.

**Silvia-Adriana Țicău**, för PSE-gruppen. – (RO) Jag vill först av allt gratulera föredraganden, Anni Podimata, för hennes betänkande.

Jag anser att energimärkningsdirektivet och konsumentinformationen om produkters energikonsumtion är av största betydelse. EU har föreslagit att sänka energikonsumtionen med 20 procent. Om vi lyckas informera konsumenterna korrekt, så att de har ett alternativ till förfogande som bygger på den information de har fått, kan vi faktiskt även sänka energikonsumtionen för produkter som för närvarande finns i bruk.

När det gäller märkningen, måste den vara enkel. Detta är en viktig del. Den måste också vara fullständig och naturligtvis ge konsumenterna den information som de behöver för att kunna göra den nödvändiga investeringen. Av detta skäl anser jag att det är viktigt att man på etiketten informerar om energikonsumtion eller om den energibesparing som skulle kunna göras.

Dessutom anser jag att det är viktigt att ha A–G-skalan, som är enkel. Men jag vill nämna att jag anser att det är viktigt att giltighetstiden anges, så att konsumenten har information redan från den tidpunkt då vissa produkter marknadsförs. Jag anser inte att skyldigheten att ge information om energikonsumtion kommer att inkräkta på yttrandefriheten och bestämmelserna om massmedierna på något sätt. Jag anser att det ligger i allas vårt intresse att ha välinformerade konsumenter som kan fatta ett underbyggt beslut som syftar till att minska deras energikonsumtion.

Jag vill gratulera föredraganden. Detta är ett mycket viktigt dokument, som ingår i ett energieffektivitetspaket. Jag kommer att fortsätta främja att vi för en intressant debatt, även under andra behandlingen.

**Satu Hassi**, för Verts/ALE-gruppen. – (FI) Fru talman, mina damer och herrar! Mitt uppriktigaste tack går till Anni Podimata för hennes rent ut sagt utmärkt arbete, som jag stöder till fullo. Utskottet för industrifrågor, forskning och energi har gett sitt stöd till en tydlig, konsumentvänlig energimärkning, som jag och utskottet vill bevara.

Det är viktigt att konsumenten alltid kan ha förtroende för att utrustningen inom klass A i absolut samtliga fall återspeglar den bästa tekniken – den mest energieffektiva tekniken – som finns på marknaden. EU:s energimärkning har varit en framgång. Tack vare märkningen har marknaden rensats på energislösande utrustning, och denna modell har följts i länder som Brasilien, Kina, Argentina, Iran, Israel och Sydafrika. Det är mycket olyckligt att tillverkarna av utrustning nu vill göra detta framgångsrika och tydliga märkningssystem till en otydlig kategori, och att kommissionen är benägen att stödja detta.

Den nya modell som stöds av tillverkarna skulle motsvara att ständigt kalla ett idrottsrekord från årtionden tillbaka för världsrekordet, och när det rekordet har slagits kalla det för världsrekordet minus 5 procent, världsrekordet minus 10 procent, världsrekordet minus 20 procent och så vidare. Det skulle vara obegripligt, och samma klagörande system som vi använder när vi talar om världsrekord borde också fortsätta gälla för energimärkning.

**Herbert Reul (PPE-DE)**. – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Detta är ett lämpligt och viktigt projekt för att förverkliga energieffektiviteten och spara mer energi. Det stämmer att vi bör inrikta oss på metoder som vi tyvärr inte tillämpar på andra områden, nämligen att använda märkning som hjälper konsumenten att välja energieffektiva produkter och samtidigt stimulera till konkurrens mellan mer effektiva apparater. Detta beslut är klokt och riktigt.

Det förfarande som funnits fram till nu var också förståndigt, och det fungerade bra. I detta avseende anser jag att detta märkningssystem med klasserna A–G, som har fungerat bra i över 15 år och som utökades för

några år sedan med kategorierna A+ och A++, nu följdriktigt måste utvidgas och ändras igen, eftersom vi nu står inför nya utmaningar.

Men vi bör beakta saker och ting noga, och jag skulle också vilja ta de reservationer som kommissionen framfört på allvar. Om vi gör det som majoriteten i utskottet här i parlamentet har föreslagit, nämligen att helt enkelt behålla A–G-klasserna, befarar jag att gamla apparater kommer att fortsätta att klassificeras som A, medan nya mer energieffektiva apparater bara kommer att klassificeras som B. Vi kommer därför antingen att få en övergångsperiod för ommärkning – vilket kommer att leda till förvirring – eller en konstant förändring, ständigt ny märkning.

Förslaget att använda minus är därför mycket enklare och tydligare. Vi behöver ett förfarande som är begripligt för konsumenterna, som kommer att antas och som leder till att konsumenterna i framtiden fortsätter att stödja det som tidigare hade antagits. Vi behöver ett system som även uppmuntrar tillverkare att investera i ekodesign. Enligt min mening är därför kommissionens förslag det smartare, det mer förståndiga, alternativet.

Mycket kort en andra kommentar, som också är viktig, enligt min mening: jag anser att allt som har föreslagits här när det gäller att pålägga mediareklam med obligatoriska uppgifter är fel. Det är inte acceptabelt! Vi får inte göra detta. Det finns ingen rim och reson i detta! Det är inte heller nödvändigt. Vi klarar oss utan det, uppgifterna på etiketten räcker.

**Claude Turmes (Verts/ALE).** – (DE) Fru talman! Herr kommissionsledamot! Jag tror att ni känner er illa till mods här i dag, och jag tror att jag vet varför. Skälet är att kommissionen intar en ståndpunkt som är mer en position för lobbyverksamhet från näringslivet, än en position som förenklar konsumentskyddet och miljöskyddet inom EU.

Jag har följt lagstiftningen om märkning under de senaste 15 åren. Vad finns i märkningsdirektivet från tidigt 1990-tal? Det står att A–G-skalan regelbundet bör uppdateras i linje med den aktuella situationen, så att bara de bästa produkterna finns i kategori A. Vad har näringslivet gjort? Det hindrade uppdateringen i slutet av 1990-talet. Till följd av detta återfanns mer än 50 procent av alla apparater i klass A i början av år 2000. Sedan tänkte man ut gimmicken med A+ och A++. Nu har de uppfunnit påfundet med A-20, A-40 och A-60.

Herbert Reul står alltid på näringslivets och dess lobbyverksamhets sida. Jag är därför knappast förvånad över att han försvarar detta. Herr kommissionsledamot! Kom igen! A–G-skalan är lätt att begripa. Femton år av skamlös lobbyverksamhet av olika näringslivskretsar för att underminera det europeiska märkningssystemet, det är vad som pågår här. I morgon måste vi, parlamentet, sätta stopp för denna förskräckliga episod.

**Miloslav Ransdorf (GUE/NGL).** – (CS) Fru talman! Jag har talat här ett antal gånger om energifrågor, och detta kanske blir min avslutande kommentar denna valperiod. Jag anser att det vid denna tidpunkt är lämpligt att uttrycka mitt tack till kommissionsledamot Andris Piebalgs, som hade en mycket svår uppgift, eftersom det är ett anmärkningsvärt arbete att skapa en europeisk energimarknad av de 27 separata marknaderna i enskilda medlemsstater, det är ett Sisyfos-arbete som inte kommer att avslutas under denna valperiod, och det kommer med säkerhet att finnas många uppgifter kvar för våra efterföljare. Jag vill säga att för oss i utskottet för industrifrågor, forskning och energi har han varit en av de mest populära kommissionsledamöterna: de kommissionsledamöter som vi lärde oss en hel del av, och vars entusiasm vi beundrade. Jag hoppas att vi inte har ställt för stora krav på kommissionsledamoten, eftersom jag anser att vi säkert kommer att möta honom under framtida valperioder, och Andris Piebalgs har redan arbetat mycket hårt för att göra det möjligt att ens tala om en europeisk energimarknad. Jag stöder energimärkningen, det är en nödvändig standard, och jag anser att förebråelser om vem som tillhör och inte tillhör ett särskilt näringslivs lobbyverksamhet borde läggas åt sidan. På samma sätt anser jag att det är olyckligt om parlamentet under de senaste månaderna har blivit en plats för panikspridning. Vi behöver beslut som bygger på fakta.

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) Fru talman! Det är en svår fråga. Jag tackar Miloslav Ransdorf för hans mycket vänliga ord, men jag anser att det är fel att anklaga någon, såsom industrin, vare sig de bedriver lobbyverksamhet eller inte, eftersom industrin tillhandahåller arbetstillfällen och skapar tillväxt. Industrin strävar också efter att producera och marknadsföra mer energieffektiva apparater. Klasserna A till G är välkända för konsumenterna. Det finns ett stort behov av att sammanställa erfarenheten av "A till G" och få industrin att delta, inte med tvångsmedel, utan genom att verkligen få dem att delta. Detta är vad kommissionen försöker uppnå.

Det finns två punkter i denna debatt som kanske har varit förvirrande. En av dessa är ramdirektivet, och Anni Podimatas betänkande handlar just om detta. Vid andra behandlingen vet jag att rådet, parlamentet och kommissionen kommer att behöva samarbeta mycket för att hitta rätt balans mellan industrins initiativ och den positiva erfarenhet som vi har av denna energimärkning.

Den andra punkten gäller ekodesign-åtgärden för kylskåp och tv-apparater. Det är inte någon perfekt lösning, men det är åtminstone en lösning som innebär att dessa två produkter omfattas av märkningssystemet. I dag har vi ingen märkning för tv-apparater och situationen när det gäller kylskåp är förvirrande. Varje kylskåp tillhör en kategori. Vi har därför föreslagit och accepterat denna åtgärd som en tillfällig åtgärd tills vi har ramdirektiv med tydliga regler. Anledningen är inte att vi har begränsats av industrin. Det var helt enkelt det bästa sättet att konsolidera båda strategierna.

Vi försöker inte skapa fiender. Vi försöker konsolidera den positiva erfarenheten och samtidigt ha ett deltagande från industrins sida. Industrin kämpar inte emot, men ibland bör den acceptera mer uttalade konsumentsynpunkter och verkligen inse fördelarna med dessa.

I betänkandet ges inte på detta stadium någon fullständig lösning. Det finns meningsskiljaktigheter, men vi är ändå på väg. Som alltid antas den mest komplicerade lagstiftningen genom kompromisser och samförstånd. Vi behöver fortsätta detta arbete, men inte tillhandahålla märkningar till någon som kämpar emot energieffektiviteten, med tanke på att märkning är det lättaste sättet att uppnå energieffektivitetsmål. Folk gör välgrundade val om sina apparater och maskiner som är i linje med det globala samhällets intresse. Det är det bästa sättet och vi bör främja det.

Jag vill inte att vi slutar på ett negativt sätt genom att säga att vi står på gränsen till någon form av katastrof: Nej, vi samarbetar. Vi vill alla uppnå samma resultat, men i detta skede har vi ännu inte hittat den kompromiss som passar och som ger de bästa förutsättningarna för att kunna lösa denna fråga.

Tack för debatten. Jag vet att det har förekommit olika åsikter, men kommissionen är fast besluten att fortsätta arbeta för att hitta en snabb lösning vid andra behandlingen.

**Anni Podimata, föredragande.** – (EL) Fru talman! Först av allt vill jag tacka alla mina kolleger för deras anföranden, och kommissionsledamoten för både hans rekommendation och anförande nu i slutet av debatten.

Jag vill framföra två korta kommentarer. Först av allt när det gäller den brännande frågan om energimärkning. Jag vill påpeka att A–G-skalan, som vi alla anser är mycket lyckad och igenkännlig och som i hög grad har bidragit till energibesparingen, uppenbarligen har problem som, herr Reul, jag räknade upp i mina inledande kommentarer. Med andra ord, denna skala måste uppdateras. Grundproblemet med den befintliga energimärkningen är att den saknar giltighetstid, vilket leder till den situation som ni beskrev, nämligen att vi har energiprodukter på marknaden med samma märkning men olika nivåer av energieffektivitet. Den avgörande frågan för oss är att införa en särskild giltighetsperiod för energimärkningen på A–G-skalan och att vi uppdaterar indikatorerna för energieffektivitet var tredje till femte år på grundval av de framsteg som gjorts på marknaden.

Slutligen anser jag att den slutsats vi måste dra är enkel. Vi har – och vi erkänner alla att vi har – ett välprövat och framgångsrikt recept för energimärkning, som också har blivit standard i länder utanför EU. När man har ett framgångsrikt recept som har föråldrats med åren, överger man det inte, man uppdaterar det, för om man överger det och inte ersätter det med ett nytt system, riskerar man att förlora det mervärde som man genererade under tidigare år genom att välja energimärkning. EU:s budskap till konsumenterna under alla dessa år har varit: välj A-märkta energiprodukter. Vi själva får inte försvaga detta budskap.

**Talmannen.** – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 12.00.

(Sammanträdet avbröts kl. 11.35, i avvaktan på omröstningen, och återupptogs kl. 12.00.)

**ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING***Talman***5. Omröstning**

**Talmannen.** – Nästa punkt är omröstningen.

*(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet)*

**5.1. Ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna när det gäller handelsnormer för fjäderfäkött (A6-0223/2009, Ilda Figueiredo)**

– Före omröstningen:

**Ilda Figueiredo, föredragande.** – (PT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill bara kort förklara att detta betänkande omfattar de ändringsförslag som enhälligt antogs av utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling, med hänvisning till den resolution som Europaparlamentet antog den 19 juni 2008, genom vilken kommissionens förslag som syftade till att tillåta saluföring av fjäderfäkött som lämpar sig att användas som livsmedel, även efter en antimikrobiell behandling.

Jag vill därför tacka alla dem som samarbetade med mig för att utarbeta detta betänkande, inbegripet ledamöterna och föredraganden för yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet.

Vi hoppas att Europeiska kommissionen och rådet kommer att ta hänsyn till detta betänkande och Europaparlamentets yttrande till försvar av folkhälsa, livsmedelssäkerhet och tillverkare av fjäderfäkött inom Europeiska unionen.

**5.2. Begäran om fastställelse av Aldo Patriciellos immunitet (A6-0286/2009, Aloyzas Sakalas)****5.3. Begäran om fastställelse av Umberto Bossis immunitet (A6-0269/2009, Klaus-Heiner Lehne)****5.4. Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (A6-0266/2009, Reimer Böge)****5.5. Rekommendation till kommissionen i klagomål 185/2005/ELB (A6-0201/2009, Miguel Angel Martínez Martínez)****5.6. Återvinning av bensinångor vid tankning av motorfordon (A6-0208/2009, Dimitrios Papadimoulis)**

– Före omröstningen:

**Dimitrios Papadimoulis, föredragande.** – (EL) Herr talman! Eftersom debatten inte hölls av tekniska skäl, vill jag säga några ord före omröstningen. Till följd av intensiva förhandlingar med rådet och kommissionen anser jag att vi uppnådde en bra kompromiss vid första behandlingen. Med Europaparlamentets bidrag har vi påskyndat tillämpningen av direktivet med ett år, utvidgat dess räckvidd till bensinstationer i bostadsområden, förstärkt informations- och kontrollmekanismer för bensinstationer och informationsmekanismer för medborgarna.

Detta är en förändring, vars tillämpning kommer att förbättra atmosfärens kvalitet och avsevärt begränsa de växthusgaser som orsakar klimatförändringar. Kommissionen har på förslag från oss förbundit sig att lägga fram ett omarbetat förslag efter en viss tidsperiod, så att vi kommer att få en bättre teknik, som kommer att göra det möjligt för oss att nå bättre resultat i framtiden.

Slutkompromissen stöds av alla politiska grupper, och jag anser att detta är ett tecken på att vi har gjort ett bra arbete.

### **5.7. Allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (A6-0077/2009, Michael Cashman)**

– Före omröstningen:

**Michael Cashman, föredragande.** – (EN) Herr talman! Parlamentet gav mig ett mandat att förhandla med de andra institutionerna om detta viktiga ärende. Jag måste tyvärr meddela att förhandlingarna inte har varit produktiva. Därför är min rekommendation till parlamentet i dag att vi inte röstar och att vi hänvisar beslutet om detta viktiga ärende till nästa parlament, eftersom jag förväntar mig att kommissionen kommer att lägga fram ett nytt förslag i höst.

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) Herr talman! Kommissionen noterar parlamentets beslut att skjuta upp omröstningen om den lagstiftningsresolution som åtföljer Michael Cashmans betänkande till nästa parlamentsperiod. Kommissionen respekterar helt parlamentets beslut men tror inte att en omröstning som avslutning på parlamentets första behandling skulle bakbinda händerna för nästa parlament. Därför kommer kommissionen att ompröva sitt förslag först efter det att den lagstiftande myndighetens två grenar har antagit sina ståndpunkter. Kommissionen avser dock att under tiden fortsätta eftersträva en konstruktiv dialog med båda institutionerna och bekräftar sin vilja att försöka nå en kompromiss med parlamentet och rådet.

**Michael Cashman, föredragande.** – (EN) Herr talman! Detta visar varför det är mycket viktigt att nästa parlament utövar alla de rättigheter som det har. En dialog innebär att varje institution måste lyssna. Hittills lyssnar ingendera av institutionerna på parlamentet. Därför bör vi inte hålla omröstningen utan i stället helt och hållet överlåta avgörandet åt nästa parlament.

(Applåder)

(Parlamentet godkände förslaget.)

(Frågan återförvisades till det ansvariga utskottet.)

**Talmannen.** – Jag är inte säker på om gratulationerna är på sin plats för Michael Cashman. Jo? Då gratulerar vi honom.

### **5.8. Arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (A6-0120/2009, Marie Panayotopoulos-Cassiotou)**

– Före omröstningen:

**Stephen Hughes (PSE).** – (EN) Herr talman! För att inte bryta flödet i omröstningen när ni väl börjar, vill jag informera parlamentet om att den socialdemokratiska gruppen drar tillbaka den tredje delen av ändringsförslag 62. Det är den del som gäller leden b och c i artikel 2.1.

(Parlamentet förkastade kommissionens förslag.)

**Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande.** – (IT) Herr talman, ärade ledamöter! Kommissionen noterar den ståndpunkt som Europaparlamentet har uttryckt i dag, och med tanke på de åtaganden som gjorts inför parlamentet kommer kommissionen att dra de lämpligaste slutsatserna från dagens negativa omröstning, och även ta hänsyn till rådets ståndpunkt.

Kommissionen kommer att beakta det bästa sättet för att nå det resultat som krävs, med andra ord att garantera det sociala skyddet för arbetstagare samtidigt som man undviker ökade administrativa bördor inom vägtransportsektorn.

(Frågan återförvisades till det ansvariga utskottet i enlighet med artikel 52.3 i arbetsordningen.)

## 5.9. Handel med sälprodukter (A6-0118/2009, Diana Wallis)

– Före omröstningen:

**Hartmut Nassauer (PPE-DE).** – (DE) Herr talman! Jag vill uppmärksamma ett fel som har smugit sig in i omröstningslistan för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater. I slutomröstningen om både det ändrade förslaget och lagstiftningsresolutionen borde det stå "fri omröstning". Jag ber er – och jag innefattar gruppen här – att ha detta i åtanke.

**Hans-Peter Martin (NI).** – (DE) Herr talman! Jag vill fråga er vilken artikel i arbetsordningen som gör det möjligt för grupper att korrigera sina omröstningslistor här med ert samtycke? Detta är ett missbruk av de enskilda ledamöternas parlamentariska oberoende!

## 5.10. Skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål (A6-0240/2009, Neil Parish)

– Före omröstningen:

**Neil Parish, föredragande.** – (EN) Herr talman! För det första vill jag tacka alla skuggföredragande som har varit mycket villiga att samarbeta med mig med detta oerhört tekniska och svåra ärende. Genom att samarbeta har vi lyckats komma fram till en i mitt tycke bra kompromiss.

Djurförsök är ett mycket kontroversiellt och känsloladdat område som präglas av ett moraliskt dilemma. Vi har gjort vårt bästa för att komma fram till en standpunkt som ska öka försöksdjurens välbefinnande och samtidigt säkra att en tillförlitlig medicinsk forskning av högsta kvalitet kan fortsätta inom EU. Vi har byggt vidare på kommissionens förslag inom många områden. Viktigast av allt är att vi har förtydligat klassificeringarna av svårighetsgrader. Vi har uppnått en bra kompromiss i jordbruksutskottet och den bör inte plockas i sär i detta skede.

Vi vill alla samarbeta för att förbättra, minska och ersätta djurförsök. Emellertid måste vi komma ihåg att många vacciner och många botemedel mot sjukdomar har utvecklats med användning av djur, särskilt primater – till exempel vacciner mot polio, difteri, hepatit B, och även djup hjärnstimulans vid Parkinsons sjukdom. Alla dessa är exempel på fördelar med forskning på djur. För att lugna många ledamöters oro över användningen av embryonala stamceller, kommer ändringsförslag 170, om det stöds, att se till att etiska beslut i denna fråga fattas av medlemsstaterna själva och inte av kommissionen.

Vi har en enorm möjlighet här att förbättra lagstiftningen för djurskyddet och forskningen. Vi bör bortse från partiernas meningsskiljaktigheter och stödja detta betänkande. Industrin, den medicinska forskningen och djurrättsorganisationerna är övertygade om att detta är ett steg framåt och att vi kommer att uppdatera och förbättra den befintliga lagstiftningen. Om vi inte hanterar detta i parlamentet, skulle lagstiftningen kunna försenas med ytterligare två år eller mer, vilket skulle vara ett steg bakåt. Jag uppmanar parlamentsledamöterna att stödja detta betänkande.

Slutligen, eftersom detta troligen är sista gången jag talar i parlamentet eftersom jag ska sluta här för att ägna mig åt nationell politik, vill jag tacka er för er artighet mot mig. Jag tackar även parlamentsledamöterna, som också har behandlat mig med stor artighet.

(Applåder)

**Talmannen.** – Tack så mycket, herr Parish. När ni återvänder till ert nationella parlament önskar vi er samma engagemang för det arbete som ni hade här i Europaparlamentet.

## 5.11. Föroreningar förorsakade av fartyg och sanktioner för överträdelser (A6-0080/2009, Luis de Grandes Pascual)

## 5.12. Märkning och standardiserad konsumentinformation (omarbetning) (A6-0146/2009, Anni Podimata)

### 5.13. Parlamentets beräkning av inkomster och utgifter för budgetåret 2010 och 2010 års budget (A6-0275/2009, Vladimír Maňka)

– Före omröstningen om resolutionen:

**Talmannen** – Det som jag skulle säga var att detta är den sista omröstningen med mig som talman. Jag vill ge ett särskilt tack till Paul Dunstan på min vänstra sida, som har utfört sitt arbete med sådan glans under åren.

(Livliga applåder)

Paul! Jag vill tala om för er att tillsammans har vi gjort några misstag – ibland jag, ibland ni. Men vi är ett oslagbart lag. Mitt uppriktiga tack till er.

#### ORDFÖRANDESKAP: MAURO

Vice talman

## 6. Röstförklaringar

### Muntliga röstförklaringar

– **Betänkande: Miguel Angel Martínez Martínez (A6-0201/2009)**

**David Sumberg (PPE-DE).** - (EN) Herr talman! Tack för att ni ger mig ordet. Jag stödde detta betänkande, men eftersom jag kommer att lämna parlamentet i det kommande valet vill jag använda detta som ett sista tillfälle att betona det mycket kraftfulla budskap som Tjeckiens president, den tjänstgörande rådsordföranden, nyligen gav Europaparlamentet: "Vi eftersträvar nu ett nytt mandat från folket." Sanningen är dock att folket egentligen inte företräds i Europaparlamentet. Som rådsordföranden sa finns det ingen motsättning här till det europeiska projektet.

Folket – män och kvinnor i våra valkretsar, särskilt i Storbritannien – vill inte ha någon europeisk konstitution och de vill inte påtvingas något fördrag. Vad de vill ha är rätten att rösta och jag hoppas att de kommer att få denna möjlighet, ju förr desto bättre.

– **Betänkande: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)**

**Richard Corbett (PSE).** - (EN) Herr talman! Jag välkomnar antagandet av detta betänkande. Min grupp och jag röstade för detta. Det här är en mycket viktig signal från parlamentet. Men nu måste vi också följa upp denna.

- **Betänkande: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)**

**Ewa Tomaszewska (UEN).** - (PL) Herr talman! Arbetsgivarnas antisociala beteende tvingar arbetstagare att bli egna företagare, och detta innefattar arbetstagare som arbetar som förare och personer som erbjuder transporttjänster. Arbetsgivare vill spara in på socialförsäkringsavgifterna och få större flexibilitet, men detta har lett till en situation där vi måste rösta under påtryckningar från detta antisociala beteende.

Det var av denna anledning som det var nödvändigt att förkasta detta betänkande, eftersom omfattningen av detta antisociala beteende är så stor. Dess existens hotar inte bara arbetstagarnas arbetshygien, utan framför allt hotar det vägtrafiksäkerheten, och kan påverka i princip var och en av oss och situationen för alla som befinner sig på vägarna, oavsett om det är i en bil eller till fots. Detta är ett mycket klart skäl till varför vi bör ta itu med detta problem på allvar, och varför vi bör återkomma till det, eftersom den föreslagna lösningen inte hjälpte oss ur denna situation.

– **Betänkande: Diana Wallis (A6-0118/2009)**

**Michl Ebner (PPE-DE).** - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill säga att jag röstade för detta betänkande, trots att våra två ändringsförslag inte godtogs.

Jag anser att det skulle ha varit en bra idé att tillhandahålla och hjälpa inuiterna att nå frid och lugn när det gäller deras livsstil och deras jakt och även uppnå en större respekt för EU:s Leader-program för skandinaviska

länder när det gäller säljakt. Jag vill också ta detta tillfälle i akt för att säga att det som sker i Kanada, och inte har någonting att göra med inuiterna, inte är en jakt som vi förstår, utan djurslakt, inte jakt i ordets sanna mening. Jag anser därför att de två sakerna måste behandlas separat, oavsett vilken inställning folk intar därefter. Jag anser också att det hade varit bättre att ta itu med detta ämne under perioden efter valet och, inte som nu, under perioden före valet.

**Zuzana Roithová (PPE-DE).** - (CS) Herr talman! Även jag välkomnar att Europaparlamentet, med sitt förbud mot import av sälprodukter till Europeiska unionen, har följt USA:s och Rysslands exempel. Jag är säker på att vi sänder ut ett tydligt budskap att den kanadensiska regeringen kommer att ha ändrat sina övervakningsmetoder för att efterleva lagen när det gäller humana metoder för säljakt. Men jag är också säker på att vårt förslag kommer att göra det möjligt för traditionella folk, både inom och utanför EU att fortsätta jaga säl med deras traditionella metoder. Jag vill tacka alla, särskilt det tjeckiska ordförandeskapet, för att ni gjorde det möjligt för parlamentet och rådet att nå kompromissen den 24 april, som vi har kunnat anta i dag.

**Richard Corbett (PSE).** - (EN) Herr talman! Jag är mycket förtjust över att detta betänkande har antagits av en sådan överväldigande majoritet. Vi kan se fram emot ett förbud mot import av sälprodukter till EU.

Jag var besviken över att vår föredragande, liberaldemokraten Diana Wallis, inte helt ställde sig bakom detta tillvägagångssätt. Som föredragande borde hon ha representerat utskottets synpunkter, där det fanns en mycket tydlig majoritet, och hon borde inte ha försökt att på olika sätt stjälpa omkull vad som uppenbarligen var viljan hos en mycket stor majoritet här i parlamentet. Inte desto mindre är jag glad över att parlamentet har visat en sådan tydlig beslutsamhet, genom en sådan klar majoritet, att avgöra frågan på det sätt som vi nu har bestämt.

**Daniel Hannan (NI).** - (EN) Herr talman! Detta betänkande försatte mig i ett visst bryderi. Det finns något som inte är helt rationellt med att särbehandla just säl. De är inte en utrotningshotad art – det säger till och med Världsnaturfonden. Vi hör inte något som liknar dessa högljudda protester mot säljakten när det gäller getingar, gråsuggor, järvar eller maskar.

Men när allt kommer omkring är demokratin inte helt rationell. Folk är inte alltid logiska maskiner. Det kan vara som evolutionsbiologer hävdar, att det är de barnliknande dragen hos sälungarna – deras stora ögon och så vidare – som på en djup genetisk nivå ger oss en benägenhet att känna empati för dem. Jag vet inte. Poängen är att ni öppnar en farlig dörr om ni påstår att väljarna har fel eftersom deras invändningar mot säljakt är estetiska snarare än rationella eller etiska. När ni väl har valt den vägen ligger det nära till hands att säga att de har fel när de motsätter sig den europeiska konstitutionen eller Lissabonfördraget eller något annat.

Så efter mycket funderingar har jag kommit fram till den här åsikten om detta betänkande. Eftersom det uppenbarligen är en sådan känslig och viktig fråga för ett antal väljare bör den inte alls avgöras på EU-nivå. Den bör i stället avgöras genom nationella, demokratiska mekanismer och förfaranden inom varje medlemsstat.

**Neena Gill (PSE).** - (EN) Herr talman! Jag är stolt över att parlamentet röstade för detta betänkande med en överväldigande majoritet. Jag röstade för betänkandet eftersom jag är nöjd över att vi kommer med ett starkt budskap, utan kryphål, om handeln med sälprodukter i EU.

Många personer i min valkrets kontaktade oss – och miljontals har blivit engagerade i detta – för att säga att detta är det mest avskyvärda och grymma sätt att döda underbara varelser. Jag vet att några kanske säger att det bara är för att de ser fina ut, men när man ser videor om de metoder som används inser man att kommersiell sälslakt är särskilt onödig eftersom det finns många andra alternativ.

Jag är mycket glad över att så pass många har röstat för att stoppa denna grymma handel.

**Peter Skinner (PSE).** - (EN) Herr talman! Detta förbud är ett stort framsteg och innebär en sann seger för aktivisterna, särskilt i sydöstra England – som ni kan föreställa er – och i hela EU. Många av dessa har skrivit till oss i parlamentet för att kräva ett stopp på denna grymma handel.

Det faktum att utskottsordföranden från Labourpartiet ledde denna kampanj, trots intensiv lobbyverksamhet från de aktörer som bedriver denna grymma och motbjudande handel, har varit avgörande för dess framgång. Som min kollega Richard Corbett påpekade var det inte den urvattnade ursprungsversionen. Men efter att viktiga ändringsförslag hade föreslagits av Arlene McCarthy röstades förbudet igenom i utskottet och nu i parlamentet.



Jag fängslades alldeles nyss av att höra Daniel Hannan från det konservativa partiet föreslå att detta borde vara en fråga för nationell diskussion och demokrati. Om vi endast skulle förlita oss på detta, skulle bara åtta länder underteckna just detta förbud, jämfört med de 27 länder som omfattas av omröstningen i Europaparlamentet. Det visar att handel och djurskydd kan förenas och att vi bör glädjas över detta.

**Cristiana Muscardini (UEN).** - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! ... Wallisbetänkandet utgör ett framsteg för det allmänna skyddet av djurens rättigheter, eftersom det i hög grad begränsar importen av sälprodukter till unionen.

Unionen har gjort ett civiliserat val i detta sammanhang, och vi hoppas att andra länder kommer att följa efter, även om vi hade föredragit om kommissionens text skulle ha varit den som lades fram om den inre marknaden, i vilken man mycket tydligt begränsade möjliga undantag från försäljning av sådana produkter till de fall som är beroende av inuiternas existensmedel. Såvida inte de kontrolleras ordentligt av gränstullmyndigheterna, skulle nya undantag kunna öppna farliga kryphål som kommer att göra det möjligt att undvika de åtgärder som, efter en lång kamp, straffar fåfängligheten och grymheten i vissa av människans seder, som inte längre borde tillåtas kränka vårt medvetande.

Jag hoppas att dagens framsteg inte blir det enda, att fler insatser kan beaktas som metoder för att hindra våra länder från att importera produkter från djur som har dödats under oerhört lidande. När det gäller detta ämne vill jag också påminna er om den stora uselheten att fortsätta stödja bruket inom EU att slakta djur utan att bedöva dem och låta dem blöda till döds.

#### **– Betänkande: Neil Parish (A6-0240/2009)**

**Hiltrud Breyer, för Verts/ALE-gruppen.** – (DE) Herr talman! Medan omröstningen om säljakt var så framgångsrik, något som gläder mig, är omröstningen om Parishbetänkandet särskilt tråkigt. Även här skulle jag ha velat att vi intog en tydlig ståndpunkt om djurskydd, en reformvänlig inställning, som visar vägen framåt, som gör det klart att vi behöver alternativ till djurförsök. Djurförsök borde tillhöra det förflutna. Här fanns det dock uppenbara intressen från näringslivets sida – särskilt läkemedelsindustrin – och till följd av detta var min grupp och jag mycket besvikna över att vi inte lyckades se till att djurförsök och de barbariska förhållanden som djur befinner sig under tillhör det förflutna.

Tyvärr lyckades vi inte ändra det medgivande som kommissionen redan har gjort med det tydliga förbudet mot djurförsök på människoapor. Detta gör mig ledsen, eftersom ett samhälle alltid måste bedömas efter hur det behandlar djuren, och EU får inte längre vara synonymt med onödiga djurförsök. Som sådant skulle jag ha velat att bedömningen av alternativen utan djurförsök skulle ha beaktats i större omfattning i detta förslag till direktiv, eftersom endast ett tydligt stöd till alternativ till djurförsök kommer att leda till ett slut på barbariska och onödiga djurförsök inom EU.

Detta kommer inte att uppnås med avsiktsförklaringar, utan bara genom att understryka betydelsen av alternativ till djurförsök och genom att tillhandahålla den lämpliga finansieringen till forskningen. Vi kan inte tala om alternativ till djurförsök, och sedan inte stödja deras utveckling och snabba erkännande. Finansieringen av alternativ utan djurförsök får inte torka ut. I kommissionens lyckade utkast skulle man ha begärt mer uppbackning i parlamentet.

**Kathy Sinnott (IND/DEM).** - (EN) Herr talman! När det gäller Neil Parish betänkande om djurförsök var jag glad över att ändringsförslag 170 gick igenom. Därmed förbjuds i detta direktiv användningen av mänskliga embryon eller fosterceller som ett alternativ till användningen av djur, även om det är liten tröst för mig att ändringsförslaget överlåter de etiska besluten åt medlemsstaterna. Den irländska regeringen och domstolarna har konsekvent vägrat skydda embryon och jag vet att vi i Irland också importerar aborterade fosterceller för forskning.

Vi har skyddat sälarna och det är bra. Vi har vidtagit vissa åtgärder för att begränsa och minska djurförsöken och vi måste gå ännu längre, men vi får aldrig glömma principen att vi inte får använda mänskliga varelser som en ersättning för andra typer av försök. Vi måste minska djurförsöken, men människor ska ändå inte ses som alternativet.

**Richard Corbett (PSE).** - (EN) Herr talman! Även om det i dag var en bra dag för djurskyddet med avseende på säl, var det en mindre bra dag med tanke på hur vi just röstade om djurförsök.

Tidigare under månaden hade jag nöjet att besöka ett företag i min valkrets, Simcyp, som just har vunnit ett nationellt pris från Dr Hadwen Trust för att de har utvecklat alternativ till forskning på djur. Detta företag

har visat att det är möjligt att utveckla alternativ som fungerar. Det har också visat att det ofta är så att resultaten av forskning på djur, när det gäller medicinsk forskning, inte nödvändigtvis ger data som är tillförlitliga när de tillämpas på människor.

Simcyp banar vägen för alternativ till detta. Det är möjligt att gå längre. Vi borde ha gått längre i dag. Vi har bara tagit ett litet steg. Vi måste göra mycket mer.

**Neena Gill (PSE).** - (EN) Herr talman! Jag avstod från att rösta om detta betänkande eftersom jag länge har kämpat för djurskyddet. Detta är en av de frågor som EU behöver fokusera på om vi ska kunna hålla en balans mellan rättvisa och den inre marknaden. Vi måste insistera på en moralisk marknad.

Jag har fått ett antal brev i denna fråga och väljarna i min region uttrycker sin bestörtning. De anser att det bör finnas ett bättre skydd för djur som används för vetenskapliga syften.

Anledningen till att jag avstod var att jag ville sätta stopp för fångsten av vilda apor i avelssyfte. Därför stöder jag kommissionens text. Ändringsförslag som tar bort skyldigheten till korrekt registerföring hos användarinrättningen stöddes inte. Dessutom anser jag att ändringsförslag som minskar åtagandet till de tre R:en – "replacement, reduction, refinement" (ersättning, minskning, förbättring) – behövde stödjas. Jag anser också att djurhållningen bör anpassas till experimentet och djurhållningen bör ingå i tillståndet för projektet. Jag vill undvika att djur lider och se till att vi har humana metoder för avlivande eller åtminstone mindre smärtsamma sådana. Detta är ett skäl till varför jag avstod. Jag upplevde att betänkandet inte var tillräckligt långtgående.

**– Betänkande: Diana Wallis (A6-0118/2009)**

**Inese Vaidere (UEN).** – (LV) Tack, herr talman! Som Lettlands tidigare miljöminister har jag länge oroat mig för vad som händer på detta område, för denna oerhörda grymhet mot djur, liksom att denna oerhörda grymhet utövas i industriell skala. Jag vill säga att detta inte alls hör samman med inuitsamhällernas traditionella livsstil, eftersom deras traditionella livsstil inte innefattar slakt av djur i industriell skala i syfte att förse hela världen med sälprodukter. Jag lade ned min röst om det ändrade förslaget, eftersom jag anser att det inte krävs kompromisser om denna fråga. Å andra sidan röstade jag bestämt för lagstiftningsresolutionen, och det gläder mig verkligen att parlamentet har godtagit det lovvärda beslutet som fattats av EU-medborgarna om detta handelsförbud mot sälprodukter. Tack så mycket.

**– Betänkande: Anni Podimata (A6-0146/2009)**

**Inese Vaidere (UEN).** - (LV) Tack, herr talman! När det gäller Podimatabetänkandet vill jag säga att vi faktiskt kan stödja både kommissionens förslag och betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, och även förslagen från gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen och övriga politiska grupper, eftersom de centrala intressen som tas upp i betänkandet är konsumenternas intressen, enligt min uppfattning. Huvudpunkten är att konsumenterna borde veta, när det gäller dessa elektriska apparater, vilka som är de mest ekonomiska och vilka som är minst skadliga för omgivningen. När jag röstar försöker jag därför att uppvisa en balanserad hållning och i detta fall betona de europeiska konsumenternas intressen.

**– Betänkande: Vladimír Maňka (A6-0275/2009)**

**Richard Corbett (PSE).** - (EN) Herr talman! Just nu pågår ett radioprogram om Europaparlamentet som sänds live på den brittiska radiostationen 5 Live – det har hållit på hela förmiddagen. Olika personer ringer in till programmet och en av de frågor som de ständigt tar upp är kostnaden för Europaparlamentet. Hur mycket kostar Europaparlamentet och kan det motivera denna kostnad?

Som jag nyligen påpekade, om man sätter kostnaden i relation till antalet medborgare, kostar Europaparlamentet 1,74 brittiska pund per medborgare per år, vilket ungefär motsvarar priset på ett glas öl. Det brittiska överhuset kostar däremot 1,77 brittiska pund och underhuset 5,79 brittiska pund per medborgare per år, vilket är mycket mer. Detta parlament, som har en stor väljarkår, sprider naturligtvis kostnaderna väldigt mycket. Vi har kostnader som orsakas av medlemsstaterna, när det gäller de tre arbetsplatserna och de 23 språken, som inget nationellt parlament behöver ha i sin budget. Trots detta lyckas vi ge valuta för pengarna.

**Christopher Heaton-Harris (PPE-DE).** - (EN) Herr talman! Jag ska inte ifrågasätta de siffror som Richard Corbett just har läst upp. Jag bryr mig inte så mycket om ifall detta parlament kostar mindre per capita än andra parlament – även om jag tror att EU har något fler invånare än Storbritannien.

Det som bekymrar mig med detta betänkande är att det är en missad chans. I betänkandet framhävs många av de dyra system som vi alla har märkt under vår tid här – jag har varit här i 10 år, liksom ni, herr talman. Det är till exempel intressant att Europaparlamentets huvudbibliotek ligger i Luxemburg, där ingen kan få tillgång till det, eftersom ledamöterna roterar mellan Bryssel, Strasbourg och sina hemländer.

Det finns många missade chanser på den här platsen och detta betänkande är definitivt en av dessa. Vid en tidpunkt när alla våra väljare måste dra åt svångremmen, borde vi i detta betänkande ha visat att också vi var villiga att dra åt vår svångrem, men det gjorde vi inte. Det är en missad chans.

**Talmannen.** – Tack herr Heaton-Harris! Om ni är här nästa valperiod, kan ni hjälpa oss att förbättra saker.

### **Skriftliga röstförklaringar**

#### **– Betänkande: Ilda Figueiredo (A6-0223/2009)**

**Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT)** Jag röstade för.

Enligt förordning (EG) nr 1234/2007 kan fjäderfäkött säljas på den internationella marknaden även om det har genomgått antimikrobiell behandling. I juni 2008 lyckades Europaparlamentet efter flera försök godkänna en resolution som förbjuder denna typ av försäljning.

Eftersom USA bara exporterar fjäderfäkött som behandlats med kemiska eller antimikrobiella ämnen till EU, har kommissionen dock inte följt resolutionen. Denna strategi går stick i stäv med de investeringar som gjorts av yrkespersoner inom sektorn för fjäderfäkött på deras område, i enlighet med gemenskapsrätten, i vilken det står att bara skyddsmetoder som godkänts av EU, som kylbehandling, får genomföras för att minska riskerna för nedsmittning av kött.

Vi stöder därför följande förslag för att ändra förordning (EG) nr 1234/2007: 1) upphävande av kommissionens skäl 5, där det står att "i definitionen av fjäderfäkött hänvisas endast till kylbehandling och detta är en alltför snäv definition som inte tar hänsyn till den tekniska utvecklingen. Definitionen bör därför anpassas", 2) ersättning för skäl 5 av ett annat som kräver att ursprunget för köttet ska övervakas som konsumentupplysning, 3) behållning av kylmetoden som den enda skyddsbehandlingen.

**Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO)** Jag röstade för detta utkast, eftersom jag anser att räckvidden för handelsnormerna för fjäderfäkött måste utvidgas till att även omfatta beredningar av fjäderfäkött och produkter baserade på fjäderfäkött samt fjäderfäkött i saltlake, som har blivit en allt vanligare handelsvara.

Vi måste komma ihåg att när fjäderfäkött säljs som "färskt", förväntar sig konsumenten att det aldrig ska ha varit fryst tidigare, något som är en kvalitetsgaranti för konsumenten. Följaktligen måste den aktuella principen där det föreskrivs att fjäderfäkött som säljs som "färskt" inte får frysas i förväg stärkas och utvidgas till att omfatta beredning av fjäderfäkött och produkter baserade på fjäderfäkött.

Det ska noteras att detta förslag inte påverkar gemenskapens budget.

**Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT)** Målen för handelsnormerna för fjäderfäkött är att säkerställa stabiliteten för marknadspriserna inom sektorn, underlätta marknadsföringen av produkter, skydda konsumenterna och garantera stränga normer för livsmedelskvalitet. Handelsnormerna för fjäderfäkött måste ses över mot bakgrund av den tekniska utvecklingen, och de måste omfatta beredningar av fjäderfäkött, eftersom konsumentvanorna har ändrats sedan 1990-talet. Principen att fjäderfäkött som säljs "färskt" inte får ha varit fryst tidigare är avsett att förstärkas för att omfatta beredning av fjäderfäkött och produkter som baseras på fjäderfäkött, och jag instämmer i detta.

**Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT)** Jag röstade för förslaget om marknadsföring av fjäderfäkött. Syftet med detta förslag är att uppdatera handelsnormer från 1990 för fjäderfäkött, genom att anpassa dem till nya verkligheter på marknaden. Det syftar också till att säkerställa stabiliteten för marknadspriserna inom denna sektor, underlätta marknadsföringen av produkter, skydda konsumenterna och garantera stränga normer för livsmedelskvalitet.

Jag anser att behandling av fjäderfäkött med dekontaminerande ämnen inte är acceptabelt, och jag argumenterade därför för behandling genom avkylning.

**Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. –** Vi har röstat ja till förslagen till ändringar från Europaparlamentets jordbruksutskott då de stärker skrivningarna om ursprungsmärkning av fjäderfäkött. Det tycker vi är bra.

Jordbruksutskottets ändringsförslag innehåller dock också skrivningar som vi anser borde handläggas på förvaltningsnivå. Eftersom allt röstas om i en enda omröstning har vi inte kunnat gå emot dessa förslag.

Vår ja-röst till ändringsförslagen om ursprungsmärkning innebär naturligtvis inte heller att vi på något sätt skulle stödja den gemensamma jordbrukspolitiken.

**Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR)** Vi har nått en bra kompromiss när det gäller detta betänkande, som kommer att göra det möjligt för oss att få en balanserad förordning som uppfyller Europeiska unionens krav på livsmedelssäkerhet.

Genom att förbjuda marknadsföring av fryst fjäderfäkött märkt som "färs produkt", förkasta användningen av giftiga ämnen, som klor, sanera slaktkroppar av fjäderfän och välja tydlig märkning vad gäller ursprung och datum för slakten, har vi gynnat en sund strategi och valt att prioritera försvaret av de europeiska konsumenternas intressen.

Genom att anta resolutionen av juni 2008 hade parlamentet redan uttryckt ett starkt motstånd mot att godkänna marknadsföring av "klorerat fjäderfä" på den europeiska marknaden, och det respekterades i detta avseende av jordbruksministrarna vid deras senaste möte i december förra året.

Med dagens omröstning har vi bekräftat vår önskan att se till att livsmedel inom EU är så säkra som möjligt för våra konsumenter, från jord till bord.

**Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL)** Frågan känns självklar. Det förslag som diskuteras är det andra i följd där det görs försök att godkänna saluföring av fjäderfäkött för mänsklig konsumtion som behandlats med antimikrobiella ämnen. Den här gången lades förslaget fram på förslag av USA, där man är rädd att det ska införas ett förbud mot import av deras kött till Europa.

I en situation där forskning visar att behandling med antimikrobiella ämnen inte bidrar till en minskning av bakterieinfektioner och där Europa kämpar för hälsosamma livsmedel måste vi uppträda enat. Det måste vi verkligen också göra i fråga om genetiskt modifierade organismer. Det är beklagligt att det inte känns lika självklart för alla när det gäller genetiskt modifierade organismer.

#### **– Betänkande: Reimer Böge (A6-0266/2009)**

**Neena Gill (PSE), skriftlig. – (EN)** Jag välkomnar detta betänkande eftersom det gäller en fråga som jag har arbetat med under en viss tid nu. Vid ett besök på Michelin-fabriken i Stoke-on-Trent, förklarade ledningen och fackföreningarna för mig varför de stöder mobiliseringen av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

Jag har sedan dess skrivit till den brittiske näringslivsministern, Peter Mandelson, för att begära att han överväger en ansökan till EU om aktivering av justeringsfonden. Jag anser, liksom även de personer som jag träffade i Michelin-fabriken, att denna fond behöver inrättas så snart som möjligt. Det är just för denna typ av ändamål som EU inrättades – för att kollektivt hjälpa medlemsstaterna, och främst av allt arbetstagarna, i svårigheter.

Denna fond är inte bara till för att rädda företag – den ska stödja en strategi som leder till hållbar tillväxt och sysselsättning i framtiden. Betänkandets inriktning på småföretagens betydelse för ekonomisk återhämtning, och den tonvikt som i samband med fonden läggs på kompetens och utbildning, kommer att göra mycket för att se till att de som mister jobbet återintegreras på arbetsmarknaden.

**Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. –** Vi är starkt kritiska till de tankegångar som ligger bakom inrättandet av en globaliseringsfond. Till att börja med utgår de från att globaliseringen som sådan utgör ett problem. Vi ser globaliseringen som en väg till ökat välbefinnande, inte minst för fattiga utvecklingsländer, förutsatt att betydande ekonomiska aktörer, såsom EU och USA, reformerar sina respektive protektionistiska handelspolitiska positioner inom WTO.

EU:s medlemsländer är förmögna att vidta nationella åtgärder för att bistå de sektorer som de anser är i behov av ekonomiskt stöd. En särskild EU-fond borgar för godtycke, ineffektivitet, byråkrati och omotiverade utgifter. Hur ska kommissionen på ett relevant sätt bedöma om en sektor har drabbats negativt av globaliseringen? Därtill kommer att de belopp som är aktuella visar att detta närmast är att betrakta som ett PR-jippo för EU.

Av dessa skäl har vi röstat nej till det aktuella betänkandet.

**– Betänkande: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)**

**Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT)** Man har insett behovet av renare luft i flera årtionden, och åtgärder har vidtagits både på nationell nivå och gemenskapsnivå och också genom internationella konventioner.

Att förbättra kvaliteten på luften omkring oss är fortfarande en mycket viktig fråga att ta itu med. Problemet med luftföroreningar kan bara lösas på lång sikt och inom en gemenskapsram, framför allt genom en upptrappning av gränsöverskridande åtgärder. Kommissionens förslag är nödvändigt med tanke på att det behövs ytterligare åtgärder i fråga om flyktiga organiska föreningar för att förbättra såväl den regionala som den lokala luftkvaliteten och allmänhetens trivsel, det framgångsrika införandet av system för återvinning av bensinångor steg II i hela världen, och med tanke på att det med teknikens hjälp går att minska utsläppen i samband med tankning med 95 procent.

**Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN)** Denna lagstiftning är ytterligare ett exempel på hur EU riktar in sig på bilindustrin och på hur EU ofta försöker införa en helt oproportionerlig lagstiftning för att lösa ett relativt litet problem.

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet röstade för att flytta fram det datum då bensinstationer måste följa de nya åtgärderna för att begränsa utsläppen av bensinånga i atmosfären när bilar tankas. Utskottet röstade också för att sänka tröskeln för bensinförsäljningen så att många fler bensinstationer skulle omfattas av den föreslagna lagstiftningen.

Att rikta in sig på oberoende bensinstationer på detta sätt skulle ha en dominoeffekt på andra lokala företag. Det skulle knappt leda till några miljöfördelar alls och potentiellt skulle det öka avgasutsläppen om förare måste köra längre för att tanka när lokala stationer har stängts. Kostnaden för att uppgradera utrustningen i form av kapitalutgifter och förlorade affärstillfällen på grund av tillfällig stängning skulle vara betydande.

**Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT)** Jag röstade för direktivet om återvinning av bensinångor. Bensin innehåller flyktiga organiska föreningar (VOC) som avdunstar inuti bränsletanken och fyller det tomma utrymmet i tanken ovanför bränslet. När ett fordon tankas trycks dessa bensinångor ut ur tanken av det inkommande bränslet och går ut i luften om de inte fångas upp.

Kommissionens förslag syftar till att återvinna bensinångor som släpps ut i luften vid tankning av personbilar. Det är mycket viktigt att installera system för återvinning av bensinångor med hög återföringsgrad på bensinstationer för att förbättra luftkvaliteten.

**– Betänkande: Michael Cashman (A6-0077/2009)**

**Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT)?** Insyn och öppenhet är en av Europeiska unionens grundläggande principer. Detta anges tydligt i artikel 255 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen: "Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat har rätt till tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar."

Den i dag gällande förordningen (EG) nr 1049/2001 utgjorde ett viktigt steg mot större insyn och öppenhet. Under de sex år som har gått sedan den trädde i kraft har den bidragit till att främja en administrativ kultur med större insyn och öppenhet inom de europeiska institutionerna. Enligt min uppfattning bidrar insyn och öppenhet till att ge institutionerna större legitimitet i de europeiska medborgarnas ögon och öka deras förtroende för dem.

**Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT)?** Insyn och öppenhet är en av Europeiska unionens grundläggande principer. Beslut ska fattas så öppet och så nära medborgaren som möjligt, och på så sätt ge institutionerna större legitimitet i de europeiska medborgarnas ögon samtidigt som det bidrar till att öka deras förtroende för dem.

Den förordning som antogs 2001 utgjorde utan tvekan ett viktigt steg i denna riktning, men nu finns det behov för många ändringar. Med dessa kommer den europeiska beslutsprocessen att bli mer begriplig, nivån av insyn och öppenhet kommer att höjas och institutionernas rutiner kommer att förbättras.

Syftet med detta initiativ är därför att genomföra dessa förbättringar. Även om det läggs fram vissa positiva förslag begravs dock dessa tyvärr av förslag som Europaparlamentet anser vara negativa.

Majoriteten av de ändringar som parlamentet krävde i sin resolution från april 2006 beaktades inte, vilket exempelvis är fallet med förslagen om parlamentets möjlighet att utöva sin insyns rätt genom tillgång till känsliga dokument.

Därför stöder jag föredraganden Michael Cashmans förslag om att återsända detta initiativ till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor.

**Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE)** Samtidigt som offentliga debatter om Lissabonfördraget som genomförs på alla språk budgeteras godtas inte ett nej till den reformerade EU-konstitutionen och folkomröstningar undviks. Samtidigt som man på EU:s webbsidor kungör betydelsen av flerspråkighet speglas detta inte i den faktiska utformningen av webbplatsen. Där används inte genomgående de tre arbetsspråken tyska, engelska och franska, med vilka vi skulle kunna nå en majoritet av befolkningen. Inte ens det nuvarande ordförandeskapet anser att detta är värt mödan. Nu oroar sig EU över tillgång till dess dokument, men samtidigt vill man upphäva publiceringen av europeiska anbudsförfaranden i nationella tidningar och följaktligen på alla modersmål.

Trots detta innehåller betänkandet några bra strategier för att förbättra tillgången till handlingar, vilket är anledningen till att jag röstade för det.

#### **– Betänkande: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)**

**Guy Bono (PSE), skriftlig. – (FR)** Jag röstade mot betänkandet av min grekiska kollega i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter.

Anledningen var att detta betänkande, som syftar till att organisera arbetstiden för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, i själva verket skulle ha fått den effekten att förare som är egenföretagare skulle uteslutas ur räckvidden för en gemenskapslagstiftning om arbetstidens förläggning.

Mina socialdemokratiska kolleger och jag delar åsikten att vi inte kan acceptera en social lagstiftning med två hastigheter: en lagstiftning som skyddar vissa men som lämnar åkare utanför.

Att anta kommissionens förslag hade inneburit en oacceptabel diskriminering av förare som är egenföretagare jämfört med anställda förare, som skyddas enligt europeisk lagstiftning. Parlamentet har noterat våra reservationer. Nu är det upp till det parlament som snart ska väljas att avge sin dom inom ramen för den nya valperioden.

**Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT)** Jag röstade för ett förkastande av kommissionens förslag om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, eftersom jag anser att det är oacceptabelt och diskriminerande att förare inom vägtransporten som är egenföretagare utesluts i detta förslag.

Alla som utför mobilt arbete avseende vägtransporter måste skyddas av de gemenskapsbestämmelser i vilka antalet arbetstimmar per vecka begränsas. Detta är följaktligen en fråga om att, förutom att garantera vägsäkerhet, skydda dessa arbetstagares hälsa och säkerhet.

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT)** Det var mycket viktigt att majoriteten av parlamentet röstade för vårt förslag om att förkasta detta förslag till direktiv som lagts fram av kommissionen om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter. Detta förslag till direktiv representerade ett steg bakåt i fråga om den nuvarande situationen, både vad gäller förare som är äkta egenföretagare och förare som är "falska" egenföretagare, och vad gäller den nuvarande arbetstiden, framför allt nattarbete.

Vårt förslag har redan lagts fram i utskottet för sysselsättning och sociala frågor, där det antogs av en majoritet. Föredraganden (från gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater) insisterade dock på att lägga fram betänkandet i kammaren för att driva attacken mot arbetstagarnas grundläggande rättigheter vidare. Det är anledningen till att detta förkastande i kammaren är så viktigt, eftersom det befintliga direktivet nu fortsätter att gälla, enligt vilket samma arbetsrätt ska gälla för egenföretagare.

**Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. – (DE)** Under debatten i transportutskottet lade jag fram två ändringsförslag som påverkar alla anställda inom transportsektorn. Enligt min uppfattning är det en fördel för en harmoniserad social- och sysselsättningspolitik i Europa att arbetsvillkoren påverkar alla anställda i samma mån. Tanken att omfatta egenföretagare i arbetstidsdirektivet är orealistisk. Det är helt enkelt

omöjligt att kontrollera egenföretagares arbetstider. I fråga om säkerhet gäller bestämmelserna om körtider och viloperioder i bussar och lastbilar på över 3,5 ton för alla förare, inklusive dem som är egenföretagare. Att utvidga bestämmelserna om körtider och viloperioder till att omfatta förare i lastbilar på mindre än 3,5 ton skulle bidra i högre grad till större säkerhet. Kommissionen borde se över detta, men har ännu inte lagt fram något förslag. Jag hoppas att det nya parlamentet tar upp dessa förslag.

**Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT)** Vi välkomnar det förkastande av förslaget från Europeiska kommissionen, som José Manuel Durão Barroso stått i spetsen för och som syftade till att utesluta förare inom vägtransporten som är egenföretagare ur direktivet om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, som skedde till följd av vårt förslag om att förkasta kommissionens förslag.

I februari lade vi fram ett förslag i utskottet för transport och turism i vilket vi uppmanade till ett förkastande av detta oacceptabla initiativ från Europeiska kommissionens sida.

Detta är det bästa tänkbara svaret på ytterligare ett försök att intensifiera konkurrensen och utnyttjandet av arbetstagare inom vägtransporten på ett sätt som hotar deras rättigheter som arbetstagare och trafiksäkerheten.

Vi måste försvara och förbättra rättigheterna och arbetsvillkoren för arbetstagarna inom vägtransporten genom att bekämpa otryggheten när det gäller sysselsättning, respektera viloperioder – med bibehållen lön – och garantera efterlevnad av arbetsrätten eller de kollektivavtal som existerar i den enskilda medlemsstaten.

Bestämmelserna om arbets- och körtider samt viloperioder måste tillämpas på samma sätt för alla yrkesförare, inklusive förare som är egenföretagare, för att deras säkerhet och trafiksäkerheten ska kunna garanteras och överdrivet långa arbetstider och otillräckliga viloperioder eller arbetsmönster följaktligen ska kunna förhindras.

**Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR)** I betänkandet av Marie Panayotopoulos-Cassiotou rekommenderas ett förkastande av kommissionens förslag om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter.

Jag röstade för detta betänkande, vars syfte är att förkasta ett förslag från Europeiska kommissionen som innebär att det inte kommer att vara möjligt att rätta till de brister som identifierats i genomförandet och övervakandet av de bestämmelser i samband med körtider och viloperioder som är direkt knutna till säkerhet och sociala rättigheter. Dessutom saknas ett förtydligande om räckvidden för detta direktiv och möjliga övervakningssätt. I vilket fall som helst måste medlemsstaterna ta hela ansvaret på detta område.

Slutligen definieras inte begreppet "mobila arbetstagare" och "förare som är egenföretagare" bättre i detta förslag, vilket det finns goda skäl till, eftersom det utgör den verkliga utmaningen i detta direktiv. Bör vi utesluta alla förare som är egenföretagare ur detta direktiv? Frågan förblir öppen, eftersom det är ett komplicerat problem.

Det finns mycket riktigt många förare som arbetar som "falska" egenföretagare, fastän de i själva verket är anställda av företag, som av lönsamhetsskäl kringgår bestämmelserna om körtider och viloperioder.

**Mary Lou McDonald (GUE/NGL), skriftlig. – (EN)** Det finns flera anledningar till varför kommissionens förslag om att utesluta förare som är egenföretagare från detta direktiv måste förkastas.

Genom att rösta för att förkasta kommissionens förslag röstade jag för säkerhet på vägarna, för att undvika diskriminering när det gäller hälsa och säkerhet samt löne- och arbetsvillkor för förare, och för att säkra rättvisa konkurrensvillkor för arbetsgivare och arbetstagare inom vägtransportsektorn.

**Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL)** Jag röstade för ändringsförslag 54 eftersom det är ett viktigt politiskt budskap till kommissionen och rådet. Europaparlamentet stöder förarnas rättigheter och motsätter sig kraftigt all konkurrens mellan förare med fast lön och förare som är egenföretagare. Detta förslag skulle innebära att förare som är egenföretagare skulle uteslutas ur det befintliga direktivets räckvidd, och den europeiska lagstiftningen skulle för första gången innehålla ett försök att skilja mellan "äkta" egenföretagare och "falska" egenföretagare. Detta är dock en bristfällig indelning som kan öppna fördämningarna för tolkning av andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen. Detta är en seger för trafiksäkerheten och det sociala Europa.

**Bilyana Ilieva Raeva (ALDE), skriftlig. – (BG)** Europaparlamentets direktiv om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, som förkastades av socialdemokratiska gruppen

i Europaparlamentet, gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen och den yttersta vänstern i omröstningen, kommer att innebära att mobila arbetstagare som är egenföretagare blir mindre konkurrenskraftiga.

Det oansvariga förkastandet av Europeiska kommissionens förslag innebär att det inte längre är vettigt att fortsätta som egenföretagare. Dessa företagare får inte längre bestämma omfattningen av arbetstiden själva.

En sådan förordning finns inte inom någon annan sektor. Detta beslut kommer att få oåterkalleliga, ogynnsamma följder för den europeiska ekonomins konkurrenskraft.

Till skillnad från arbetstagare med fast lön arbetar inte egenföretagare inom transportsektorn på grundval av arbetsavtal, utan fattar själva beslut om kunder och sändningar. Deras inkomst är inte beroende av arbetstid, vilket är fallet för arbetstagare med fast lön, utan av antal och typ av transporter. Att fatta beslut om arbetstider utifrån det nya direktivet innebär en begränsning av deras "entreprenörsfrihet".

Som en följd av dagens omröstning har medlemsstaterna berövats möjligheten att själva definiera tidsramen för nattperioden och följaktligen möjligheten att maximera arbetstiderna för transport av passagerare eller varor enligt de olika förhållanden för dagsljus som råder i de olika medlemsstaterna.

Förkastandet av direktivet innebär att konkurrenskraften äventyras. Små transportföretag och egenföretagare kommer att drabbas hårdast. De kommer att tvingas genomföra de krav som tillämpas för anställda inom stora transportföretag, vilket oundvikligen kommer att hota deras ställning på marknaden.

**Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL)** Förkastandet av kommissionens förslag till direktiv är en manöver av de styrkor som kämpar för ett "ensidigt Europa" under upptakten till valet till Europaparlamentet. Greklands kommunistiska parti motsatte sig kommissionens förslag ända från början och röstade mot det både i det behöriga utskottet i Europaparlamentet och i kammaren. Partiet informerade arbetstagarna och stödde deras demonstrationer. Uteslutandet av egenföretagare gynnar bara monopolföretagen inom transportsektorn. Det skadar arbetstagarnas och de föräres intressen som är egenföretagare och skapar enorma risker för trafiksäkerheten. Det skulle ytterligare förvärra förarnas arbetsvillkor, pressa upp arbets-/körtiden till så mycket som 84 timmar i veckan och öka utnyttjandet av yrkesförare ytterligare.

Arbetstagarnas demonstrationer och deras rädsla för att utkonkurreras vid valet till Europaparlamentet tvingade en stor del av de parlamentsledamöter i partigrupperna som stöder ett ensidigt Europa att rösta mot förslaget. Arbetstagarna måste dock veta att monopolgrupperna kommer att påtvinga dem sina krav genom att finna kapitalgrupper som är villiga att göra dem till viljes. Denna insats är ett bevis på effektiviteten och betydelsen av arbetarnas kamp. Vi vill dock påpeka att den kan visa sig vara flyktig om arbets- och gräsrotsrörelsen inte lyckas organisera en motattack och fastställa villkor för radikala förändringar på maktnivå och ekonomisk nivå.

#### – Betänkande: Diana Wallis (A6-0118/2009)

**Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. –** Vi svenska socialdemokrater har valt att rösta för den kompromiss som förhandlats fram med rådet, då vi tolkar det som om de negativa effekter som vi befarat för den svenska jakten försvinner i och med undantaget i artikel 3.2. Vi har alla upprörts av bilderna från den kanadensiska säljakten.

De flesta konsumenter skulle därför välja bort produkter från säljakt som inte ens i närheten uppfyller krav motsvarande de som ställs på svensk jakt, leder till onödigt lidande och som sker i stor skala under okontrollerade former.

Vi är principiellt emot att EU direkt eller indirekt lägger sig i jaktfrågor som är en nationell fråga, särskilt när det kan undergräva väl fungerande svenska regler. I det här fallet har vi valt att göra en helhetsbedömning. Under dessa omständigheter har vi accepterat kompromissen, då den sänder en klar signal att parlamentet inte accepterar att man behandlar djur hur som helst.

**Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT)** Jag är av den fasta övertygelsen att säljakten måste förbjudas, med vissa undantag för lokala samhällen. Vi bör inte heller bortse från att flera opinionsundersökningar i olika EU-medlemsstater visar att en stor majoritet av EU:s invånare motsätter sig storskalig kommersiell säljakt och de metoder som används. Dessutom är en klar majoritet av medborgarna för ett totalförbud mot handel med sälprodukter.

**Niels Busk, Anne E. Jensen and Karin Riis-Jørgensen (ALDE), skriftlig. – (DA)** Vi röstade mot förslaget om att förbjuda handel med sälprodukter och den kompromiss som parlamentet och rådet ingått. Vi anser



inte att ett förbud mot handel med sälprodukter kommer att förbättra djurens välbefinnande, och vi anser att det är beklagligt att förslaget antogs trots att det inte finns något stöd för det i fördraget.

**Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN)** Jag har varit föremål för omfattande lobbyverksamhet från djurrättsgrupper och väljare i denna fråga men av princip är jag mycket skeptisk till att förbjuda saker. I slutändan kommer konsumenterna att bestämma om de vill köpa sälprodukter. Jag var stolt över att ha bidragit till kampanjen för att förbjuda import av katt- och hundpäls från Kina men importen av sälprodukter är en mycket annorlunda fråga, som bottnar i traditionell kultur och praxis under århundraden.

Tjurfäktning och tuppfäktning är motbudande skådespel men EU tillåter att de fortsätter i regioner inom EU där det finns en obruten tradition. Det skulle därför vara hyckleri för EU att förbjuda sälprodukter från Kanada på grundval av djurskydd. Jag vill inte heller stöta bort Kanada, som är en utmärkt allierad för EU och som delar våra grundläggande värderingar.

Jag är emot djurplågeri men jag anser att denna fråga avsiktligt har förvrängts för att driva fram ett känslomässigt svar från parlamentsledamöterna. Vi bör närma oss dessa frågor på ett mer balanserat och objektivt sätt.

**Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT)** Jag röstade för betänkandet om handel med sälprodukter eftersom det baseras på två målsättningar: ett förbud mot handel med vissa sälprodukter inom Europeiska unionen och respekt för de traditioner och kulturer som finns hos ursprungsbefolkningarna i Arktis.

Varje år dödas runt 900 000 sälar i den storskaliga kommersiella jakten (detta antal inkluderar inte sälar som skadats och förlorats eller orapporterad sälslakt), varav 60 procent i Kanada, Grönland och Namibia. Övriga länder som bedriver storskalig kommersiell säljakt är Norge och Ryssland. Inom gemenskapen bedriver Sverige, Finland och Förenade kungariket (Skottland) småskalig säljakt, främst inom ramen för förvaltningen av fiskbestånden och för att bekämpa skadedjur.

Jag tror att detta avtal kommer att skydda sälar mot djurplågeri och samtidigt skydda den kultur som finns i inuitsamhällena. Jag tror också att denna förordning kommer att få till följd att den samvetslösa handeln stoppas och att harmoniserade bestämmelser utvecklas för en förändring av hela den inre marknaden.

**Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN)** När jag först valdes till Europaparlamentet för 25 år sedan var det kort efter ett "inledande förbud" mot handeln med sälprodukter 1983. Trots att frågan har tagits upp igen vid flera tillfällen har den tyvärr inte blivit avklarad.

Ett kvarts århundrade senare är situationen knappast bättre än 1983. Vi ser fortfarande hundratusentals sälar som i Kanada utsätts för den mest grymma och brutala slakt. Förhoppningsvis kommer dagens omröstning att vara tillräckligt överväldigande för att slutligen uppnå vad vi trodde att vi hade lyckats med för 25 år sedan. Vare sig jag eller sälarna vill att vi kommer tillbaka till detta år 2034.

**Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. – (DE)** Personligen tycker jag att det är beklagligt att utskottets förslag, som var mycket tydliga, inte har antagits av grupperna. Bevarande av arter kräver beslutsamma åtgärder utan kompromisser – i synnerhet med tanke på de bekanta förhållandena vid slakt. De jobb som finns inom denna affärsverksamhet kan lätt omorienteras.

**Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL)** Europaparlamentets beslut att förbjuda handel med sälprodukter i Europeiska unionen är ett steg i riktning mot ett slut på de brutala metoder som tillämpas av vissa länder vid slakt av dessa djur. Förslaget till resolution är ett svar på den oro som existerar inom den allmänna opinionen över frågor om djurens välbefinnande vid slakt och avhudning av sälar.

I lagstiftningstexten ges utrymme för en rad undantag som är nödvändiga i vissa fall. Detta omfattar framför allt ett undantag från förbudet som innebär att sälprodukter som härrör från den självhushållsjakt med traditionella metoder som inuitsamhällena bedriver tillåts.

Det gläder mig att Europaparlamentet har uttryckt sitt stöd för ett antagande av denna lagstiftning med en så tydlig majoritet. Det är en väldigt tydlig signal från EU-institutionernas sida för att Europas medborgare inte accepterar brutal behandling och slakt av djur.

**Roger Knapman and Thomas Wise (NI), skriftlig. – (EN)** Vi förstår och delar oron över handeln med sälprodukter. Vi ser det inte som något problem att enskilda stater förbjuder sälprodukter, men vi anser att detta bör vara en fråga för enskilda stater och inte för kommissionen. Därför har vi inte kunnat stödja förslaget.

**Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL)** Under den nuvarande mandatperioden har Europaparlamentet ägnat relativt stor uppmärksamhet åt skydd av djur.

Ett införande av ett förbud mot handel med vissa sälprodukter i Europeiska unionen innebär utan tvekan en förstärkning av detta skydd. Det är också tillfredsställande för de 425 parlamentsledamöter som undertecknade den skriftliga förklaring som rör detta ämne. Det bör också noteras att parlamentet uttryckte en önskan i sin resolution om att de traditioner och kulturer som finns hos ursprungsbefolkningarna ska respekteras. Det sätt på vilket åtgärder för att skydda sälar utvecklas i framtiden kommer att bero på många faktorer i det internationella sammanhanget och Världshandelsorganisationen (WTO). Parlamentsledamöternas initiativ förtjänar hur som helst att antas och stödjas.

**Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN)** Jag är glad över att vi i dag röstade för att förbjuda handeln med sälprodukter i EU.

**Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL)** I januari 2007 blev Belgien det första europeiska landet att förbjuda alla produkter som har erhållits från sälar, och en rad andra medlemsstater följde sedan detta exempel. I den belgiska lagstiftningen görs ett undantag för jakt med traditionella metoder som bedrivs av inuitsamhällen, och det gläder mig därför att Europaparlamentet följer Belgiens exempel i dag. Vi stödde inte förslaget att tillåta import av sälprodukter som är föremål för krav på etikettering. Det kommer att innebära ett enormt framsteg för sälarnas välbefinnande om pälshandlare från Kanada, Grönland, Namibia och Ryssland inte längre kan sälja sälpäl på en av de största marknaderna i världen. Dessutom är ett förbud det effektivaste sättet att sätta stopp för de omänskliga metoder som hundratusentals djur faller offer för varje år.

Ett totalförbud är enligt min uppfattning rätt strategi. Av den anledningen stödde jag Diana Wallis betänkande.

**– Betänkande: Neil Parish (A6-0240/2009)**

**Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT)** Jag röstade för detta betänkande.

Hittills har skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål garanterats genom direktiv 86/609/EEG: detta direktiv genomfördes och tillämpades på olika sätt i de olika medlemsstaterna alldeles efter att det presenterades. Vi måste emellertid lägga fram ett förslag om ändring av detta direktiv för att garantera ett övergripande gemensamt syfte inom Europa och också ett bättre skydd av försöksdjur som används för vetenskapliga ändamål i samband med människors och djurs hälsa.

De viktigaste av de många ändringsförslag som bör läggas fram, och som vi hoppas är i linje med kommissionens ideal, är följande: 1) inrättande av en kommitté för djurskydd och etik, 2) ett utvidgande av konceptet försöksdjur till att omfatta olika arter av ryggradslösa djur och foster under sina tre sista månader av utveckling, eller till larver och andra djur som används till grundforskning, utbildning och undervisning, 3) användning av djur uteslutande i experiment för vilka de har fötts upp, 4) undersökning av alternativa metoder till djurförsök för att minimera antalet försöksdjur, 5) en garanti för att det huvudsakliga syftet för medlemsstaterna ska vara att förbättra metoderna för uppfödning för att minimera djurens lidande och 6) tillämpning av lokal eller allmän bedövning.

**Derek Roland Clark and Nigel Farage (IND/DEM), skriftlig. – (EN)** Även om detta betänkande innehåller mycket som mitt parti (UKIP) skulle kunna instämma i, är det färgat av sitt illegitima och antidemokratiska ursprung i EU:s maskineri. Därför kan jag inte stödja det.

**Christine De Veyrac (PPE-DE), skriftlig. – (FR)** Europeiska kommissionens text är nonsens. Den är nonsens när det gäller vetenskap, eftersom den utgör ett hinder och en belastning för forskningen, och den är nonsens när det gäller medicinska framsteg, eftersom de forskare som använder sig av djurförsök dagligen arbetar för att finna läkemedel och behandlingar som kommer att bota nya pandemier i framtiden.

Slutligen är den nonsens när det gäller ekonomi- och samhällsfrågor. Medan våra läkemedelskoncerner kommer att hindras från att forska kommer laboratorier som upprättats utanför Europeiska unionen att kunna fortsätta. Parishbetänkandet återställer lyckligtvis balansen, för jag kommer inte att stödja något som försvagar vår industris konkurrenskraft eller som utgör incitament för att flytta verksamheter.

**Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL)** Förslaget till direktiv om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål är mer inriktat på att fullborda den inre marknaden, på konkurrens och på att begränsa kostnaderna på området för forskning än på skydd av djur.

De multinationella företagen kräver en allt större vinst från forskningen. De djur som används offras och torteras i allmänhet på grundval av kriteriet om ökad vinst, inte för att uppfylla vetenskapliga krav. Ingen kan förvänta sig ett djurvänligt agerande av kapitalet, vars motivation är utnyttjande och som till och med agerar inhumant och rätt gentemot människor.

Forskning kräver experiment för att man ska kunna ta itu med viktiga folkhälsoproblem och talrika, och till och med obotliga, sjukdomar. Ofta måste djur användas i denna forskning.

Skydd av djur kräver dock, precis som skydd av folkhälsan, bekämpning av monopolen och av kapitalets makt, som skyddar läkemedel med patent för att säkra enorma vinster på kommersialiseringen av hälsa.

Det kräver en kamp med vilken forskningen befrias från kapitalets bojor och forskningsresultat används för att uppfylla gräsrotskrav.

**Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT)** Jag röstade för betänkandet om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål. Detta förslag täcker skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål som är knutna till människors och djurs hälsa och djurens välbefinnande. Varje år används runt 12 miljoner djur i EU för vetenskapliga ändamål, av vilka 12 000 är icke-mänskliga primater.

Enligt det nya direktivet kommer etiska granskningar att bli obligatoriska och experiment i vilka djur används måste godkännas. Specifika ryggradslösa djur och foster under sina tre sista månader av utveckling, liksom larver och andra djur som används i grundforskning, utbildning och undervisning omfattas nu också av direktivet.

Jag anser därför att förslaget syftar till att förbättra skyddet av djur som används i experiment och att stärka bestämmelserna om djurens välbefinnande mot bakgrund av utvecklingen inom forskningen.

**Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR)** Tack vare Europeiska kommissionens initiativ, som gör det möjligt att se över det gällande direktivet om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål, kan Europeiska unionen spela en avgörande roll inom forskning och utveckling av tester och teknik där man inte använder djur. Räckvidden för detta direktiv måste också utvidgas. Vissa av de ändringsförslag som lades fram av utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling mot skydd av försöksdjur stred mot detta syfte. Det är nödvändigt att den europeiska forskningen inte blir lidande av detta. Den borde snarare utvecklas. Det får emellertid inte ske på bekostnad av djurens välbefinnande eller av utveckling och godkännande av metoder som erbjuder ett fullkomligt alternativ till djurförsök. Utvecklingen av dessa alternativa metoder kräver en budget. Det är också nödvändigt att användningen av icke-mänskliga primater inom forskningen utvecklas gradvis, att övervakning sker i detta syfte och att insynen i denna fråga ökar.

**Lydia Schenardi (NI), skriftlig. – (FR)** Det var hög tid för berörda partner att beakta försöksdjurens välbefinnande och förbudet mot att fånga vilda apor för att använda vid uppfödning, vilket leder till våld och stress vid fångsten och därefter till fångenskap, uppdelning av familjegrupper, splittring av sociala grupper, påverkan på miljön, störningar av den naturliga balansen inom beståndet och ett minskande antal honor.

Vi stöder därför syftet att i största möjliga mån använda djur som fötts upp för detta ändamål och vilkas genetiska och medicinska historia är bekant och som följaktligen erbjuder en större konsekvens och jämförbarhet i fråga om uppgifter.

Om de standarder för djurens välbefinnande som används i forskningssyfte å andra sidan skulle leda till en forskningsexport så skulle följderna vara mer påtagliga i de länder som redan verkar under sträng reglering, som t.ex. Schweiz och Storbritannien. Faktum är att läkemedelsindustrin har fortsatt att blomstra i dessa länder trots 20 års sträng reglering. Regleringen har följaktligen inte utgjort något hinder för framgång inom denna industri. Kontrollerna har till och med förbättrat standarden på de vetenskapliga metoderna. Detta bekräftar därmed oron för att forskningen ska exporteras till följd av denna lagstiftning.

**Brian Simpson (PSE), skriftlig. – (EN)** Jag är besviken över parlamentets ståndpunkt i frågan om översynen av EU-omfattande regler för djurförsök. I slutändan valde jag att avstå från att rösta om det slutliga betänkandet. Jag stöder visserligen helt bestämmelserna om att utveckla och göra framsteg med alternativ till djurförsök samt den tematiska översynen vartannat år av användningen av primater. Båda dessa faktorer är centrala för att vår forskning ska minska användningen av djur, särskilt primater. Generellt sett har dock parlamentets ståndpunkt försvagat många av de viktiga djurskyddsbestämmelser som kommissionen föreslog.

Den farhåga som har drabbat parlamentet är att forskningsindustrin kommer att lämna EU om alltför stora krav ställs på våra forskningsinrättningar. Emellertid tror jag att det finns vissa krav som är nödvändiga om vi i EU ska kunna säkra en hög grad av djurskydd och jag är orolig över att dagens resultat kommer att motverka detta. Två viktiga frågor för mig var att EU skulle minska användningen av vilda apor som fångas i avelssyfte och att det absolut måste krävas tillstånd för alla experiment som inbegriper djur. Därmed befäster vi vårt åtagande till att ersätta och minska användningen av djur i experiment. Tråkigt nog missade Europaparlamentet i dag möjligheten att inta en beslutsam hållning när det gäller djurskydd.

**Roger Knapman and Thomas Wise (NI), skriftlig. – (EN)** Vi accepterar att det ibland är nödvändigt med djurförsök men samtidigt inser och accepterar vi att det vid vissa försök kan ifrågasättas om de är nödvändiga. Vi stöder framstegen med alternativa forskningsmetoder och vi skulle önska att försöken reducerades till ett absolut minimum när det gäller alla levande djur och att de skulle genomföras under hårdast möjliga humanitära riktlinjer. Vi menar dock att detta bör vara en fråga för enskilda stater och därför kan vi tyvärr inte rösta för detta förslag i ett EU-sammanhang.

**– Betänkande: Luis de Grandes Pascual (A6-0080/2009)**

**Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT)** Jag röstade för förslaget om föreningar förorsakade av fartyg eftersom jag anser att det är nödvändigt att ta itu med den praxis som tillämpas inom sjötransportsektorn, nämligen olagliga utsläpp i havet av förorenande ämnen av vissa fartyg.

Enligt min uppfattning är detta ändrade förslag helt nödvändigt för att förebygga miljökatastrofer och en försämring av vattenkvaliteten, genom straffrättsliga sanktioner som är tillräckligt stränga för att avskräcka potentiella förorenare.

**Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. –** Detta betänkande förordar att ett befintligt direktiv om föreningar förorsakade av fartyg ska ändras. Detta för att möjliggöra straffrättsliga åtgärder vid föreningar. Junilistan stöder åtgärder för att stoppa föreningar från fartyg. Vi anser dock att straffrätten fullt ut ska vara en nationell fråga. Därtill kommer att utsläpp från fartyg på internationellt vatten bör hanteras på FN-nivå. Vi har därmed röstat nej vid slutomröstningen.

**Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL)** Det högt prisade direktiv som flera grupperingar tillkännagav skulle leda till bestraffning av rederier genom straffrättsliga sanktioner för förorening av havet och till skydd av miljön har lett till raka motsatsen. Det skyddar sjöfartskapitalet från att påtvingas sanktioner mot det. Till och med detta förslag från kommissionen är tomma ord efter Europaparlamentets förslag om att inte bestraffa mindre allvarliga utsläpp av förorenande ämnen förorsakade av fartyg. Folk vet mycket väl vad mindre allvarliga utsläpp är och vem som kommer att bedöma dem och enligt vilka kriterier. Santorinis invånare, till exempel, som har protesterat mot vraket av kryssningsfartyget *Sea Diamond*, som fortfarande ligger i öns farvatten, är trötta på de svar som EU och Ny demokrati-regeringen ger – samma svar som den regering som leddes av Pasok gav i bland annat fallet med passagerarfärjan *Express Samina* – att vrak uppenbarligen inte orsakar utsläpp.

Med det kryphål som mindre allvarliga utsläpp av förorenande ämnen utgör kommer fartygsägare, operatörer, chefer, aktörer, försäkringsgivare, befraktare, last- och fartygsägare och personer som är ansvariga för brott till havs och miljökatastrofer att begå dessa brott obestraftat. Å andra sidan kommer sjömännen att i hög grad börja användas som syndabockar igen.

**– Betänkande: Anni Podimata (A6-0146/2009)**

**Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT)** Jag röstade för detta betänkande.

På tal om energiförbrukningspolitik bör EU använda de uttalanden som gjorts av den namnkunnige brittiske ekonomen Nicholas Stern som vägledning för de val man gör: "Det finns flera incitament för att investera i energieffektivitet under en lågkonjunktur och i samband med höga oljepriser. Satsningar på förnybar energi och andra mindre koldioxidintensiva industrier skulle kunna stimulera ekonomin."

Vi borde försöka utarbeta en energipolitik med vilken vi kan minska utsläppen av växthusgaser, uppfylla de åtaganden som gjorts inom ramen för Kyotoprotokollet och hjälpa EU att behålla sin ledande roll i kampen mot klimatförändringar. Att genomföra detta protokoll skulle vara ett mycket betydelsefullt bidrag till sysselsättningen och till konkurrenskraften på det ekonomiska och sociala området.

Även om industrin och konsumentorganisationer ställer sig positiva till det befintliga direktivet 92/75/EEG om energimärkning kan man inte säga att de har hållit jämna steg med den tekniska utvecklingen och med

innovationen på energimarknaden, för först och främst finns ett behov av att gå vidare från den tröga situation som råder i hela Europa, så att en ny dimension kan öppnas i användarnas tillvaro.

**Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO)** Jag röstade för betänkandet om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger energirelaterade produkters förbrukning av energi och andra resurser (omarbetning). Enligt min uppfattning måste tillhandahållandet av information om produkternas energieffektivitet förbättras. Produktens energikonsumtion måste anges i alla annonser där tekniska egenskaper hos kylskåp, tvättmaskiner och hushållsugnar marknadsförs.

Energimärkning hjälper konsumenterna att bedöma energikostnaderna när de köper elektriska hushållsapparater som t.ex. kylskåp, tvättmaskiner, torktumlare eller hushållsugnar. Tillverkarna måste ange produktens energikonsumtion, oavsett om den är "mer effektiv" (grön) eller "mindre effektiv" (rosa) utifrån ett energiperspektiv.

Märkning kommer också att tillämpas på kommersiella och industriella energiförbrukande produkter som t.ex. kallfrysrum och frysdiskar. Energikonsumtion och energibesparing måste anges i alla annonser.

Medlemsstaterna kan vidta stimulansåtgärder, som t.ex. skattelättnader, för produkter som är mycket energieffektiva.

**Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT)** Jag röstade för direktivet om märkning som anger förbrukning av energi. Miljöfrågor, och i synnerhet energieffektivitet, får allt större betydelse och har blivit grundläggande för kampen mot klimatförändringar. Detta omarbetade direktiv syftar till att märka alla energirelaterade produkter inom hushålls-, handels- och industrisektorerna.

Med tanke på att det finns ett akut behov av att ta itu med klimatförändringarna, och att Europeiska unionen planerar att uppnå målet att ha ökat energieffektiviteten med 20 procent 2020, anser jag att en enkel och tydlig märkning som är lätt att känna igen skulle kunna övertyga konsumenterna att fatta mer hållbara beslut och bidra till att främja mer energieffektiva produkter.

**Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. –** Junilistan anser att gränsöverskridande miljöfrågor är en av EU:s viktigaste uppgifter. Vi tycker att ändringsförslagen, på ett bättre sätt än kommissionens förslag, erbjuder slutkonsumenterna möjligheten att göra klokare val genom att förbättra informationen om produkters energiförbrukning och miljöpåverkan.

Vi är dock kritiska till vissa enskilda skrivelser i ändringsförslagen som eftersträvar en ökad detaljstyrning inom europeisk energipolitik. Ändringsförslagets goda intentioner överväger emellertid och vi har därför valt att stödja ändringsförslagen i sin helhet.

## 7. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 13.05 och återupptogs kl. 15.00.)

### ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

## 8. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

## 9. Förberedelser för Europeiska rådets möte (18-19 juni 2009) (debatt)

**Talmannen.** – Nästa punkt är uttalanden av rådet och kommissionen om förberedelser för Europeiska rådets möte (den 18-19 juni 2009).

**Alexandr Vondra, rådets ordförande. – (EN)** Herr talman! Jag välkomnar verkligen denna möjlighet att tala till er i god tid före nästa sammanträde med Europeiska rådet, där jag själv inte kommer att närvara. Den här gången är naturligtvis omständigheterna lite ovanliga eftersom en ny tjeckisk regering ska utses. Jag kommer att säga några fler ord om detta i slutet av mitt anförande.

Låt mig först gå igenom de viktigaste frågorna på dagordningen för Europeiska rådets möte i juni som vi i ordförandeskapet håller på att förbereda. Jag kommer att börja med de institutionella frågorna. I december

2008 enades Europeiska rådet om ett tillvägagångssätt för att möjliggöra att Lissabonfördraget träder i kraft senast i slutet av 2009. I huvudsak innebär detta att man ger rättsliga garantier och försäkringar i ett antal frågor som är viktiga för Irlands befolkning. I gengäld åtar sig Irlands regering att eftersträva en ratificering av fördraget senast i slutet av oktober.

Arbetet med att genomföra detta avtal pågår fortfarande och i detta skede kan jag inte gå in på detaljerna. Jag är säker på att man vid Europeiska rådets kommande möte kommer att kunna uppfylla sin del av uppgörelsen.

Som ni troligen vet ska den tjeckiska senaten i morgon hålla en omröstning om ratificeringen av Lissabonfördraget. Jag kommer att åka hem mitt i natten för att vara där från tidig morgon. Jag tror att resultatet av denna omröstning kommer att skicka ett positivt budskap till de andra medlemsstaterna och samtidigt lugna vissa ogrundade farhågor. Jag arbetar hårt! Inte desto mindre måste de tjeckiska senatorerna i alla händelser få vara ovillkorligt oberoende i detta demokratiska beslutsfattande. Det är uppenbart att alla försök att sätta press på dem kan komma att motverka sitt syfte.

I december förra året kom man också överens om att processen med att utse den kommande kommissionen, särskilt utnämningen av dess ordförande, ska inledas utan dröjsmål efter valet till Europaparlamentet i juni 2009.

Jag är fullt medveten om de synpunkter som här uttrycks om önskvärdheten i att Europaparlamentet på ett lämpligt sätt ska delta i denna process. Ordförandeskapet kommer naturligtvis att ha ett nära samarbete inte bara med medlemsstaterna, utan också med Europaparlamentet.

Jag ska nu säga något om den ekonomiska och finansiella krisen, som utan tvekan kommer att dominera en stor del av dagordningen, och om behovet av ett mer omfattande svar på den ekonomiska och finansiella krisen.

Krisen tydliggjorde att man akut behöver öka effektiviteten i tillsynen och regleringen av finansinstitutioner och förbättra krishanteringsmekanismerna. Vi har redan börjat göra detta, både på EU-nivå och mer globalt. I detta sammanhang har den grupp där Jacques de Larosiére är ordförande presenterat några mycket intressanta idéer och kommissionen lade förra veckan fram en första uppsättning förslag. Ytterligare förslag väntas komma under de närmaste veckorna.

Dessa diskuteras nu, och kommer att fortsätta diskuteras, inom Ekofinrådet – vi har möte med Ekofinrådet i dag – och vår målsättning kommer att vara att komma fram till beslut i Europeiska rådet. Detta är en ambitiös målsättning och det är tydligt att arbetet behöver fortsätta efter juni, så det är av grundläggande betydelse att man vid Europeiska rådets möte i juni kan ge en tydlig signal för snabbt antagande av de förslag som kommer att läggas fram av kommissionen.

Mer allmänt kommer man vid Europeiska rådets möte i juni att utvärdera situationen på finansmarknaderna och bedöma hur pass effektiva de hittills vidtagna åtgärderna har varit. Man kommer också att beakta de åtgärder som vidtagits för att stödja realekonomin och i detta sammanhang behandla sysselsättningssituationen.

På torsdag, i övermorgon, ska vi hålla ett särskilt toppmöte om sysselsättning med arbetsmarknadens parter i Prag, där dessa viktiga frågor ska behandlas. Ni kommer att informeras i detalj om dagordningen för detta toppmöte senare i dag under en särskild debatt.

Bortsett från resultatet av torsdagens toppmöte i Prag, samt de mycket intressanta seminarierna och workshopparna som anordnats under de senaste veckorna i Tjeckien, i Sverige och i Spanien, kommer kommissionen också att mycket snart utfärda ett meddelande, strax före Europeiska rådets möte i juni, så att vi vid tiden för Europeiska rådets möte kommer att ha ett antal intressanta idéer och rekommendationer på bordet som vi kan överväga.

Men låt mig understryka att detta inte handlar om att lansera en storslagen ny strategi för sysselsättningen. Vi har redan en sådan – Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning. Vi har nyligen på nytt bekräftat de befintliga riktlinjerna för sysselsättningen och vi har antagit landsspecifika rekommendationer. Mer generellt, låt mig påminna om att det stimulanspaket som unionen och medlemsstaterna har antagit sedan slutet av förra året innebär viktiga bidrag för att stödja sysselsättningen.

När det gäller klimatförändringarna kommer man vid Europeiska rådets möte i juni att återgå till förberedelserna inför toppmötet i Köpenhamn om klimatförändringar. Där kommer man att utvärdera de

framsteg som hittills har gjorts, både på ett internationellt plan och när det gäller våra egna interna förberedelser.

Detta är en komplex fråga, särskilt eftersom förhandlingarna med våra internationella partner förs parallellt med våra egna interna diskussioner. I går hölls ett toppmöte mellan EU och Japan i Prag. Det är tydligt att en finansiering av ansevärd omfattning kommer att krävas för att stötta det ambitiösa avtalet i Köpenhamn. EU har ett åtagande att axla sin beskärda del av detta, vilket naturligtvis också kräver en rimlig överenskommelse om intern fördelning av bördan.

Hur långt vi går vid Europeiska rådets möte i juni när det gäller EU:s interna arrangemang beror till stor del på hur långt våra internationella partner, inklusive USA, har gått och på läget i förhandlingarna inom den multilaterala ramen. Låt mig betona EU:s fortsatta vilja att uppvisa ledarskap, med målsättningen att nå ett ambitiöst resultat i Köpenhamn.

Det är lite för tidigt att på detta stadium gå in i detalj på dagordningen för Europeiska rådets möte i fråga om yttre förbindelser. Två viktiga toppmöten med tredjeländer kommer dock att hållas i Prag i slutet av denna vecka: "Toppmötet om det östliga partnerskapet" den 7 maj och "toppmötet om den södra korridoren – en länk mellan öst och väst" dagen därpå. Det är mycket troligt att Europeiska rådet kommer att diskutera uppföljningar till dessa möten, som är mycket viktiga för unionens intressen i ett långsiktigt perspektiv.

På liknande sätt kan vi vänta oss några debatter om trojka-toppmötena med Japan och Kanada och andra viktiga toppmöten och sammanträden som redan planeras för maj, inklusive med Ryssland. Dagordningen för de yttre förbindelserna kommer i alla händelser uppdateras utifrån den aktuella utvecklingen, närmare bestämt vid mötena i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) i maj och juni, där man utöver den vanliga dagordningen ska hantera försvars- och utvecklingsfrågor.

Jag vill tacka för intresset för Europeiska rådets dagordning. Jag kommer att med nöje höra era inspirerande kommentarer och synpunkter under de följande diskussionerna.

**José Manuel Barroso**, kommissionens ordförande. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Europeiska rådets nästa möte kommer att äga rum samma månad som valet till Europaparlamentet. Denna grundläggande omröstning kommer att hållas vid en tidpunkt då många av våra medborgare upplever stora svårigheter. Jag tänker särskilt på följderna av krisen för sysselsättningen, och vi kommer att få tillfälle att tala mer ingående om detta senare i eftermiddag.

Vårt agerande på krisen måste grundas på våra grundläggande värderingar i fråga om ansvar, solidaritet och social rättvisa. Denna kris är en möjlighet för oss att förnya den europeiska modellen för en social marknadsekonomi som är miljömedveten och grundas på våra principer.

Alla européer med mod och övertygelse måste vara beredda att engagera sig i detta. De måste förklara varför EU är så viktigt, varför medborgarna måste göra sitt och varför de måste rösta.

Mina damer och herrar! Ni kan med rätta vara stolta över det arbete som har uträttats. Under den valperiod som nu går mot sitt slut har det uträttats oerhört mycket. Parlamentet har visat beslutsamhet när det gäller att uppnå konkreta resultat som ligger i medborgarnas intresse. Man har visat att man har en ambitiös vision om vår gemensamma framtid.

Arvet från de senaste fem åren är mycket betydelsefullt. Historiska beslut har fattats för att bekämpa klimatförändringarna och förbättra vår energisäkerhet. Det har vidtagits åtgärder som har påverkat medborgarnas säkerhet och frihet direkt, och som också har lett till nya möjligheter för dem.

Grundläggande reformer har utförts på områdena för den inre marknaden, den sociala agendan, telekommunikation, energi, miljö och rättsliga och inrikes frågor. På alla dessa punkter bär den modernisering som EU har genomgått parlamentets prägel.

Under de senaste veckorna har ni också samarbetat med det tjeckiska ordförandeskapet för att nå överenskommelser i en lång rad centrala frågor. Hittills har redan nästan 50 lagstiftningsförslag från kommissionen slutgiltigt antagits genom medbeslutande under det tjeckiska ordförandeskapet.

Jag ska nämna några av dem som har legat centralt på dagordningen för den kommission som jag är ordförande för: den inre energimarknaden, sjöfartsskydd, åtgärder för att stärka regleringen och övervakningen av finansmarknaderna, och åtgärdspaketet på 5 miljarder euro för återhämtningsåtgärder för att omvandla Europa till en hållbar ekonomi.

Jag vill gratulera parlamentet och det tjeckiska ordförandeskapet, under ledning av Mirek Topolánek och Alexandr Vondra, till det arbete som de har uträttat. Jag är övertygad om att arbetet kommer att fortsätta på samma sätt till i slutet av juni.

Vi måste tala tydligt och med övertygelse till väljarna om detta resultatens Europa. Det kommer att ge oss möjlighet att ge ny stimulans till ett djärvt och självsäkert EU. Det behöver Europa. EU måste göra detta krisens och övergångens år till ett mer aktivt, mer uppfinningsrikt och mer beslutsamt år än någonsin.

Detta kommer att vara den vägledande principen för Europeiska rådet i juni. Vi kan inte tillåta oss att minska våra insatser. Vi måste lyckas, för Europas skull. Därför ska jag inte gå in på andra frågor – som Alexandr Vondra ändå har tagit upp – som t.ex. rådet för det östliga partnerskapet, som är mycket viktigt, utan jag ska koncentrera mig särskilt på de områden som enligt min uppfattning utgör en prioritering för Europeiska rådet i juni.

(EN) Europeiska rådet kommer att uppmanas att göra framsteg i ett antal kritiska frågor under de kommande månaderna och åren.

Det kommer att uppmanas att fortsätta arbetet för att vi ska kunna närma oss vårt mål, att se Lissabonfördraget träda i kraft. EU behöver de fördelar som detta fördrag kommer att föra med sig. Så vi måste inrätta det institutionella paket som vi kom överens om i december förra året och som stöddes av parlamentet, vilket handlar om att ordna med de rättsliga garantier som krävs för att gå vidare med omröstningsprocessen i Irland och att göra framsteg med åtgärderna för att säkra en smidig övergång och en institutionell stabilitet.

När det gäller klimatförändringarna behöver vi gå vidare mot ett ambitiöst avtal i Köpenhamn i december. Vi har visat att starka och trovärdiga mål är möjliga. Nu behöver vi uppmuntra de andra att hålla en jämförbar ambitionsnivå – och visa att vi är beredda att hjälpa de som behöver vår hjälp. Kort sagt behöver vi omsätta denna drivkraft i ett verkligt globalt resultat.

Även denna gång kommer oundvikligen den huvudsakliga inriktningen för Europeiska rådet att vara den ekonomiska krisen. Från första början har EU behövt anpassa sig till krisens olika krav: att stabilisera den omedelbara finansiella krisen, att återupprätta förtroendet för det finansiella systemet, att få bankerna att låna ut igen, att säkra globala åtgärder som motsvarar krisens globala omfattning och att ge omedelbar hjälp till dem som har blivit arbetslösa eller riskerar att mista jobbet.

Fram till Europeiska rådets möte kommer uppmärksamheten att främst inriktas på två områden. Det första är ett fortsatt arbete med att återuppbygga ett reglerings- och tillsynssystem – ett system som måste inge allmänheten och investerarna förtroende. Detta handlar inte bara om att bygga ett starkare system på lång sikt för att se till att vi inte äventyrar vår ekonomi på samma sätt igen. Det handlar också om att återupprätta förtroendet nu och visa marknaderna och allmänheten att EU vet vad som behöver göras.

Förra veckan kom vi med våra förslag om hedgefonder och "private equity", samt om chefslöner. Dessa förslag visar vår förmåga att vara en drivkraft för att åstadkomma de reformer som G20-länderna enats om och att sätta en standard för de åtgärder som vi förväntar oss att våra internationella partner också ska anta under de kommande månaderna. Kommissionen är faktiskt det första verkställande organet i världen som kommer med konkreta förslag i denna svåra och komplexa fråga. Kommissionen, parlamentet och rådet behöver ha ett nära samarbete under de kommande månaderna för att nå en överenskommelse om dessa förslag.

Nästa steg kommer att vara att i detalj beskriva hur vi tänker organisera tillsynen på EU-nivå. Det är ingen poäng med att gå som katten kring het gröt. Det nuvarande systemet med nationell tillsyn har misslyckats. Därför inrättade jag de Larosière-gruppen, för att bidra med tankar om hur man kan skapa ett effektivt europeisk tillsynssystem. I slutet av maj kommer kommissionen att presentera sin plan för hur man ska organisera ett sådant system för finansiell tillsyn i EU. Också här skulle jag önska att EU blir först med att vidta åtgärder på global nivå.

Det andra momentet är naturligtvis sysselsättningen. Vi kommer senare att diskutera toppmötet om sysselsättning mycket mer i detalj. Jag kan redan nu meddela att kommissionen kommer att följa upp detta möte med ett detaljerat meddelande före Europeiska rådets möte i juni. Jag anser bestämt att EU bör göra allt det kan för att hjälpa dem som drabbas allra hårdast i denna kris.

Vårt svar på krisen får inte begränsas till tekniska åtgärder för att hantera tillsynsproblem. Det måste grundas på våra nyckelvärderingar och detta måste tydligt framgå – värderingar såsom solidaritet, social rättvisa och



ansvar, och även ansvar gentemot framtida generationer. Vi behöver ta detta tillfälle i akt för att återuppbygga grunderna till vår egen europeiska typ av sociala och ekologiska marknadsekonomi.

Detta bör vara det dominerande budskapet vid Europeiska rådets möte nästa månad, ett aktivt EU, inriktat på framtiden, som arbetar hårt till förmån för medborgarna och som förtjänar medborgarnas förtroende.

**Joseph Daul**, för PPE-DE-gruppen. – (FR) Herr talman, herr rådsordförande, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Informationen om Europeiska rådet, som kommer att avsluta det tjeckiska ordförandeskapet, är fortfarande ganska vag vad gäller både datum och innehåll. Dagens uppgift är därför svår, men det är ett tillfälle för oss att bekräfta prioriteringarna nu när vi närmar oss slutet av denna valperiod. Den första uppgiften vid Europeiska rådets möte i juni kommer att bli att nominera en ny ordförande för Europeiska kommissionen, i enlighet med resultatet i valet till Europaparlamentet.

Ordförandeskapet för rådet kommer, liksom 2004, att uppmanas välja en kandidat ur den största gruppen i Europaparlamentet att inneha denna betydelsefulla position, och sedan är det Europaparlamentets uppgift att yttra sig om detta val den 15 juli, vilket kommer att bli en av de första betydelsefulla åtgärderna under den nya valperioden.

Allmänheten klagar ofta över att EU inte har någon profil. Vi vill ge EU en profil genom att få ett slut på systemet med ett roterande ordförandeskap, och följaktligen bilda ett fast ordförandeskap. Denna åtgärd fastställs i Lissabonfördraget, och det skulle vara en positiv utveckling. Eftersom ordförandeskapet för kommissionen har en mandatperiod på fem år har EU redan en profil som alla känner till, och Europaparlamentets talman företräder för sin del 500 miljoner medborgare. Europeiska rådet i juni kommer att äga rum inom den rättsliga ramen för Nicefördraget, och det verkar som om vissa medlemsstater kommer att vara frestade att invänta Lissabonfördraget innan de fattar några institutionella beslut, och framför allt innan de utser en kommissionsordförande.

Det är också beklagligt att vi ännu inte vet om och när Lissabonfördraget kommer att träda i kraft, och vi måste uppenbarligen få det att träda i kraft utan ytterligare tvekan. Sköt vi upp valet till Europaparlamentet för att Lissabonfördraget skulle bli populärare inom Europaparlamentet? Nej, det gjorde vi inte. Och vår grupp väntar på att rådet ska ge klara besked så snart som möjligt i fråga om dess avsikter i denna institutionella fråga.

Ledamöterna i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater hoppas också uppriktigt att omröstningen i den tjeckiska senaten, som förväntas genomföras i morgon, kommer att bana väg för en kommande ratificering av Lissabonfördraget av det land som innehar rådets ordförandeskap. Det skulle vara en fantastisk gåva till den 1 juli, herr Vondra.

Jag vill också tala om hur mycket vi uppskattar ert sätt att leda parlamentets arbete under de första månaderna av detta ordförandeskap trots den svåra situationen, med energikrisen mellan Ryssland och Ukraina och, naturligtvis, finanskrisen. Ni betonade också betydelsen av kontinuitet i EU-politiken, och visade under toppmötet mellan EU och USA med Barack Obama i Prag på betydelsen av enighet mellan våra länder i fråga om förbindelserna med våra huvudsakliga partner. Jag hoppas att det tjeckiska ordförandeskapet avslutar lika positivt och konstruktivt som man har inlett. Det är Europeiska unionens trovärdighet som står på spel.

Europeiska rådet kommer naturligtvis också att diskutera den senaste utvecklingen i finanskrisen och de åtgärder som vidtagits på EU:s begäran för att rensa upp i internationella finanssystem. Jag vill berömma Europeiska kommissionens senaste förslag i detta avseende, i synnerhet när det gäller avgångsvederlag, bonus som betalas ut till affärsmän och riskfonder. Dessa åtgärder är alla sådana som leder i rätt riktning, genom att det införs bestämmelser på finansmarknaderna för att hjälpa oss att så snart som möjligt komma på rätt spår igen mot tillväxt och sysselsättning. Alla dessa åtgärder belyser återigen det faktum att alla som, ofta med demagogi, anklagar kommissionen och Europeiska unionen för paralysering eller svaghet har fel och för våra medborgare bakom ljuset.

När detta ordförandeskap går mot sitt slut och lämnar plats för det svenska ordförandeskapet kommer européer att uttrycka sin ståndpunkt i valet till Europaparlamentet, och jag hoppas att de val de gör kommer att hjälpa oss att tillsammans anta de viktiga åtaganden som väntar.

**Hannes Swoboda**, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Först och främst vill jag tacka er, herr Vondra, för ert personliga engagemang, eftersom det bara är tack vare det som det varit möjligt att driva igenom de stora lagstiftningspaketen under det tjeckiska ordförandeskapet. Detta vill jag tacka er uppriktigt för.

Jag vill dock ta upp det ni sa om utnämningen av en ny kommission. Ni sa att ni kommer att rådfråga parlamentet. Jag vill ge er, eller rådet, ett råd med en gång: ni vet mycket väl, och det gör ordförande José Manuel Barroso också, att vi vill se en ändrad kurs. Vi vill att kommissionen ska ändra kurs, att den ska fästa större uppmärksamhet vid socialpolitik än vad som har varit fallet tidigare.

Olyckligtvis är det som Charlie McCreevy har lagt fram i fråga om hedgefonder inte vad Poul Nyrup Rasmussen föreslog, och det är inget vi kan acceptera. Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater verkar ställa sig bakom det. Vi kan inte stödja ett direktiv som är som en schweizerost, med mer håll än innehåll. Vi har inget förtroende för McCreevys plan.

Jag vill återgå till samrådet, som ni kan få ta del av i dag. För oss innebär valet av riktning att socialpolitiken måste representeras i mycket högre grad i både kommissionens och rådets arbete. Enligt vår uppfattning måste ni också lita på kandidaten och ge denne befogenhet att ge den sociala styrkan högsta prioritet.

Om detta är alltför abstrakt så har vi, socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet, sammanställt detta i ett ståndpunktsdokument med titeln "För ett EU med sociala framsteg". Det sträcker sig från en ändring av direktivet om utstationering av arbetstagare till det sociala kapitlet där, utöver fördragen, utöver Lissabonfördraget, detta EU:s sociala dimension också bör anges. Detta skiljer sig från det dokument som PPE-DE nyligen avslutade arbetet med i Warszawa. Om man jämför de båda dokumenten framgår en enorm skillnad. Vi engagerar oss tydligt i den sociala marknadsekonomi, och "sociala" har tre understrykningar. I PPE-DE:s dokument nämns den sociala marknadsekonomi i vissa delar och den fria, dvs. otyglade, oreglerade marknadsekonomi i andra. Så vill inte vi ha det. Det är just det som är skillnaden mellan PPE-DE och vår grupp.

Jag vill säga några ord till om den ekonomiska situation som ni nämnde. Poul Nyrup Rasmussen kommer att uttrycka detta på ett klart och tydligt sätt. Utöver denna aktivitet, som Martin Schulz offentliggör och marknadsför över hela Europa i detta nu – jag ber er därför godta hans ursäkt – vill jag återigen klargöra följande: det framgår tydligt av finanskrisen att bristen på ekonomisk samordning, som inte bara kommissionen utan också rådet bär ansvar för, delvis är orsaken till det svaga sätt som vi hanterar denna kris på. Det skulle ha uppstått en kris på ett eller annat sätt, men att de instrument vi har inte räcker till för att motverka den, att vi fortfarande inte har gjort några framsteg i fråga om gemenskapsmedlen, är något som gör oss mycket nedslagna.

Den sista punkt som jag vill ta upp, eftersom den är av särskilt intresse för mig, är den stigande ungdomsarbetslösheten. Kommissionsledamot Vladimír Špidla uttryckte det tydligt: nu kommer en generation unga människor ut på arbetsmarknaden, och vad möter de? Massarbetslöshet bland ungdomar! Därför måste vi alla göra någonting åt detta. Alla – rådet, kommissionen och de enskilda regeringarna måste arbeta för att se till att det första som ungdomar får uppleva på arbetsmarknaden inte är arbetslöshet, utan fortbildning och vidareutbildning, så att de blir bättre rustade för arbetsmarknaden. Vi måste tillsammans sända detta budskap till ungdomarna, eftersom detta är oerhört viktigt för den sociala stabiliteten i samhället.

**Graham Watson, för ALDE-gruppen.** – (EN) Herr talman! Vi närmar oss nästa möte med Europeiska rådet med en iver som är blandad med ambitioner. En viktig punkt på dagordningen bör förstås vara nomineringen av nästa ordförande för kommissionen, men denna nominering måste ses i ett sammanhang. Ordföranden stöds av kommissionsledamöterna och med tanke på dödläget i förhandlingarna om Lissabonfördraget vet vi ännu inte vilka som kommer att fylla dessa tjänster.

När vi nu ber EU:s medborgare att välja sina nya parlamentariker på bara fyra veckor gör vi det alltså med osäkerhet som grund, och vi riskerar att detta tomrum fylls av opportunismen hos EU:s motståndare. Det är dags att klargöra hur vi vill fortsätta. Joseph Daul uttryckte sin fasta föresats att den största gruppen ska föreslå kommissionens ordförande, precis som för fem år sedan. Min grupp håller med om detta. Nästa ordförande för kommissionen måste, oavsett när han eller hon utnämns, känna till den rättsliga grunden och tidsramen för utnämmandet av kommissionärskollegiet. Det logiska vore att alla nomineringar görs med Nicefördraget eller Lissabonfördraget som grund. Det är denna sorts säkerhet som medborgarna behöver. De medlemsstater som ännu inte har ratificerat Lissabonfördraget bör göra det för att underlätta denna uppgörelse. Den tjeckiska senaten kommer i morgon att rösta om fördraget, och en majoritet på tre femtedelar krävs. Om senaten samtycker kommer dokumentet att levereras till Vaclav Klaus, som genast kommer att underteckna det.

Den tjänstgörande ordförandens period har inte varit dålig. Som José Manuel Barroso sa har ett antal rättsakter slutförts på ett framgångsrikt sätt, men faktum är att vi – trots de bästa ansträngningar från dig och din grupp herr Vondra, och vi önskar er allt gott – har haft vår första euroskeptiska ordförande och en regering som

störtade samman halvvägs genom ordförandeskapet. Dessutom, och jag är ledsen att behöva påminna er om detta, kan det ta lång tid att glömma Entropaskulpturen, oavsett hur mycket vi försöker. Så när ordföranden ersätter premiärministern, låt honom avsluta sin mandatperiod på ett positivt sätt. Låt honom skriva under Lissabonfördraget.

Oavsett vad Lissabonfördraget innebär kommer det inte att definiera kampanjen inför Europaparlamentsvalet. De europeiska väljarna är mindre intresserade av konstitutionella frågor än av praktiska lösningar på de problem de står inför. Därför uppmanar jag er att ta upp dessa problem på toppmötet. Europas ekonomi fortsätter att knaka på grund av lågkonjunkturen, och medborgarna behöver veta hur vi tänker låta på denna börda. Min grupp välkomnar kommissionens förslag om hedgefonder som ett bra första steg. Europas miljö är fortfarande utsatt för fara, allt eftersom klimatkaoset närmar sig, och våra väljare måste få se att EU kan leda kampen mot detta. EU:s värden undergrävs genom de brott mot mänskliga rättigheter som begås på vår tröskel, och människor måste förstå att EU står fast vid sitt beslut att rätta till dessa missförhållanden. Detta är vår tids problem. Denna valkampanj måste visa att EU är vuxet uppgiften och att EU ensamt kan göra detta.

**Brian Crowley**, för UEN-gruppen. – (GA) – Herr talman, herr rådsordförande, herr kommissionsordförande! Vid det rådsmöte som kommer att äga rum nästa månad kommer det att fästas särskild fokus vid Europeiska unionens ekonomi. Det måste utarbetas förslag med hjälp av vilka ekonomin kan återgå till dess tidigare tillstånd. Förslagen måste genomföras omedelbart för att stimulera ekonomin.

för UEN-gruppen. – (EN) I dag, när vi talar om EU:s framtid, är 99 procent av de personer vi talar med, eller påstår att vi talar med, mer intresserade av sin egen framtid än EU:s. De är intresserade av den ekonomiska situationen och den osäkerhet vi upplever i dag. Allt för ofta verkar vi inom detta parlament, eller till och med inom EU:s institutioner, hänga upp oss på att få till stånd en ideologisk situation framför en annan ideologisk situation, i stället för att ta itu med de verkliga och krävande problem som människor står inför.

I det avseendet har vi redan sett ett bra ledarskap från kommissionen och från rådet, med tanke på deras första reaktion på ekonomikrisen. Bestämda, snabba åtgärder för att stabilisera banksystemet, bestämda, snabba åtgärder för att skapa säkerhet och trygghet på marknaderna inom EU, och framför allt ambition – en ambitiös syn på framtiden. Man har inte väntat med att reagera på eller bemöta händelser någon annanstans, utan i stället tagit ansvar för vad som ska hända.

I stället för att lägga skulden på någon av kommissionsledamöterna, och i stället för att göra det till partipolitik, som några har försökt i detta sammanhang, bör vi sträva efter att enas och hitta en ny väg för att ta itu med detta. När vi gör det måste vi vara innovativa, kreativa och framför allt måste vi vara ärliga när det gäller vad vi kan göra. Vi talar allt för ofta i ofullständiga meningar och framför ett spel för galleriet i stället för att ta itu med de faktiska händelser vi står inför.

Vi har gjort misstag tidigare. Att fela är mänskligt, att förlåta är gudomligt, som det gamla talesättet säger. Ännu viktigare är, enligt det gamla ordspråket, att vi alla ligger i rännstenen, men att några av oss tittar på stjärnorna. Detta är den drivkraft vi behöver för att kunna förbättra den ekonomiska situationen inom EU, skapa nya arbetstillfällen, nytt hopp och nya möjligheter så att den samlade visheten, styrkan och kraften som EU nu har kan användas till att göra gott, inte bara i Europa utan också i resten av världen, och så att EU kan föregå med gott exempel när det gäller vad som borde göras.

Till sist vill jag också tacka den tjänstgörande rådsordföranden, Alexandr Vondra, för hans bidrag till denna debatt i parlamentet, för den respekt och artighet som han alltid har visat och för att han, trots den svåra politiska situationen i hemlandet, har genomfört det tjeckiska ordförandeskapets program.

Nu när vi kämpar i detta kommande val vill jag avslutningsvis säga att jag inte, som vissa andra kolleger, har förmånen att stå med på en lista. Jag måste gå ut och träffa vanliga människor varje dag och ta itu med deras vardagsbekymmer. Det de oroar sig för är sina arbeten, sina lån och sina barns framtid, och det är det vi måste reagera på.

**Monica Frassoni**, för Verts/ALE-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! I morgon kommer ni att bestämma om ni ska godkänna Lissabonfördraget eller inte. Vi hoppas naturligtvis att ni ska rädda oss ur denna svåra situation.

Samtidigt kan man bara säga att den situation som vi befinner oss i i dag är ett ytterligare bevis på hur bristfälligt förfarandet för ändringsfördrag är. Förfarandet med enhällighet är ett misstag. Europaparlamentet gjorde det till en tvistefråga 1984 och föreslog, tillsammans med Altiero Spinelli, att fördragen skulle ratificeras

av en majoritet, och den som inte ville ratificera dem skulle utan skrupler visas på dörren, med en överenskommelse om den vidare utvecklingen. Vi anser att detta skulle ha varit en konstitutionell reform för denna tidsperiod, och jag är rädd att parlamentet verkligen har förspillt ett tillfälle under denna valperiod att vara en drivande kraft för integration och en drivande kraft för en positiv fördragsreform genom att stå ut med detta bristfälliga förfarande.

Det stämmer att rådets ordförande också betonade att Europeiska rådets nästa möte kommer att äga rum efter valet till Europaparlamentet – och han sa också, och många av oss upprepade detta, att nämnda Europeiska råd ska utnämna nästa kommissionsordförande. Vi anser emellertid inte att detta är nödvändigt, i synnerhet inte om det inte står klart vad som kommer att ske med fördraget: enligt vår uppfattning bör endera hela kommissionen, inklusive dess ordförande, utses i enlighet med Nicefördraget, eller så bör ordföranden och kommissionen utses i enlighet med Lissabonfördraget. Jag anser att det skulle vara ett misstag att "blanda och kombinera". Det skulle vara att lura väljarna och allmänheten, eftersom det då skulle bli ännu mer uppenbart att denna institution bara är en dörrmatta när det gäller medlemsstaternas och regeringarnas intressen.

Herr Swoboda! Ni hackade lite på ordförande José Manuel Barroso för hans politik, men jag vill upprepa något som vår grupp har sagt sedan en tid tillbaka: om vi vill undvika att ordförande Barrosos politik återfår majoritet i Europaparlamentet så måste vi inte bara vinna Europavalet, utan också nominera en annan kandidat, något som er grupp vägrar att göra. Ordförande Barroso står uppenbarligen helt ensam i denna kampanj, och detta är enligt min uppfattning ett allvarligt misstag som jag anser er grupp vara huvudsakligen ansvarig för: problemet är inte stackars Charlie McCreevy, utan strategin under hela denna valperiod, insatserna från socialdemokrater som Günter Verheugen och andra saker som varken har imponerat på oss eller er under denna valperiod.

Jag vill mycket kort säga två saker om Europeiska unionens ledande roll, eller skenbart ledande roll, i fråga om klimatförändringar. En sak är klar: Europeiska rådet ville inte bidra med medel. Vi har följaktligen inte nått någon överenskommelse som det ser ut i dag, eftersom det är tydligt att vi inte kommer att nå ett avtal i Köpenhamn om vi inte erbjuder en ekonomisk uppgörelse, 100 miljarder euro, till länder som måste vidta åtgärder för att anpassa sig till och mildra klimatförändringarna, även om Förenta staterna sluter upp bakom oss. Eftersom vi gjorde oss så märkvärdiga i fråga om vår ledande roll kommer vi inte att lyckas nå ett avtal om vi inte kan lägga fram ett förslag om detta belopp och dessa åtgärder, och då kommer det största ansvaret att ligga hos européerna.

För att gå vidare till frågan om krisen på finansmarknaden så vill jag säga att vi är lite inkonsekventa, eftersom vi å ena sidan säger att vi absolut måste styra dem, begränsa dem och reglera dem, men vad är det å andra sidan vi föreslår egentligen, när vi t.ex. föreslår att Karibiska gemenskapen (Caricom) bör nå en överenskommelse i denna fråga? En fullständig avreglering av girokonton för alla invånare, av kapitaltransaktioner för investerare med praktiskt taget obegränsade tillgångar utan bestämmelser för finansiella tjänster: vi antar följaktligen bestämmelser både för finansiella tjänster och för klimatförändringar som vi sedan inte kan garantera efterlevnad av, varken i interna eller externa förbindelser. Enligt min uppfattning är Europeiska unionens verkliga problem i nuläget konsekvens.

**Ilda Figueiredo, för GUE/NGL-gruppen. – (PT)** Herr talman! Vid nästa rådsmöte måste den allvarliga ekonomiska och sociala situation som orsakats av kapitalistkrisen och den nyliberala politiken tas upp. Europeiska unionens ledare kan inte längre smita ifrån sitt ansvar. Det kan inte heller alla de som placerade skyddet av produktion och sociala och arbetstagares rättigheter i bakgrunden till förmån för Lissabonstrategins avreglering, de irrationella kriterierna i stabilitets- och tillväxtpakten och den strategi som Europeiska centralbanken har valt, med sitt falska oberoende som i själva verket bara har tjänat de ekonomiska och finansiella gruppernas intressen.

Europeiska kommissionens nuvarande prognoser, som visar på en nedgång av BNP med runt 4 procent detta år och en stabilisering först 2010, åtföljd av en förlust av 8,5 miljoner arbetstillfällen under dessa två år och en profetia om att arbetslöshetsnivån kommer att stiga till omkring 11 procent, är mycket allvarliga och visar hur ineffektiva de åtgärder som vidtagits hittills är.

Vem kan förhålla sig likgiltig till denna kraftiga ökning av arbetslösheten, som kan komma att uppgå till 30 miljoner arbetslösa i Europeiska unionen? Vi måste omedelbart bryta oss loss ur den nyliberala politik på gemenskapsnivå som har förvärrat kapitalistkrisen. Vi måste omedelbart prioritera skapande av arbetstillfällen med rättigheter för att skydda den gemenskapsbaserade produktionen, för att förbättra den offentliga sektorn och för en rättvis inkomstfördelning för att minska fattigdomen. Vi är i akut behov av att

den ekonomiska och sociala sammanhållningen ska upphöra att bara vara ett uttryck utan någon tydlig innebörd, och att principen "rädda sig den som kan" ska överges.

Vi behöver en extra EU-budget för att kunna garantera solidaritet med och ökat stöd för de personer som är hårdast drabbade och för de svagaste ekonomierna. Vi måste skapa arbetstillfällen med rättigheter till ungdomar, kvinnor och arbetslösa, öka befolkningens köpkraft, stimulera efterfrågan och stödja mikro-, små och medelstora företag.

I stället för att fortsätta insistera på utkastet till Lissabonfördrag måste vi respektera det irländska folkets suveräna beslut.

I stället för att fortsätta att insistera på att prioritera den finansiella sektorn måste vi sätta stopp för skatteparadisen och prioritera Europeiska unionens produktiva sektorer och avskaffa stabilitets- och tillväxtpakten och ersätta den med en pakt för social utveckling och sociala framsteg.

I stället för att fortsätta att liberalisera förordningar och öka flexibiliteten på arbetsmarknaden måste vi koncentrera oss på offentliga investeringar som kan stimulera de produktiva sektorerna, förhindra massuppsägningar, förkorta den genomsnittliga arbetsdagen med bibehållen lön, förhindra arbetslöshet och garantera allmän tillgång till offentliga tjänster av hög kvalitet inom hälso- och sjukvård, utbildning och yrkesutbildning, forskning, boende, rättsväsende och miljö.

Detta är vad våra medborgare förväntar sig av oss. Om vi vill att fler europeiska medborgare ska delta i valet till Europaparlamentet måste vi agera på ett sätt som allmänheten och arbetstagarna i våra länder vill och förtjänar.

**Hanne Dahl**, för IND/DEM-gruppen. – (DA) Herr talman! Toppmötet om sysselsättning hade egentligen planerats till den 7 maj i Prag. Som vi alla vet har sysselsättningen varit en regelbundet återkommande fråga på dagordningen för vårt toppmöte. Där har medlemsstaternas ledare diskuterat den så kallade Lissabonstrategin, som är EU:s plan för fler och bättre jobb. Det är också det forum där företrädare för parterna på arbetsmarknaden fick möjlighet att framföra sina åsikter om sysselsättningen. Det kommer emellertid inte att bli något stort, gemensamt toppmöte om den stigande arbetslösheten i Europa. I stället kommer det att bli ett ministertrojkamöte, vilket är mycket mindre ambitiöst. De högsta beslutsfattarna i EU har följaktligen valt att inte sända en tydlig signal inför valet till Europaparlamentet. Det är nästan så att man tror att de gör det med flit!

Generalsekreteraren för Europeiska fackliga samorganisationen (EFS), John Monks, lät mig vid ett möte med honom förstå att detta tillkännagivande är en mycket dålig signal till arbetstagarna. Monks tvivlar inte på att det kommer att ge intryck av att EU:s ledare inte bryr sig tillräckligt mycket om arbetslösheten. Arbetstagarna känner att de inte har möjlighet att göra sina röster hörda på den högsta nivån. Enligt kommissionen kommer arbetslösheten att stiga med 11 procent 2010 – ett antal av mina kolleger i parlamentet har redan berört detta – och budgetunderskottet kommer att öka betydligt till 7,5 procent av bruttonationalprodukten. Detta är inte en alltför hög beräkning, snarare motsatsen. Det är en betydande utmaning för det befintliga gemensamma valutasystemet.

En rad länder har mycket stora problem med euron. Till dessa länder hör Irland, Medelhavsländerna och länderna i Östeuropa, och problemen har förvärrats betydligt av den internationella finanskrisen. Länder som inte tillhör euroområdet, som t.ex. Storbritannien, Danmark och Sverige, klarar sig bra. Jag anser följaktligen att man vid toppmötet i juni kan komma att undvika att inta en ståndpunkt i fråga om att det råder så många inre spänningar i eurosystelet. Vid toppmötet i juni måste det hållas ett anförande om hur de länder som har särskilt stora problem ska kunna frigöra sig från eurons järngrepp.

Man kan naturligtvis välja att inrätta en "ekonomisk styrgrupp", men jag har ännu inte hört talas om något land som vill lämna över en väsentlig del av sin finanspolitik till EU – inte ens den starkaste nationen i EU, Tyskland. Jag vill därför ställa följande fråga: hur många människor i EU ska behöva bli offer för ett eurosystelet som i själva verket innebär att människor i Europa blir offer för de hopplösa kriterierna i stabilitets- och tillväxtpakten? Situationen är särskilt akut i Irland, Grekland och i ett antal andra länder, vilket nämndes tidigare. Jag anser att dessa länder måste få veta att de naturligtvis kan frigöra sig från eurons strikta krav, även om det inte finns någon klausul om tillbakadragande från eurozonen. Jag anser att det är dags för länderna att kunna fastställa sin egen sysselsättningspolitik.

**Jana Bobošíková** (NI). – (CS) Herr rådsordförande, premiärminister Vondra! Även om ni företräder en regering som misslyckats befrias ni inte från det ansvar ni bär, inte bara gentemot Tjeckiens invånare utan

mot hela Europeiska unionen. Jag uppmanar er därför att sätta stopp för den odemokratiska och felaktiga marknadsföringen av Lissabonfördraget och att informera medborgarna om de verkliga förhållandena. Tala om för dem att Europeiska unionen fungerar effektivt också i en finanskris, att de nödvändiga åtgärderna vidtas, att medlemsstaterna kan hjälpa varandra och att Lissabonfördraget är fullständigt onödigt i detta avseende. Ni bör offentligt ta tillbaka det tjeckiska ordförandeskapets skandalösa hävdande att den som inte accepterar Lissabonfördraget bör gå ur unionen. Ni bör helt enkelt säga att de rättsliga trumfkorten nu tillhör dem som inte ratificerade Lissabonfördraget, dvs. irländarna och andra fritänkande folk. Ni bör säga att de befintliga fördragen inte kan upphävas ensidigt och att ett utträde ur EU bara är möjligt med alla medlemsstaters medgivande, och att ingen medlemsstat följaktligen kan uteslutas från EU utan sitt eget medgivande.

Slutligen, premiärminister Vondra, bör ni ta tillbaka ert felaktiga påstående att 25 länder har godkänt Lissabonstrategin. Om ni känner till utvecklingen så vet ni att det är sex länder som inte har genomfört ratificeringen, bland annat Tyskland och Polen. Glöm inte heller att Lissabonfördraget inte bara förkastats av det irländska folket, utan också av t.ex. den framstående tyske vänsterpolitikern Oskar Lafontaine, av den framstående kristdemokratiska politikern och tidigare ordförande för den tyska författningsdomstolen och Tysklands tidigare förbundsrepublik, Roman Herzog, och av Graf von Stauffenberg, före detta ledamot av Europaparlamentet och son till Adolf Hitlers tilltänkte mördare. Sist men inte minst förkastas det av presidenten i ert eget land, Václav Klaus. De argument som dessa personer har framfört har en gemensam nämnare: oron över följderna av medlemsstaternas enorma suveränitetsförlust för EU-medborgarnas vardag.

Premiärminister Vondra! För 20 år sedan bidrog ni personligen till att störta en regim som förtryckte sina grannar, föraktade landets invånare och ljög för sitt folk. Detta är ni värd respekt för. Därför förstår jag inte varför ni nu sänker er till att använda samma metoder. Ni ställer er bakom argumenten från alla de som jämför Europeiska unionen med det socialistiska rådet för ömsesidigt ekonomiskt bistånd och som jämför Bryssel med Moskva. Jag vill påpeka att det tjeckiska ordförandeskapets rykte inte har försvagats av den tjeckiska regeringens sönderfall utan av de påfallande påtryckningar som Irland utsätts för och som det tjeckiska ordförandeskapet delvis är ansvarigt för. För att inte tala om de lögnen om Lissabonfördraget som uttalats av de högsta företrädarna för ordförandeskapet – lögnen med vilka ni misskrediterar Europeiska unionens demokratiska process. Ni må ha avgått, men ni har fortfarande ansvar. Jag ber er att se till att det Europeiska rådets sista möte under det tjeckiska ordförandeskapet fyller sin funktion på ett sådant sätt att den prägel som vårt land lämnar inte är en prägel av totalitarism, tvång och lögnen utan av respekt för demokrati, frihet och, framför allt, sanningsenliga uppgifter. Det är bara på detta sätt som ni kan bekräfta att de demonstrationer som ägde rum för 20 år sedan, då människor rasslade med sina nycklar på torget i städerna, inte var förgäves.

**Timothy Kirkhope (PPE-DE).** - (EN) Herr talman! Det tjeckiska ordförandeskapet har uppnått viktiga resultat i svåra tider och detta beror inte minst på den skicklighet som premiärminister Mirek Topolánek och minister Alexandr Vondra, som är med oss i dag, har visat. Jag vill ta detta tillfälle i akt att gratulera dem och tacka dem för deras arbete under de senaste fem månaderna.

Den ekonomiska situationen kommer otvivelaktigt att dominera toppmötet i juni, vars inriktning givetvis kommer att vara åtgärder på kort och medellång sikt för att få konsumenterna att göra av med pengar och bankerna att låna ut pengar igen. Man bör dock också vid detta möte titta på hur EU kan hjälpa företagen på lång sikt. För vissa små företag innebär detta att förbättra tillgången till finansiering och att maximera deras möjligheter på den inre marknaden, men för många innebär det helt enkelt att politikerna förenklar regelverket.

Det är därför EU inte får gå en socialistisk väg nu i juni. Den ekonomiska krisen har fått socialisterna att visa sin rätta färg. De anser att politikerna ska diktera hur många timmar man får arbeta. De anser att fackföreningarna ska bestämma ens arbetsförhållanden. Framför allt anser de att de, och inte folket, vet bäst. Inget symboliserar "politiker vet bäst"-attityden så bra som debatten om arbetstidsdirektivet nyligen.

De konservativa parlamentsledamöterna var nöjda förra veckan när de kunde avfärda det sista försöket från brittiska Labour-parlamentsledamöter att skrota Storbritanniens undantagsklausul för direktivet. I Storbritannien använder tre miljoner människor undantagsklausulen. Landets företag, arbetstagare och allmännyttan förlitar sig på denna möjlighet.

Det tjeckiska ordförandeskapet är på arbetstagarnas sida i denna debatt, och jag gratulerar ordförandeskapet till att ha hjälpt oss att avfärda detta senaste angrepp av socialisterna. Jag uppmanar rådet att på mötet i juni lösa denna fråga en gång för alla, och att klargöra att det är arbetstagarna, inte politikerna, som ska bestämma sin arbetstid.

**Poul Nyrup Rasmussen (PSE).** - (EN) Herr talman! Jag står här med en känsla av att jag befinner mig på en annan planet och undrar vad det är som händer. Det är underligt. Vi befinner oss i den värsta krisen sedan 1929. För två dagar sedan sa Joaquín Almunia att vi kommer att ha en nedgång på 4 procent i år, och nästa år kommer vi att ha 27 miljoner arbetslösa. Herr Barroso, jämfört med de senaste två åren – detta år och året innan – motsvarar det en ökning på 10 miljoner arbetslösa.

Och vad hör jag? Ingenting! Ingenting! Jag hör att avsikten är att ha ett budskap och jag hör att ni tänker göra något för att hjälpa dem som lider mest. Men får jag påminna er om att en arbetslöshet på 11,1 procent nästa år betyder 27 miljoner arbetslösa? Får jag påminna er om att ni på G20-toppmötet, med visst motstånd från några av Europas ledare, accepterade att vi, om det finns en orsak, är villiga att arbeta hårdare för att få en hög ekonomisk tillväxt?

Kommissionsordförande, jag har 27 miljoner goda anledningar att göra större ansträngningar. Det är därför jag vädjar till er i dag. Jag vet att ni är en förnuftig man. Jag vet att ni lyssnar på argument. Får jag lägga fram följande förslag för er? Jag föreslår att ni håller tre mycket noggrant planerade toppmöten före toppmötet i juni, med en utvald grupp personer, där ni formulerar en ny återhämtningsplan – en återhämtningsplan som motsvarar en ökning på 2 procent i faktisk efterfrågan, med 0,5 procent finansiering på EU-nivå – till hälften finansierad av medlemsstaterna och till hälften av gemenskapen. Till denna lägger ni till en ny social handlingsplan som tar hand om de enorma kostnaderna för arbetslöshetskrisen och för övergången till en intelligent arbetsfördelning samtidigt som ni använder Erasmusprogrammet för att se till att unga personer i stället för att vara arbetslösa anvisas en utbildningsplan. Och till sist föreslår jag att ni, som ni själv indirekt sa i dag, på allvar föreslår eurobonds på ett välriktat, välgjort och välplanerat sätt för att ta hand om de länder som inte kan finansiera sin egen återhämtningsplan.

Vi kan klara det om vi fattar ett nytt beslut. Vi kan klara det om vi har en bra krishantering och vi kan klara det om vi säger: låt oss inte börja med att fråga Berlin, London eller Paris vad vi ska göra, låt oss börja med att visa kommissionens ledarskap och presentera ett förslag som inte är avsett att passa alla. Till en början kommer inte alla att vara glada, men det är en nödvändig förutsättning för att föra Europa ut ur denna fruktansvärda ekonomiska kris.

Elisa Ferreira, vår utmärkta föredragande, har tillsammans med majoriteten av Europaparlamentet presenterat en ny, stark återhämtningsplan. Så detta är inte bara socialistgruppens, Europeiska socialdemokratiska partiets, ställning utan en gemensam önskan att ni ska göra mer. Var snäll och gör det. Ledarskap handlar om att ta chanser och risker, att leda.

**Andrew Duff (ALDE).** - (EN) Herr talman! Jag föreslår inte att ni ska utöva påtryckningar på de tjeckiska senatorerna eller det irländska folket under debatten i eftermiddag, så jag ska öka pressen på kommissionen – och i synnerhet på ordföranden.

Man förväntar att Europeiska rådet ska nominera ordförande José Manuel Barroso till en andra period. Och under sådana omständigheter förväntar vi oss att se och diskutera ett manifest från ordföranden. Kommer han att publicera ett sådant program och vad kommer det att innehålla? Huvudsakligen och säkerligen kommer det att dra slutsatser från det finansiella kaoset och den ekonomiska krisen, särskilt eftersom vi närmar oss budgetöversynen före 2012.

Vi måste ändra budgetens storlek och form så att den på ett rakare sätt speglar våra viktigaste politiska prioriteringar. Den nya kommissionen bör propagera för en överföring av medel från nationell nivå till EU-nivå för kostnadseffektivitet och mervärde. Den bör, som ett viktigt mål, inbegripa utökande av euroområdet storlek och stöd för en mycket starkare eurogrupp, bunden till en mycket stramare finanspolitisk disciplin och en gemensam ekonomipolitik, inte enbart den dåligt samordnade makroekonomiska politik på nationell nivå som vi har nu.

Och ja, den bör inbegripa ett förslag för att öka eurobonds, samt ökad federal övervakning för den finansiella sektorn och lämpliga finanspolitiska stimulansmedel, åtföljt av lämpliga stimulansåtgärder för handeln genom ett återupptagande av Doha-förhandlingarna.

**Georgios Toussas (GUE/NGL).** - (EL) Herr talman! Det enda som Europeiska rådets toppmöte den 18 juni kan tillföra är nya påfrestningar för arbetarklassen och klasser på gräsrotsnivå och nya subventioner och mer stöd åt monopolgrupperna i Europeiska unionen. Europeiska unionen och medlemsstaternas regeringar tjänar genomgående kapitalets intressen och arbetstagarna får betala priset för kapitalistkrisen. Vi vet alla vad detta innebär: massuppsägningar, stigande arbetslöshet, drastiska nedskärningar i löner och pensioner, nya betungande skatteåtgärder, avskaffande av åtta timmars arbetsdag, indelning av arbetstiden i aktiv och

inaktiv arbetstid, en ökning av obetald arbetstid och en 78-timmars arbetsvecka och en allmän tillämpning av flexicurity, vilket innebär minimala arbetsmarknadsrelationer, tidsbegränsad anställning på deltid, ihållande arbetslöshet, en attack mot kollektivavtalen och ytterligare privatisering av försäkrings- och pensionssystem, hälso- och sjukvård, välfärd och utbildning å ena sidan och stödpaket och paket för skatteundantag för monopolerna å andra sidan.

Det kommande toppmötet om sysselsättning den 7 maj förbereds utifrån denna strategi som går ut på att tjäna kapitalets intressen. Samtidigt trappas imperialistiska aggressioner och Europeiska unionens militarisering upp. Införandet av Lissabonstrategin främjas, trots och i strid mot medborgarnas önskemål och det motstånd de gett uttryck för i folkomröstningar, som t.ex. i Frankrike, Nederländerna och Irland. Antikommunisthysterin och den ousägliga och vulgära jämförelsen mellan fascism och kommunism håller på att bli en officiell politik inom Europeiska unionen och medlemsstaterna, som riktar in sig på kommunistpartierna för att angripa arbetstagarnas grundläggande rättigheter och insatser. I slutet av denna valperiod måste arbetstagarna utvärdera Europeiska unionen utifrån kriteriet om deras vardag och livserfarenhet. Vilka förmåner har arbetstagarna fått? Vilka förmåner har monopolerna fått?

### ORDFÖRANDESKAP: KRATSA-TSAGAROPOULOU

*Vice talman*

**Frank Vanhecke (NI).** – (NL) Fru talman! Vi tar nu faktiskt avsked av det tjeckiska ordförandeskapet, som inleddes lysande med president Václav Klaus tal i denna kammare i en ganska lågmäld ton. Detta tal följdes olyckligtvis nästan inte upp av något av betydelse.

Om det tjeckiska ordförandeskapet också ratificerar Lissabonfördraget i morgon kommer det att innebära att vi blev total lurade i början. Officiellt befinner sig EU dock i en återvändsgränd. Vad vi verkligen behöver är en union som är beredd att begränsa sig till sina huvuduppgifter och inte är fast besluten att agera som en blivande superstat.

I nuläget befinner vi oss i en särskilt skrämmande ekonomisk kris, med en enormt kraftig ökning av arbetslösheten i Europeiska unionen, och det är inte över än. Ett europeiskt råd bestående av stats- och regeringschefer som i detta läge inte lyckas komma fram till att det exempelvis är ett misstag att eftersträva ökad invandring och att överväga en integrering av Turkiet, ett land som fortfarande ligger långt bakom oss i fråga om ekonomisk utveckling, är i mina ögon ett obegripligt råd, som i varje fall begår ett synnerligen allvarligt misstag.

**Alojz Peterle (PPE-DE).** – (SL) Jag tycker verkligen att det tjeckiska ordförandeskapets ambitioner är hedervärda, och jag välkomnar de fantastiska resultat som det har uppnått under en svår period. Jag anser inte att det kommande bytet av ordförandeskap och valet till Europaparlamentet bör begränsa räckvidden för EU:s ambitioner i fråga om att möta utmaningar som definitivt kräver en högre grad av gemensam politik. Jag ska inte upprepa hur viktigt det är i detta avseende att vi ratificerar Lissabonfördraget.

Det gladdde mig att höra att både premiärminister Alexandr Vondra och kommissionens ordförande José Manuel Barroso talade om målsättningar. Om vi ska lyckas i kampen mot klimatförändringar måste vi sätta upp höga mål i Köpenhamn. Dessa mål är av avgörande betydelse för en framgångsrik ekonomisk omstrukturering. Vi vet alla att den japanska ekonomins konkurrenskraft faktiskt stärktes för första gången när den japanska staten för många år sedan fastställde höga miljömål.

Jag vill också tillägga att vissa personer nu bestrider hållbarheten hos den europeiska sociala modellen. Det är naturligtvis lätt att inrätta en sådan modell vid ett ekonomiskt uppsving och under årtionden av positiv tillväxt, men enligt min uppfattning är det just under lågkonjunktur som styrkan hos den europeiska sociala modellen och modellen för den sociala marknadsekonomin måste bli märkbar. Jag tror fullt och fast att vi kommer att kunna övervinna också denna utmaning, och jag hoppas att vi kommer att kunna använda oss av denna krisperiod för att förbättra vår utvecklingsstrategi. Jag hoppas också att vi kommer att kunna fastställa miljödimensionen av denna strategi, inte bara den sociala dimensionen.

**Robert Goebbels (PSE).** – (FR) Fru talman, herr Vondra, herr Barroso, mina damer och herrar! Världsekonomin störtar längre och längre ned i en allvarlig lågkonjunktur. Trots ett stort antal toppmöten och andra möten mellan olika parter fortsätter den försvagade ekonomiska verksamheten att vara en hög prioritering i Europa och resten av världen.



De olika planerna för en ekonomisk återhämtning har i bästa fall fördröjt denna nedstigning i underjorden, men det syns fortfarande inga tecken på återhämtning. Vad som är ännu värre är att arbetslösheten fortsätter att stiga och kommer att överstiga 25 miljoner, och kanske till och med 27 miljoner arbetslösa i Europa detta år, som Poul Nyrup Rasmussen framhöll.

Men i stället för att betona den dramatiska situationen inom sysselsättning föredrar stats- och regeringscheferna att sysselsätta sig med "storpolitik" i fråga om framtida förbindelser med vissa länder vid unionens östra gräns vid det kommande toppmötet i Prag.

Goda grannskapsförbindelser är definitivt mycket viktiga, men nu måste vi tala klarspråk: parlamentet har vid ett flertal tillfällen angett att man motsätter sig all framtida utvidgning av unionen om inte en institutionell reform genomförs som förutsättning, som gör det möjligt för de 27 nuvarande medlemsstaterna att fungera mer effektivt.

Jag vill tillägga att all eventuell framtida utvidgning måste föregås av en grundläggande reform av budgetramen och av en lämplig ökning av unionens budget. Diplomati utan finansiella resurser är inte annat än en meningslös gest.

Unionens tjeckiska ordförandeskap skulle ha bidragit mer till EU:s ambitioner om det i stället hade organiserat ett toppmöte där enbart sysselsättning behandlades. Jag inser dock att Sarkozy, som föredrar publicitetsjippon framför riktigt politiskt arbete, saboterade detta toppmöte som det fanns så stort behov av, och jag hoppas att EU:s väljarkår kommer att använda sina röster i juni för att utse ledamöter som kan fastställa EU:s verkliga prioriteringar: sysselsättning, sysselsättning, sysselsättning, socialt skydd och skydd av köpkraften.

Jag håller inte alltid med min premiärminister, Jean-Claude Juncker, men han har verkligen rätt när han förutspår, och jag citerar, "en social kris i händelse av den våldsamma ökningen av arbetslösheten som förväntas under de närmaste månaderna". Därför har de europeiska ledarna dragit sig undan krisen genom att begränsa sig till ett informellt sammanträde om sysselsättningsfrågan, och nu riskerar de en mycket allvarlig social och politisk kris.

**Margarita Starkevičiūtė (ALDE).** – (LT) Den 9 maj 1950 lade Robert Schuman fram "Schumanplanen", i vilken grunden lades för ett ekonomiskt samarbete mellan Europas nationer. Europas stora politiker och tänkare förstod mycket väl att den styrka som skulle kunna ena Europa var en gemensam strategi i fråga om ekonomiska problem. Mellanstatliga finansiella och ekonomiska grupper, som har skapat mervärde och jobb, utgjorde grunden för denna strategi.

Medlemsstaterna har rubbat dessa europeiska gruppers verksamhet genom att genomföra sina egna nationella ekonomiska återhämtningsplaner. Som en följd av detta upplever vi många problem som vi kommer att få känna av i ännu högre grad om vi inte kan återuppbygga samordningen av den ekonomiska politiken på EU-nivå.

Jag hoppas att det kommer att finnas människor som Robert Schuman, Jean Monnet och Konrad Adenauer bland Europas nya ledare, som ser längre än sina egna nationella intressen.

**Tunne Kelam (PPE-DE).** – (EN) Fru talman! Jag vill gratulera det tjeckiska ordförandeskapet till initiativet att främja det östra partnerskapet, som snart kommer att införas, och jag vill uppmana medlemsstaterna att engagera sig fullt ut i detta initiativ. Våra grannar i öst måste framför allt känna sig som jämställda samarbetspartner som verkligen accepteras som långsiktiga bundsförvanter.

Jag håller med om att det östra partnerskapet bör styras av principerna för gemensamt ägande, differentiering och villkorlighet. Men huvudmålet är att få en övertygande seger för demokratisering och tillämpande av rättsstatsprincipen i dessa länder. När det gäller Vitryssland behöver vi en stegvis utveckling genom att reagera på varje tecken på konkret utveckling mot demokrati från Vitrysslands nuvarande ledare.

En av de viktigaste aspekterna för det östra partnerskapet kommer att vara visumfrihet. Jag vill påminna er om kommissionens förslag från december förra året om att ta bort alla viseringskrav för medborgare i de sex framtida samarbetsländerna. Tyvärr ersattes denna revolutionerande taktik med en mer blygsam sådan – ett erbjudande om att införa långsiktigt förenklade viseringsförfaranden som fastställs från fall till fall. Om det östra partnerskapet ska bli framgångsrikt behövs dock beslutsamhet från vår sida och en positiv öppenhet.

Det är mycket viktigt att motivera våra partner att helt binda sig till EU:s värderingar och bestämmelser. Detta gäller särskilt Ukraina. Vi kan inte inleda det östra partnerskapet med vaga och osäkra budskap om

Ukrainas framtid. Ett demokratiskt och starkt europeiskt Ukraina är viktigt för ett demokratiskt, pålitligt och laglydigt Ryssland.

**Jo Leinen (PSE).** – (DE) Fru talman, herr rådsordförande, herr kommissionsordförande! Vid toppmötet i juni kommer Lissabonagendan att behöva diskuteras igen – förhoppningsvis för sista gången innan den träder i kraft. Herr Vondra! Jag önskar er lycka till i den tjeckiska senaten i morgon. Jag hoppas att det går bra, och sedan är det bara folkomröstningen på Irland kvar. Sedan skulle ni vara tvungna att förhandla om garantipaketet med Irland. Därefter måste vi naturligtvis uppfylla förväntningarna hos den irländska befolkningen och den irländska regeringen. Vi måste dock akta oss för att skapa nya hinder för de andra medlemsstaterna, t.ex. om en av dessa garantier sedan skulle behöva ratificeras igen i samtliga stater. Ni kanske kan tillägga något om hur detta paket förbereds inför juni.

För det andra är vi naturligtvis intresserade av utnämningen av kommissionens nya ordförande. Vi, Europaparlamentet, vill nå en överenskommelse med rådet om förfarandet för juni/juli. Vi vill att samråd ska tillämpas, i enlighet med bestämmelserna för framtiden i Lissabonfördraget. Skulle ni kunna säga någonting om detta också, herr rådsordförande?

**Olle Schmidt (ALDE).** – Tack fru talman, herr kommissionsordförande, herr minister. En av huvudpunkterna på toppmötet i juni lär bli att utse en ny kommissionsordförande. I media har sagts att socialisterna inte kommer att rösta för omval av er, herr ordförande Barroso, om ni inte lovar att öppna det s.k. utstationeringsdirektivet.

Detta är ju en märklig diskussion. Den hållning som kommissionen tidigare har haft har varit att försöka att undvika att öppna ett mycket komplicerat och politiskt känsligt direktiv och i stället se till att de medlemsstater som har problem med att uppfylla direktivets krav ändrar i sina egna nationella lagar. Herr Barroso, jag vill fråga er mycket konkret med tanke på den kommande valrörelsen: står kommissionen och ni fast vid den uppfattningen att det i dagsläget *inte* finns anledning att öppna utstationeringsdirektivet?

**Pervenche Berès (PSE).** – (FR) Herr talman, herr Vondra, herr Barroso! EU:s kronologiska översikt förvånar mig något. Kommissionen presenterar ekonomiska prognoser och förutspår att utsikterna för tillväxt i Europeiska unionen och euroområdet kommer att sjunka från minus 1,9 procent till minus 4 procent på mindre än tre månader, och när finansministrarna möts kommer de mest angelägna områdena att vara livsdugligheten på lång sikt, de offentliga finansernas kvalitet och genomförandet av strukturreformer. Ni måste skämta.

I valkampanjen ställer väljarna raka frågor. Var är EU? Vad gör EU? Vilka förslag har José Manuel Barroso lagt fram för att hjälpa dem som kan vara arbetslösa i morgon?

Vi befinner oss i en situation där det verkar bli alltmer uppenbart att den strategi som den nuvarande kommissionen har valt, under ledning av herr Barroso, i själva verket är en "japansk strategi", med andra ord ett agerande som sker för sent och på ett ineffektivt och dyrt sätt. Detta är inte vad vi vill ha.

Jag vill också säga till er, herr Barroso, eftersom detta utan tvekan kommer att bli sista gången jag ser er här i kammaren, att ert svar på utmaningen med direktivet om hedgefonder och investeringsfonder är totalt oacceptabelt. Ni säger att vi kanske inte borde ha kommenterat det pågående arbetet inom kommissionen. Vilken sorts text hade det blivit om vi inte hade uppmärksammat er på detta? Er slutsats i denna fråga är att tro att ni kan lagstifta om den, men ni lagstiftar bara gentemot förvaltarna och ni gör ingenting för att ingripa i fråga om det faktiska tillståndet i dessa fonder. Ni tänker bara på att skydda investerarna, medan man också måste arbeta för en prisstabilitet. Ni har inte förstått vad detta handlar om, herr Barroso.

**Georg Jarzembowski (PPE-DE).** – (DE) Fru talman, herr rådsordförande, herr kommissionsordförande! Uttalandena av rådet och kommissionen om förberedelserna för Europeiska rådets möte var en stor besvikelse för dem av oss som är intresserade av transportsektorn.

Det är i synnerhet av avgörande betydelse under den globala ekonomiska kris som råder i nuläget att uppgradera transportinfrastrukturen i tillräcklig grad – järnväg, vägar, inre vattenvägar, sjöfart, hamnar och flygplatser – och att utveckla en långsiktig europeisk transportpolitik med intelligent transport och intelligenta logistiksystem för det uppsving i handeln inom Europeiska unionen och i import och export som förhoppningsvis kommer att äga rum snart.

Dessutom förväntar sig våra medborgare tydliga uttalanden från Europeiska unionen om hur transportvolymen ska kunna hanteras på ett miljövänligt sätt, inte med statligt styrda instrument utan med

marknadsbaserade instrument. Ett bra exempel på detta är inrättandet av det system för handel med utsläppsrätter för luftfart från och med 2012 som precis har slutförts av de europeiska institutionerna.

Det behövs dock fortfarande bestämmelser, bland annat för sjöfarten. Därför krävs en miljöanpassad effektivisering av transportpolitiken. Detta ämne är viktigt, herr rådsordförande, eftersom det är nödvändigt att diskutera och enas med de mest betydelsefulla tredjeländerna, som t.ex. USA och Japan, men också Ryssland, Kina, Indien och Brasilien, om liknande lösningar för en miljöanpassad effektivisering av transporter. Det är det enda sättet att uppnå en global miljömässig förbättring. Det är det enda sättet att undvika ensidiga bestämmelser som snedvrider konkurrensen till nackdel för den europeiska ekonomin.

Därför väddar min grupp till Europeiska rådet – och jag hoppas att ordföranden för rådet kommer att ta upp detta – att vid det kommande rådsmötet diskutera och förbereda balanserade strategier för en global och miljövänlig transportpolitik före klimatkonferensen i Köpenhamn. Om vi vill lyckas i Köpenhamn måste vi också diskutera en miljöanpassad transportpolitik.

**Enrique Barón Crespo (PSE).** – (ES) Fru talman, herr rådsordförande, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Europeiska rådets möte den 18–19 juni kommer att hållas två veckor efter valet till Europaparlamentet, och i en demokrati är val grundläggande.

Jag vill tacka rådets ordförande, som kommer att få klartecken från den tjeckiska senaten i morgon för en ratificering av Lissabonfördraget. Nu behöver kejsaren i slottet i Prag bara bevärdiga sig att underteckna fördraget, men vi verkar i alla fall göra framsteg.

Nu till en viktig punkt: valet kommer att hållas inom ramen för Nicefördraget, men nästa mandatperiod kommer att administreras inom ramen för Lissabonfördraget. Ur en demokratisk synvinkel innebär detta att kommissionen får större makt än under den förra mandatperioden, och jag vänder mig nu till en av kandidaterna, herr Barroso: ni har varit en kandidat sedan i söndags, men ni är redan tjänstgörande ordförande. Enligt min uppfattning skulle det vara förståndigt av er att, utan att dra fördel av kommissionens enheter utan i stället i egenskap av ledare för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, ställa er frågan vilka de ekonomiska och sociala lösningarna skulle kunna vara på de problem som vi har för närvarande och på den kris som vi befinner oss i. Jag anser att detta är mycket viktigt för att förhindra att vi hamnar i en situation där Europeiska rådet vill att parlamentet bara ska rådfrågas (jag vill påminna er om Buttiglionifallet).

Fru talman! Jag vill be er, i mitt sista anförande för Europaparlamentet, att ni talar med parlamentets talman och säger till honom att det är oerhört viktigt att han nämner vid Europeiska rådet att nästa parlament kommer att sakna 19 ledamöter, eftersom Lissabonfördraget inte har ratificerats än. Detta är en avgörande fråga för demokratin, och jag anser att parlamentets talman bör försvara den.

**Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE).** – (ES) Fru talman! Först och främst vill jag tacka Enrique Barón Crespo för hans karriär inom EU och allt han har gjort för Europaparlamentet. Vi kommer verkligen att sakna honom.

Den 9 maj firar vi "Europadagen" i alla EU-medlemsstater, men sanningen att säga borde vi någon gång ibland ha en "icke-unionsdag" för att ta reda på hur Europa skulle se ut om Europeiska unionen inte existerade.

Enligt min uppfattning har det emellertid rått en viss valfeber i parlamentet i dag, och jag har fått intrycket att mycket av den kritik som vi hört här, framför allt den om Europeiska kommissionen, är helt oberättigad. Jag anser att kommissionen har reagerat på ett förnuftigt sätt i fråga om krisen, och jag undrar vad som skulle ha hänt om vi inte hade reagerat. Jag vill också påminna en kär kollega, som i själva verket inte lyssnar nu, om en landsman till henne, André Gide, som sa att alla överdrifter saknar värde, och enligt min uppfattning måste vi reda ut saker och ting.

Jag vill också tillfoga följande till vad ordförande Jo Leinen sa. Jag anser att det är mycket viktigt att vi inte glömmer bort Lissabonandan under detta förfarande för val av kommissionsordförande. Jag är övertygad om att Alexandr Vondra och hans efterträdare inte kommer att göra det, för enligt min uppfattning finns det ingen politisk mening med att hålla ett val till Europaparlamentet och sedan inte beakta resultatet av detta val eller rådfråga de politiska grupperna i Europaparlamentet innan man presenterar en kandidat i kammaren.

Detta måste klargöras tydligt för rådet: "Begå inte misstaget att gå emot det som parlamentet kommer att anta med en överväldigande majoritet i Jean-Luc Dehaenes betänkande."

Slutligen, herr Vondra, vill jag gratulera er till ordförandeskapet. I slutändan måste det göras åtskillnad mellan vad som är ogrundat och vad som är nödvändigt och viktigt, och jag anser att ni har gjort ett bra jobb. För många år sedan lärde jag mig av bland annat Milan Kundera att Tjeckien är en viktig del av Europa. Det har ni visat, och det tackar jag er för. Ni har haft några svåra perioder, men jag vill tro att det till slut kommer att bli en fantastisk dag i den tjeckiska senaten i morgon och ("Får vi aldrig säga vad vi känner?", som en klassisk författare sa) jag känner, och kommer att känna mig, mycket stolt när Tjeckien ratificerar Lissabonfördraget i morgon.

Tack, fru talman, och må detta ske, som vi säger i mitt land.

**Genowefa Grabowska (PSE).** – (PL) Fru talman! Det tjeckiska ordförandeskapet har inte haft det lätt, huvudsakligen på grund av interna problem, men också på grund av den ekonomiska krisen i världen. Jag tror emellertid att ordförandeskapet kommer att avslutas med en mycket betydelsefull framgång, om man lyckas få till stånd ett positivt resultat i fråga om ratificeringsförfarandet för Lissabonfördraget. Jag vill därför fråga om ordförandeskapet tänker ta kontakt med de medlemsstater som har slutfört de parlamentariska förfarandena på detta område och i vilka det bara är stats- eller regeringschefen som skjuter upp undertecknandet av detta dokument. Detta är fallet i bland annat mitt land, Polen.

Den andra frågan jag vill ta upp är medborgardialogen. Jag var föredragande för det betänkandet, och jag vet att européerna förväntar sig att Europeiska unionen ska ta itu med allvarliga frågor och utarbeta lämpliga lösningar. De tror att EU kommer att lyckas bättre med detta än deras egen medlemsstat. Jag ber att detta också ska beaktas. Och nu till min sista punkt. Jag ber er att inte glömma bort solidariteten och att inte låta Europeiska unionen bli en plattform för nationalism. Vi vill inte återgå till nationalism. Jag väddar mycket, mycket eftertryckligt om solidaritet.

**Luís Queiró (PPE-DE).** – (PT) Fru talman, herr kommissionsordförande, mina damer och herrar! I inledningen av denna mandatperiod var en av de centrala frågor som debatterades den institutionella frågan. Vi började med Nicefördraget, och fem år senare är det fortfarande Nicefördraget vi måste tillämpa för att fatta vissa viktiga beslut. Omvalet av ordförande José Manuel Barroso, som jag naturligtvis stöder, är verkligen ett av dessa beslut. Jag hoppas fortfarande att Lissabonfördraget ska kunna träda i kraft snabbt, inte bara på grund av dess fördelar och de förbättringar som det har genomgått med tiden, utan också för att den institutionella debatten ska kunna stabiliseras. Jag hoppas framför allt att vår energi då ska kunna användas på ett bättre sätt för, och inriktat på, ett resultatens Europa, som kommissionens ordförande talade och alltid har talat om.

Om irländarna säger ja i nästa folkomröstning kommer det mer att bero på att de har insett att EU är en trygg hamn, framför allt i kristider. Den rådande situationen är därför vår mäktigaste bundsförvant, men den skulle också kunna vara vår mest fruktade fiende. Nu för tiden är EU:s moderna löfte framför allt ett löfte om välbefinnande för alla, och detta löfte beror i mycket hög grad på vilka beslut vi har förmågan att fatta, också vid Europeiska rådets kommande möte. Vi är framför allt i behov av en politisk vilja att svara på den nuvarande ekonomiska situationen. Protektionism, nationalisering och en rädsla för globalisering kommer inte att hjälpa oss. Vi måste frigöra och skapa utrymme för de krafter som kan bygga upp våra ekonomier, vi måste insistera på reformer och efterlevnad av lagen, och vi måste naturligtvis stödja de mest utsatta.

På så sätt kan vi uppnå ett resultatens Europa, utan den abstraktion som gör att människor oundvikligen blir alienerade. Nu när jag ska lämna parlamentet vill jag ge uttryck för denna förhoppning, och det är denna förhoppning som stimulerar mig.

**Proinsias De Rossa (PSE).** – (EN) Fru talman! Jag vill föreslå att de i detta parlament som kommer från andra medlemsstater än Irland och vill tala för det irländska folket när det gäller Lissabonfördraget, sätter upp sina namn på den irländska valsekeln för valet till Europaparlamentet!

Det är det irländska folket som ska avgöra om vi ratificerar Lissabonfördraget eller inte. Jag hoppas att vi gör det och jag kommer att arbeta mycket hårt för att uppnå detta. Jag vill att Irland ska finnas med i beslutsfattandet i EU även i framtiden.

Alla de som vill ha ett andra irländskt "nej" hoppas att Irland kan användas som en slägga för att inleda förstörelsen av EU. Jag finner mig inte i det. Vår historia har gjort oss försiktiga. Den har också lärt oss att det bästa sättet att garantera vår suveränitet och vårt välbefinnande är solidaritet och att dela makten med andra EU-länder.

I sitt öppningsanförande hänvisade Alexandr Vondra inte till den sociala kris vi står inför just nu. Jag uppmanar honom att ändra sin inställning. Vi står inför en ekonomisk, finansiell och social kris. 27 miljoner människor och deras familjer står inför total katastrof under de kommande åren. Vi kan inte ha ett EU som ignorerar detta.

**Elisa Ferreira (PSE).** – (PT) Fru talman, herr kommissionsordförande, herr rådsordförande! Vi befinner oss i en kris som saknar motstycke. Detta är i själva verket inte rätt tidpunkt för interna diskussioner om vår organisation, vilket är anledningen till att jag vill att Lissabonfördraget ska ratificeras snabbt så att vi enade kan möta världsarenan, sida vid sida som européer.

Vad gäller den ekonomiska krisen betraktades den återhämtningsplan som kommissionen lagt fram som otillräcklig i det betänkande som jag var föredragande för och som antogs av Europaparlamentet med stor majoritet. Vi är nu säkra på att den är otillräcklig. En kris som till en början var finansiell sprider sig nu till den reala ekonomin, till sysselsättningen och till den sociala arenan. Återhämtningsplanen är otillräcklig och saknar inriktning. Alla kriser skapar en möjlighet. Detta är kommissionens möjlighet att finna en lösning på européernas verkliga problem med hjälp av en långtgående finansiell reglering som inte är så begränsad och så lappverksartad som möjligt, vilket är fallet för närvarande, och som inte utgörs av nationella och individualistiska projekt utan av ett verkligt europeiskt initiativ. Kommissionens svar får inte utgöras av ett oräkneligt antal åtgärder, utan måste koncentreras på den verkliga utmaningen, som är sysselsättning.

Det gömmer sig en möjlighet i alla kriser. Detta är kommissionens och EU:s möjlighet att finna en lösning på de europeiska medborgarnas verkliga problem, och jag hoppas att detta kommer att ske med hjälp av en ny strategi i fråga om återhämtningsplanen.

**Alexandr Vondra, rådets tjänstgörande ordförande.** – (EN) Fru talman! Jag tror att detta blir mitt sista framträdande framför detta parlament och anser därför att det är rätt tidpunkt att framföra mitt tack. Jag vill börja med det eftersom det har varit en unik erfarenhet för mig. Ibland har vi sett saker på olika sätt, men i det stora hela tycker jag att det har varit värdefullt att arbeta här. Trots alla problem i mitt hemland, och i Europa, under den aktuella krisen har vi nått resultat. Jag lämnar tidigare och det gör ni med, eftersom ni ska förbereda er inför valet. Ordförandeskapet kommer att träffa er här i slutet av juni. Några av ansiktena kan ha bytts ut, men arbetet går vidare. Låt mig ännu en gång tacka er för det arbete vi har utfört tillsammans under de senaste månaderna, med er som medlagstiftare. Jag tycker att vi har gjort ett bra arbete.

Jag lämnar er, men ordförandeskapet går vidare. En ny regering i Prag tillträder på eftermiddagen fredagen den 8 maj, efter att det sista stora sammanträdet om den södra korridoren avslutats. Jag tvivlar inte på att det kommer att bidra till en framgångsrik avslutning på det tjeckiska ordförandeskapet. I dag hade jag möjlighet att tillbringa en timme med Jan Fischer, som kommer att ta över. Han är en hängiven europé och en man som förstår vad det handlar om. Han är redo att möta José Manuel Barroso på tisdag i Bryssel, under sitt första besök i huvudstaden, och han kommer att arbeta hårt fram till slutet av juni. Jag tvivlar inte på att Europeiska rådets möte i juni kommer att hållas som planerat och att dagordningen kommer att vara noggrant förberedd.

När det gäller senaten talade många av er om morgondagens omröstning. Senaten är suverän och jag kan inte bestämma hur omröstningen går, men vi har arbetat hårt och jag är ganska säker på att vi inte behöver oroa oss. Detta gäller också ordförandeskapets arbete för ett av de viktigaste resultaten för rådet i juni, nämligen texten i förklaringen för Irland. Den kommer att vara förberedd.

När det gäller frågan om vi för samtal med de andra är svaret ”ja”, men vi vill inte utöva några påtryckningar. Jag vänder mig inte till den tyska författningsdomstolen. Den är förstas suverän, men vi anser alla att resultatet kommer att vara positivt.

Många av er har talat om sysselsättning. Med tanke på den nuvarande ekonomiska krisen är detta den viktigaste frågan för oss alla. Jean-Claude Juncker talade om detta i måndags – i går – innan Ekofinrådets möte började i eurogruppen. Vi och kommissionen har ända sedan början av året arbetat hårt och vi kommer att tala om detta senare i dag. Jag vill framhäva det möte som kommer att hållas i Prag i närvaro av den tjeckiske premiärministern, kommissionens ordförande och arbetsmarknadens parter, samt de två kommande ordförandeskapen – Sverige och Spanien – för att diskutera åtgärder och rekommendationer. Avsikten är att på ett professionellt sätt förbereda rådets möte i juni och de åtgärder som kan vidtas när det gäller sysselsättningsfrågan, både på nationell nivå och på EU-nivå.

Till Poul Nyrup Rasmussen vill jag säga att det var José Manuel Barroso som övertog ledarskapet och uppmuntrade till diskussion vid en tidpunkt då många politiker föredrog att åtgärda problemen på hemmaplan, eftersom dessa är en stor utmaning.

*(Applåder)*

Jag vill inte blanda ihop det östra partnerskapet med sysselsättningsproblemen. Det är ett strategiskt uppdrag att främja stabilitet, välfärd och välstånd i våra östra grannländer. Det medför problem, men vi måste sträcka ut en hjälpende hand och erbjuda oss att lösa dessa problem.

När det gäller rådets möte i juni talade många av er om den kommande kommissionen. Jag var tydlig och sa att vi, som ordförandeskap, kommer att rådgöra med Europaparlamentet omedelbart efter valet. Vi måste förstås vänta på valresultatet, men vi kommer omedelbart att inleda detta samråd och kan göra så i Lissabonfördragets anda.

Nu lämnar jag er med mitt personliga vittnesmål. Vi talar om vem som kommer att bli en bra ledare och jag hyser inga tvivel på att denne gentleman är Europeiska kommissionens riktige ledare. Om ni vill ha Vondras privata rekommendation – och jag är en privatperson och bara en vanlig senator från och med nästa måndag, som ser fram emot att resa till Frankrike eftersom jag precis har läst att den genomsnittliga sömnen i Frankrike är nio timmar per dag, och själv har jag bara sovit två till tre timmar per dag under de senaste månaderna – så tror jag att detta är den man som kan leda oss under de kommande fem åren.

*(Applåder)*

**José Manuel Barroso**, *kommissionens ordförande*. – (FR) Fru talman, mina damer och herrar! Som några ledamöter redan har sagt är detta sista gången de kommer att vara här, på ett plenarsammanträde, under en debatt inför ett rådsmöte. Jag kommer inte att ha möjlighet att träffa dem i juli eller september, eftersom kommissionens mandatperiod som ni vet avslutas i slutet av oktober.

Jag vill därför särskilt rikta mig till alla dem som har arbetat med det europeiska projektet och som är ledamöter av Europaparlamentet och återigen säga följande till dem: ni kan vara stolta över det arbete som Europaparlamentet har utfört.

Om vi tar ett steg tillbaka och bedömer det arbete som har utförts under denna valperiod anser jag att vi alla kan vara stolta. Sanningen är att EU har lett vägen på många områden, som t.ex. kampen mot klimatförändringar, kampen för en ny energisäkerhetspolitik samt i alla frågor i samband med ett svar på den finansiella och ekonomiska kris som verkligen påverkar Europa på ett mycket allvarligt sätt. Jag har emellertid ännu inte hört mycket sägas om något av detta i dag.

Denna kris påverkar Förenta staterna, och den inleddes i själva verket där. Den påverkar Ryssland, Japan och till och med Kina. Den påverkar tillväxtmarknaderna. EU har redan från början försökt att svara på krisen, och inte bara på kort sikt utan också med hjälp av program i vilka de större frågorna om reglering och övervakning hanteras.

Detta är det budskap som jag vill förmedla till er här i dag. Med tanke på att det är valperiod nu har vissa av er riktat uppfordranen till mig, men jag anser inte att jag kan, eller bör, svara på dessa uppfordranen nu. Den framtida kommissionen måste naturligtvis utarbeta sitt eget program, men det är inte min uppgift att i detta läge tala om för er vad den kommande kommissionens manifest kommer att innehålla.

Jag accepterar därför er uppfordran. Jag tar den dessutom som ett tecken på förtroende. Jag kan emellertid inte svara på denna uppfordran för tillfället. Jag anser att vi har stor anledning att vara stolta när vi utvärderar meritlistan från denna valperiod. Nu föredrar jag dock att koncentrera mig på Europeiska rådet i juni, då vi verkligen måste ta itu med några mycket viktiga frågor som kräver ett stort ansvarstagande.

För det första har vi frågan om Lissabonfördraget och den övergång vi måste göra från en mandatperiod i parlamentet till en annan, och sedan har vi också frågan om inrättande av en ny kommission. Det är en oerhört känslig utmaning, som vissa av er har sagt, eftersom Lissabonfördraget ännu inte har trätt i kraft, ett fördrag som undertecknats, men ännu inte har ratificerats, av de 27 regeringarna.

Detta är varken Europaparlamentets eller kommissionens fel. Sanningen är att dessa regeringar har undertecknat ett fördrag som de inte var i stånd att ge ett slutgiltigt stöd, och på grund av detta bakslag har vi ett allvarligt problem i fråga om den institutionella övergången. Detta är ett problem som kräver en enorm ansvarskänsla från alla håll: från rådet, parlamentet och kommissionen.

Därför välkomnar jag de kloka orden från det tjeckiska ordförandeskapet och från de ledamöter som har gett uttryck för en officiell ståndpunkt i denna fråga. Vi måste finna lösningar som är helt i enighet med det befintliga fördraget. Vi är en gemenskap som grundar sig på rättstatsprincipen och vi kan inte upphäva ett fördrag som redan trätt i kraft. Vi måste finna kloka lösningar, i enlighet med lagen, som garanterar EU-projektets stabilitet. Vid Europeiska rådet i juni kommer jag att uppmana stats- och regeringscheferna att diskutera detta ämne.

Den andra frågan som vi måste finna en lösning på rör svaret på den ekonomiska situationen. Enligt min uppfattning måste vi också inse att det inte visar på verkligt ansvarstagande i detta sammanhang att presentera nya program varje dag. Det är ett misstag. Jag anser att ledarskap mest är ett utövande av ansvar. Det handlar inte bara om att spela för gallerierna.

Det skulle vara en lätt sak för kommissionen att lägga fram nya idéer varje dag, med vetskapen att det inte finns en chans att de skulle kunna genomföras. Det kommer vi emellertid inte att göra, för som nuvarande europeisk kommission som företräder det allmänna europeiska intresset anser vi att vår uppgift består av mer än att bara göra det enkla valet eller organisera publicitetsjippon. Vi vill föreslå verkliga åtgärder och riktlinjer som kan ena EU som helhet med de andra institutionerna, parlamentet och rådet, och få EU-medborgarna att sluta upp.

Om sanningen ska fram är det kommissionen som i slutändan lägger fram de ursprungliga förslagen till en återhämtningsplan för EU, med tillämpning av alla de instrument som finns tillgängliga. Som ni vet faller de flesta av dessa instrument inom medlemsstaternas räckvidd, som t.ex. de nationella budgetarna. EU:s budget är minimal i förhållande till de nationella budgetarna.

Kanske några av dem som är otåliga och kräver mycket av oss kan hjälpa kommissionen under arbetet med de kommande budgetplanerna att övertala medlemsstaterna, i synnerhet i de fall där parterna röstat för maximalt 1 procent av sina resurser – den 1-procentsklubb som har satt en gräns för sina ekonomiska resurser. Detta är något som verkligen skulle vara värt att uppnå under parlamentets kommande mandatperiod.

Jag kan bekräfta att vi har en åtgärdsplan för 2009. Vi kommer att lägga fram riktlinjer för den ekonomiska översikten och för vår framtida åtgärdsplan. Det är dock meningslöst att be de europeiska institutionerna om saker de inte kan tillhandahålla i detta skede.

Det vore bättre att fråga oss vad vi *kan* göra, och detta menar jag verkligen, eftersom jag anser att viss kritik som kommer från personer som delar mina europeiska ideal i grunden är felaktig i fråga om vad EU inte har utträttat än. Ni vet mycket väl att det inte är gemenskapsinstitutionernas fel att EU inte har gjort vissa saker, utan att det beror på bristande ambitioner på nationell nivå. Det är inte rättvist att framföra sådan kritik, och det gör inte heller vårt jobb lättare, vilket består av att driva EU-projektet framåt.

Sanningen är att kommissionen har lagt fram några ambitiösa förslag, att vi ständigt övervakar den ekonomiska situationen och att vi kommer att lägga fram ytterligare förslag när detta visar sig vara nödvändigt. Nu anser vi dock att det viktigaste är att koncentrera sig på verkställande – som jag sagt tidigare – verkställande och genomförande av det vi har beslutat om, och inte bara på symboliska gester, för vi har också allvarliga bekymmer i fråga om stabilitet, med statsskulder som håller på att nå mycket oroväckande nivåer över hela Europa. Situationen är mycket allvarlig i flera medlemsstater, och av den anledningen måste vi lägga fram förslag som syftar till att ta itu med dessa frågor.

Jag anser också att vi måste stödja det arbete som EU utför. Jag inser att det är oerhört frestande att gå emot EU ibland i frågor som rör direkt politik, och framför allt i samband med valet till Europaparlamentet, i synnerhet för dem som är medlemmar i ett oppositionsparti i hemlandet.

Jag ber er att tänka efter ordentligt, för i morgon kommer ni att ha makt, i morgon kan ni be medborgarna att rösta för EU, och de kommer inte att rösta för ett EU där ni säger att det råder tribalism. Folket kommer att rösta för ett EU som stöds av alla politiska styrkor till höger, till vänster och i mitten, och som speglas i EU-projektet.

Det är enligt min uppfattning en enorm utmaning. Jag är för ett politiskt Europa, men jag motsätter mig röstfiske i förbindelse med EU-projektet. Jag motsätter mig också olämpliga politiska uppdelningar i partipolitisk bemärkelse. Sanningen är att EU bara går att bygga med hjälp av stora politiska familjer. Kommissionen utgörs av dessa familjer: PPE-DE, socialdemokraterna, de liberala, och andra oberoende. Kommissionen kommer att fortsätta verka på det sättet. Jag inser att vi alla vill framhäva vårt eget program och vårt eget parti ur en direkt politisk synvinkel, framför allt inom Europaparlamentet och i samband med valet till Europaparlamentet.

Jag är själv en partiman. Jag valdes in i det portugisiska parlamentet vid 29 års ålder. Jag har varit oppositionsledare och premiärminister. Jag är följaktligen en uppenbar partiman. Men glöm inte att den europeiska politiken behöver partipersoner som också kan röra sig bortom sitt eget parti, som kan bilda koalitioner som sträcker sig bortom de olika partipolitiska ståndpunkterna. Om vi ska vara överstatliga så måste vi också ha en vision som sträcker sig bortom vårt eget partis vision.

Det var vad jag ville varna er för, och jag säger detta med all respekt, eftersom jag är medveten om att de flesta av er är upptagna med en valkampanj i nuläget, vilket kan vara mycket krävande vid en tidpunkt för stora nationella utmaningar. Enligt min uppfattning är detta viktigt inför framtiden. Om vi vill få insikt i de enorma utmaningar som Europa står inför så måste vi ena alla européer till vänster, till höger och i mitten, alla dem som stöder grunden i EU-projektet, och vi får inte ge efter för denna ökade partipolitiska dramatisering, för oftast är den i själva verket konstlad.

Jag kan berätta att förslagen om hedgefonder, som en del av er har kritiserat, fick enhälligt stöd inom kommissionen, från samtliga ledamöter i kommissionen, medlemmar i den socialdemokratiska familjen, medlemmar i den liberala familjen och medlemmar i PPE-DE. Det rådde ingen oenighet i frågan. Därför anser jag inte, även om jag inser att det i den politiska striden känns rimligt att rikta kritik mot den ene eller andre kommissionsledamoten, att det är rättvist ur en politisk eller intellektuell synvinkel.

Avslutningsvis vill jag säga att jag känner allt större beundran för grundarna. Låt oss vara tydliga i fråga om hur det ligger till: Tjeckien står inför ett politiskt problem. Premiärministern, Alexandr Vondra, har visat stor ärlighet genom att tydligt erkänna detta. Det är mycket svårt för ett land som innehar ordförandeskapet för unionen att behöva hantera en intern politisk kris och ersätta den egna regeringen. Sanningen är den att vi är på väg att uppnå goda resultat trots detta, tack vare Europaparlamentet. Jag tror att jag med rätta kan säga att det till viss del också är tack vare oss, kommissionen, genom de förslag som vi har lagt fram. Men det är också tack vare det tjeckiska ordförandeskapet. Vi håller på att slutföra 50 fall av medbeslutande, varav några är oerhört komplicerade. Detta kan vi göra fastän det land som innehar ordförandeskapet befinner sig i en total politisk kris. Jag anser att vi bör hylla EU:s institutionella förmåga, som gör att Europeiska rådet till och med i en situation som denna kan leverera resultat.

Detta är anledningen till att jag, när jag nyss berömde det tjeckiska ordförandeskapet, och i synnerhet premiärminister Vondra, sa detta med största uppriktighet, eftersom jag vet att det är oerhört svårt, vilket jag har bevittnat varje dag, att arbeta under sådana omständigheter och fortfarande lyckas nå resultat. Det är anledningen till att det måste göras ett val i detta sammanhang. Även om jag erkänner att vi, om vi ser till de mest ambitiösa bland oss, däribland till mig själv, ännu inte har nått de mål som vi satt upp, måste vi också betona vad vi faktiskt har uppnått och vad vi har lyckats uträtta tillsammans. Vissa fokuserar huvudsakligen på vad som ännu inte har varit möjligt att göra. Det budskap som de sänder till Europas medborgare är genomgående negativt. Som jag ofta har sagt så är de EU-vänligas pessimism ibland mer oroande än antieuropéernas euroskepticism, för den förmedlar inget hoppfullt budskap till dem som tror på EU.

Jag vill nu säga till premiärminister Vondra, som jag vill tacka för hans tal, till det tjeckiska ordförandeskapet och till er alla, att jag vill tacka er för det vi, trots alla meningsskiljaktigheter, har lyckats åstadkomma tillsammans för EU, som är ett betydande projekt för fred, frihet och solidaritet.

**Talmannen.** – Debatten är härmed avslutad.

### ***Skriftliga förklaringar (artikel 142)***

**Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), skriftlig.** – (EN) Protektionism döljs i det faktum att medlemsstater visar mindre förtroende för varandra och mindre samarbetsvilja. EU upprättades som ett försök att inte bara säkra fred, utan också samarbete. I tider som dessa, under ekonomiska och finansiella kriser, är det viktigt för medlemsstaterna att inte bygga murar runt sina nationella gränser, utan att agera tillsammans på ett samordnat sätt.

Vi måste upprätthålla solidaritet med EU samtidigt som vi följer reglerna och principerna i EG-fördraget. EU måste använda den inre marknaden fullt ut och försvara den öppna handeln i denna ekonomiska kris.

Att försöka hitta en syndabock, t.ex. finansmarknaderna, löser inte problemen. Missbruk ska stoppas genom nya regler, men dessa ska inte förhindra tillgång till kapital och investeringar när vi har tagit oss igenom krisen.

Det är inte lätt att komma till rätta med problemen. Protektionism är definitivt inte lösningen. Lösningen efter att krisåtgärderna har godkänts är mer handel, mer harmonisering, en funktionsduglig inre marknad



för varor och i ännu högre grad för tjänster. Gränsöverskridande samarbete ökar nyskapandet och arbetstillfällena, den enda hållbara vägen ut ur krisen.

**Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT)** Även om EU nödortfigt försöker kyla över det är det uppenbart att unionen har ett stort ansvar för att allmänhetens och arbetstagarnas levnadsvillkor hela tiden försämrats.

Under de senaste 23 åren har EEG/EU främjat kapitalrörelser och en finansialisering av ekonomin. Man har avreglerat marknader och främjat privatisering, uppmuntrat överproduktion, utlokaliserat och förstört produktionskapacitet, låtit vissa dominera ekonomiskt på bekostnad av att andra hamnar i ett beroendeförhållande, ökat exploateringen av arbetstagare, centraliserat välståndet på ett sätt som aldrig tidigare skådats och skapat ökade sociala orättvisor och regionala skillnader – allt under stormakternas och de stora ekonomiska och finansiella koncernernas kontroll.

Europeiska kommissionens hemska vårprognoser är ingenting annat än en beskrivning av de konsekvenser som EU:s nyliberala politik – som fastställts och genomförts av högern och socialdemokraterna – har medfört för Portugal: över 600 000 arbetslösa, realinkomstförluster, två år av recession, växande statsskuld och ett budgetunderskott som återigen kommer att överskrida 6 procent.

Betydligt värre än dessa prognoser är dock den faktiska verkligheten för miljontals portugiser, som ser sina problem växa dag för dag.

Den 7 juni får portugiserna en ny chans att säga att nu räcker det, genom att rösta på CDU (den portugisiska koalitionen för enhetsdemokrati).

## **10. Förberedelser för toppmötet om sysselsättning - Fonden för justering för globaliseringseffekter - Förnyad social agenda - Aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden (debatt)**

**Talmannen.** - Nästa punkt är den gemensamma debatten om

– rådets och kommissionens uttalanden om förberedelser för toppmötet om sysselsättning,

– betänkandet (A6-0242/2009) av Gabriele Stauner, för utskottet för sysselsättning och sociala frågor, om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (KOM(2008)0867 – C6-0518/2008 – 2008/0267(COD)),

– betänkandet (A6-0241/2009) av José Albino Silva Peneda, för utskottet för sysselsättning och sociala frågor, om en förnyad social agenda (2008/2330(INI)), och

– betänkandet (A6-0263/2009) av Jean Lambert, för utskottet för sysselsättning och sociala frågor, om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden (2008/2335(INI)).

**Alexandr Vondra, rådets tjänstgörande ordförande. – (EN)** Fru talman! Vi är alla medvetna om att vi fortfarande befinner oss i en av de allvarligaste finansiella och ekonomiska kriserna på många år. EU och medlemsstaterna har vidtagit många olika åtgärder, både för att försöka mildra krisens effekter och också för att ta itu med några av dess orsaker, samtidigt som vi också tar hänsyn till det trängande behovet av att bättre förbereda oss inför framtiden för att kunna hantera problemen med den globala ekonomin.

Vi är också medvetna om att de nuvarande svårigheterna inte enbart handlar om siffror i balansräkningar eller om att ändra ekonomiska prognoser. De påverkar verkligen människor, deras liv, deras familjer och deras levnadsstandard. De som påverkas mest är de som redan har förlorat sina arbeten på grund av denna kris, och alla de som riskerar att förlora sina arbeten under de närmaste månaderna.

På Europeiska rådets möte i våras enades man om att ett sysselsättningstoppmöte skulle hållas för att utbyta erfarenheter om hur framgångsrika återhämtningsåtgärderna har varit när det gäller att stödja sysselsättningen och skapa nya och fler arbetstillfällen. Toppmötet hålls i Prag nu på torsdag.

Det uppdrag som gavs till ordförandeskapet var tydligt. Vi behöver undersöka hur man kan bibehålla sysselsättningsnivån genom flexicurity och rörlighet, skapa en gynnsam miljö för företag att göra investeringar och skapa arbetstillfällen, särskilt för små och medelstora företag, och hur man kan förbättra kvalifikationerna och förutse arbetsmarknadens behov. Vi måste också titta på hur man kan stärka och omstrukturera arbetsmarknaden för att förbereda den inför framtiden. Vårt mål är att garantera att toppmötet inte bara är

en möjlighet till samtal, utan att det ger konkreta resultat och rekommendationer som är till fördel för hela samhället.

Deltagarna inbegriper arbetsmarknadens trojka med premiärministrar och arbetsmarknadsministrar från det tjeckiska ordförandeskapet och de kommande svenska och spanska ordförandeskapen. Arbetsmarknadens parter kommer att representeras av ordförandena och generalsekreterarna i Business Europe och Europeiska fackliga samorganisationen, tillsammans med representanter för små och medelstora företag och arbetsgivare inom den offentliga sektorn. Kommissionen kommer att företrädas av ordföranden José Manuel Barroso och kommissionsledamot Vladimir Špidla.

Ordförandena för sysselsättningskommittén, kommittén för socialt skydd och kommittén för ekonomisk politik kommer också att vara närvarande. Även representanter för Europaparlamentet har bjudits in. Som jag förstår saken kommer också Europaparlamentets talman Hans-Gert Pöttering att närvara.

För att förbereda för toppmötet har tre seminarier hållits i de tre deltagande delegationernas länder – i Madrid, Stockholm och Prag. Dessa seminarier har varit särskilt inriktade på kompetensutveckling, ökad tillgång till sysselsättning och hur man bibehåller sysselsättningsnivån, skapar arbeten och främjar rörligheten.

Dessa seminarier har hjälpt oss att, tillsammans med arbetsmarknadens parter, fokusera på viktiga områden. Vi gläder oss åt att representanten för Europaparlamentet – Jan Andersson, ordförande för utskottet för sysselsättning och sociala frågor – var med på de förberedande seminarierna.

På seminariet om kompetensutveckling, som hölls i Madrid, betonades att kompetens är nyckeln till framtiden. På kort sikt ökar kompetens både produktiviteten och rörligheten. På lång sikt banar kompetens väg för återhämtning, ökad konkurrenskraft och är dessutom mycket viktig för att minska utslagning och främja större social jämlikhet.

Kompetensutveckling, som stöds av alla berörda parter, handlar inte enbart om formella kvalifikationer utan också om att främja exempelvis kommunikationsförmågor hos yngre personer.

Finansiering av kompetensutveckling kan inte förbises, särskilt i kristider. Det kräver engagemang, inte bara från offentliga myndigheter utan också från arbetsgivare och arbetssökande själva. På EU-nivå behöver man utforska ytterligare möjligheter till att använda Europeiska socialfonden. När det gäller arbetsgivare är deras eget intresse av kompetensutveckling uppenbart eftersom företag som inte investerar i kompetensutveckling löper två och en halv gång högre risk att gå i konkurs jämfört med de företag som investerar i detta.

Seminariet i Stockholm om ökad tillgång till sysselsättning fokuserade på hur man så snabbt som möjligt kan få de som nyligen har blivit arbetslösa och de inaktiva tillbaka in på arbetsmarknaden igen. De som nyligen har blivit arbetslösa ska inte tillåtas bli långtidsarbetslösa. Det är särskilt viktigt att se till att de sociala trygghetssystemen tjänar som en språngbräda till nya arbeten, och inte bara som passiva säkerhetsnät. Behovet av stimulansåtgärder för aktivt arbetssökande kan inte förbises. En flexicurity-teknik bör bidra till att övergångar lönar sig, inte minst genom att ge det nödvändiga säkerhetselementet.

Under seminariet i Stockholm betonade man också att kortsiktiga åtgärder inte skulle tillåtas att inverka skadligt på långsiktiga åtgärder. Förtidspensionering är en dålig lösning för att ge de yngre mer arbeten eftersom det sänker den totala förvärvsfrekvensen och oundvikligen åtföljs av högre kostnader för socialt skydd.

På EU-nivå identifierades användning av Europeiska socialfonden för att finansiera åtgärder för aktiv inkludering, samt möjligheten för äldre arbetstagare att fortsätta sin anställning genom att minska deras socialförsäkringsavgifter.

Vid det sista seminariet i Prag förra veckan, betonades behovet av att bevara sysselsättning och förbättra en miljö som främjar företagande och skapande av arbetstillfällen. Tillfälliga kortsiktiga arbetsförhållanden kan var förmånliga, men deras finansiella hållbarhet måste garanteras. Vi måste dock skydda oss mot tendensen till protektionism, som enbart kan skada EU som helhet.

Vi måste också använda aktiva åtgärder för att främja rörlighet, och i detta sammanhang är en ökad flexibilitet för våra arbetsmarknader mycket viktig. Trots krisens effekter finns det ett stort antal lediga arbeten inom EU, men samordning saknas både inom och mellan medlemsstaterna. Ofta finns arbetstagarna på fel plats, eller saknar rätt kompetens eller en kombination av båda.

Dessa seminarier har tydliggjort att den nuvarande krisen inte bara är periodisk utan strukturell. Omfattande ändringar kommer att behövas för att möta den hårda konkurrensen i en globaliserad ekonomi och trygga

långsiktig sysselsättning inom EU. I många fall handlar dessa ändringar helt enkelt om att fortsätta med de initiativ som har inletts eller till och med påskynda reformer som har drivits i många år inom EU:s sysselsättningsstrategi.

Förutom försöken att bibehålla de nuvarande arbetstillfällena måste vi också skapa en gynnsam miljö för investerare och företag så att dessa kan investera och skapa nya arbetstillfällen. Vi kan inte behålla alla befintliga arbeten. Krisen kräver strukturförändringar och människor kommer att förlora sina arbeten. Men vi måste erbjuda arbetslösa möjligheten att öka sin kompetens och sin anställbarhet och att snabbt hitta ett nytt arbete som har skapats någon annanstans.

Jag vill också kort nämna några andra ämnen som ni kommer att diskutera här i dag under debatten om den sociala agendan. Jag vill särskilt gratulera José Albino Silva Peneda till hans utförliga och omfattande betänkande som täcker in många problem och som särskilt efterlyser en ambitiös agenda för socialpolitik.

I José Albino Silva Penedas betänkande betonas behovet av att skapa arbetstillfällen och flexibilitet på arbetsplatsen som en del av EU:s bredare socialpolitik. Den erkänner också vikten av att utveckla nya färdigheter, livslångt lärande och främjande av samarbete mellan universitet och företag. Detta är alla mycket viktiga aspekter som också kommer att tas upp som en del av vår agenda för denna veckas toppmöte.

Detta omfattande betänkande kompletteras av Jean Lamberts betänkande om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden. Toppmötet den här veckan måste ta hänsyn till detta viktiga mål. Vi kan inte och kommer inte att försöka driva på att arbetstillfällen skapas för några få. Vårt mål – som blir allt viktigare i dessa svåra tider – är att anta ett inkluderande tillvägagångssätt när det gäller sysselsättningspolitiken.

Det tjeckiska ordförandeskapet stöder EU:s långsiktiga sysselsättningsmål och har upprepade gånger betonat behovet av att bättre motivera människor att söka anställning och att förbättra sin anställbarhet. Vi håller förmodligen alla med om att det är bättre att människor försörjer sig själva och är fria i stället för att vara beroende av vårt sociala trygghetssystem. Det är därför vi måste minska segmenteringen av våra arbetsmarknader.

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ger stöd till arbetstagare som har sagts upp på grund av globaliseringen. Det gläder mig att det finns en överenskommelse mellan parlamentet och rådet om att ändra fonden, och jag tackar Gabriele Stauner för hennes arbete med detta. Genom att se till att fonden kan användas på ett flexibla sätt och genom att minska antalet friställningar från 1 000 till 500 kommer fonden att bli ett effektivare instrument för att hantera effekterna av den ekonomiska krisen.

Jag vill avsluta med att säga att det mest brådskande behovet just nu är att se till att de många uppslag som har kommit fram i de förberedande seminarierna, och som kommer att forma debatten på sysselsättningsstoppmötet denna vecka, verkställs. Som jag sa i inledningen vill vi ha ett konkret resultat som kan gynna både samhället som helhet och EU:s medborgare.

Vi kan inte få bukt med effekterna av den nuvarande krisen på ett enda möte, men vi bör inrikta oss på särskilda rekommendationer och initiativ som tillsammans kan mildra krisens effekter och hjälpa oss att stå starkare på andra sidan.

## ORDFÖRANDESKAP: SIWIEC

*Vice talman*

**José Manuel Barroso**, *kommissionens ordförande*. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Den kraftigt ökade arbetslösheten är den allvarligaste följden av den globala ekonomiska krisen. Den drabbar både familjer och enskilda individer som hamnar i stora svårigheter. Den drabbar samhället genom att tömma det på livskraft och den drabbar ekonomin som förlorar kunskaper och erfarenheter som det kommer att ta år att bygga upp på nytt.

Det är här som krisens mänskliga och sociala kostnader märks tydligast. Arbetslösheten är ett lokalt och nationellt, men även europeiskt, fenomen. På den europeiska marknaden, där allt fler medborgare utövar sin rätt till fri rörlighet, är sysselsättningen sedan länge en viktig politisk fråga på både nationell nivå och EU-nivå. Det är därför absolut nödvändigt att hitta lösningar ur ett europeiskt perspektiv.

Arbetslösheten är den viktigaste frågan för kommissionen. Kommissionen arbetar outtröttligt för att alla politiska makthavare i Europa ska höra denna uppmaning och ägnar all sin kraft åt att försöka få ett slut på krisen.

Jag vet att jag inte behöver förklara arbetslöshetens betydelse och allvar för dem som sitter i Europaparlamentet. Varje dag förlorar någon av era väljare sitt arbete och ytterligare tre oroar sig för att de ska drabbas av samma öde.

I mars godkände Europeiska rådet kommissionens och det tjeckiska ordförandeskapets initiativ att ett toppmöte skulle ägnas sysselsättningsdimensionen av den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen. Detta har varit den viktigaste frågan för oss ända sedan krisens början och ledde till förslaget om en ekonomisk återhämtningsplan för Europa i december förra året. Genomförandet av denna plan på nationell nivå och EU-nivå spelar redan nu en betydande roll för att bevara befintliga arbetstillfällen och att skapa nya.

Nu måste vi emellertid omgående utvärdera dess inverkan på sysselsättningen. Vi måste dra nödvändiga lärdomar för att kunna anpassa vårt agerande under de kommande månaderna. Jag anser fortfarande att det skulle ha varit befogat att ägna ett helt EU-toppmöte åt sysselsättningsfrågan, ett toppmöte som de 27 stats- och regeringscheferna skulle ha deltagit i.

Europeiska rådet beslutade vid sitt möte i mars om ett mer begränsat format, vilket jag djupt beklagar. Det finns emellertid ingen anledning för kommissionen att sänka ambitionsnivån när det gäller vad som ska avhandlas under toppmötet om sysselsättning eller uppföljningen av det under de kommande svenska och spanska ordförandeskapen.

Det finns främst två skäl till varför den europeiska dimensionen är helt avgörande. För det första måste vi sända en tydlig signal till medborgarna och låta dem veta att EU verkligen förstår krisens sanna natur, att den inte bara är en fråga för ekonomerna och bankdirektörer, utan gäller välfärden för medborgarna, arbetstagarna och deras familjer över hela Europa.

Vår hantering av krisen får inte uteslutande bestå av kliniska tekniska åtgärder för att lösa regleringsproblem, utan måste utgå från våra mest grundläggande värderingar: social rättvisa och solidaritet. Det är så vår krishantering ska uppfattas, som en krishantering som baseras på den vikt vi fäster vid vissa grundläggande värderingar.

Jag anser att varje kris också skapar möjligheter, möjligheter att förnya vår europeiska modell som baseras på social marknadsekonomi – och även ekologisk ekonomi – och möjligheter att visa Europas starka vilja att bidra till sina medborgares välfärd.

För det andra kan Europa verkligen åstadkomma förändringar och bidra. Även om det mesta av makten ligger på nationell nivå finns det förstås mycket som EU kan göra – låt oss vara helt uppriktiga på denna punkt. Vi kan utforma de instrument som står till vårt förfogande så att de blir så effektiva som möjligt. Europeiska socialfonden kan hjälpa ett stort antal människor – varje år får nio miljoner europeer möjlighet att utbilda sig tack vare denna fond.

Vi kan också fungera som en uppsamlingscentral för idéer, som ett laboratorium. Nationella regeringar, lokala myndigheter, arbetsmarknadens parter och alla intressenter i Europa försöker alla komma på lösningar på arbetslöshetens följder. De behöver nya idéer och projekt. EU är den perfekta ramen för att samla in idéer, välja ut de som fungerar bäst och inte minst hjälpa till att sätta dem i verket.

Vi har arbetat med denna process tillsammans med det tjeckiska ordförandeskapet, de kommande svenska och spanska ordförandeskapen samt arbetsmarknadens parter.

(EN) Herr talman! Som ni vet har toppmötet förberetts med en intensiv samrådsprocess, uppbyggd runt tre förberedande seminarier. Inläggen från parlamentet i den här processen har varit mycket värdefulla. Jag vill tacka ledamöterna i utskottet för sysselsättning och sociala frågor för deras personliga engagemang, och särskilt ordföranden Jan Andersson.

De seminarier som hölls i Madrid, Stockholm och Prag har visat sig vara ett utmärkt forum för att hämta in idéer om vad som fungerar bäst. Jag välkomnar det aktiva deltagande som arbetsmarknadens parter har visat, och den information vi har fått från övriga berörda parter. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har spelat en aktiv roll i att hämta in idéer från sina nationella motsvarigheter, något som kommer att berika debatten – jag kommer faktiskt att träffa den ekonomiska och sociala kommittén i Prag.

Jag vill nämna fyra centrala punkter som är ett resultat av dessa händelser.

För det första måste vår högsta prioritet vara att se till att människor får behålla sina arbeten, att göra allt vi kan för att förhindra en ny ökning av arbetslösheten. De som har förlorat sina arbeten måste få hjälp att hitta ett nytt. Denna hjälp måste erbjudas omedelbart, det går inte att vänta tills människor har varit arbetslösa i flera månader, då har deras kompetens försämrats och deras självförtroende har nått den absoluta botten. Långtidsarbetslöshet är en tragedi för de som drabbas och leder till faktiska skador på vår sociala stabilitet och långsiktiga konkurrenskraft.

För det andra så slår krisen hårdast mot de mest utsatta – lågutbildade, nyanställda eller funktionshindrade personer, som har svårt att få arbete även i de bästa tider. Nu är det tid för aktiv inkludering, att intensifiera insatserna för att ge dessa grupper särskilt stöd – en mycket tydlig reaktion på betänkandet av Jean Lambert på dagordningen i dag.

För det tredje måste vi också arbeta för att öka möjligheterna för unga personer. Jag vet att parlamentet har ett särskilt intresse av detta. Vi måste ta itu med risken att många unga personer slutför sin utbildning och går rätt ut i arbetslöshet. Unga behöver aktivt stöd från oss för att hitta praktikplatser eller få ytterligare utbildning, så att de kan få arbete i framtiden.

För det fjärde, kompetensutveckling och matchning av arbetsmarknadens behov. I en ekonomisk kris är det ännu viktigare för människor att få den kompetens som förbättrar deras anställbarhet under, men också efter, krisen. Vi måste förbereda människor för framtidens arbeten – miljövänliga arbeten och arbeten i andra tillväxtsektorer som hälsovårdssektorn och den sociala sektorn.

Denna debatt ger också möjlighet att sammanfatta parlamentets undersökning av den förnyade sociala agendan. Jag anser att de frågor som togs upp i betänkandet av José Albino Silva Penada är en mycket viktig del av denna kommissions arv – ett tillvägagångssätt som omfattar inkludering, solidaritet och möjlighet att se till att vår politik stämmer både med våra bestående kärnvärden och den verklighet som råder i dagens samhälle. Jag vill verkligen gratulera José Albino Silva Penada till hans utmärkta arbete och jag tror att vårt samarbete, det vill säga med min kollega i kommissionen, Vladimir Špidla, har varit mycket betydelsefullt.

Denna agenda, en agenda för social inkludering och social innovation, gör europeer rustade för att hantera den snabbt växande verklighet som formas av globalisering, tekniska processer och åldrande samhällen, och hjälper de som har svårt att klara av sådana förändringar.

Vi kan inte separera vår ekonomiska och sociala agenda. Ingen ekonomisk återhämtning kan uppnås med en social kollaps, precis som ingen social framgång kan uppnås i en ekonomisk öken.

Jag är tacksam för parlamentets detaljerade undersökning av dessa förslag, som kommissionsledamot Vladimir Špidla kommer att gå in närmare på senare i debatten. Jag vill betona en fråga som jag känner särskilt för, och det är Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Jag vill tacka parlamentet för den snabba behandlingen av kommissionens förslag till modernisering av fonden. De nya reglerna kommer att förbättra genomförandet av det finansiella stödet för omplacering och omskolning av arbetstagare som förlorar sina jobb på grund av den aktuella krisen. Fler företag kommer att vara berättigade till detta stöd, och EU:s budget kommer att ta över en större del av kostnaderna. Er omröstning den här veckan är utmärkta nyheter inför sysselsättningstoppmötet i Prag.

Sysselsättningstoppmötet den här veckan gör det möjligt att behålla sysselsättningsfrågan överst på EU:s dagordning, där den hör hemma. Jag vill att toppmötet ska ge konkreta, verkliga resultat. Jag är övertygad om att det kommer att göra det. Och i stället för att vara en enstaka händelse hoppas jag också att toppmötet kommer att bli en milsten i en pågående process som inleddes långt innan krisen – ett samarbete mellan kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter – och som kommer att fortsätta under och efter krisen.

Som kommissionens ordförande kommer jag att ta upp detta på Europeiska rådets möte i juni, till kännedom för alla 27 stats- och regeringscheferna. Det är vad det förtjänar. EU är inte bara ett ekonomiskt och politiskt projekt, det har alltid varit, och kommer alltid att förbli, ett socialt projekt.

**Gabriele Stauner**, *föredragande*. – (DE) Herr talman, herr rådsordförande, mina damer och herrar! Så mycket arbete, så magra resultat! Så skulle man kunna sammanfatta arbetet med att anpassa Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF) till behoven under den ekonomiska och finansiella krisen.

Magra resultat eftersom de medel som har avsatts för detta instrument – närmare bestämt 500 miljoner euro – kan verka snålt tilltagna med tanke på hur många arbetstagare som drabbas och hur allvarlig krisen är.

Detta vore dock en felaktig slutsats. De resultat som EGF har uppnått efter omstruktureringar tillsammans med de andra solidaritets- och stödinstrument som vi har på EU-nivå talar sitt tydliga språk.

EGF är yngst i gänget. Fonden inrättades 2006 för att tydligt visa att globaliseringen inte bara medför positiva effekter för arbetstagarna, utan även kan drabba dem negativt i form av massuppsägningar och framför allt utflyttningar av företag. Till och med de mer sparsamma budgetexperterna lade därför sin oro åt sidan och vi öppnade ännu en stödpott.

Nu har effekterna av globaliseringen helt överskuggats av den finansiella och ekonomiska krisen och vår genomtänkta reaktion blir att anpassa EGF:s finansieringsvillkor. Ett problem under våra överläggningar om revideringen var samtidigt att det på grund av att EGF är så ny saknas mer omfattande erfarenheter inom kommissionen och att det fortfarande är svårt att bedöma hur effektiva de nuvarande reglerna är.

Inför framtiden vill jag även påpeka att vi inte får bortse från EGF:s och Europeiska socialfondens samexistens.

Majoriteten av ledamöterna i utskottet för sysselsättning röstade för att den förordning som ska ändras ska få en tillfällig giltighet och tillämpas på alla ansökningar som lämnas in senast den 31 december 2011 och i fråga om innehåll omfatta de arbetstagare som har förlorat sina arbeten som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen. Från och med 2012 måste vi alltså återigen ta ställning till den fortsatta giltigheten för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

Rent innehållsmässigt har man tveklöst lättat på kraven, eftersom antalet uppsagda arbetstagare som krävs för att en viss region ska få stöd har minskats från 1 000 till 500, samtidigt som stödperioden har förlängts från 12 till 24 månader. Detta gör ansökningsprocessen lättare och innebär att våra arbetstagare får ett varaktigt stöd tills de hittar ett nytt arbete.

Storleken på EU:s andel av finansieringen och samfinansieringen från de nationella budgetarna var en mycket kontroversiell fråga. Vi kom fram till en kompromiss. Nivån ligger i stort sett kvar på 50 procent – alltså 50:50 – och bara i särskilda fall får andelen EU-anslag höjas till 65 procent. Jag är mycket nöjd med detta. Vi har alltså redan i utskottet satt stopp för mer önsketänkande, eftersom en medlemsstat som får stöd till sina arbetstagare ska vara medveten om sitt eget ansvar. Detta uppnås enklast om landet självt måste stå för ett betydande ekonomiskt bidrag.

Jag är särskilt nöjd med att vi lyckades uppnå en konsolidering – 20 procent av de direkta kostnaderna – under våra samtal med rådet och kommissionen. Det var exakt det vi kom överens om i utskottet för några dagar sedan beträffande Europeiska socialfonden. Det finns fortfarande tillräckligt utrymme för ändringar och förbättringar i framtiden. Jag vill tacka er för er konstruktiva samarbetsvilja i varje skede, både i utskottet och gentemot rådet och kommissionen, och be er att stödja ändringsförslaget.

**José Albino Silva Peneda, föredragande.** – (PT) Herr talman, mina damer och herrar! De senaste månaderna, medan jag har arbetat med betänkandet om en förnyad social agenda, har effekterna av den ekonomiska, finansiella och sociala kris som har drabbat Europa och världen förvärrats. Varje dag får vi höra om fler uppsägningar, fler nedläggningar av företag och fler familjer som hamnar i förfärliga situationer.

Detta är mer än en ekonomisk och finansiell kris; jag menar att vi upplever en förtroendekris. Enligt de senaste uppgifterna från Eurostat var över 19 miljoner män och kvinnor i EU arbetslösa i februari 2009. Om ingenting görs innebär detta scenario att den ökade arbetslösheten definitivt kommer att följas av ökad fattigdom, ökad social utestängning, ökad otrygghet, ökad brottslighet och framför allt ökad misstro.

Vi menar att arbetslösheten – där denna kris märks tydligast – inte bara innebär förlorad inkomst för de arbetslösa och deras familjer. Arbetslöshet får människor att misströsta och kan leda till att man förlorar tilliten till både sig själv och omgivningen. Även innan dagens kris drogs EU:s medlemsstater med sociala problem på grund av den svaga ekonomiska tillväxten, en komplicerad demografisk situation och svårigheterna att leva i en alltmer globaliserad världsekonomi.

I detta betänkande har jag försökt beskriva dessa frågor så tydligt och pragmatiskt som möjligt. Jag är medveten om att en social agenda är ett mycket vitt begrepp och har därför försökt utarbeta ett välavvägt betänkande och presentera de verkliga prioriteringarna klart och koncist.

För det första kan EU:s institutioner spela en viktig roll genom att återigen framhålla hur viktiga medlemsstaternas sociala modeller och infrastrukturer är, och därigenom bidra till ett samförstånd kring vikten av allmän tillgång till dessa modeller och infrastrukturer, att de är av hög kvalitet och framför allt är hållbara.

För det andra måste vi utnyttja alla tillgängliga instrument så att fler människor kan integreras bättre på arbetsmarknaden.

Den tredje prioriteringen är en följd av slutsatsen att mycket arbete fortfarande återstår för att garantera medborgarna fullständig rörlighet inom EU.

Jag anser att EU:s fjärde prioritering bör vara att mycket mer aktivt verka för sociala standarder och miljöstandarder i de yttre förbindelserna med tillväxtekonomier som Brasilien, Ryssland, Indien och Kina. Detta är särskilt viktigt när det är fråga om handelsavtal.

Den femte prioritering som kommissionen har försökt tillämpa, bl.a. i dag genom den planerade omröstningen om betänkandet om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, handlar om att göra de europeiska strukturfonderna mer flexibla.

För att se till att EU:s medborgare kan förstå och hantera de förändringar som den aktuella situationen medför och för att öka insynen i beslut om social anpassning och ekonomisk omstrukturering måste den sociala dialogen stärkas. När det gäller den sociala dialogen brukar jag säga att man måste gå igenom en period av kaos för att nå en period av samarbete. Den öppna samordningsmetoden måste också stärkas eftersom den är ett nödvändigt komplement till EU:s lagstiftning. Socialpolitiken får inte vara ett sammelsurium av isolerade insatser och idéer. Vi måste skapa en tydligare koppling mellan ekonomiska initiativ, arbetsmarknadsinitiativ, sociala initiativ och miljöinitiativ.

Det är helt avgörande att socialpolitiken går hand i hand med den ekonomiska politiken så att det kan ske en hållbar återhämtning av inte bara den ekonomiska strukturen, utan även den sociala strukturen. Det finns en punkt där jag vill vara mycket tydlig: den kris som vi nu upplever får inte användas som förevändning för sociala nedskärningar. Men det måste också sägas att även om det inte är rätt tid att göra sociala nedskärningar, så är det rätt tid att gå vidare med nödvändiga strukturreformer. Jag vill därför gratulera kommissionen och ordförande Barroso som under dessa besvärliga omständigheter har lyckats få EU att hantera krisproblemet på ett samordnat sätt ...

*(Talmannen avbröt talaren.)*

**Jean Lambert, föredragande.** – (EN) Herr talman! Jag har också några minuter lite senare för att tala om några andra frågor som tagits upp denna eftermiddag. Men det betänkande jag behandlade rör särskilt frågan om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden.

Först vill jag tacka alla kolleger som har varit inblandade i detta och de många civilsamhällesorganisationer som också har bidragit.

I eftermiddag har vi hört om en tid av kris som ökar riskerna för utestängande om vi inte är mycket försiktiga – riskerna för människor som nu förlorar sina arbeten och kanske inte kommer in på arbetsmarknaden under den närmaste tiden, för de som redan befinner sig i svårigheter och inte har tillgång till arbetsmarknaden, och så förstås för de som inte ens är en del av arbetsmarknaden. Dessa riskerar att glömmas bort och det är något vi måste vara mycket uppmärksamma på.

Vi måste titta på några av de strukturella hinder för aktiv inkludering som vi som samhälle sätter upp. En av de saker vi kom överens om i utskottet var att aktiv inkludering inte skulle ersätta social integration, den bredare känslan av att du har en funktion att fylla i samhället. Vi är i stort sett överens med rådet och kommissionen om deras rekommendationer i den här frågan, när det gäller lämpligt inkomststöd och i detta betänkande används detta uttryck.

Vi talar också om en minimiinkomst på ställen där vi verkligen menar det. Att människor behöver denna inkomst för att få värdighet, ett val och möjligheten att aktivt delta i samhället. Det är viktigt när det gäller stöd till de som är mer utsatta, vårdnadsgivare, de som behöver vård, de som behöver stöd för självständigt boende och det är verkligen viktigt för pensionsnivåerna.

I betänkandet betonas också vikten av att medlemsstaterna överväger en minimilön. Vi står inför ett växande problem med arbetande fattiga inom EU.

I betänkandet tas också upp problemen med de sociala trygghetssystemen och dessas brist på anpassningsförmåga, särskilt när man försöker hålla människor i kontakt med arbetsmarknaden, och de kan då utföra tillfälliga arbeten, extraarbeten eller fasta kontraktsarbeten. De sociala trygghetssystemen är inte alltid bra anpassade till detta.

Vi ger också en varning när det gäller aktiveringsåtgärder, särskilt sådana som ibland inbegriper straff som kan ha en indirekt effekt på till exempel de drabbades familjer, eller sådana där personer går utbildningsprogram för arbeten som helt enkelt inte finns.

Vi instämmer också i frågorna om den inkluderande arbetsmarknaden. Det är därför vi har lyft fram problemen med antidiskriminering och rätt tillämpning av lagstiftningen, frågor om övning och utbildning för att hålla kvar människor i skolan längre, och ett mer individbaserat tillvägagångssätt som ser till individens behov.

Vi är också överens när det gäller tillgång till tjänster av god kvalitet eftersom dessa är mycket viktiga för utsatta individer. Vi har också betonat den roll som lokala myndigheter måste spela i detta – och behovet av ett ramdirektiv för tjänster av allmänt intresse – så att vi kan se till att människor får de tjänster de behöver.

Men jag anser att frågan om vår röst i detta är lika viktig för oss. Att de som anser sig vara utestängda också ska inbegripas när vi tittar på åtgärder som sätts in och överväger om dessa verkligen kommer att uppfylla behoven för långtidsarbetslösa, äldre samt yngre som försöker få tillträde till arbetsmarknaden eller liknande. Att frågan om vår röst struktureras genom en öppen samordningsmetod är mycket viktigt och bör inte glömmas.

**Anne Ferreira**, föredragande för yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! I egenskap av föredragande för yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet vill jag tacka José Albino Silva Peneda för att han i sitt betänkande tydligt gör klart att kommissionen inte har föreslagit några konkreta åtgärder för att ta itu med miljö- och klimatkrisens sociala och hälsomässiga konsekvenser. Jag vill också tacka honom för hans omnämnande av den sociala ekonomin, även om jag beklagar att han inte understryker dess roll när det gäller sammanhållningspolitiken och skapandet av god sysselsättning som inte kan utlokaliseras.

Detta betänkande, som lades fram en kort tid före valet till Europaparlamentet, skulle ha varit mer välkommet om vissa mål inte tydligt kännetecknades av en brist på ambition. Kan vi nöja oss med flexicurity och minimistandarder inom arbetsrätten? Nej, det kan vi inte. Vi bör emellertid oroa oss för att högern i morgon kan avvisa dessa minimistandarder, på samma sätt som de under de senaste fem åren har avvisat ett direktiv om tjänster av allmänt intresse.

Kommer vi i morgon äntligen att godkänna en minimilön? EU:s medborgare har i flera år krävt ett starkt socialt Europa. Nästa parlament måste kunna förverkliga de olika sociala framsteg som föreslås i betänkandet. Jag hoppas att detta kommer att bidra till att mobilisera alla medborgare den 7 juni.

**Monica Giuntini**, föredragande för yttrandet från utskottet för regional utveckling – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Som föredragande för yttrandet vill jag framför allt säga något om ändringsförslagen beträffande Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och uttrycka min uppskattning för kommissionens förslag om den överenskommelse som ingicks med parlamentet i första behandlingen.

Jag gläds framför allt åt följande: För det första, att vi tillfälligt har förlängt möjligheten att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och gjort den till ett instrument som ingår i den europeiska återhämtningsplanen för att hantera den globala finansiella och ekonomiska krisen och för att stödja arbetstagare som har förlorat sina arbeten. För det andra, att vi har sänkt det minimiantal uppsagda som krävs för att ha rätt till stöd från fonden från 1 000 till 500. Och för det tredje, att vi i detta skede har höjt EU:s samfinansieringssats till 65 procent i särskilda fall.

Till sist hoppas jag att kommissionen, i enlighet med vad som står i yttrandet från utskottet för regional utveckling, lägger fram en utvärdering av effekterna av de tillfälliga åtgärderna före utgången av 2011 och ger parlamentet en möjlighet att om nödvändigt revidera lagstiftningen.

**Cornelis Visser**, föredragande för yttrandet från utskottet för kultur och utbildning. – (NL) Herr talman! Den förnyade sociala agendans betydelse är uppenbar, inte minst under den nuvarande ekonomiska krisen. Föredraganden José Albino Silva Peneda har lagt ned mycket arbete på detta betänkande. Vi i utskottet för kultur och utbildning har bidragit genom detta yttrande. Fyra frågor är centrala, närmare bestämt utbildning och näringsliv och förhållandet mellan dessa, livslångt lärande, flerspråkighetens betydelse, samt idrott.

Jag vill börja med att diskutera förhållandet mellan utbildning och näringsliv. Det krävs en ökad dialog mellan företag, utbildningsinstitutioner, fackföreningar och frivilligsektorn för att fastställa vilka nya färdigheter som behövs inom ekonomin. Här spelar vuxenutbildningen en roll i utvecklingen av dessa färdigheter.



Utbildningens innehåll måste motsvara yrkesrelaterade och praktiska krav. Man måste även främja samarbetet mellan universitet och näringsliv. Broar kan byggas mellan utbildningsprogram och näringsliv, och det bör vara möjligt för näringslivet att komplettera studieprogram, erbjuda praktikplatser och anordna öppet hus-dagar för studenter.

Livslångt lärande är också mycket viktigt. Det är mycket svårt att uppnå en balans mellan familjeliv, arbete och lärande. Här spelar även offentlig och privat barnomsorg en viktig roll och bör byggas ut så att föräldrar kan ägna sig åt lärande under hela livet.

Idrott är ett annat instrument, och jag vill bara ta upp detta ur kultur- och utbildningsutskottets perspektiv, eftersom utskottet även arbetar med idrottsfrågor. Idrott främjar värderingar som rättvisa, solidaritet, respekt för regler och laganda och är dessutom viktigt för hälsan. Det är viktigt att uppmuntra medlemsstaterna på dessa punkter.

**Marie Panayotopoulos-Cassiotou**, *föredragande för yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män.* – (EL) Herr talman! Jag utarbetade yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män om Jean Lamberts betänkande om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden. Jag vill tacka henne för att hon har inkluderat yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män i så stor utsträckning som möjligt.

Jämställdhet mellan kvinnor och män och respekt för principen om icke-diskriminering överhuvudtaget är grundläggande förutsättningar för en aktiv inkludering på arbetsmarknaden och den sociala integration som måste följa efter. Jag anser att det framför allt är viktigt att betona stöd till familjemedlemmar i alla åldrar, solidaritet mellan generationer och den hjälp som sårbara befolkningsgrupper måste få under de svåra tider som en familj kan gå igenom, så att den alltid kan vara till nytta för samhället utan att vara märkt av svåra levnadsförhållanden. Det är därför övergången från en situation till en annan är så viktig och måste underlättas med hjälp av stöd från staten, socialkontor, arbetsmarknadens parter eller frivilligsektorn, så att samhället känner solidaritet och ett ömsesidigt ansvar gentemot alla sina medborgare.

Jag hoppas att Jean Lamberts betänkande skyndar på förslaget till en resolution, som också har rättats av min politiska grupp, så att det inte bara omfattar inkomststöd utan även övergripande stöd till värdiga levnadsvillkor som omfattar stora och små deltagare på arbetsmarknaden och även icke-deltagare på arbetsmarknaden.

**Othmar Karas**, *för PPE-DE-gruppen.* – (DE) Herr talman, herr kommissionsordförande, herr rådsordförande, mina damer och herrar! Vi debatterar här tre betänkanden. Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater har ställt upp med föredragande för två av dessa betänkanden och Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen för ett av dem. Jag vill påpeka detta eftersom det tydligt visar att den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet inte har monopol på socialpolitiska frågor, utan att dessa frågor rör oss alla.

Som vice ordförande för PPE-DE-gruppen vill jag framför allt tacka José Albino Silva Peneda och Gabriele Stauner för deras arbete och för att de är trovärdiga representanter för den europeiska sociala marknadsekonomins samhälls- och livsmodell och starka förkämpar i vår grupp för en fördjupad social dialog. Dessa betänkanden bör bidra till att EU:s politik kan reagera effektivt på de ekonomiska och sociala utmaningarna. Syftet är att skapa möjligheter för fler människor, förbättra tillgången till tjänster av hög kvalitet och visa solidaritet med dem för vilka förändringarna har fått negativa konsekvenser.

Allt som vi vill ha från gemenskapen måste också tilltala en majoritet på hemmaplan, eftersom vi inte har befogenhet att göra allt som människor förväntar sig av oss. På det socialpolitiska området kan vi tyvärr ännu inte göra allt. Men Lissabonfördraget utgör ett stort framsteg. Full sysselsättning blir ett mål, en hållbar social marknadsekonomi blir den europeiska sociala och ekonomiska modellen och grundläggande sociala rättigheter ska omfattas av fördraget.

Vi saknar emellertid inte bara befogenhet utan även pengar. Därför vädjar jag till kommissionen att före årets slut lägga fram ett förslag om skatt på finansiella transaktioner och ett konkret europeiskt initiativ med två mål. Det första är att skatteintäkterna uteslutande ska användas för att skapa varaktig sysselsättning, eftersom allt som skapar sysselsättning även skapar social stabilitet och trygghet. Det andra är att lägga fram ett tydligt EU-projekt inför G20-ländernas toppmöte nästa vår.

Nu kan även anställda som har blivit uppsagda på grund av den globala finansiella och ekonomiska krisen få stöd och vi har ökat samfinansieringen till 65 procent.

Det finns visserligen utrymme för förbättringar, men hur skulle framtiden se ut utan vår europeiska sociala modell? Vi måste – precis som José Albino Silva Peneda framhåller – stärka den genom att stärka den grundläggande arbetsrätten, fastställa minimistandarder när det gäller anställningsrättigheter, bekämpa diskriminering, stärka den sociala sammanhållningen, modernisera socialförsäkringssystemen, bekämpa fattigdom, främja starta eget-initiativ och att stärka strukturfonderna. Vi tar ett steg framåt, men mycket återstår att göra.

**Jan Andersson, för PSE-gruppen.** – Herr talman, herr kommissionsledamot, herr rådsordförande. Jag ska koncentrera mig på det som var tänkt att bli ett toppmöte, men som inte blev det.

Jean-Claude Juncker sa i går att vi nu går från en finansiell och en ekonomisk kris till en social kris. Vi går också mot en sysselsättningskris. Vi kommer under de närmaste åren att få en ökad arbetslöshet, kanske 26 miljoner invånare är arbetslösa om något år i EU.

Detta är situationen, och i detta läge bestämmer rådet och center- och högerregeringarna att nedvärdera sysselsättningstoppmötet till ett trojkamöte. Flera av ledarna kommer inte till detta möte. Det visar på att rådet och regeringarna inte prioriterar sysselsättningsfrågan. Jag delar Barrosos uppfattning: kommissionen ville ha ett toppmöte. Är det en oundviklig utveckling? Nej, det är det inte. Det behöver göras mer, det behöver göras mer samordnat och det behöver göras saker nu. Det handlar om miljösmarta investeringar som är långsiktiga men som också kortsiktigt ger jobb. Det handlar om energieffektivitet i bostäder som ger jobb nu men också gör bostäderna bättre för framtiden. Det handlar om det livslånga lärandet som aldrig har uppfyllt målen för att stärka Europa inför framtiden. Om vi gör det nu får folk nödvändig utbildning samtidigt som det stärker Europa för framtiden och minskar arbetslösheten. De kan ersättas av ungdomar som studerar och som får in en fot på arbetsmarknaden i stället för att gå ut i arbetslöshet. Vi kan satsa på konsumtionsstöd för de sämst ställda grupperna, för pensionärer, studerande och arbetslösa. Det skapar jobb, det skapar konsumtion.

Rörligheten är viktig, sas det i Prag på workshoppen. Den är viktig, jätteviktig, både den professionella och den geografiska, men om vi inte ser till att det blir lika behandling, lika villkor och strejkrätt på den europeiska arbetsmarknaden för likabehandlingen kommer protektionismen att växa. Därför har kommissionen ett ansvar att göra förändringar i utstationeringsdirektivet.

Sammanfattningsvis: det går att göra saker nu, det går att minska arbetslösheten, det går att stärka Europa för framtiden. Dessa två saker hör ihop, men det görs alldeles för lite för tillfället.

**Ona Juknevičienė, för ALDE-gruppen.** – (LT) Mina damer och herrar, herr kommissionsledamot! Jag vill uppriktigt tacka er alla för ett betänkande som verkligen kan beskrivas som ett betänkande för människorna i Europa. Européerna frågar ofta vad vi gör här i Europaparlamentet, vad vi gör som är till nytta för dem.

Jag anser att detta är ett betänkande som är utformat för att hjälpa människor och jag vill därför tacka alla mina kolleger, Gabriele Stauner, kommissionen och rådet för att de nådde en överenskommelse i första behandlingen. Detta betänkande kommer att antas i morgon genom ett särskilt påskyndat förfarande, inte bara för att det är viktigt för människor, utan också för att denna fond nu har anpassats till krisen, så att människor som har förlorat sina arbeten kan få stöd.

Jag har bara en fråga. Har detta betänkande verkligen utarbetats för människor och kommer stödet att nå fram till dem? Som ni minns, herr kommissionsledamot, sa vi i Alliansen för liberaler och demokrater för Europa under den stora debatten i vårt utskott att vi skulle säga ja till detta stöd till människor, under förutsättning att det inte går till byråkrater eller andra strukturer.

Erfarenheterna under ett år har tyvärr lärt mig att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i mitt land vad jag förstår utnyttjas på samma sätt som Europeiska socialfonden, dvs. för omskolning. Den utnyttjas nästan inte eller inte alls för andra avsedda åtgärder. Pengarna måste nå fram till människor för att ge dem stöd, det är fel att administration, arbetsförmedlingar och yrkesskolor själva lägger beslag på pengarna, utbildar människor men att dessa sedan inte hittar något arbete.

Jag vill göra er uppmärksam på detta, herr kommissionsledamot, och be er kontrollera om denna förordning fungerar som den ska i medlemsstaterna. Har förordningen införlivats på rätt sätt i den nationella lagstiftningen? Ofta medger lagstiftningen inte att förordningen genomförs.

Ni kommer att säga att detta är en fråga för medlemsstaternas regeringar, men där säger jag nej! Vi är valda av folket, vi är inte våra regeringars företrädare. Vi har valts för att värna om EU-medborgarnas intressen, värna om våra folks intressen och se till att pengarna når fram till människor, inte byråkrater.

**Brian Crowley**, för UEN-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka föredragandena för det enorma arbete de har utfört när det gäller dessa betänkanden. De kommer, som vi sa i en tidigare debatt, vid en mycket viktig tidpunkt när människor söker efter svar och idéer om hur de kan gå vidare.

Jag antar att dessa på många sätt kan delas in i fyra separata, men ändå sammanlänkade områden. Det första rör utbildning, oavsett om det gäller livslångt lärande, kompetenshöjning eller nya färdigheter.

Det andra gäller hela innovationsområdet, och om att se var arbetstillfällen kommer att finnas i framtiden och se till att människor har rätt kompetens och utbildning.

Det tredje rör hela hållbarhetsområdet, där människor som har arbete redan nu får skydd och ett visst stöd för att se till att de inte förlorar sina arbeten och då ett eller två år senare måste skolas om eller höja sin kompetens för att få ett annat arbete. Att bibehålla de befintliga arbetena.

Det fjärde handlar om att, om det är möjligt, försöka förutse åt vilket håll vi behöver gå i framtiden.

Om vi tänker tillbaka till det tidiga 1990-talet, när vi hade hela Delors-planen med vitboken om det sociala paketet och så vidare, ansågs denna som banbrytande och innovativ. Den innehöll många problematiska frågor och idéer som mötte motstånd särskilt från industrisektorn, men också, unikt nog, från många fackanslutna.

Om våra erfarenheter från 1994 kan lära oss något, är det att vi först och främst måste se till att all socialpolitik bygger på att ge människor resultat – inte bara få fram siffror, utan att faktiskt förbättra människors liv.

De lär oss också att det, oavsett hur bra utbildningen eller färdigheterna kan vara, finns människor som blir arbetslösa och de måste garanteras ett säkerhetsnät och skydd som ger dem en lämplig och god levnadsstandard.

Men som José Manuel Barroso själv nämnde blev, trots det höga arbetskraftsdeltagandet i många länder under de senaste åren, många människor med funktionshinder, totalt 74 procent, arbetslösa trots att de hade tillgång till utbildning, på grund av de psykologiska hinder och blockeringar som fanns.

Jag är ledsen att jag har pratat så länge, men jag vill göra en mycket kort sammanfattning med det gamla talesättet ”ge en människa en fisk så föder du honom för en dag, lär honom att fiska så föder du honom för hela livet”.

**Jean Lambert**, för Verts/ALE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag vill återkomma till vissa av aspekterna från ett sysselsättningsperspektiv – och inte minst dess sammanhang, med tanke på att vårens toppmöte en gång i tiden var tänkt att bli ett toppmöte för hållbar utveckling – och sammanlänka dessa med kommissionens dokument från slutet av förra året om nya färdigheter och nya arbetstillfällen. I detta dokument nämndes att övergången till ett samhälle med låga koldioxidutsläpp skulle påverka sysselsättningen. Det är mycket viktigt att vi kommer ihåg detta och inte glömmer bort det i den allmänna diskussion vi för just nu.

Som ett resultat av sysselsättningsfrågan vill jag se ett mycket sammanhängande paket om nya industrier och nya investeringar. Detta ser vi inte just nu. Nedanför oss har vi nu ett bra exempel på solteknik och utvecklingen av denna i en del av Tyskland, samtidigt som vi ser många arbetstillfällen gå förlorade inom solsektorn i Spanien och inom vindturbinsektorn i Storbritannien. Precis när vi letar efter nya färdigheter inom nya tekniker löper vi också risk att förlora dessa på grund av avsaknaden av en tydlig investeringsstrategi och en tydlig kompetensutvecklingsstrategi.

När vi talar om många av frågorna som rör omskolning och kompetensutveckling osv. bör vi därför också titta på det så kallade Rättvisa övergångsprogrammet, framtaget tillsammans med Internationella arbetsorganisationen, Internationella fackliga samorganisationen och FN, eftersom de färdigheter vi letar efter just nu börjar förändras. Vi måste satsa på kompetensutveckling för de som fortfarande har läs-, skriv- och räknesevärdigheter och de som har problem med IT-tekniken, men vi letar också efter övergripande färdigheter – något som också finns med i kommissionens dokument. Vi bör också tänka på vad vi ska göra med sektorer som har blivit överblivna sektorer i fråga om kompetensutveckling – inte minst hälsovårdssektorn just nu – och verkligen undersöka hur vi kan garantera jämlikhet där.

**Gabriele Zimmer**, för GUE/NGL-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Mina kolleger från utskottet för sysselsättning och sociala frågor har rört vid en öm punkt med sina betänkanden och visat hur viktigt det är att medlemsstaterna och EU agerar gemensamt för att se till att det inte är de som har drabbats

hårdast av den globala ekonomiska och finansiella krisen, dvs. de som befinner sig längst ned på samhällsstegen, som också får bära konsekvenserna av den.

Jag är därför oerhört besviken över att det har visat sig att det så kallade toppmötet om sysselsättning den 7 maj bara är en fars och det borde vara ytterst pinsamt för alla oss som är ansvariga inom EU att det går under detta namn. Som jag ser det visar detta tydligt att den nuvarande politiken fortfarande inte speglar att vi bara kan bekämpa den ekonomiska och finansiella krisen om vi samtidigt även bekämpar fattigdom, social uteslängning, sysselsättningsförluster och en allmän försämring av arbetsnormerna.

Kommissionen presenterade nyligen dramatiska siffror för sysselsättningsutvecklingen och sysselsättningssituationen i både EU och euroområdet. Det är dags att vi agerar enhetligt på detta område! Vi måste äntligen sätta stopp för privatiseringen av samhällsservice, för trygghetssystem som äldreomsorg. Jag förstår fortfarande inte varför kommissionen och rådet vid toppmötet i mars envisades med att uppmana medlemsstaterna att privatisera pensionssystemen ytterligare och inrätta pensionsfonder. Det är helt kontraproduktivt – det leder till att allt fler människor hamnar i fattigdom och förvärrar problemet med fattigdom bland äldre.

Vi behöver socialförsäkringssystem som motverkar fattigdom, vi behöver den sociala pakt för Europa som har efterlysts av de europeiska fackföreningarna. Kampen mot fattigdom kan vara ett verkligt humanitärt sätt att börja bekämpa den ekonomiska och finansiella krisen globalt och EU har en skyldighet att göra detta.

**Derek Roland Clark, för IND/DEM-gruppen.** – (EN) Herr talman! Om globalisering leder till uppsägningar kommer detta i sin tur att leda till inkomstbortfall, och globaliseringsfonden kommer inte att ha de pengar som behövs. Bekämpa inte globalisering, delta i den genom att uppmuntra konkurrens inom EU och lär er hur man konkurrerar på världsmarknaden.

Ni vill förnya den sociala agendan genom arbetstidsdirektivet som har två mål. I första hand skulle det ge fler arbetstillfällen genom att begränsa arbetstimmarna så att företag skulle tvingas ta in mer personal. Men mer personal innebär att extra kostnader för sociala avgifter tillkommer, och att enhetskostnaderna ökar. Små företag blir inte längre konkurrenskraftiga och förlorar beställningar, vilket leder till korttidsarbeten eller till och med nedläggning. Då har arbetstagarna inget jobb alls. Hur socialt är det?

I andra hand skulle det ge mer tid med familjen. Men till vilken nytta är det om lönen är otillräcklig? Hur socialt är det om familjen berövas livets goda? Låt individerna ta fram sin egen räddning. Många länder har en struktur med minimilöner, och jag stöder det. Vi vill inte se människors missförhållanden utnyttjas, men EU har till och med förstört detta med en av sina egna institutioner, EG-domstolen, där domarna i Laval-målet och andra mål förstörde medlemsstaternas politik med minimilöner. Hur socialt är det att stjäla det sätt på vilka de nationella parlamenten har försökt att skydda sina arbetstagare? Dessa åtgärder är inget annat än ett försök att införa en planekonomi i Sovjetstil, och vi känner alla till hur bra det gick.

**Carl Lang (NI).** – (FR) Herr talman! "Att fela är mänskligt, att framhärda djävulskt." När jag lyssnar till dagens debatter är allt jag kan säga att trots de enorma ekonomiska, finansiella, sociala och demografiska effekterna av den kris vi nu genomgår har vare sig EU:s institutioner eller stats- och regeringscheferna insett tragedins fulla omfattning och konsekvenserna för oss alla.

För någon minut sedan hörde jag rådets ordförande säga att de arbetslösa måste kunna förbättra sina färdigheter och att vi måste ge människor ökad motivation att söka arbete. Tror ni verkligen att de hundratusentals arbetslösa som är offer för denna kris befinner sig i denna situation för att de inte är arbetsföra? Allt detta är självklart resultatet av ett ideologiskt och dogmatiskt val, av ett slags *pensée unique*, av nationalekonomisk teori, dvs. teorin om den fria marknaden och frihandel.

EU, som verkar för fri rörlighet för kapital, varor, tjänster och personer, skulle slutligen vilja globalisera detta nationalekonomiska val, denna doktrin. Detta är emellertid brottsligt ur såväl nationalekonomisk som social synvinkel. Vi måste uppnå global internationell konkurrens.

Om vi inte kan genomföra en politik för social preferens via ekonomisk preferens, för social trygghet via ekonomisk trygghet, om vi inte kan genomföra en politik för handelsskydd, ja då, mina damer och herrar, kommer vi att låta globaliseringsdjungelns lag råda för dem som är kvar av våra bönder, hantverkare och industrier.

Här i parlamentet finns liberala globalister, socio-globalister och alternativa globalister. Jag är stolt över att tillhöra antiglobalisterna, de som vill vinna tillbaka den inre marknaden, de som vill tillämpa regeln om

nationell preferens och gemenskapspreferens och regeln om nationellt skydd och gemenskapsskydd, för att tjäna vårt folk.

**Elisabeth Morin (PPE-DE).** - (FR) Herr talman! Jag är glad över att vara här i dag för att försvara revideringen av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, eftersom jag anser att det på grund av den finansiella och ekonomiska krisen, och den efterföljande sociala kris som vi står inför, är viktigt att värna om sysselsättningen.

För att värna våra arbetstagares framtid måste vi naturligtvis skapa förutsättningar för yrkesmässig rörlighet, så att de både nu och i framtiden lättare kan anpassa sig till näringslivets skiftande krav. Den ekonomiska återhämtningen, sysselsättningsutsikterna, våra länders konkurrenskraft – allt detta är beroende av arbetstagarnas kunskapsutveckling, eftersom det är de som sätter standarden för våra företag.

Naturligtvis är integration på arbetsmarknaden det första steget som krävs i kampen mot social utestängning. Vi måste främja denna sociala modell och tillsammans arbeta för att hjälpa fram detta "humankapital". Alla arbetstagare har rätt att arbeta.

Vår politiska effektivitet kommer att mätas utifrån hur snabbt vi vidtar åtgärder för att se till att rörlighet, anpassningsförmåga och godkännande av förvärvade erfarenheter kan fungera som en hävstång för alla kvinnor och män i de europeiska länderna i framtiden, för alla kvinnor och män som arbetar i våra företag. Det är detta vi bryr oss om och det är dessa faktorer som har väglett arbetet inom utskottet för sysselsättning och sociala frågor.

**Jean Louis Cottigny (PSE).** – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag anser att kommissionsledamot Špidla gjorde rätt när han föreslog att vi i utskottet för sysselsättning och sociala frågor skulle granska Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, som såg dagens ljus den 1 januari 2007.

Parlamentet bör anta detta förslag utan ändringsförslag eftersom syftet är att utvidga räckvidden för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter så att den även omfattar ekonomiska och finansiella krissituationer. Ordföranden för vårt utskott, Jan Andersson, gjorde rätt i att föreslå en text som antagits av en stor majoritet i sysselsättningsutskottet för att förmedla till alla utskott, framför allt budgetutskottet, att det är viktigt att kommunicera med medlemsstaterna så att varje anställd, varje medlem i en fackförening och varje medlem av allmänheten får information på sitt eget språk om att denna europeiska fond finns.

Tack vare denna trepartsdialog, och i och med att alla ändringsförslag förkastades av en stor majoritet i sysselsättningsutskottet, kan vi vara stolta över oss själva av följande skäl: samfinansiering med 65 procent från EU och 35 procent från medlemsstaterna, antalet uppsägningar som krävs för att få rätt till stöd från fonden minskas till 500, uppsägningar räknas från och med den tidpunkt då företaget offentliggör sin uppsägningsplan, stöd från fonden på grund av följderna av den ekonomiska krisen, exceptionella arrangemang som gör det lättare att utnyttja fonden och som kommer att tillämpas fram till slutet av 2011, samt slutligen en 24-månadersperiod för genomförandet av EGF-stöd.

Vårt utskott hade rätt, men vi måste gå ännu längre. Jag vill be alla medlemsstater att göra allt som står i deras makt för att se till att alla arbetstagare som befinner sig i svårigheter kan dra nytta av dessa bestämmelser så snart som möjligt. Jag vill fråga kommissionsledamot Špidla om detta ändringsförslag kan gälla från och med den 1 maj 2009, under förutsättning att det i morgon får stöd av den stora majoritet som krävs för att anta det i första behandlingen. Låt oss kröna denna valperiod med att anta denna ändring av fonden så att vi kan hjälpa våra kämpande arbetstagare.

Vad vill en person som har sagts upp ha? Han vill veta hur hans tillvaro kommer att se ut i slutet av månaden. Han vill veta vad han ska göra i morgon. Han vill veta om han kan dra nytta av de kunskaper han förvärvade när han arbetade. Han vill fundera över att han kanske måste skaffa sig mer utbildning för att komma vidare.

När vi nu har nått slutet av denna valperiod vänder jag mig därför till samtliga ledamöter i sysselsättningsutskottet, oavsett vilken sida de hör till: se till att denna text kan börja tillämpas omedelbart.

#### ORDFÖRANDESKAP: MORGANTINI

*Vice talman*

**Elizabeth Lynne (ALDE).** - (EN) Herr talman! Som skuggföredragande till betänkandet om aktiv inkludering kommer jag huvudsakligen att inrikta mig på detta. Jag vill gratulera Jean Lambert, föredraganden, till

betänkandet. Hon har lagt fram ett utmärkt betänkande. Jag är glad att de flesta av mina ändringsförslag gick igenom, särskilt förslagen om antidiskriminering. Som ni vet är jag mycket engagerad i denna fråga.

Människor utesluts från arbetsmarknaden av många orsaker, men jag tycker att det är helt otroligt att detta fortfarande sker på grund av funktionshinder, ålder, religion eller övertygelse eller sexuell läggning – trots sysselsättningsdirektivet från 2000. Problemet är att direktivet inte har genomförts på ett fullständigt sätt i alla medlemsstater och det är därför ännu viktigare att vi övervakar det på rätt sätt.

Jag gläder mig också åt att mitt ändringsförslag om en obligatorisk pensionsålder godkändes. Jag har alltid tyckt att det är fel att någon når en viss ålder och sedan kastas på sophögen. Men även om människor inte utesluts från arbetsmarknaden, utan helt enkelt inte kan ta sig till arbetet eftersom de inte får den tillgång de behöver, leder detta också till uteslängning. Det är därför jag är glad att mitt ändringsförslag som välkomnar ett nytt omfattande direktiv om antidiskriminering också godkändes av utskottet.

Jag beklagar dock att PPE-DE-gruppen har lämnat in en alternativ resolution. Jag anser att detta har gjorts huvudsakligen för att avlägsna alla referenser till ett nytt direktiv om antidiskriminering, eftersom jag vet att de flesta är emot det. Jag tycker det är konstigt att någon vill neka människor deras grundläggande rättigheter på EU-nivå enbart på grund av ålder, funktionshinder, religion eller övertygelse eller sexuell läggning.

De andra områdena jag gick in på var den vilseledande sammanblandningen av arbetskraftsinvandring med asylsökande och sammanblandningen av båda dessa företeelser med illegal invandring – alla tydligt separata frågor som måste hanteras på olika sätt. Jag anser att exempelvis asylsökande ska kunna arbeta medan de väntar på att deras asylansökan behandlas. Detta skulle göra att de inte behöver förlita sig på bidrag. Vi behöver också göra mer för att integrera personer med mentala hälsoproblem och sådana som har alkohol- eller drogproblem.

Till sist, några få ord om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Jag är glad att vi fick en snabb avslutning på detta. Det är viktigt att denna fond utökas till att omfatta arbetstagare som blivit arbetslösa på grund av den ekonomiska krisen, inte bara på grund av globalisering, och att antalet uppsägningar som behövs har minskats till 500 i stället för 1 000. Detta är mycket viktigt för människorna i min valkrets, West Midlands, och för hela Storbritannien.

**Ewa Tomaszewska (UEN).** – (PL) Fru talman! 16 procent av EU-medborgarna befinner sig i riskzonen för fattigdom. Krisen leder till en rad kollektiva uppsägningar. Arbetsbrist är den främsta orsaken till djup fattigdom. Fattigdom leder till social uteslängning och begränsar tillgången till utbildning och sjukvård. Vi vill trots den ekonomiska krisen behålla de europeiska sociala modeller som främjar social sammanhållning och solidaritet, och häri ingår att ta itu med fattigdomen. Ekonomiskt oberoende är en garanti för värdighet. Det är därför det är så viktigt att värna sysselsättningen och inkomsterna och att förbättra yrkeskvalifikationerna för att öka rörligheten på arbetsmarknaden.

En sak som gör att vi känner att vi verkligen har kontroll över våra liv är möjligheten att delta i beslutsfattandet. Det är därför viktigt att respektera synpunkterna från arbetsmarknadens parter, den sociala dialogen, kollektivavtal och sociala överenskommelser. Vi måste tillsammans arbeta för att skapa förutsättningar för att människor ska kunna tjäna tillräckligt för att delta i samhällslivet och försörja sina familjer, i synnerhet om de har många barn. Vi måste även ta itu med diskriminering i arbetslivet, särskilt eftersom den drabbar funktionshindrade. Ansvar för att bara 3 procent av medlen i Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter har utnyttjats under krisen faller tungt på politikerna. Jag tackar föredragandena.

**Sepp Kusstatscher (Verts/ALE).** – (DE) Fru talman! I Lissabonagendan föreskrivs åtgärder för ett europeiskt hus byggt på tre pelare: ekonomin, sociala villkor och miljön. Vi har ofta kritiserat att den ekonomiska pelaren tillmätts för stor betydelse jämfört med de andra två. Genom den sociala agendan stärks den sociala pelaren betydligt. Vårt tack går därför till föredraganden José Albino Silva Peneda och majoriteten i utskottet för sysselsättning och sociala frågor.

Vi har nu ett dokument framför oss som är betydligt bättre än kommissionens ursprungliga vaga förslag. I utskottet för sysselsättning och sociala frågor lade vi i De gröna fram mer än 40 ändringsförslag och bidrog därmed till en mer konkret förbättring av de grundläggande socialpolitiska uttalandena. Socialpolitiken handlar om mer! Den måste bestå av mer än några få allmänna krav på mer sysselsättning. Det måste finnas mer rättvisa i fördelningen av nyttigheter, en engagerad kamp mot fattigdomen, verklig jämställdhet mellan kvinnor och män, social integration i stället för uteslängning, internationell solidaritet, omstrukturering, respekt för grundläggande och mänskliga rättigheter – även för invandrare – omsorg om hälsa och miljö, så

att arbets- och levnadsvillkor kan förbättras, och det måste slutligen finnas tydliga EU-direktiv som EG-domstolen inte kan urholka.

Mycket finns nu med i detta betänkande som kommer att godkännas under parlamentets sista plenarsammanträde. Vi kan bara hoppas att rådet och kommissionen också kommer att ta dessa krav på allvar. Bara då kan ett socialt och starkt förenat Europa byggas, det Europa som EU:s medborgare förväntar sig och med glädje kommer att ta emot.

**Roberto Musacchio (GUE/NGL).** – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag kommer att inrikta mig på fonden för justering för globaliseringseffekter. Vår diskussion om denna fond äger rum mitt under en oerhört kraftig och dramatisk ekonomisk och social kris, såsom redan nämnts av andra ledamöter. Även om det är en god idé att fonden utnyttjas mer direkt som en av åtgärderna för att dämpa arbetslöshetens hårda slag – vilket vi har konstaterat – måste vi föra en mer fördjupad diskussion om dess roll och den kombination av instrument som krävs för att tackla krisen.

För det första måste vi vara försiktiga så att denna kritiska situation inte sprider sig, genom att t.ex. göra klart att alla som tar emot offentliga medel från EU förbinder sig att inte säga upp sina anställda. Sedan måste det även till krisinsatser på EU-nivå för att vägleda de strukturella beslut som i detta läge måste fattas inom bilindustrin; detta gäller Italien och våra relationer med USA och Tyskland. För det andra behöver vi en näringslivs- och miljöpolitik, men även en sammanhållningspolitik, som sätter stopp för dumpning inom Europa.

För det tredje är resurserna sorgligt otillräckliga, i synnerhet om man jämför med t.ex. den amerikanska regeringens satsningar. Buffertar gör ingen nytta: det som krävs är en radikal omläggning av politiken.

**Kathy Sinnott (IND/DEM).** – (EN) Fru talman! Jag välkomnar ändringarna av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Trots att det är en förbättring att antalet uppsägningar som behövs för att kvalificeras för fonden har minskats från 1 000 till 500, är det höga antalet fortfarande diskriminerande mot små länder och arbetstagare som förlorar sina jobb i mindre antal.

I mina valkretsar kan de som har förlorat sina arbeten på grund av nedläggningen av två företag – Waterford Crystal och Dell – vara kvalificerade. Det är mycket bra, och jag uppmanar den irländska regeringen att omedelbart ansöka om medel för deras del. Men tusentals personer har förlorat sina arbeten på grund av de globala ekonomiska förhållandena, och det är orovligt att de inte är kvalificerade för att de inte arbetar för stora multinationella företag utan för små och medelstora företag.

Jag föreslår att vi kan göra detta system ännu mer rättvist genom att antingen ta bort det numeriska villkoret på 500 arbeten eller genom att titta på uppsägningar efter kategori eller område, inte företag. På så sätt kan vi utöka dessa medel till 500 arbetstagare som har förlorat sina arbeten inom en viss sektor som lantbruk, livsmedelsberedning eller IT, eller inom ett visst område som Tipperary, Waterford, Limerick, Cork eller Kerry.

Ytterligare ett hinder för arbetstagare som försöker få tillgång till globaliseringsfonden är att den endast är tillgänglig för arbetstagarna om deras regering är villig att ansöka om den och betala det nationella bidraget. Vad händer med arbetstagare vars regering inte vill lämna in en ansökan? Jag tänker i detta fall på den irländska regeringen som ännu inte har ansökt om medel ur fonden.

De länder vars ekonomi är hårdast drabbad och som har den högsta arbetslösheten kan vara de länder som inte har råd att betala det nödvändiga bidraget för att hjälpa sina arbetstagare, och ändå är det dessa länder som är i störst behov av hjälpen.

**Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE).** – (ES) Fru talman! Jag ska tala om den förnyade sociala agendan. Låt mig börja med att uppriktigt tacka föredraganden José Albino Silva Peneda för hans arbete. Med tanke på hur han här i parlamentet har bidragit i frågor som rör socialpolitik och sysselsättning tror jag inte att det är för mycket sagt att tala om ett "Silva Peneda-arv".

Fru talman! Misstro och rädsla har slagit rot i våra samhällen. Arbetslösheten stiger, i mitt eget land i dramatisk omfattning. Vi måste vända denna utveckling, vilket den sociala agendan kan bidra till. Ekonomiska och sociala framsteg går inte i olika riktningar. Tvärtom, om vi vill stimulera tillväxt och skapa ökad och bättre sysselsättning måste vi genomföra den sociala agendan och börja med alla frågor där samförståndet är som störst.

Vi har ingen tid att förlora. Vi får inte gräva ner oss i försvarsställningar utan måste se bortom våra lokala, kortsiktiga intressen och tänka på framtida generationer. Det sociala Europa ska vara ett område som förenar, inte delar, oss, eftersom det handlar om gemensamma europeiska intressen. Den sociala agendan kan inte skiljas från en förnyad Lissabonstrategi, eftersom ekonomiska framsteg föder sociala förmåner och sociala förmåner i sin tur bidrar till ekonomiska framsteg.

Under de närmaste åren kommer Europa att genomleva en period av stagnation och dess befolkning kommer gradvis att bli allt äldre. Vi får inte sticka huvudet i sanden. Vi måste modernisera vår sociala modell just för att förbättra den och göra den mer rättvis och hållbar. Fru talman! Det finns strukturella svagheter som utgör en tung börda och hindrar oss från att göra framsteg. Vi måste göra oss av med denna börda och genomföra den sociala agendan.

**Gabriela Crețu (PSE).** – (RO) EU har länge mött beundran tack vare sin sociala modell. Samtidigt har vi under rätt många år kunnat se hur rätten till arbete och de sociala rättigheterna har urholkats. Ett land bestående av alla fattiga i EU skulle ha lika många invånare som Tyskland.

Nya sociala företeelser börjar framträda. Efter den senaste utvidgningen verkar det sociala Europa röra sig i två olika hastigheter, men i båda fallen baklänges. Som svar har kommissionen lagt fram en oansenlig social agenda. Just nu härjar en finanskris med allt annat än oansenliga ekonomiska konsekvenser och risken att situationen kommer att förvärras för de redan utsatta har ökat.

I detta läge är det nödvändigt att tillämpa en huvudprincip: i händelse av konflikter ska sociala rättigheter och mål ha företräde framför ekonomiska rättigheter. Vi måste gå emot den långa tradition som innebär att det är de rika som orsakar krig och kriser, men att det är de fattiga som får betala. Låt oss förkasta den av vissa omhuldade tanken att vinster ska hamna i privata händer, men förluster bäras av samhället.

Vi behöver en europeisk solidaritets- och sammanhållningspolitik, uppbackad med konkreta lagar, skatteregler och finansieringsåtgärder. För att uppnå detta krävs emellertid också en politisk vilja, en politisk vilja som kan beskrivas med hjälp av följande nyckelbegrepp: aktiv integration, sysselsättning, intelligent arbetsfördelning, utbildning, likabehandling och lika lön, samt en hållbar, miljövänlig utveckling. Ett bevis för denna politiska vilja skulle vara att man skriver under och genomför ett avtal om social utveckling och sysselsättning. Det är dags nu!

**Philip Bushill-Matthews (PPE-DE).** - (EN) Fru talman! Jag vill inleda med att tacka det tjänstgörande ordförandeskapet för deras öppningsanförande – ett anförande som var framsynt, balanserat och förståndigt, adjektiv som vi allt mer har kommit att förknippa med det tjeckiska ordförandeskapet.

Jag vill också tacka kommissionens ordförande José Manuel Barroso för hans uttalanden, särskilt de som påminner oss om vikten av arbeten och i synnerhet om behovet av att inrikta sig på de olyckligt lottade personer som står utan.

Båda hänvisade till det utmärkta arbete som de tre föredragandena har gjort, men jag vill framhålla hänvisningen till José Albino Silva Penedas betänkande eftersom de kallade det "ambitiöst och omfattande". Det är det, och det behöver det vara på grund av detta särskilda ämnes betydelse.

José Albino Silva Peneda gav oss olika prioriteringar för vad vi måste göra. Jag vill bara lägga till några saker som vi helst inte ska göra. Vi måste undvika särskilt två saker. Den första är för stela arbetsmarknader som lamslår möjligheter, främjar arbetslöshet och helt enkelt uppmuntrar den svarta ekonomin. Detta kan vi se särskilt i Spanien just nu, och vi måste lära oss en läxa från socialisternas misstag där.

För det andra måste vi undvika att enbart skydda de som fortfarande har ett arbete på bekostnad av de som söker arbete och de arbetsgivare som försöker skapa arbetstillfällen. Detta är de grupper som verkligen behöver vår hjälp.

Till sist vill jag säga att vi alla uppenbarligen har olika åsikter på alla håll i kammaren, men det vi har gemensamt är att vi alla bryr oss om frågorna, och det är därför så många av oss har dragit över våra talartider.

Jag är glad att vi har denna viktiga debatt. Personligen är jag glad att mitt sista anförande som samordnare, mitt sista anförande i denna session, handlar om ett så viktigt ämne. Jag vill önska alla kolleger som återvänder allt väl och särskilt Stephen Hughes. En dag, Stephen, kommer du att sakna mig, och jag kommer sannerligen att sakna dig, men också när jag inte är här kommer jag att hålla ett öga på dig!

**Talmannen.** – Vi kommer verkligen att sakna er och tänka på er.



**Proinsias De Rossa (PSE).** - (EN) Fru talman! Utan tvekan kommer han att utöva påtryckningar på oss också!

Det bådär inte gott att vissa medlemsstater inte vill ha sysselsättningsstoppmötet på torsdag. Det bådär inte heller gott för den framtida utvecklingen av en social marknadsekonomi att en minoritet av medlemsstaterna blockerade en kompromiss om ett reviderat arbetstidsdirektiv förra veckan. Om EU:s åtagande om en social marknadsekonomi är riktigt måste vi integrera ekonomi-, social- och miljöpolitiken som jämlika element av hela paketet.

De många kriser vi står inför just nu går inte att lösa genom att ge bankerna skattebetalarnas besparingar, och utestänga våra medborgares behov som sociala personer. Lösningen måste gå förbi den öppna samordningsmetoden för att samordna politiken inom områdena pensioner, sysselsättning, utbildning, hälsovård och omsorg.

Vissa av våra medlemsstater är dock inte kapabla att tänka utanför den ekonomiska ramen, som anser att socialpolitik och miljöpolitik är en dyrbar lyx att använda för att begränsa marknaden. Detta måste ändras omedelbart om vi ska kunna fortsätta mot vårt mål, ett bättre samhälle.

**Anja Weisgerber (PPE-DE).** - (DE) Fru talman! De europeiska sociala modellerna står inför stora utmaningar. Det är inte minst under den pågående finanskrisen nödvändigt att samordna agerandet på EU-nivå. Även jag vill därför tacka föredragandena så mycket för deras utmärkta arbete.

Vi måste omedelbart inte bara vidta åtgärder för att reglera finansmarknaden, utan även samordna de socialpolitiska insatserna och fastställa ett socialpolitiskt regelverk. Vi måste i detta sammanhang också ta hänsyn till medlemsstaternas behörighet. Jag är positiv till att man prioriterar sysselsättningsskapande och sysselsättningsfrämjande åtgärder i dessa kristider och även driver på förverkligandet av flexicurity-principen. Jag vägrar dock att acceptera kravet på införande av minimilöner i alla medlemsstater i punkt 14 i betänkandet av José Albino Silva Peneda, även om jag i övrigt tackar honom för hans arbete. Detta krav, som handlar om något som bör överlåtas åt medlemsstaterna själva att bestämma, är en överträdelse av subsidiaritetsprincipen.

Det finns stora skillnader mellan medlemsstaternas arbetsmarknadsregleringar och arbetsmarknadssystem. Jag anser att alla människor ska garanteras en tillräcklig inkomst för att kunna leva ett anständigt liv. Detta kan uppnås genom en minimiinkomst och kompletterande statliga socialbidrag. På vilken nivå skulle minimilönen ligga? Kanske på den rumänska nivån? Där ligger den på omkring 72 euro i månaden.

Jag stöder särskilt idén att vi måste se till att alla har en basinkomst, men hänvisar till medlemsstaternas behörighet när det gäller att fastställa lämpliga gränser. Jag är för det sociala Europa. Europa måste fastställa ett grundläggande socialpolitiskt regelverk, men måste samtidigt ta hänsyn till medlemsstaternas befogenheter.

**Stephen Hughes (PSE).** - (EN) Fru talman! Vi blev från början lovade ett fullt sysselsättningsstoppmöte den här veckan, men i stället har vi fått en halvdagstrojka. Vilket dåligt besked detta ger EU:s medborgare, som sällar sig till arbetslöshetsköerna med en alarmerande fart! Vilket negativt besked detta ger de många andra som är rädda att förlora sina arbeten! Prognoser visar att upp till 27 miljoner kan komma att vara arbetslösa inom EU 2010, och jag är rädd att det kan bli ännu värre. Jag hoppas verkligen att toppmötet i juni åtminstone kan avvara en hel dag till att undersöka hur vi kan bemöta detta problem.

I stället för att låtsas att svaret endast ligger på nationell nivå behöver vi starka, samordnade reaktioner över hela EU, och samordnade åtgärder både på EU-nivå, nationell och regional nivå. Vi behöver omedelbara åtgärder för att behålla varaktiga arbeten där detta är möjligt. Friställningar bör vara en sista utväg. Vi behöver i stället använda intelligent arbetsfördelning och omskolning. Vi måste investera för att skapa smarta miljövänliga arbeten i ett kunskapsbaserat samhälle med låga koldioxidutsläpp. Vi måste investera för att ge arbetstagarna de färdigheter som behövs för att arbeta i detta nya samhälle. Vi behöver en stark, aktiv arbetsmarknadspolitik för att snabbt återintegrera friställda arbetstagare och vi behöver ett starkt och varaktigt socialt trygghetssystem för att ge stöd åt dem som blir arbetslösa utan att själva göra något fel.

Det är mer än tillräckligt för att fylla en hel dag under toppmötet i juni. Denna halvdagstrojka är ett patetiskt svar.

Och till sist, Philip, jag kommer att sakna dig – på samma sätt som man saknar tandvård!

(Skratt)

**Oldřich Vlasák (PPE-DE).** - (CS) Fru talman! Den stigande arbetslösheten är ett av de två största problemen under den nuvarande ekonomiska krisen, vid sidan om finansmarknadernas sammanbrott. Jag är övertygad om att EU bara kan få bukt med denna ökning genom att undvika alla former av protektionism. Jag anser det också vara avgörande att samordna enskilda åtgärder inom EU. Det behövs åtgärder för att motivera människor som har blivit arbetslösa att försöka hitta nya arbeten. Jag är i detta sammanhang positiv till förslaget att människor som har förlorat sina arbeten till följd av den nuvarande ekonomiska krisen snabbt ska kunna få medel från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Frågan är dock om vi går för långt i ändringarna av globaliseringsfondens regler. Enligt min uppfattning är den nya föreslagna samfinansieringssatsen på 75 procent för hög. Här måste medlemsstaterna samarbeta och vi får inte glömma bort att förvaltningen av fonden måste förenklas.

Mina damer och herrar! Vi är säkert överens om att det är en av EU:s viktigaste uppgifter att värna sysselsättningen och skapa nya arbetstillfällen i den finansiella och ekonomiska krisens spår. Det kommande EU-toppmötet om sysselsättning bör i detta sammanhang fastställa ett tydligt gemensamt regelverk, lägga fram konkreta förslag och även slutföra diskussionen om ändringar av globaliseringsfonden.

**Jan Cremers (PSE).** - (NL) Fru talman, mina damer och herrar! När kommissionens sociala agenda först diskuterades förra året sa jag att jag tyckte att programmet saknade ambition, att det var för lite, för sent. Jag vill tacka José Albino Silva Peneda för hans samarbete på detta område den senaste tiden. Jag anser att hans betänkande visar att åtminstone Europaparlamentet vill se betydligt högre ambitioner på detta område.

Redan från början, när idén om EU föddes, stod det klart att vi ville basera vår socialpolitik på det regelverk som finns i nästan alla medlemsstater, nämligen en stark arbetsrätt så att ingen slås ut och kollektivförhandlingar för att skydda arbetstagarnas position på arbetsmarknaden.

Detta har vi nu fått utöka med sociala insatser för att skydda utsatta grupper i samhället. Trots tillväxten i Europa har vi sett en ny företeelse växa fram: de arbetande fattiga. Jag vill även tacka José Albino Silva Peneda för att han tog med detta i sitt betänkande.

**David Casa (PPE-DE).** - (MT) Det är en ära för mig att ha arbetat med de två frågor som vi har diskuterat. Mitt varma tack till föredragandena och alla inblandade som bidrog till att vi kom fram till dagens ståndpunkt. Vi måste före allt annat försvara de arbetstagare som beklagligt nog har sagts upp på grund av krisen och jag menar att det nu blir lättare att hjälpa dessa människor att komma tillbaka till arbetslivet.

I kväll enades vi också om att göra vårt yttersta för att skapa fler arbetstillfällen i Europa. Vi kan skapa fler arbetstillfällen, men inte som socialisterna vill genom att begränsa övertiden för anställda. Vi vill tvärtom att de anställda själva ska få bestämma. Vi kan som politiker inte diktera hur mycket övertid man ska få arbeta. Detta måste vara upp till de anställda. Därför måste vi – med tanke på kommissionsledamot Joaquín Almunias uttalande om att vi kommer att få en arbetskraftskris i euroområdet – alltså göra allt i vår makt för att skapa fler och bättre arbetstillfällen för alla europeiska arbetstagare.

**Colm Burke (PPE-DE).** - (EN) Fru talman! Jag välkomnar varmt översynen av de kriterier som styr Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Vi befinner oss nu i en djup ekonomisk kris, den värsta sedan slutet på andra världskriget. Vi behöver därför innovativa lösningar för att hantera de enorma ekonomiska problem som vi står inför.

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter är ett sådant exempel. Jag var den första irländska ledamoten i denna kammare att se möjligheten att utnyttja dessa fonder i de senaste arbetskriserna i Limerick, Waterford och Tralee, tre viktiga platser i min egen valkrets. Jag välkomnar därför det arbete de föredragande har utfört för att göra kriterierna för tillämpning mer flexibla med tanke på den ekonomiska krisen. Det nya finansieringsförhållandet mellan kommissionen och medlemsstaterna förtjänar ett särskilt omnämnande, precis som den tillfälliga sänkningen av tröskeln för arbetslöshet från 1 000 till 500.

Jag anser att dessa reformer sänder en stark signal från EU:s hjärta till de olyckligt lottade som brottas med effekterna av den ekonomiska krisen om att det finns hjälp för dem att skola om sig och utveckla sin kompetens och få det bättre i framtiden.

**Katrin Saks (PSE).** - (ET) Även jag stöder omorganiseringen av globaliseringsfonden. Denna fond har inte utnyttjats i mitt hemland, Estland, och när jag frågade varför det var så fick jag veta att villkoren är mycket stränga och att den gräns som hittills har tillämpats på 1 000 personer innebar att det var omöjligt. Vi har inte så stora företag, men däremot mindre företag som har gått omkull. En minskning av gränsen till 500 skulle därför definitivt ge Estland – som redan har en mycket hög arbetslöshet – en chans, och även ändringen av

den samfinansieringsats som krävs skulle vara mycket positiv. Jag vill än en gång välkomna de ändringar som har gjorts när det gäller denna fond.

**Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE).** – (RO) Även jag välkomnar förslagen om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska omvandlas till ett effektivt redskap för att avhjälpa den ekonomiska krisens mest plågsamma effekter, dvs. sysselsättningsförlusterna – och kommer att rösta för dem.

Det var olämpligt att denna fond bara kunde utnyttjas om arbetstillfällen försvann på grund av utflyttning av företag, vilket är något som inträffar regelbundet i utvecklade länder. Genom de föreslagna ändringarna kan även mindre utvecklade medlemsstater, däribland Rumänien, få rätt till stöd från fonden.

**Alexandr Vondra, rådets tjänstgörande ordförande.** – (EN) Fru talman! Låt mig först och främst uttrycka min tacksamhet för den användbara debatten här. Jag anser att debatten har varit mycket viktig och konstruktiv, rättvis med tanke på frågornas betydelse. Jag anser att vi drar fördel av att denna debatt har förts i rätt tid, precis innan mötet som kommer att hållas på torsdag i Prag.

Så låt mig tacka er för alla era bidrag. Jag tror inte att något kommer att utelämnas eller glömmas. Jag tror att denna debatt kommer att bidra till toppmötets slutsatser i samma omfattning som allt det förberedande arbete vi har utfört tillsammans med kommissionen och som förverkligades genom de tre viktiga seminarerna i Stockholm, Madrid och Prag.

Till de som har talat om mötets storlek eller omfattning: ja, från början hade vi tänkt oss ett större toppmöte, men vi måste vara medvetna om den allmänna situationen på arbetslöshetsområdet. Det är ett område där nationella kompetenser är mycket viktiga och EU:s bidrag till detta är inte det enda verktyget som står på spel. Jag nämnde detta i mitt öppningsanförande, där jag lade fram några av våra förhoppningar inför toppmötet den här veckan. Vi får inte glömma att sysselsättningspolitiken, trots EU:s sysselsättningsstrategi, i grund och botten förblir medlemsstaternas ansvar.

En viktig del av den strategi som har funnits sedan 1997 är rollen för gemensamt lärande i sökandet efter en lösning på gemensamma problem inom sysselsättningsområdet. Detta tillvägagångssätt är fortfarande viktigt i dag när vi står inför en av de värsta ekonomiska kriserna på senaste tid, och är också viktigt vid toppmötet den här veckan.

Utöver de åtgärder som har vidtagits på nationell nivå har EU dock en viktig roll att spela, och det är i det här sammanhanget som vi fullt ut bör använda de tillgängliga finansiella verktygen, inte minst Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, som, med parlamentets samtycke, just nu håller på att ändras till att omfatta uppsägningar som beror på den nuvarande krisen.

Detta är exakt vad vi vill uppnå, och jag anser att vi har anledning att tro att mötet i Prag, i närvaro av kommissionen, ordförandeskapet, de kommande ordförandeskapen och arbetsmarknadens parter, kommer att ge resultat i form av rekommendationer och förslag. Sedan kommer alla de 27 ledarna att ha tillfälle att mötas på Europeiska rådets möte i juni för att fatta besluten.

Det är därför vår förhoppning att EU:s sysselsättningstoppmöte, med hjälp av de europeiska arbetsmarknadsparterna och på grundval av de förberedande arbeten som har gjorts i dessa tre seminarier samt dagens debatt, kommer att lyckas med att identifiera ytterligare steg som kan tas som ett snabbt svar på den allvarliga situation som våra medborgare just nu står inför, och hjälpa oss att skapa ett starkare och mer konkurrenskraftigt EU.

**Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen.** – (CS) Fru talman, mina damer och herrar! Jag har under de fem år som jag har arbetat i kommissionen många gånger haft tillfälle att träffa föredragande och är därför inte överraskad över kvaliteten på deras betänkanden. Nu möts vi naturligtvis i ett läge då Europa och hela världen upplever en kris. Denna kris jämförs ofta med krisen på 1930-talet och det framförs ofta farhågor om att den kommer att få likartade följder. Och visst är krisen allvarlig. Mycket har emellertid förändrats sedan den förra krisen. Nu finns EU och den europeiska kontinenten präglas inte längre av ömsesidiga spänningar och hat. Vi har en europeisk social modell med ett mycket omfattande socialt trygghetssystem och detta är en stor skillnad. Jag tror också att det finns en allt starkare vilja och förmåga att agera tillsammans, eftersom EU nu, för första gången, har hanterat en kris på ett samordnat sätt med sin plan för ekonomisk återhämtning, genom att utnyttja sin befogenhet att samordna på gemenskapsnivå och i de enskilda medlemsstaterna. Det står också klart att när vi talar om en kris, är det i första hand arbetslösheten och dess sociala följder vi tänker på. Kommissionen prioriterar frågan om sysselsättning och arbetslöshet och menar att den bör vara en prioritet på dagordningen för hela EU. Flera ledamöter har kritiserat att det ursprungliga syftet med stats-

och regeringschefernas toppmöte har fått en annan utformning. Kommissionens ordförande har tydligt redovisat den ståndpunkt som stöddes av kommissionen, dvs. den ursprungliga idén. Jag vill emellertid säga att toppmötet i Prag kommer att vara en exceptionell händelse. Det förbereds på ett exceptionellt sätt. Det kommer att omfatta deltagare som aldrig har varit med i sådana sammanhang tidigare och det är också ett steg på vägen mot Europeiska rådets möte. Detta innebär att frågan om sysselsättning och arbetslöshet kommer att tas upp på premiärminister- och presidentnivå.

Mina damer och herrar! Vi har debatterat flera enskilda frågor som rör den sociala agendan och flera frågor har ställts under debatten om ändringarna av befintliga fonder. Jag vill påpeka att den föreslagna agendan till största delen utformades före krisen, men vill samtidigt göra klart att den var och fortfarande är en god grund för att hantera krisen. Den utgör också en god grund för åtgärder efter krisen. Jag anser att den europeiska sociala modellen är mer än bara en reaktion på krisen, hur allvarlig den än är. Den är en process och en mycket långsiktig politisk och social strategi, och det är just denna långsiktiga aspekt som är inbyggd i den sociala agendan. När det gäller frågan om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och ändringarna av Europeiska socialfonden vill jag tacka för ett utomordentligt samarbete, eftersom dialogen har varit så konstruktiv att vi under detta möte har målen inom räckhåll och det menar jag är oerhört viktigt. Det finns ett tjeckiskt talesätt som lyder "den som ger snabbt ger dubbelt". Jag vet inte om våra förfäder kom fram till detta genom noggranna beräkningar, men ett snabbt agerande spelar förvisso roll och är bättre än tvekan.

Jag vill gärna besvara några konkreta frågor som togs upp under debatten. Den första ställdes av Jean Louis Cottigny och gällde den 1 maj i år, eller maj månad, och utnyttjandet av fonden. Jag vill göra klart att alla ansökningar som inkom efter den 1 maj i år kommer att behandlas i enlighet med de nya reglerna enligt det förslag som nu befinner sig i slutskedet. Ona Juknevičienė var oroad över att fondmedel ofta inte når fram till de behövande. Jag anser att man alltid ska kontrollera effektiviteten. Jag fick tillfälle att besöka östra Karelen där man diskuterade utnyttjandet av fonden för att hjälpa människor som hade förlorat sina arbeten på grund av omstruktureringar inom Nokia, och jag kan efter denna erfarenhet säga att diskussionerna tydligt visade att de allra flesta av dem som hade förlorat sina arbeten ansåg att stödet från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter hade varit nödvändigt, snabbt och hade hjälpt dem. Vid mitt besök hade 60 procent av dem redan hittat nytt arbete. Det var visserligen inte alla, men det stod ändå klart att denna mekanism hade fungerat. En annan fråga som togs upp gällde samfinansiering. Oldřich Vlasák har förstås rätt i att samfinansiering spelar en betydande roll. Jag tror ändå att det var rätt att i dessa kristider föreslå en höjning av samfinansieringssatsen, eftersom en del stater som befinner sig i en mycket besvärlig situation har allvarliga problem med att skaffa samfinansiering. För att underlätta detta föreslog vi en sats på 75 procent. Efter debatten i parlamentet har förslaget sänkts till 65 procent och jag tycker att det här är ett viktigt steg som verkligen kommer att göra det lättare att utnyttja fonden. Jag vill också understryka något som inte uttryckligen betonades under debatten, trots att Europeiska socialfonden är en väletablerad institution som hjälper miljoner människor varje år, och gör det mycket effektivt. Även när det gäller denna fond har vi gemensamt ändrat reglerna efter diskussioner med er och jag tror att detta kommer att förbättra fondens utnyttjande och effektivitet. Jean Lambert betonade vikten av social integration. Jag tror att det bör understrykas att vår linje är absolut klar. Den europeiska sociala modellen är en modell för ett aktivt samhälle, där aktivitet på arbetsmarknaden är det viktigaste inslaget. Det är emellertid inte en modell som bara accepterar dem som deltar i arbetslivet, eftersom en stor andel av våra medborgare av olika skäl inte deltar i arbetslivet och även de måste kunna delta aktivt i samhället och spela en aktiv roll. José Albino Silva Penada betonade social dialog. Jag kan bara hålla med honom om att den sociala dialogen i dag är viktigare än någonsin.

Mina damer och herrar! Jag menar att den sociala dialogen och sysselsättningsagendan får allt större betydelse och denna process börjar slå igenom i alla EU-strategier, liksom i alla förslag till ändringar av långsiktiga planer och utsikter för EU. Jag vill tacka er och avsluta med att uttrycka min djupa övertygelse om att den europeiska sociala modellen är en modell som förutsätter europeisk integration. Det är inte en modell som kan utvecklas och vidmakthållas inom nationalstater som agerar på egen hand och jag vill därför avsluta med att säga att som jag ser det är EU och europeisk integration en grundläggande förutsättning för den europeiska sociala modellens fortsatta utveckling.

**Gabriele Stauner, föredragande.** – (DE) Fru talman, herr rådsordförande, herr kommissionsledamot! Jag har ett tillägg till kommissionsledamotens inlägg om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF). Även EGF ingår i den europeiska sociala modellen. Han hade rätt när han påpekade att det är "bättre att stämma i bäcken än i ån". Vi förde intensiva diskussioner med kommissionen och jag vill framhålla att vår reaktion i detta fall var snabb, men av hög kaliber innehålls- och kvalitetsmässigt. Det är en kompromiss som jag och mina kolleger är mycket stolta över.

Jag vill sammanfatta några tankar från diskussionen: vad gäller EGF visar det sig tack och lov finnas ett brett samförstånd kring revideringen. Jag vill rikta en liten vädjan till kommissionen: använd inte bara outnyttjade anslag från Europeiska socialfonden (ESF) för EGF, utan ta även andra outnyttjade anslag i budgeten. För oss som bryr oss om socialpolitiken skulle det bästa förstås vara att alla ESF-anslag används för ESF-ändamål och att EGF finansieras med andra outnyttjade anslag. Då skulle vi kunna göra dubbelt så mycket för arbetstagarna.

Till mina kolleger Elizabeth Lynne, Kathy Sinnott och Colm Burke vill jag säga att EGF kan uppnå mycket, men fonden kan naturligtvis inte lösa alla regionala problem. Det är tämligen självklart och det är heller inte dess syfte. Medlemsstaterna har fortfarande ett visst ansvar själva. Jag vill rikta ännu en vädjan till kommissionen: ni behöver kanske inte utnyttja alla medel för tekniskt bistånd – 0,35 procent – som finns till förfogande enligt förordningen. Då kan arbetstagarna få ännu mer hjälp. Juan Andrés Naranjo Escobar tog i sitt inlägg alldeles rätt upp en uppgift för framtiden. Med tanke på den ekonomiska och finansiella krisen måste vi även revidera Lissabonstrategin.

Jag vill rikta en kommentar till Stephen Hughes: ett toppmöte om sysselsättningen skulle förstås vara fantastiskt, men i ärlighetens namn är ett trojkamöte lika lämpligt om det utmynnar i något bra. Vi behöver inte ha ett toppmöte för sakens skull. Vad vi behöver är goda och snabba resultat!

**José Albino Silva Peneda, föredragande. – (PT)** I det här skedet av debatten vill jag kommentera tre saker. Jag vill för det första säga att ingen politisk kraft här i parlamentet har monopol på socialpolitiken. Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, den politiska kraft som jag själv företräder här i parlamentet, har enligt min uppfattning bidragit till socialpolitiken på ett mycket avgörande sätt under denna valperiod. Jag har deltagit mycket aktivt i utarbetandet av olika betänkanden om olika frågor, i synnerhet översynen av Europeiska socialfonden, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, flexicurity, betänkandet om den europeiska sociala modellen, arbetstidsdirektivet och nu den europeiska sociala agendan.

Mina erfarenheter under denna valperiod gör att jag känner mig övertygad om att vi kan nå ett brett samförstånd om socialpolitiska frågor. Förutom ett brett samförstånd om politikens utformning – som jag anser att vi har uppnått – måste vi emellertid kräva mer när det gäller att nå ett samförstånd om politiska insatser. Här har jag en känsla av att vi i kommissionen och EU:s institutioner borde ha skapat betydligt fler incitament för att göra det möjligt att anslå ekonomiska resurser på lokal och regional nivå, förutsatt att det finns en konvergens mellan olika myndigheter och insatser så att det verkligen går att lösa sociala problem.

Min tredje kommentar gäller förtroendefrågan. Förtroende är inte något man befäller eller lagstiftar om, utan beror i hög grad på institutionernas agerande. Jag tror att en samarbetskultur vid utformningen av politiken skulle bidra till att återställa förtroendet. Jag tycker att vi under denna valperiod, här i Europaparlamentet, har föregått med gott exempel när det gäller samarbete och det är förstås detta som ligger till grund för resultatet av vårt arbete med den förnyade sociala agendan.

Jag håller med kommissionsledamoten om att den sociala dialogen måste stå i centrum för debatten. Förutom den sociala dialogen tror jag dock att vi nu befinner oss i ett skede där socialpolitiken måste stå i centrum för den politiska debatten. Jag ställer mig därför starkt bakom det som har sagts här i parlamentet om toppmötet om sysselsättning och socialpolitik. Jag anser att det är helt lämpligt att i nuläget diskutera denna fråga.

Låt mig avsluta med att säga att detta är mitt sista anförande i parlamentet. Jag vill på rådsordförandens vägnar tacka alla ledamöter, kommissionsledamoten och kommissionen för deras samarbete med mig under de senaste fem åren av intensiv och spännande verksamhet här i Europaparlamentet. Tack så mycket.

**Jean Lambert, föredragande. – (EN)** Fru talman! Jag tycker det är mycket tråkigt att några av våra kära kolleger lämnar oss efter denna mandatperiod.

Ett antal detaljer kom fram i debatten, inte minst i samband med antidiskriminering och hur viktiga sådana åtgärder är, också i tider av ekonomisk kris. En punkt som togs upp handlade om det arbete utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män har utfört i denna fråga. Frågan om ömsesidigt stöd togs också upp.

Jag vill betona att en av de dimensioner vi tog upp i betänkandet om inkludering var dimensionen för lokal nivå, och vissa lokala ekonomiska dimensioner. Vi talar mycket om nationella och internationella ekonomier, men den lokala ekonomin är mycket viktig – människors tillgång till bankväsendet, även om de inte är särskilt välbärgade, till mikrokrediter och kreditkassor. Vi måste vara medvetna om att personer med sämre

ekonomi ofta skuldsätter sig allt mer till mycket höga räntor genom lånehajar och liknande. Vi måste se till att detta inte inträffar, för det förstör verkligen människors liv.

Men när det gäller de lokala myndigheterna och tjänstedimensionen som vi också har talat om i samband med betänkandet, var bostäder ett annat område som utskottet ville rikta särskild uppmärksamhet mot, eftersom personer som inte har råd med den bostad de bor i står under allt större press i denna ekonomiska kris. Vi kommer därför att behöva koncentrera oss på denna nivå. Vi kan kanske använda den öppna samordningsmetoden för att titta på bästa praxis i medlemsstaterna.

Slutligen vill jag nämna den sociala fonden. Vi är mycket bekymrade över att denna inte tas med i den mycket smala dimensionen om vad som utgör sysselsättning och beredskap för sysselsättning, eftersom vi inte vill förlora många av de uppfinningsrika och mycket produktiva och intressanta projekt som så länge har hjälpt människor att hitta tillbaka till arbetsmarknaden från mycket svåra utgångspunkter.

**Talmannen.** – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum onsdagen den 6 maj 2009.

### ***Skriftliga förklaringar (artikel 142)***

**Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. – (EN)** Om några få dagar kommer europeiska ledare och berörda parter att träffas på sysselsättningsstoppmötet. Den snabbt ökande arbetslösheten har blivit det största problemet i den nuvarande finansiella krisen. Det är ett mycket mänskligt problem, det är faktiskt den största sociala orättvisan i Europa. Regeringsledarna och politikerna måste ta itu med situationen med fantasi och konkreta åtgärder.

År 2009 är ett år av förnyelse och kreativitet. EU måste ta detta tillfälle i akt att minska arbetslösheten. Det bästa sättet är att stimulera skapandet av nya arbetstillfällen. Den viktigaste punkten är att stödja små och medelstora företag, och ett praktiskt sätt att göra detta på är att lätta på de byråkratiska reglerna för att ansöka om medel från EU. Små och medelstora företag skapar arbetstillfällen och kommer att vara ett viktigt verktyg för att minska arbetslösheten i framtiden, om vi i EU stöder dem på ett effektivt sätt.

Dessutom måste EU investera i utbildning, särskilt i livslångt lärande. Arbetslöshet är en stor chock för alla. EU och medlemsstaterna måste först och främst hjälpa människor att komma över denna chock och vara beredda på alternativa lösningar för att komma tillbaka in på arbetsmarknaden igen så snart som möjligt. Att investera i innovation, forskning och utveckling och livslångt lärande är det bästa sättet att uppnå detta.

**Magda Kósáné Kovács (PSE), skriftlig. – (HU)** Trots allt vi gjort sedan anslutningen 2004 har en situation av "konkurrerande" fattigdom vuxit fram i EU. Situationen har naturligtvis förvärrats för både medlemsstater och vanliga medborgare på grund av den ekonomiska krisen. De sociala konflikter som blir följden hotar de befintliga europeiska strukturerna. Vanliga medborgare förväntar sig ju ändå, och med rätta, att EU:s institutioner inte bara ska hjälpa banker utan även ge dem social trygghet.

Konkurrensen på marknaden, som präglas av nedgång på grund av krisen, blir allt hårdare bland både företag och anställda. Ett tydligt exempel på den underliggande sociala oron i EU var de överdrivna reaktionerna efter EG-domstolens beslut om direktivet om utstationering av arbetstagare.

Det är mycket viktigt att sätta sig in i det faktiska rättsläget för att skingra ogrundade farhågor. Nästa kommission bör göra en utvärdering av hur medlemsstaterna har införlivat direktivet om utstationering.

Förutom det sociala åtgärds paketet krävs även andra rättsliga instrument för att hantera krisen och minska oron. Det kan vara mycket svårt att garantera samhällsfred utan en europeisk minimilön. Definitionen av ett anständigt arbete och en anständig inkomst och gränsöverskridande kollektivavtal är bara några av de frågor där kommissionen måste göra mer.

För att på lång sikt uppnå de socialpolitiska målen kan förstås Lissabonfördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna, som redan har ratificerats av 25 medlemsstater, möjligen leda till utökade europeiska befogenheter genom att slå fast jämlikhet när det gäller ekonomiska och sociala rättigheter, dock utan att på något sätt ersätta paketet med kortsiktiga snabba åtgärder.

**Iosif Matula (PPE-DE), skriftlig. – (RO)** Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF) är ett viktigt instrument som Europeiska kommissionen använder för att dämpa följderna av den ekonomiska krisen och ge stöd till direkt drabbade individer. Det finns industrier och sektorer av ekonomin, däribland finanssektorn, bilindustrin och detaljhandeln, för vilka krisens effekter är särskilt allvarliga eftersom de har

tvingats skära ned sin verksamhet och säga upp personal. Detta märker vi även av i Rumänien. En undersökning visar att uppsägningarna första kvartalet 2009 var tre gånger fler än antalet nya arbetstillfällen i hela EU.

Genom att vidta åtgärder för att motverka effekterna av den globala ekonomiska krisen kan vi även uppnå målet om social, ekonomisk och territoriell sammanhållning. Jag tror att detta kan uppnås bättre om EGF inriktas på arbetslösa från samma region, från grannregioner eller till och med från olika medlemsstater om de har en gemensam gräns. Vi måste dels visa solidaritet med dem som förlorar sina arbeten, dels hjälpa dem att komma tillbaka till arbetslivet. Omskolning och specialisering som anpassas till områden där det sker en utveckling kan liksom särskilda resurser i varje region bidra till att skapa ny sysselsättning.

**Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET)** Under den nuvarande globala ekonomiska krisen (dvs. den ekonomiska recessionen och stigande arbetslösheten) är det en realitet på EU:s arbetsmarknad att fler och fler människor kommer att sägas upp och att detta kommer att leda till att det totala antalet människor som lever i fattigdom och utanförskap i Europa kommer att öka.

Det är i nuläget mycket viktigt att social delaktighet och arbetsmarknadsåtgärder även eftersträvas på ett integrerat och enhetligt sätt inom ramen för återhämtningsplanen för EU:s ekonomi.

När de ser över sina budgetar får medlemsstaterna dessutom inte göra nedskärningar som innebär att de offrar socialpolitiken, sjukvården och utbildningsväsendet, då det är just dessa områden som bidrar till att få människor som är i riskzonen för fattigdom tillbaka in i samhället.

Det måste konstateras att det ofta är mycket svårt att få ihop medlemsstaternas socialbidragssystem med ett aktivt arbetskraftsdeltagande, i synnerhet om den enda sysselsättning som erbjuds är tillfällig, säsongsbetonad eller på deltid samtidigt som villkoren för att få stöd, socialbidragssystemet eller minimiskattesatsen inte motiverar människor att acceptera sådana arbeten. I det nya läget måste vi göra våra socialbidragssystem mer flexibla. Det är nödvändigt i den nuvarande situationen.

Jag anser att socialbidrag ska garantera en tillräcklig minimiinkomst för att man ska kunna leva ett människovärdigt liv över fattigdomsgränsen och vara tillräckliga för att hjälpa personer ur fattigdomen, men att de inte får förvärpa fattigdomen genom att vara oflexibla.

**Esko Seppänen (GUE/NGL), skriftlig. – (FI)** Det är makalöst, ja faktiskt oförlåtligt, att EU-toppmötet om socialpolitik och dialogen med arbetsmarknadens parter ska genomföras på trojkanivå, utan stats- och regeringschefernas deltagande. Det visar att EU-ledarna är måttligt intresserade av att utveckla den sociala dimensionen. Det visar att vi är långt från målet att göra EU till ett "Medborgarnas Europa". Bankerna räddas förstås med statliga medel genom att deras skulder förstatligas, men ingen bryr sig om människornas välfärd.

## ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

*Vice talman*

### 11. Frågestund (frågor till kommissionen)

**Talmannen.** – Nästa punkt är frågestunden (B6-0231/2009).

Följande frågor har ställts till kommissionen:

Fråga nr 23 från **Manuel Medina Ortega** (H-0206/09)

Angående: Konkurrens och insyn i inkomstbeskattningen

Anser kommissionen att icke-transparenta system för inkomstbeskattning inom EU är förenliga med den fria konkurrensen, och vilka åtgärder tänker den vidta för att sätta stopp för sådana system i länder eller delar av länder i EU?

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN)** Låt mig först påminna om att gemenskapslagstiftningen ger medlemsstaterna ett stort utrymme för att utarbeta egna system för direkt beskattning och anpassa dem till nationella mål och behov. Men under de senaste åren har medlemsstaterna nått gemensamma överenskommelser om hur man på olika sätt kan ta itu med utarmningen av beskattningsunderlaget och snedvridningar i fördelningen av investeringar. Därigenom erkänner medlemsstaterna att samarbete på

EU-nivå är av avgörande betydelse och att rättvisa skattekonkurrensregler är centrala för att skydda skatteintäkterna.

När det gäller frågan om öppenhet och insyn som togs upp av en parlamentsledamot, vill jag påminna om att Europeiska kommissionen alldeles nyligen, den 28 april 2009, antog ett meddelande som identifierar åtgärder för att främja god förvaltningssed på skatteområdet, vilket ger öppenhet och insyn, informationsutbyte och lojal skattekonkurrens.

I meddelandet fastställs för det första hur god förvaltningssed på skatteområdet kan förbättras inom Europeiska unionen i syfte att förstärka argumentet för andra jurisdiktioner att följa efter. Den uppmanar medlemsstaterna att snabbt anta kommissionens förslag till direktiv om förvaltningssamarbete och ömsesidigt stöd vid indrivning av skattefordringar och beskattning av sparande. Medlemsstaterna bör även fortsättningsvis prioritera undanröjandet av skadliga företagsskatteregler. Mer specifikt innehåller kommissionens förslag om förvaltningssamarbete en bestämmelse enligt vilken banksekretess inte längre kan åberopas för att neka en begäran om information från en annan medlemsstat om medborgare som inte är bosatta i den aktuella medlemsstaten. Detta är helt i linje med den internationella överenskommelsen om informationsutbyte för beskattning.

För det andra, när det gäller att öka främjandet av god förvaltningssed utanför EU, föreslås det i meddelandet hur en ökad samstämmighet ska kunna garanteras inom EU och därmed även garantera att utvecklingen av ekonomiska relationer mellan EU och dess partnerländer åtföljs av en överenskommelse om principer för god förvaltning. Särskild vikt läggs vid att garantera bistånd till utvecklingsländer som är villiga att följa principen om god förvaltningssed.

I meddelandet föreslås även hur man på olika sätt kan garantera ökad samordning mellan medlemsstaternas enskilda positioner i internationella skattesammanhang och de principer om god förvaltningssed som man kommit överens om. Det skulle särskilt inkludera i lämpliga fall samordnade insatser gentemot jurisdiktioner som vägrar att följa god förvaltningssed. I dag lade kommissionen fram meddelandet vid EU:s finansministrars möte i Ekofin-rådet, i syfte att få deras stöd för den föreslagna strategin inför det sista mötet i Ekofin-rådet under det tjeckiska ordförandeskapet i juni 2009.

**Manuel Medina Ortega (PSE).** - (ES) Tack så mycket för ert svar, herr kommissionsledamot! Ni tog upp flera aspekter, bl.a. öppenheten. Det jag saknade i ert anförande var ett omnämnande av överenskommelserna nyligen inom G20 när det gäller bekämpningen av skatteparadis och s.k. icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner. Bidrar kommissionen till G20-förslaget eller har man helt hållit sig i utkanten av dessa förhandlingar?

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** - (EN) Kommissionen är en fullvärdig medlem av G20 och deltar helt i denna process.

Jag har redan nämnt några av de åtgärder som kommissionen vill uppmuntra medlemsstaterna att vidta. Den är helt och hållet delaktig i G20-processen.

**Hubert Pirker (PPE-DE).** - (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot! Jag är principiellt emot införandet av nya skatter. De drabbar framför allt medelklassen. De påverkar skapandet av välbstånd och stimulerar inte investeringar.

Vi måste emellertid överväga skatter på kortsiktiga vinster. Har ni planer på att öronmärka skatter på kortsiktiga vinster från "naken" blankning för skapandet av nya arbetstillfällen?

**Avril Doyle (PPE-DE).** - (EN) Kan kommissionsledamoten vänligen försäkra Europaparlamentet om att han är helt övertygad om att all direkt beskattning – inkomstskatt och bolagsskatt – bestämt ska förbli en av medlemsstaternas befogenheter? Vänligen bekräfta att detta är er åsikt.

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** - (EN) Det finns ett fördrag och det fördraget är väldigt tydligt. Vi vet att det kommer kanske att hållas en ny irländsk folkomröstning om Lissabonfördraget, men dessa artiklar är väldigt tydliga när det gäller hur befogenheterna ska fördelas i teorin och kommissionen har ingen avsikt att skriva ett nytt fördrag med förändrade befogenheter.

Det är delvis även ett svar på användningen av skattepolitiken för att skapa sysselsättning. Eftersom olika länder befinner sig i olika situationer skulle eventuellt ett gemensamt europeiskt beskattningsinstrument inte uppnå samma mål som i en enskild medlemsstat.



Beskattningsinstrument är ibland bra för att verkligen skapa stimulansåtgärder eller utveckla ekonomin, men det beror väldigt mycket på situationen i de enskilda medlemsstaterna.

**Talmannen.** – Fråga nr 24 från **Nikolaos Vakalis** (H-0240/09)

Angående: EU:s jordbävningsstrategi – kommissionens reaktion i samband med den nyligen inträffade jordbävningskatastrofen i Italien

I november 2007 antog Europaparlamentet en resolution (P6\_TA(2007)0507) om en integrerad EU-strategi för hantering av jordbävningar (förebyggande, reaktion och avhjälpande av skador), där konkreta åtgärder efterfrågas för civilskydd, förstärkning av byggnader (särskilt byggnader av historisk och kulturell betydelse), finansiering, forskning, information till allmänheten osv.

I mina frågor av den 10 januari 2008 till kommissionsledamoten med ansvar för miljö och av den 22 maj 2008 till kommissionens ordförande, påpekade jag dessutom att det finns ett trängande behov av att lägga fram ett särskilt meddelande uteslutande tillägnat den korrekta hanteringen av jordbävningar.

Anser kommissionen, i spåren av den tragiska jordbävning som nyligen ägde rum i Italien, att den har uttömt ämnet i samband med sitt skriftliga svar av den 22 juli 2008 (P-3470/08) och svaren från José Manuel Barroso och Stavros Dimas, eller kommer andra initiativ att tas för att skydda de europeiska medborgarna vid jordbävningar?

**Stavros Dimas, ledamot av kommissionen.** – (EL) Fru talman! Kommissionen är fast besluten att hjälpa till att skydda människor mot jordbävningar. Skyddet måste ingå i en helhetsstrategi för hanteringen av situationer som kan uppstå till följd av olika risker. Kommissionen antog nyligen meddelandet "En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer" som även berör jordbävningar. Detta meddelande bygger vidare på de åtgärder som kommissionen har vidtagit de senaste åren och ligger i linje med många av de rekommendationer som Europaparlamentet utfärdade i sin resolution 2007. Just denna åtgärd handlar framför allt om att sprida bästa praxis, utveckla gemensamma metoder för riskbedömning, kartläggning och utbildning, samt om informationsinsatser. Målet är samtidigt att öka sammanhållningen och synergieffekterna mellan redan befintliga förebyggande finansierings- och lagstiftningsåtgärder, för att på så sätt öka mervärdet av EU:s insatser. Kommissionen kommer att göra allt för att lindra effekterna av jordbävningar genom att uppmuntra medlemsstaterna att fullt ut införliva de gemensamma europeiska normerna för byggnader och offentliga arbeten, särskilt Eurokod 8, i sin nationella lagstiftning. Kommissionen inväntar med särskilt intresse Europaparlamentets synpunkter på den strategi som föreslås i meddelandet.

**Nikolaos Vakalis (PPE-DE).** – (EL) Fru talman! Förlåt mig, men frågan kvarstår. Jag förstår helt enkelt inte: varför vägrar kommissionen att i samband med jordbävningar göra det som gjordes i samband med översvämningar? Vari ligger skillnaden? Jag är faktiskt mycket överraskad över att denna debatt hålls efter katastrofen nyligen i Italien. När det gäller det senaste meddelandet som ni hänvisade till nämns där jordbävningar i förbigående tre gånger. Tror ni verkligen att tre hänvisningar till jordbävningar i ett meddelande räcker för att svara mot det enorma behovet i Europa av ett meddelande som helt ägnas jordbävningar? Jag vill ärligt talat ha ett svar.

**Stavros Dimas, ledamot av kommissionen.** – (EL) Fru talman! I vårt meddelande från februari 2009 presenteras en helhetsstrategi för det övergripande problemet, oavsett vilken risk som är orsaken. Vi anser att en sådan strategi är bäst. När det gäller översvämningar har vi ett meddelande om vattenbrist och torka. Det finns meddelanden om specifika risker och specifika problem, men vi anser att den helhetsstrategi som vi vill tillämpa är mest lämplig.

Vi inväntar parlamentets synpunkter och om det finns några tunga argument för att vi ska överge denna strategi kommer vi att ta ställning till dem. Jag måste emellertid säga att kommissionens meddelande i någon mån även kommer att bidra till att förebygga följderna av jordbävningar.

Meddelandet riktas till medlemsstaterna, som svartsjukt vakar på subsidiaritetsprincipen när det gäller befogenheterna på detta område, för att få dem att införliva EU:s byggnormer i sina nationella lagar, vare sig det gäller bestämmelserna i Eurokod 8 om nya byggnader eller bestämmelserna om förstärkning av gamla byggnader. Låt dem göra det, låt dem vidta en del andra nödvändiga åtgärder, t.ex. sörja för en strikt efterlevnad av byggnormerna, så att de kan förebygga de flesta av katastroferna.

**Hubert Pirker (PPE-DE).** – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot! Det finns en annan förkastningslinje som går tvärs igenom Slovenien och är förbunden med förkastningslinjen genom Apenninerna. Som ni kanske vet ligger kärnkraftverket i Krško på denna förkastningslinje. På vårt initiativ har där installerats flera

larmanordningar. Vilka åtgärder tänker ni vidta efter den förödande jordbävningen i Italien för att garantera säkerheten i kärnkraftverket i Krško, som ligger på en förkastningslinje som är förbunden med den i Italien? Tror ni att ni i era försiktighetsåtgärder kan komma att gå så långt som till att stänga Krško?

**Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE).** – (EL) Fru talman! Även jag är överraskad över kommissionens ståndpunkt här i dag. Vi respekterar visserligen svaret när det gäller subsidiaritetsprincipen och jag håller helt med om de konkreta kraven, men detta löser inte frågan om ett samlat politiskt förslag från Europeiska kommissionen som omfattar alla aspekter av katastrofer som orsakas av jordbävningar. Hubert Pirker tog upp en annan aspekt och vi kommer förstås att komma på fler. Frågan kvarstår alltså: om man bortser från subsidiaritetsprincipen och de konkreta åtgärder som nämndes av kommissionsledamoten, varför finns det inte något övergripande förslag från Europeiska kommissionen?

**Stavros Dimas, ledamot av kommissionen.** – (EL) Fru talman! Som jag sa tidigare inväntar vi Europaparlamentets synpunkter på vårt meddelande om förebyggande av jordbävningar. Så snart vi har fått dem kommer vi att ta ställning till om den ena eller den andra strategin är bättre. Det finns i synnerhet särskilda bestämmelser om kärnkraftsanläggningar och dessutom Seveso II-direktivet för industrin.

**Talmannen.** – Fråga nr 25 från **Avril Doyle (H-0211/09)**

Angående: Solenergi och den ekonomiska återhämtningsplanen

För att hantera de allvarliga utmaningar som EU står inför på energiområdet och det ekonomiska området har kommissionen i sitt återhämtningspaket föreslagit åtgärder som ska bidra till såväl den ekonomiska återhämtningen som de energipolitiska målen. En av de mest lovande förnybara energikällorna, solenergin, finns dock inte med på listan över de sektorer som kommer att kunna dra fördel av dessa åtgärder.

Den europeiska solenergiindustrin är dessutom världsledande på området, men för att kunna behålla denna position måste den inhemska marknaden utökas och forskning och utveckling främjas.

Skulle kommissionen kunna ange varför solenergisektorn undantagits från detta kraftfulla ekonomiska stöd i återhämtningsplanen? Vilka andra finansieringskällor finns tillgängliga för solenergi?

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) Solenergi har inte undantagits från den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Den inkluderades aldrig av det skälet att vi hanterade de mest brådskande energibehoven. Det innebär att vi tittade på de frågor där krisen har fått de största konsekvenserna och där projekt inte kunde förverkligas.

Den första frågan gällde sammankoppling. All elproduktion, särskilt från nya energikällor, kan inte fungera om det finns nätproblem. Så vi hanterade skyndsamt elnäten och sammankopplingen mellan medlemsstaterna.

Därutöver hade vi gaskrisen, som tydligt visade att när det fattas fysisk infrastruktur kan det få en enorm effekt med störningar i gasförsörjningen. Detta är det enklaste sättet att bemöta frågan om säker gasförsörjning.

Vi hanterade även två andra frågor som jag tror definitivt skulle ha skjutits upp om det inte hade varit för kommissionens stöd. För det första havsbaserad vindkraft, som är ett ganska stort projekt eftersom det behöver kopplas samman med nätet på fastlandet. För det andra avskiljning och lagring av koldioxid, där vi verkligen behöver uppmuntra industrin att lägga fram ett fullskaligt projekt så fort som möjligt.

Därför har vi inte övervägt andra berättigade områden. Den var inte inkluderad, eftersom jag inte tror på den. Jag tror på solenergi men vi tog först itu med de mest akuta behoven.

Vilka källor finns tillgängliga för att stödja den ytterligare utvecklingen av solenergi? För det första finns det sjunde ramprogrammet. Vi har 2,35 miljarder euro för perioden 2007–2013. För det andra är det ett område där ni kan bidra med verktyget. Från och med nästa år har vi en möjlighet att tillhandahålla 300 miljoner utsläppsrätter för nya deltagare. Förnybara energiprojekt, som till exempel solenergi, är berättigade. Så om projekten finns är de mycket välkomna.

Vi kan även använda medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden. Vi uppmuntrar till en större användning av samverkande energikällor, särskilt som vi utökade gränserna för hur mycket förnybar energi som kan användas i samband med bostäder och energieffektivitet. Den övergripande behörigheten för dessa åtgärder har alltså utökats.

I sommar eller i början av hösten kommer kommissionen dessutom att lägga fram ett nytt meddelande om finansiering av koldioxidsnål teknik. Vi kommer att försöka att noggrant utarbeta det så att denna teknik får

stöd, inte bara från gemenskapens budget utan även från industrin och medlemsstaterna. På så sätt blir detta stöd riktat och vi kan snabbt med hjälp av den nya tekniska utvecklingen uppnå vårt mål på 20 procent förnybar energi till år 2020. Eventuellt kan vi vara ännu mer ambitiösa i detta avseende.

Så vi har inte uteslutit den. Det är bara det att vi har många områden som vi måste ta itu med och vi har riktat in oss på de mest akuta områdena där det krävs en omedelbar investering.

**Avril Doyle (PPE-DE).** – (EN) Tack, herr kommissionsledamot, för ett väldigt uttömmande svar. Jag har nog noterat vad ni har sagt.

Om något av projekten som har utsetts specifikt enligt den ekonomiska återhämtningsplanen inte hinner utnyttja sitt stöd före tidsfristen den 30 juni 2010, kommer ni då att ha vad jag kallar för en reservlista av projekt som är redo att inleda, så att pengarna faktiskt hamnar i denna sektor för energieffektivitet och lågenergi?

När det gäller solenergiområdet finns det till exempel stora projekt där byggandet redan kan påbörjas i slutet av 2009 och början av 2010, de har flera projekt som är redo att inledas. Kan vi ha en reservlista så att finansieringen ändå utnyttjas i händelse av att de projekt som för tillfället beviljats stöd inte kan utnyttja det?

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) När vi införde listan tittade vi på majoriteten av projekten och vi engagerade även medlemsstaterna, så i nuläget har jag ingen anledning att tro att vi inte kommer att kunna betala ut eller göra åtaganden för pengarna.

Om det skulle bli några förseningar, eller om några projekt inte är tillräckligt förberedda kommer vi att lämna en rapport i mars 2010. Om det finns en möjlighet att en del av pengarna är tillgängliga så lovade jag vid trepartsmötena att kommissionen vid behov skulle beakta utformandet av ett nödvändigt förslag. Men det är förhastat att lova det, eftersom det beror på hur väl vi kan göra åtaganden för pengarna och i dag finns det endast ett begränsat antal projekt där vi anser att de kommit tillräckligt långt för att kunna använda dessa pengar.

**Talmannen.** – Fråga nr 26 från **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0218/09)

Angående: Kärnkraftverk

Enligt den sydösteuropeiska energigemenskapen överväger ett antal medlemsstater och ansökarländer i södra och östra Europa och i östra Medelhavsområdet att dels bygga ut befintliga kärnkraftverk, dels bygga nya anläggningar. Vilka åtgärder och initiativ planerar kommissionen för att redan från början sätta upp krav och begränsningar för dessa planer med tanke på markförhållandena, klimatet och möjligheterna att finansiera och genomföra projekten?

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) Min kollega Stavros Dimas har redan svarat på en kompletterande fråga i detta ämne.

Kärnenergi inrättas helt enkelt på ett sätt som innebär att varje land har en tillsynsmyndighet för kärnsäkerhet, som bär hela ansvaret för genomförandet av kärnsäkerhetsåtgärderna. Samtidigt beslutar varje medlemsstat om de vill eller inte vill använda kärnenergi. Detta omfattas av Euratomfördraget och det finns väldigt tydliga ytterligare krav. De ytterligare kraven innebär att varje inlämnat projekt även ska analyseras av kommissionen och att kommissionen sedan utfärdar en rekommendation om vilka projekt som ska utvecklas. Vi gjorde det i fallet med Belene och även i Mochovce.

Det finns även en tydlig skyldighet om att kraven i miljökonsekvensbeskrivningarna ska uppfyllas enligt gemenskapslagstiftningen samt att de ytterligare kraven från FN/ECE:s Esbokonvention från 1991 om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang också ska tillämpas.

Oavsett vilket projekt som föreslås diskriminerar vi inte mellan medlemsstaterna. Det finns tydliga krav som måste uppfyllas och varje projekt analyseras utifrån sina egna meriter, i enlighet med gemenskapens regelverk och miljölagstiftningen. Jag kan försäkra er om att denna process är så pass vattentät att inga tillstånd någonsin har utfärdats till att bygga ett kärnkraftverk såvida inte alla säkerhetskrav kunnat garanteras.

**Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE).** – (EL) Fru talman! Jag vill med anledning av vad kommissionsledamoten sa om bedömningen av alla förslag fråga om en förhandsstudie kan göras på detta område, t.ex. inom ramen för samarbetet mellan EU och Medelhavsländerna och med hänsyn till områdets särskilda karaktär, så att det finns kriterier som alla länder redan från början måste beakta och följa i all projektering.

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) För det första utformar varje enskilt land sin egen lagstiftning, som fastställer hur ansökan ska gå till. Senare handlar och bygger processen väldigt mycket på den nationella lagstiftningen och lagstiftningen i Euratomfördraget. Resultatet blir att vi inte kan ha en regional strategi. Vi behöver se till den specifika situationen i varje enskild medlemsstat och samtidigt varje enskilt projekt.

Vi kan inte bara överväga en genomsnittlig situation i regionen och säga att denna region inte lämpar sig för användning av kärnenergi. Det skulle vara osant, eftersom man inte kan utveckla ett projekt som mer eller mindre kan användas överallt. Det handlar om kostnader, villkor och den tid som krävs. Därför kan vi inte använda oss av en regional strategi. Vi behöver verkligen se på varje enskilt konkret projekt, eftersom vi endast på det sättet kan garantera en fullständig säkerhet i det aktuella projektet.

**Paul Rübig (PPE-DE).** – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag gratulerar er till det kärnkraftspaket som ni just har lagt fram och som särskilt gäller nya kärnkraftsverk, samt till förslaget att Internationella atomenergiorganets standarder i framtiden ska vara bindande.

Jag vill gärna höra om ni tror att ni under kommande valperiod kan utarbeta ett förslag till en tillsynsmyndighet i EU eller uppgradera WENRA till ett organ som kan utfärda bindande standarder, och om vi även skulle kunna göra Internationella atomenergiorganets standarder obligatoriska för alla medlemsstater.

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) Dessutom anser jag att vi med denna högnivågrupp av tillsynsmyndigheter för kärnkraft kan gå framåt med starkare normer. Detta är endast utgångspunkten, det var den minsta gemensamma nämnaren som vi kunde ha utvecklat.

På grund av frågans känsliga natur – politiskt och även ibland kulturellt – tvivlar jag samtidigt starkt på att den europeiska tillsynsmyndigheten skulle kunna spela den roll som krävs. Jag menar inte att den europeiska tillsynsmyndigheten inte skulle vara pålitlig utan att tillsynsmyndigheter måste hålla ett visst avstånd till kärnkraftsverken. Jag anser att det heltäckande ansvaret för säkerheten alltid ska ligga hos en nationell tillsynsmyndighet, eftersom det blir bäst så och det gör att debatten om huruvida den centrala tillsynsmyndigheten pressar på tillräckligt för kärnenergi och så vidare kan undvikas.

Det är bra att upprätta en gemenskapsram, men ansvaret måste förbli hos alla tillsynsmyndigheter som, vilket föreslås i kärnsäkerhetsdirektivet, ska åtnjuta fullständiga befogenheter och alla de nödvändiga instrumenten för att genomföra denna politik. Vi har väldigt bra tillsynsmyndigheter för kärnkraft i EU, så en organisatorisk omorganisering är inte nödvändig. Vi behöver bara stärka de bindande normerna, utifrån den nivå som vi befinner oss på i dag, och genom samarbete visa för världen att normerna kan bli fler inom kärnkraftsindustrin.

**Talmannen.** – Fråga nr 27 från **Brian Crowley** (H-0232/09)

Angående: Främjande av hållbar energi i städer

I min hemstad Cork arbetar de lokala myndigheterna och företagen på att skapa riktlinjer för hållbar energi. Vad gör kommissionen för att stödja städer som Cork i deras ansträngningar att främja hållbar energi?

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) Det gläder mig mycket att ni ställde denna fråga, eftersom jag är väldigt stolt över en av våra prestationer, nämligen borgmästaravtalet.

År 2008 stödde vi initiativet som innebär att EU:s städer ansluter sig till ett borgmästaravtal. Det innebär att städerna åtar sig i och med avtalet att minska sina koldioxidutsläpp med mer än 20 procent senast 2020. För detta ändamål ska de utforma en handlingsplan för hållbar energi. De har även inrättat en borgmästarförsamling för samordning och främjande. Vi stöder dessa åtgärder via det gemensamma forskningscentret, för att tillhandahålla en vetenskaplig bakgrund och tekniskt stöd för förberedelsen, genomförandet och utvärderingen av handlingsplanerna för hållbar energi. När det gäller mindre kommuner förhandlar kommissionen med andra nationella, regionala och lokala administrationer för att garantera deras stöd för de mindre städerna.

Ett avancerat system för god praxis, Benchmarks of Excellence (riktmärken för arbetet), kommer också att genomföras i år.

Vi har även skapat ett ekonomiskt stöd genom Europeiska investeringsbanken (EIB), där vi placerar bidragen. Vi använder även Europeiska investeringsbanken för att inrikta oss på hållbar utveckling i städerna. Europeiska investeringsbanken har redan varit inblandad i särskilda projekt, som till exempel i Barcelona, där förhandlingarna är långt framskridna.

Jag vet att staden Cork ännu inte har undertecknat borgmästaravtalet, så det är fortfarande upp till staden Cork att utnyttja denna möjlighet. Det är ett bra sätt att verkligen mobilisera medborgarna kring dessa initiativ.

Samtidigt finns det även andra instrument för hållbar utveckling och sammanhållningspolitiken ger ett viktigt stöd till städerna för att de ska kunna genomföra en hållbar energipolitik och vidta åtgärder. För perioden 2007–2013 kommer totalt 9 miljarder euro från sammanhållningsfonderna att investeras direkt i initiativ för hållbar energi i EU. Det södra och östra verksamhetsprogrammet, som inkluderar staden Cork kommer att investera 669 miljoner euro i regionen och bidra till att uppnå Lissabonmålen för tillväxt och sysselsättning.

Dessa sammanhållningsfonder kommer att ge direkt stöd till hållbara energiprojekt i regionen samt även bidra till att mobilisera ytterligare nationella investeringar. Finansieringen kan användas för att stimulera energieffektiviteten och produktionen av förnybar energi, utveckla effektiva energihanteringssystem och främja en ren och hållbar kollektivtrafik, särskilt i stadsområden.

Verksamhetsprogrammet inkluderar "Gateway Challenge Fund", som bygger på en integrerad hållbar utvecklingsstrategi för Cork.

Slutligen ändrades Europeiska regionala utvecklingsfonden nyligen för att ge alla medlemsstater möjligheten att använda regionala fonder för förbättringar av energieffektiviteten och integrationen av förnybar energi i befintliga bostäder. Det kan röra sig om så mycket som 4 procent av Europeiska regionala utvecklingsfondens totala utdelning.

Sammanfattningsvis anser jag att vi med borgmästaravtalet har skapat en ram för städer som delar ambitionen att utveckla hållbara modeller för sina medborgare. Bland borgmästaravtalets anhängare finns New York, Rochester och flera deltagare från andra länder utanför EU, så det erbjuder en hel del kunskap tack vare det uppdrag vi har.

När det gäller det ekonomiska stödet har vi i det här skedet inget program för energieffektivitet, men vi har strukturfonderna, vi har programmet Intelligent energi – Europa och vi har även Europeiska investeringsbanken. Vi använder alla dessa instrument för att stödja initiativen. Europeiska investeringsbanken är väldigt aktiv i denna process. I det här skedet är det dock inte så mycket en finansieringsfråga utan det handlar om bra projekt och en engagerad politik i städerna.

Det är svaret på er mycket viktiga fråga. Jag anser att städerna har alla möjligheter att visa vägen för en framtid med hållbar energi.

**Brian Crowley (UEN).** – (EN) Jag vill tacka kommissionsledamot Andris Piebalgs för hans svar. Herr kommissionsledamot, ni har redan påpekat i ert svar att det finns en ekonomisk besparing med energieffektiviteten, men nu behöver vi gå vidare till nästa steg. I stället för att bara främja hållbarhet och energieffektivitet behöver vi använda fonderna för att skapa nya sätt att alstra energi för att göra städerna ännu mer självförsörjande, i stället för att importera bränsle eller bygga kärnkraftverk, som vi sa tidigare. Vi måste hitta smartare och bättre sätt, och kanske kan ni i framtiden inte bara vända er till Europeiska investeringsbanken utan även till kommissionen för nya idéer.

**Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen.** – (EN) Vi försöker bemöta denna begäran. I slutet av året planerar vi att utveckla en ny handlingsplan för energieffektivitet, som kommer att ta itu med detta. Vi utarbetar även ett meddelande om finansieringen av koldioxidsnåla energikällor.

Det är väldigt viktigt för aktörerna att ta initiativet och jag förväntar mig att städerna kommer att lägga fram förslag och sätta press på Europaparlamentets ledamöter och medlemsstaterna för att inrätta paneuropeiska instrument inom de berörda områdena.

Utan denna "bottom-up"-strategi kommer vi att misslyckas med att utnyttja de möjligheter som finns. De europeiska städerna är så olika och det finns så många bra idéer att vi inte bara bör försöka att tillämpa en "top-down"-strategi för varenda stad.

Jag anser att borgmästaravtalet kommer att ge en välbehövlig intellektuell insats och erfarenhet för de politiska åtgärder som vi behöver formulera för att skapa hållbara städer. Det handlar inte bara om besparingar. Det finns många frågor inblandade. Det handlar även om intelligenta nät, sammanslagning av förnybar energi och hållbara transporter – vätebussar och elfordon. Det finns många möjligheter.

Varenda stad kan skapa sitt eget program, eftersom anslutningen till borgmästaravtalet innebär en skyldighet att minska koldioxidutsläppen med mer än 20 procent. Det gäller inte bara med hjälp av energieffektivitet. Det skulle kunna vara ett helt annat politikområde. Det beror väldigt mycket på de lokala omständigheterna.

**Talmannen.** – Med tanke på att vi har ont om tid kommer jag tyvärr inte att kunna tillåta den ytterligare kompletterande frågan. Jag beklagar, herr Rübig, men ni har redan fått ställa en fråga och kommissionsledamoten har gett oss väldigt uttömmande svar.

**Talmannen.** – Fråga nr 28 från **Claude Moraes** (H-0216/09)

Angående: Den ekonomiska krisen och undvikandet av protektionism

Som vår kommissionsledamot med ansvar för handel har ni med rätta sagt att protektionism måste undvikas i hanteringen av den nuvarande ekonomiska krisen, eftersom det är allmänt erkänt att vi inte kommer ur konjunkturedgången genom att begränsa handeln.

På vilket sätt arbetar kommissionen med att förhindra tilltagande tendenser till protektionism i sina internationella handelsförhandlingar? Har några framsteg uppnåtts med avseende på fullföljandet av Doha-rundan?

På vilket sätt kommer kommissionen därtill garantera att främjandet av fri handel inte går ut över EU:s utvecklingsprioriteringar, som grundläggande arbetsnormer och en hållbar miljö?

**Meglena Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Sedan den ekonomiska krisens utbrott har Europeiska unionen intagit en bestämd hållning mot direkt protektionism, i överensstämmelse med dess åtaganden om rättvis och öppen handel.

Kommissionen övervakar intensivt de protektionistiska åtgärder som införts av EU:s viktigaste handelsparter för att kunna vidta lämpliga åtgärder. Dessutom stöder EU starkt Världshandelsorganisationens initiativ om att rapportera om handelsrelaterade utvecklingar under den ekonomiska och finansiella krisen.

Sedan inledningen på den nuvarande krisen har EU mer än någonsin engagerat sig i multilateralism, insyn och öppna marknader i enlighet med regler som i lika mån gynnar både industriländer och utvecklingsländer. EU har konsekvent argumenterat för att ett ambitiöst och balanserat resultat från Doha-rundan är ett av de viktigaste instrumenten för att undvika handelsprotektionism och stärka ekonomin.

Detta är också budskapet som förts fram av Världshandelsorganisationen under den senaste översynen av EU:s handelspolitik, där EU:s roll när det gällde att stärka det multilaterala handelssystemet fick beröm. Den nyckelroll som Doha-rundan skulle kunna spela i den nuvarande krisen erkändes också i den globala återhämtnings- och reformplanen från G20:s toppmöte den 2 april. G20-ledarna förnyade sitt åtagande i syfte att snabbt nå fram till resultat i Doha-rundan.

Slutligen går EU:s engagemang för ett öppet handelssystem hand i hand med dess åtaganden om hållbar utveckling, vilket är ett övergripande politiskt mål för Europeiska unionen, inklusive i samband med de olika handelspolitiska initiativen.

Hållbar utveckling och i synnerhet miljömässiga och sociala överväganden är viktiga komponenter i vår handelspolitik. Det kan man se genom antagandet av hållbara utvecklingsbestämmelser som inriktar sig på sysselsättnings- och miljönormer i våra bilaterala handelsavtal.

**Claude Moraes (PSE).** – (EN) Tack, fru kommissionsledamot! Jag är medveten om att ni har tagit över för kommissionsledamot Catherine Ashton. Jag vill gratulera kommissionen och faktiskt ledamöterna här i parlamentet som är med i utskottet för internationell handel till att ha drivit linjen för att motverka protektionistiska tendenser.

Jag vill ställa en fråga om utvecklingsländerna och hur vi kan se till att öka eller underlätta handeln med och mellan utvecklingsländerna, till exempel via ökat handelsrelaterat stöd. Det är en viktig del som vi bör ta hänsyn till. Rent generellt har jag sett väldigt uppmuntrande verksamhet från kommissionen och Europaparlamentet i samband med protektionistiska tendenser, vilket skulle vara ett steg tillbaka.

**Meglena Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Rapporter från Världshandelsorganisationen och kommissionens egen övervakning visar att det inte finns någon överhängande risk för en allmän protektionistisk upptrappning. Ingen av de stora handelsnationerna har ännu tagit till allmänna restriktioner för handel och investeringar. Utvecklingen i vissa länder – till exempel i Ryssland, Indonesien och Argentina

– kräver en noggrann övervakning, eftersom dessa länder har fram till i dag varit de största användarna av gränsåtgärder för att begränsa handeln. Generellt sett är de största målsektorerna jordbruks- och livsmedelsprodukter, järn- och stålindustrin samt metall-, fordons-, textil- och leksaksindustrin.

**David Martín (PSE).** – (EN) Accepterar kommissionen att vi samtidigt som vi läxar upp och övervakar andra för att undvika risken för protektionism själva måste vara försiktiga och se till att när vi väl använder våra handelspolitiska skyddsinstrument verkligen använder dem för dess avsedda syften och inte i egenskap av protektionistiska åtgärder?

**Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Kommissionen gör allt som står i dess makt för att se till att denna övervakning är kraftfull på alla sätt, särskilt i den fråga som ni tog upp. Jag skulle kunna framföra meddelandet till kommissionsledamot Catherine Ashton för att få en mer specifik synpunkt och ett mer specifikt svar. Men än så länge finns det inga störande signaler.

**Talmannen.** – Fråga nr 29 från **Seán Ó Neachtain** (H-0234/09)

Angående: Piratkopiering på Internet i Kanada

Piratkopieringen på Internet i Kanada hör till de mest omfattande i världen. Detta förvärras av allvarliga brister i lagstiftningen och brottsbekämpningen. Kanadas upphovsrättslag behöver omgående ses över för att bringas i linje med aktuella internationella standarder om skydd i Internetmiljön, till exempel standarderna i WIPO:s Internetfördrag från 1996 och EU:s upphovsrättsdirektiv (2001/29/EG). Ju längre situationen pågår, desto längre står europeiska rättsinnehavare – särskilt i kultursektorn (författare, kompositörer, artister, låtskrivare och musikproducenter) – utan de rättsliga medel som de behöver för att stoppa den storskaliga överträdelsen av deras rättigheter på Internet i Kanada. Fildelningen orsakar dem enorma förluster. Situationen är så allvarlig att rättsliga åtgärder måste vidtas nu, och inte efter det kommande handelstoppmötet mellan EU och Kanada i maj och påföljande bilaterala handelsförhandlingar.

Med hänsyn till ärendets brådskande natur, vad gör kommissionen för att se till att Kanada omedelbart ändrar denna lagstiftning?

**Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Kommissionen känner till frågorna som tagits upp i förhållande till skydd och uppföljning av Kanadas immateriella rättigheter. Vi är mycket bekymrade över att Kanadas föreslagna reform av dess upphovsrättslag knappt verkar prioriteras.

Rimligt skydd av immateriella rättigheter är centralt för den framtida överlevnaden av den kreativa industrin. Samtidigt som flera medlemsstater nu ivrigt håller på att diskutera hur immateriella rättigheter bättre ska kunna anpassas till Internet måste vi dock fortfarande uppmärksamma riskerna med piratkopiering på Internet från tredjeländer.

En av nyckelfrågorna gäller hur vi gör en rättvis avvägning mellan rättighetsinnehavarnas och konsumenternas intressen, samtidigt som vi respekterar bestämmelserna om dataskydd. Som ni minns var detta ett centralt diskussionsämne i kommissionens initiativ om kreativt innehåll på Internet som inleddes i samband med meddelandet av den 3 januari 2008.

Kommissionens oro har under en viss tid nu förmedlats till de kanadensiska myndigheterna. I och med att vi snart kommer att inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal med Kanada får vi en ny möjlighet att få till stånd betydande förbättringar av skyddet av de immateriella rättigheterna i Kanada. Under tiden kommer kommissionen att ta upp frågan på högsta nivå med de kanadensiska myndigheterna. Den kommer även att begära att översynen av Kanadas upphovsrättslag inleds så fort som möjligt och helst under Europaparlamentets nuvarande sammanträdesperiod.

**Seán Ó Neachtain (UEN).** – (GA) Fru talman! Jag tackar kommissionsledamoten för hennes svar, men vill samtidigt ställa en fråga: vilka förhoppningar har kommissionen om att det som görs i förhållande till Kanada kommer att lyckas och vilka direkta planer har kommissionen för att stoppa piratkopiering via Internet och denna praxis? Om vi inte kan stoppa det i ett land som Kanada, vad har vi då för chanser i andra fall?

**Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Som jag sa kommer ett handelsavtal att tillhandahålla den rättsliga ram inom vilken vi kan ta itu med några av EU:s irritationsmoment och frågor när det gäller handeln med Kanada, som till exempel dess standarder för genomförandet av immateriella rättigheter och viss illojal konkurrens. Vi är optimistiska, eftersom vi kommer att inleda förhandlingarna om ett frihandelsavtal.

**Talmannen.** – Fråga nr 30 från **David Martin** (H-0245/09)

Angående: Frihandelsavtalet med Sydkorea

Kan kommissionen ge en översikt av det nuvarande läget i förhandlingarna om frihandelsavtalet mellan EU och Sydkorea med anledning av de senaste diskussionerna mellan kommissionen och Sydkoreas handelsministerium?

**Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Förhandlingarna om ett frihandelsavtal med Sydkorea är de mest avancerade av EU:s pågående handelsförhandlingar. Efter två års förhandlingar har vi nu ett övergripande avtal inom räckhåll med EU:s fjärde största handelspartner utanför Europa.

Frihandelsavtalet med Sydkorea skulle skapa ett nytt marknadstillträde i många intresseområden för EU:s exportörer. Som ett belysande exempel: avtalet skulle snabbt få bort tullavgifter till ett värde av 1,6 miljarder euro till förmån för EU:s exportörer, det skulle erbjuda fasta bestämmelser om icke-tariffära hinder i prioriterade sektorer som exempelvis fordonsindustrin, läkemedels- eller konsumentelektroniksektorn. Avtalet skulle även tillhandahålla viktiga nya marknadstillträden inom tjänster av särskilt intresse för EU:s tjänsteleverantörer, erbjuda det mest långtgående paketet hittills för immateriella rättigheter, offentliga upphandlingar, hållbar utveckling och övriga regelfrågor och avtalet skulle förutse nya sätt att involvera det civila samhället i kontrollen av hur frihandelsavtalet genomförs, samt skydda våra känsliga områden med lämpliga åtgärder.

Frihandelsavtalet skulle även erbjuda en nyttig referenspunkt för övriga förhandlingar. Dessutom skulle slutandet av detta avtal nu visa ett åtagande från båda sidor om att öppna sina marknader som ett svar på den aktuella ekonomiska miljön.

I slutet av den åttonde förhandlingsrundan i mars 2009 gjorde båda sidor viktiga tekniska framsteg på den egna nivån men ett visst antal svåra frågor förblev olösta.

EU:s kommissionsledamot med ansvar för handel, Catherine Ashton, och Sydkoreas handelsminister Kim träffades därefter i London den 2 april 2009. Trots intensiva diskussioner gick det inte att komma överens om de resterande frågorna, som till exempel återbetalning av tullar och ursprungsregler.

Kommissionen håller för närvarande på att överlägga om hur den ska gå vidare.

**David Martin (PSE).** – (EN) Tack för ert svar, fru kommissionsledamot. För det första håller jag helt med om att ett frihandelsavtal med Sydkorea skulle medföra enorma fördelar för både Europeiska unionen och Sydkorea samt skicka en positiv signal i fråga om vår beslutsamhet om att hålla marknaderna öppna. Misslyckandet med att uppnå detta avtal verkar nu dock bero mer på medlemsstaterna än vår förhandlingspartner.

Om det är så att vi inte kan uppnå ett avtal med Sydkorea, skulle då kommissionen acceptera att generaldirektoratet för handel packade ihop sina saker och reste hem när det gäller frihandelsavtal, eftersom om vi inte kan komma överens med Sydkorea kommer vi inte heller att kunna komma överens med Indien, Asean eller sluta övriga liknande avtal som vi förhandlar om?

**Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Å andra sidan har medlemsstaterna nyligen bekräftat sitt intresse av att sluta ett långtgående och balanserat avtal med Sydkorea.

Som vanligt kommer kommissionen att försvara principerna oavsett vilket land vi förhandlar med.

**Glyn Ford (PSE).** – (EN) Tack så mycket. Kanske kan kommissionsledamoten kommentera situationen med den tyska regeringen i denna fråga.

Liksom David Martin är jag en anhängare av frihandelsavtalet med Sydkorea. Vi måste dock vara noggranna med detaljer och timing. Det beräknas att 650 000 sydkoreanska bilar skulle kunna säljas i EU årligen. Medan det redan finns en del produktion i Östeuropa kommer det att innebära betydande volymer av nya importörer.

De flesta undersökningar visar att de kommer att ersätta försäljningarna av japanska bilar tillverkade i EU, liksom de som tillverkas av Honda vid anläggningen i min valkrets i Swindon. Denna anläggning ligger just nu i malpåse och arbetarna hålls i beredskap. För att inte förvärpa den nuvarande situationen här och på andra håll i EU, kan ni garantera att det kommer att finnas en ordentlig tidsförskjutning innan sådana importörer blir tillåtna?



**Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Jag förstår er oro över situationen i fordonsindustrin. Redan i början av förhandlingarna med Sydkorea investerade kommissionen avsevärda resurser för att få ett gott resultat för EU:s fordonsindustri. Europeiska bilexportörer kommer att gynnas av kombinationen av undanröjandet av sydkoreanska tullavgifter på bilar och det effektiva undanskaffandet av tekniska hinder. De största hindren kommer att undanröjas samma dag som avtalet träder i kraft.

**Talmannen.** – Fråga nr 31 från **Georgios Papastamkos** (H-0257/09)

Angående: Handelstvist mellan EU och USA om hormonbehandlat kött

Kan kommissionen upplysa mig om vad förhandlingarna som den för med de amerikanska myndigheterna resulterat i? Syftet med förhandlingarna är ju att slutgiltigt – efter beslutet om att tillfälligt återkalla – sätta stopp för de så kallade motåtgärderna, eller karusellåtgärderna, inom ramen för den transatlantiska handelstvisten om hormonbehandlat nötkött, samt att häva de motåtgärder som redan införts?

**Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Kommissionen förhandlar för närvarande med Förenta staterna och vi är mycket optimistiska om att en ömsesidigt godtagbar lösning kan dyka upp väldigt snart. Under de senaste veckorna har vi haft intensiva transatlantiska kontakter i denna fråga. EU:s kommissionsledamot med ansvar för handel, Catherine Ashton, och Förenta staternas handelsrepresentant Ron Kirk kom den 22 april överens om att fortsätta med samtalen i syfte att hitta en förhandlingslösning till den långdragna tvisten om hormonbehandlat kött.

De bekräftade sin önskan om att lösa denna svåra fråga som påverkar företag och konsumenter i både EU och Förenta staterna. I syfte att underlätta förhandlingarna för en lösning har kommissionsledamot Catherine Ashton och Förenta staternas handelsrepresentant Ron Kirk kommit överens om att vidtagandet av de så kallade karusellåtgärderna från Förenta staternas sida mot vissa produkter från EU skulle skjutas upp i ytterligare två veckor utöver den ursprungliga tidsfristen den 23 april.

Kommissionen har åtagit sig att göra sitt bästa för att hitta en positiv och varaktig lösning för denna fråga. Samtal pågår för närvarande med högre tjänstemän från båda sidor. Kommissionens slutliga mål i dessa förhandlingar är att slutgiltigt förhindra vidtagandet av karusellåtgärderna samt att häva de motåtgärder som redan införts. Vi är säkra på att en överenskommelse är inom räckhåll som till fullo kan garantera våra folkhälso- och konsumentskyddsmål i denna fråga.

**Georgios Papastamkos (PPE-DE).** – (EL) Fru talman! I den behöriga kommissionsledamoten Catherine Ashtons frånvaro vill jag tacka kommissionsledamot Meglena Kuneva för hennes svar och be henne framföra mitt tack till Catherine Ashton för hennes medling och samråd med amerikanerna när det gäller avskaffandet av USA:s karusellåtgärder. Det rör sig om åtgärder som, om inte annat, går ett steg längre, går utanför ramarna för partnerskapet mellan USA och EU, två stora handelsaktörer som också spelar en ledande roll i Doha-rundans förhandlingar under WTO:s beskydd.

**Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen.** – (EN) Herr Papastamkos, jag framför gärna ert meddelande till kommissionsledamot Catherine Ashton och jag tror, utan att för den delen säga för mycket, att resultaten verkligen kommer att bli tillfredsställande.

**Talmannen.** – Fråga nr 32 från **Giovanna Corda** (H-0209/09)

Angående: Lufttrafikföretagens underlåtenhet att följa bestämmelserna i förordning nr 261/2004

Den 22 december 2008 meddelade EG-domstolen en dom i vilken det fastställs att lufttrafikföretag inte kan vägra att betala kompensation till passagerare då en flygning ställs in på grund av tekniska problem med flygplanet. En liknande dom avkunnades nyligen i ett ärende som anhängiggjorts vid en svensk domstol på uppdrag av ombudsmannen.

I vilken utsträckning beaktar kommissionen dessa domar som än en gång påvisar lufttrafikföretagens dåliga samarbetsvilja, den alltför vaga ordalydelsen i förordning nr 261/2004<sup>(1)</sup> om de "extraordinära omständigheter" som berättigar att en flygning ställs in och kommissionens passivitet gentemot det oräkneliga antalet överträdelse av denna förordning som sker på passagerarnas bekostnad?

**Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande.** – (IT) Fru talman, ärade ledamöter! Jag anser att vi först och främst måste göra klart att det inte är kommissionens uppgift att tolka EG-domstolens beslut. Besluten gäller

<sup>(1)</sup> EUT L 46, 17.2.2004, s. 1.

frågor som nationella domstolar har hänskjutit till EG-domstolen för förhandsavgörande för att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapens lagstiftning.

Enligt villkoren i artikel 16 i förordning (EG) nr 261/2004 om passagerares rättigheter vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar är det medlemsstaternas ansvar att tillämpa förordningen och vidta rättsliga åtgärder mot flygbolag som inte följer dess bestämmelser. När de behöriga myndigheter som har utsetts av medlemsstaterna i enlighet med förordningen behandlar passagerares krav på kompensation måste de självklart ta hänsyn till EG-domstolens instruktioner. Kommissionens ansvar är att övervaka att förordningen tillämpas korrekt av behöriga myndigheter, särskilt i ljuset av relevanta beslut av EG-domstolen.

Det senaste mötet mellan kommissionen och behöriga nationella myndigheter hölls i början av december förra året, dvs. ett par veckor före EG-domstolens beslut. Kommissionen planerar att hålla ett nytt möte den 14:e denna månad. Under detta möte kommer EG-domstolens beslut nyligen i mål C-549/07 att gås igenom.

Nationella myndigheter kommer att få möjlighet att kommentera beslutet och framföra sina synpunkter på flygbolags agerande gentemot passagerare när flygningar ställs in i ljuset av detta prejudikat och även på de praktiska följderna av beslutet.

**Giovanna Corda (PSE).** – (IT) Tack, herr kommissionsledamot, jag anser att denna fråga bör uppmärksammas. Om jag har förstått det hela rätt är det medlemsstaterna som ska hantera dessa frågor, men ni kan även se om något kan göras. Jag tackar därför för ert svar och vi ser fram emot att få se vad som sker härnäst.

**Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande.** – (FR) Tack för att ni talar på italienska. Jag vet att ni kommer från Italien, så tack än en gång. Kommissionen kommer naturligtvis att följa utvecklingen eftersom jag anser att passagerares rättigheter är en mycket viktig fråga för oss alla. Det är ett av mina mål som kommissionsledamot.

Detta gjorde jag klart redan när min utnämning godkändes av parlamentet. Jag kommer alltså att fortsätta att se till att en uppföljning görs för att kontrollera om medlemsstaterna respekterar passagerares rättigheter. Vi är alla – också Meglena Kuneva – fast beslutna att på alla områden försöka hävda medborgarnas rättigheter på ett effektivt sätt.

**Glyn Ford (PSE).** – (EN) Jag ska fatta mig kort, eftersom jag vet att vi har ont om tid. Herr kommissionsledamot! Jag måste säga att i nuläget är genomförandet av de rättigheter vi har ärligt talat rena skämtet. Jag var nyligen i Amsterdam och såg hur KLM hanterade försenade passagerare genom att boka om dem vid en incheckningsautomat. Personalen nekade systematiskt passagerarna den ersättning och assistans som de hade rätt till, utan att fråga dem.

Kan vi få lite övervakning från kommissionens sida? Kan vi få lite folk som faktiskt befinner sig på flygplatserna och ser vad flygbolagen gör? Ärligt talat verkar det hela ha blivit ett skämt.

**Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande.** – (FR) Fru talman! Kommissionen tänker rapportera till parlamentet och rådet om hur förordning (EG) nr 261/2004 fungerar och vilka resultat den har lett till genom ett meddelande som ska antas under andra halvåret i år.

I detta dokument kommer en analys att göras av de fyra år då förordningen har varit i kraft och det kommer att föreslås eventuella andra åtgärder som kan vidtas för att minska antalet incidenter och stärka skyddet av passagerares rättigheter.

Alla flygplatser kommer därför att kontrolleras. Jag hoppas att kommissionens arbete ska leda till att situationen förbättras och ge medborgarna de svar de förväntar sig. Jag kan alltså försäkra er om mitt engagemang som kommissionsledamot. Jag har börjat och jag kommer att fortsätta och jag kan bekräfta mitt engagemang.

**Talmannen.** – Fråga nr 33 från **Emmanouil Angelakas** (H-0212/09)

Angående: Privatiseringar av flygbolag i EU

Med tanke på den lyckade modell som användes vid utförsäljningen av Olympic Airways och överlåtelsen till en privat investerare vill jag fråga kommissionen: Skulle den här modellen kunna användas även för andra bolag med liknande problem?

Vilken är kommissionens bedömning av framtida privatiseringar av flygbolag i EU? I hur hög grad bidrar fusioner av flygbolag till att hantera krisen utan att skapa monopolsituationer och minska konkurrensen?

**Antonio Tajani**, *kommissionens vice ordförande*. – (IT) Fru talman, ärade ledamöter! Kommissionen delar den uppfattning som ni uttrycker i er fråga, dvs. att kommissionens beslut uppenbart ledde till den beordrade utförsäljningen av vissa av Olympic Airlines och Olympic Airways Services verksamheter. Det var verkligen lyckat ur ett konkurrens- och transportpolitiskt perspektiv.

Alitalia använde samma modell och den kan användas av alla problemtyngda flygbolag. Beslutet har därför lett till en ny flygbolagsmodell, till vad som borde bli framtidens flygbolag. Inga fler statliga bolag utan helt privatiserade bolag. Det är det arbetet som kommissionen har försökt stödja. Jag tror att målet om privatisering även delas av andra flygbolag – jag tänker här på Austrian Airlines, Malev och Czech Airlines.

Enligt fördraget måste kommissionen dock förhålla sig neutral till offentligt kontra privat bolagsäande. Kommissionen är positiv till samgåenden inom gemenskapens luftfartssektor som fortfarande anses vara alltför uppsplittrad, inte minst med tanke på den nuvarande krisen.

Samgåendena får emellertid inte leda till att konkurrensen begränsas så mycket att det påverkar den gemensamma marknadens effektiva funktion. Det är kommissionens eller den behöriga nationella myndighetens ansvar att kontrollera företagskoncentrationer som genomförs i detta syfte på grundval av relevanta gemenskapsförordningar och den berörda företagskoncentrationens omfattning.

**Emmanouil Angelakas (PPE-DE)**. – (EL) Fru talman! Jag tackar kommissionsledamoten för hans kommentarer och svar. När kommissionsledamoten nu är här vill jag ta tillfället i akt att fråga honom om det har gjorts några utvärderingar i kommissionen av hur många arbetstillfällen som har försvunnit i europeiska flygbolag de senaste åtta månaderna sedan den ekonomiska krisen bröt ut och, i så fall, vilka åtgärder som ni anser kan vidtas för att vända denna utveckling?

**Antonio Tajani**, *kommissionens vice ordförande*. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag har inga konkreta uppgifter om arbetstillfällen som har försvunnit på grund av krisen, men jag är naturligtvis väl medveten om vad som händer inom luftfartssektorn.

Jag har ägnat all min kraft som kommissionsledamot med ansvar för transportfrågor åt att stödja detta transportsätt och det kommer inte som någon överraskning för mig att vi återigen diskuterar en fråga – ankomst- och avgångstider – som syftar till att förhindra att situationen inom luftfartssektorn förvärras ytterligare av denna kris. Detta handlar även om att försöka minska sysselsättningsförlusterna, dvs. att behålla sysselsättningen inom luftfartssektorn i EU.

**Talmannen**. - Fråga nr 34 från **Bernd Posselt** (H-0214/09)

Angående: Europamagistralen och bastunneln under Brennerpasset

Kan kommissionen ge en detaljerad tids- och finansieringsplan för, dels sträckan Strasbourg–Wien på höghastighetsjärnvägen Europamagistralen, dels bastunneln under Brennerpasset, en huvuddel av sträckan Berlin–Rom? Hur långt har planeringen kommit och ger konjunkturprogrammet ytterligare möjligheter?

**Antonio Tajani**, *kommissionens vice ordförande*. – (IT) Fru talman, herr Posselt! Som ni vet är järnvägssträckan Berlin–Palermo ett av de 30 prioriterade projekten inom de transeuropeiska transportnäten och bastunneln under Brennerpasset är den viktigaste länken i detta prioriterade projekt.

Kommissionen stöder detta nyckelinslag i ett prioriterat projekt som kommer att göra det möjligt att förbinda järnvägsnät på båda sidor av Alperna genom ett högkapacitets- och höghastighetsspår som främst är avsett för godstransporter. Projektet kommer alltså både att bidra till en effektivt fungerande inre marknad, till miljömålen och till den ekonomiska återhämtningen.

Kommissionen vill därför rent konkret infria medborgarnas förväntningar. Detta är ytterligare ett skäl till att vi påskyndade finansieringen i slutet av förra året så snart ett anslag om 786 miljoner euro till det prioriterade projektet nr 1 hade godkänts. Samordnaren Karel van Miert har övervakat projektet sedan 2005 och resultaten har, vad jag vet, varit positiva.

Vi har nu inlett en samrådsprocess med medlemsstaterna för att förlänga de europeiska samordnarnas mandat så att det täcker perioden 2009–2013. På så sätt kommer vi att göra det möjligt för dem att fortsätta sitt arbete, inte minst med att övervaka de prioriterade projekten. Den 22 mars 2009 lämnade de österrikiska myndigheterna in sitt fleråriga infrastrukturprogram, vilket omfattar finansieringen av bastunneln under

Brennerpasset. Efter att ha gjort en miljökonsekvensbedömning beviljade de bygglov för projektet den 17 april 2009.

De italienska myndigheterna lämnade å sin sida in sitt bastunnelprojekt till den interministeriella ekonomiska programplaneringsekommittén (CIPE) så att finansiering kunde godkännas i maj. Minister Altero Matteoli, som jag har talat med, bekräftar att den italienska staten är villig att driva detta och därför kommer att finansiera projektet, och jag tror att de österrikiska och italienska myndigheterna är helt överens i denna fråga.

Det prioriterade projektet nr 17 – höghastighetsspåret mellan Strasbourg och Wien som ingår i sträckan Paris–Strasbourg–Stuttgart–Wien–Bratislava – gör tillfredsställande framsteg i alla de deltagande medlemsstaterna: Frankrike, Tyskland, Österrike och Slovakien. Större delen av den 831 kilometer långa sträckan mellan Strasbourg och Wien – närmare bestämt avsnitten Strasbourg–Stuttgart och Linz–Wien – kommer att stå färdiga 2015. Avsnittet Stuttgart–Ulm, som är den största flaskhalsen, kommer att stå färdigt 2020.

Det relevanta finansieringsprotokollet undertecknades den 2 april i år. Det mest komplicerade avsnittet verkar i nuläget vara det gränsöverskridande avsnittet i Bayern mellan München och Salzburg. Den tyska regeringen gör just nu en översyn av sin fleråriga programplanering så vi måste vänta till årets slut innan vi kan börja diskutera detta mycket viktiga avsnitt. Avsnittet Strasbourg–Wien kommer att kosta 10 miljarder euro och det prioriterade projektet kommer sammanlagt att kosta 13,5 miljarder euro.

Jag tror att denna information kan vara till hjälp och täcker in allt det som Bernd Posselt efterlyste i sin fråga.

**Bernd Posselt (PPE-DE).** – (DE) Herr kommissionsledamot! Tack för ett mycket bra och utförligt svar och även för ert utmärkta arbete med dessa två viktiga projekt som korsar varandra i München. Jag har bara två korta kompletterande frågor:

För det första: det finns ett rykte beträffande bastunneln genom Brennerpasset att den kan komma att begränsas till persontransporter. Kan ni avfärda detta rykte?

För det andra: mycket görs i Österrike och Stuttgart när det gäller huvudsträckan från Strasbourg till Wien och Budapest. Vi har emellertid problemet med sidolinjen till München, spåret till Münchens flygplats och sträckan från München till Mühldorf, Freilassing och Salzburg, dvs. den kemiska triangeln och sträckan via Mühldorf. Jag vill gärna fästa er uppmärksamhet på just detta, eftersom framstegen här fortfarande går mycket långsamt.

**Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande.** – (IT) Fru talman, ärade ledamöter! Vad gäller spåret mellan Berlin och Palermo kan jag försäkra er om att även om rykten oundvikligen leder till oro tycks det inte finnas någon som helst grund för dessa rykten.

Jag vill ge er några andra uppgifter eftersom ni är särskilt intresserad av avsnittet Strasbourg–Wien. Den 31 mars offentliggjorde Europeiska kommissionen två förslagsinfordringar rörande de transeuropeiska transportnäten (TEN-T). Enligt dessa förslag kan avsnittet Strasbourg–Wien komma att stödjas inom 2009 års program med upp till 140 miljoner euro för både studier och byggprojekt och från den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, i vilken 500 miljoner euro har öronmärkts för byggprojekt som inleds senast i slutet av 2010.

Det är naturligtvis upp till de nationella regeringarna att inkomma med samfinansieringsförslag som sedan prövas i konkurrens med förslag från andra medlemsstater. Om Tyskland tänker inkomma med ett förslag rörande det avsnitt som intresserar er mest kan man alltså göra det och kommissionen kommer noggrant att pröva förslaget.

När det gäller framstegen i projekt nr 17 har kommissionen beslutat att ge betydande stöd till olika projekt längs denna sträcka, närmare bestämt till de tre gränsöverskridande avsnitten och flaskhalsarna.

**Talmannen.** – De frågor som på grund av tidsbrist inte hade besvarats skulle erhålla skriftliga svar (se bilagan).

Frågestunden är härmed avslutad.

(Sammanträdet avbröts kl. 20.10 och återupptogs kl. 21.00.)

**ORDFÖRANDESKAP: KRATSA-TSAGAROPOULOU***Vice talman***12. Begäran om fastställelse av parlamentarisk immunitet: se protokollet****13. Rosévin och tillåtna oenologiska metoder (debatt)**

**Talmannen.** - Nästa punkt är en gemensam debatt om

– en muntlig fråga (O-0067/2009) till kommissionen från Astrid Lulling, Jean-Pierre Audy, Joseph Daul, Françoise Grossetête, Véronique Mathieu, Elisabeth Morin, Margie Sudre, Oldřich Vlasák och Dominique Vlasto för PPE-DE-gruppen, Patrick Louis för IND/DEM-gruppen, Jean Marie Beaupuy, Anne Laperrouze, Nathalie Griesbeck och Marielle De Sarnez för ALDE-gruppen, Sergio Berlato, Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Domenico Antonio Basile, Alessandro Foglietta, Antonio Mussa, Sebastiano (Nello) Musumeci, Giovanni Robusti, Umberto Pirilli och Salvatore Tatarella för UEN-gruppen om rosévin och tillåtna oenologiska metoder (B6-0228/2009), och

– en muntlig fråga (O-0068/2009) till kommissionen från Luis Manuel Capoulas Santos, Katerina Batzeli, Vincent Peillon, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll och Alessandro Battilocchio för PSE-gruppen om rosévin och tillåtna oenologiska metoder (B6-0229/2009).

**Astrid Lulling, frågeställare.** – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! Producenter av kvalitetsviner och välinformerade konsumenter – de sanna konnässörerna när det gäller det vår jord producerar – vill inte veta av någon blandning.

Det är fullt förståeligt att vinodlare i flera europeiska regioner fruktar de ekonomiska, sociala och miljörelaterade konsekvenserna av att förbudet mot att blanda rött och vitt vin för att producera rosévin ska avskaffas.

Den illojala konkurrens som oundvikligen blir följd av detta riskerar att straffa hela regioner som har specialiserat sig på produktion av kvalitetsroséviner som är skräddarsydda till den växande efterfrågan. Kommissionen har redan vidtagit åtgärder när det gäller det första kravet i vår muntliga fråga genom att skjuta upp det beslut som ursprungligen var inplanerat till slutet av april, och det tackar jag uppriktigt för.

Men kommer man att utnyttja denna tid för att uppfylla vårt andra krav, dvs. att genomföra ett brett samråd bland dem som arbetar i branschen på grundval av en grundlig undersökning av de eventuella ekonomiska, sociala och miljörelaterade konsekvenserna av att avskaffa förbudet mot blandning?

Vilka lösningar planerar kommissionen vidare om man inte drar tillbaka sitt förslag om avskaffande av förbudet mot blandning för att förhindra en kollaps av denna ömtåliga marknad för roséviner, som har en kort hållbarhetstid, och en försvagning av en hel regions ekonomiska struktur, där en hel uppsjö kulturella aktiviteter och turistaktiviteter är uppbyggda kring vinodlingen?

Är kommissionen medveten om att de rekommenderade märkningslösningarna redan har förkastats av regionerna med traditionell produktion, eftersom beteckningen "rosé" inte uteslutande skulle förbehållas de viner som de producerar av röda vindruvor?

**Patrick Louis, frågeställare.** – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! Reformen av den gemensamma organisationen av marknaden, som lobbyisterna och eurokraterna med gemensamma krafter krävde, kommer att orsaka tre allvarliga problem. Den syftar till att avskaffa marknadens regleringsmekanismer, avreglera planteringsrätterna från 2015 och tillåta vin av mycket olika kategorier sida vid sida under nästan identiska märkningar. Dessa tre irrläror kommer att bli ödesdigra för europeisk vinodling, särskilt i Frankrike. Konsumenterna kommer att vilseledas i sina val, vinodlarna kommer att se sina inkomster rasa och industrialiseringen av sektorn kommer att leda till att sakkunskap går förlorad.

Den systematiska nedrustningen av de grundläggande principer som definierar den europeiska vinodlingens särskilda egenskaper följer en besynnerlig logik. Trängd mellan sin underkastelse till Världshandelsorganisationen (WTO) och inflytandet av den mäktiga europeiska stora lobbyverksamheten CEEV, har kommissionen sedan 2004 systematiskt ägnat sig åt att öppna det europeiska hönshusets dörrar för alla råvar som strövar omkring på jorden. Den uppträder allt oftare som globaliserings skohorn. Den här inkonsekventa logiken syns tydligt när man tittar på två sifferserier.

Samtidigt som man i Europa har ryckt upp 170 000 hektar vinodlingar, har den planterade arealen ökat med 240 procent på Nya Zeeland, 169 procent i Australien och 164 procent i Kina. I Europa kan inte en minskad tillgång för att hålla priserna på en acceptabel nivå stå emot storskaliga vinproducenter som vräker ut överskottet av sina produkter till låga priser och därmed översvämmar den marknad som frigjorts. Det här sammanfattar utpressningen inom rosévinmarknaden. Det avslöjar motsägelserna som finns mellan WTO:s principer och de som behövs för att organisera en sektor för att främja investering, kvalitet och sakkunskap. Tidigare visste vi att kvalitet i framtiden skulle omvandlas till kvantitet. Med kommissionsledamotens reformer är det tydligt att besluten som fattas i dag kommer att ta död på morgondagens sakkunskap.

Fru kommissionsledamot! Det är absolut nödvändigt att förbjuda blandningar före den 7 juni. Därefter kan vinproducenterna endast använda sig av valen som vapen för att göra sina röster hörda.

**Anne Laperrouze, frågeställare.** – (FR) Fru talman! Vad försöker man få oss att svälja? En blandning av rött och vitt vin i stället för rosévin? Våra medborgare reagerar mycket negativt på kommissionens initiativ, som fick stöd av medlemsstaterna – även av Frankrike.

Jag noterar två typer av reaktioner. För det första undrar våra medborgare varför Europeiska unionen blandar sig i rosévinet, när det finns så många andra frågor att oroa sig för, särskilt den allvarliga ekonomiska krisen. För det andra ser producenter av traditionella roséviner, som produceras genom snabb maceration och försiktig pressning, det här som ett allvarligt angrepp mot beteckningen "rosé" och mot bilden av kvalitetsviner, som de har utvecklat sedan så många år tillbaka. Exempel är roséviner från Provence, som fortfarande har jordmånens arom och som har gjort att roséviner i allmänhet blivit så framgångsrika.

Under det senaste mötet i tvärgruppen "vin" förstod vi äntligen Europeiska kommissionens och medlemsstaternas anledning. Konsumtionen av rosébordsviner ökar i hela världen och står för närmare 30 procent av vinkonsumtionen. I tredjeländer produceras blandningar som börjar nå Europeiska unionens marknad.

Den brittiska marknaden domineras särskilt av viner från USA. Man vet mycket väl att det traditionella rosévinet har en kort livslängd. Det är så mycket lättare att producera roséviner på beställning genom att använda lagren av vita och röda viner. För medlemsstaterna skulle det innebära en anpassning av produktionen av rosébordsviner till den internationella marknaden.

Om man inte kan hitta andra oenologiska metoder för att producera rosévin, kanske vi till exempel kan få inspiration av Pierre Dac som sa: "Ympa rosor på vinrankor för att få naturligt rosévin!" Så kan vi inte ha det. Precis som mina kolleger anser jag att Europeiska kommissionen och medlemsstaterna måste gå tillbaka till ritbordet, arbeta med beteckningen "rosévin" och se till att benämningen "rosé" används exklusivt för viner som produceras enligt traditionella metoder, antingen det är i Europeiska unionen eller i tredjeländer.

Under tiden inbjuder jag er, fru kommissionsledamot, att upptäcka en av dessa små roséviner från Gaillac, som har Tarns tusen färger – att avsmakas ansvarsfullt, naturligtvis.

**Cristiana Muscardini, frågeställare.** – (IT) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! För oss är vin inte endast en jordbruksprodukt, utan det står också för kultur och tradition.

Vi har ofta hört här i kammaren att vi måste se till att den europeiska vinmarknaden har en viss framtid. Vi kan endast se till att det blir så om vi satsar på kvalitet och vi kan inte uppnå kvalitet om vi inte respekterar traditionella produktionsmetoder. Av den anledningen, fru kommissionsledamot, kan vi inte göra annat än att motsätta oss införandet av nya metoder för vinproduktion, som bygger på drömmar och som inte har något med läran om vinproduktion att göra. Vi anser nämligen att dessa metoder kan leda till att vinets image försämras och att förtroendet mellan konsument och produkt minskar, med allvarliga följder för kvaliteten och kanske även hälsan.

Europeiska kvalitetsprodukter har fått en viss status för att man respekterar ingredienser, småskaliga produktionsmetoder, tradition och karaktäristiska smaker som uppnås genom att man använder specifika produkter och produktionsmetoder. Jag är rädd för att om man gör alla dessa eftergifter och tar bort traditionella metoder för vinproduktion, kommer Europeiska unionen att tillåta att trädelar från vinfat tillsätts för att påskynda smakprocessen. Det kommer att leda till konstgjord smaksättning och innan vi vet ordet av, kommer vi att tillsätta vatten och producera vin utan vindruvor.

Jag anser inte att det är rätt väg att gå, fru kommissionsledamot, att återigen starta och utveckla den inre och internationella marknadssektorn. Internationell efterfrågan på roséviner minskar inte utan ökar. I det här

fallet är det inte rätt lösning att öka produktionen genom att använda metoder för framställning av vin som har mer att hämta från en kemilåda än från någonting annat. I stället måste vi investera i kvalitet, specialisering och karaktäristiska europeiska viner, i marknadsföring av och säljfrämjande åtgärder för riktiga viner i allmänhet för att utöka marknaden och i slutändan göra det enklare för yngre personer att ta sig in i affärsområdet för vinproduktion.

**Gilles Savary, frågeställare.** – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! Det faller sig så att jag inte är mitt i en valkampanj, eftersom jag inte kommer att fortsätta som ledamot av Europaparlamentet. Fru kommissionsledamot, bespara mig därför alla överdrifter. Men jag är från Bordeaux. Ni har besökt min region som producerar mycket lite rosévin, men vi håller i allra högsta grad av de roséviner som produceras där.

Jag vill säga att jag blev särskilt chockad när jag hörde att Europeiska kommissionen tänkte legalisera produktionen av rosévin genom blandning av rött och vitt vin. Enligt min mening är det en förfalskad produkt, i tider när vi ombeds att bekämpa förfalskningar inom industrin. Det skulle innebära att vi tillåter eller hittar på ett vinderivat, i tider då vi bekämpar finansiella derivat.

Allt detta har ett och samma mål, nämligen att hitta nya produkter som genererar allt högre vinster. Så länge som Europeiska unionens vinst och konkurrenskraft är garanterad, så är det ok. Låt oss ha lite roligt, jag ska komma med ett förslag. Här har vi ett rosévin. Jag har precis producerat det här rosévinet här i Europaparlamentet, genom att ta vitt vin och hålla i rödbetor. Jag lovar er att det har exakt samma färg och dessutom kan man få hela den kromatiska färgskalan om man vill, och förmodligen också en viss skala av smaker. Vi skulle därmed också kunna lösa problemen för sockerindustrin och chaptaliseringen för varje naturligt livsmedel. Det här betyder bara att om vi tillåter det här första steget, så finns det inget slut. Andra ledamöter har redan sagt det, vi kommer att se ännu fler förfalskningar av livsmedel. Därför säger vi: "Titta på vad som redan händer i vissa länder."

I dag produceras en femtedel av rosévinerna genom blandning. Jag anser att kommissionen inte får förstöra de övriga fyra femtedelarna. Det finns folk som har arbetat för att det ska finnas roséviner, för att det ska bli ett genuint vin, som produceras med riktiga oenologiska metoder. I dag drar vi undan mattan för dem för att det kan bli mer lukrativt att surfa på rosémarknaden genom att använda rött och vitt vin. Jag anser att detta är djupt omoraliskt. Själv anser jag att det inte kommer att räcka med en märkning. Men om det finns en märkning får den här typen av blandat vin inte kallas "rosé". Kalla det "diskvatten" om ni vill, fru kommissionsledamot, det motsvarar produktens kvalitet mycket bättre.

**Mariann Fischer Boel, ledamot av kommissionen.** – (EN) Fru talman! Rosévinerna har en lång, lång historia bakom sig, men det finns ingen definition av rosévin i EU:s lagstiftning eller inom Internationella vinorganisationen (OIV). Alla håller tyst.

I vissa regioner har vinodlare lagt ner stor möda på att utveckla rosévin av hög kvalitet, grundat på en mycket precis produktspecifikation, och de har begränsat framställningsmetoderna för rosévin till de traditionella metoderna. Enligt vissa andra skyddade ursprungsbeteckningar finns däremot inga restriktioner för hur man framställer rosévin. Enligt produktspecifikationen för champagne är det tillåtet att blanda rött och vitt vin för att framställa roséchampagne. På EU-nivå är förbudet mot att blanda rött och vitt vin i nuläget begränsat till produktion av bordsvin.

Diskussionen om vinframställningsmetoder, inklusive blandning, inleddes redan 2006 under förhandlingarna om vinreformen. Genom denna reform fick kommissionen behörighet att godkänna nya oenologiska metoder och ska grunda sina beslut på OIV:s rekommendationer.

Efter vittomfattande diskussioner förra hösten med intressenter och med samtliga medlemsstater föreslog kommissionen att förbudet mot att blanda rött och vitt vin skulle avskaffas. En vägledande omröstning om detta ägde rum i den föreskrivande kommittén för vin i januari. En majoritet av medlemsstaterna, däribland Frankrike, röstade för avskaffandet.

Förslaget till förordning har meddelats Världshandelsorganisationen enligt förfarandet i avtalet om tekniska handelshinder, och vi har nyligen godtagit en ytterligare tidsfrist för tredjeländer att granska vårt förslag. Därför kommer den föreskrivande kommittén för vin att formellt rösta om förordningen senare i juni, troligtvis den 19 juni, eftersom ytterligare förseningar skulle hindra oss från att införa de nya oenologiska metoderna från den 1 augusti i år, vilket anges i rådets förordning.

Ni efterfrågade också en särskild konsekvensbedömning innan blandningsförbudet upphävs. Ingående konsekvensbedömningar utfördes av kommissionens avdelningar vid utarbetandet av vinreformen. Vi avser

därför inte att börja om på nytt med det arbete som utfördes 2006 och 2007 för att förbereda vinreformen, inte heller att genomföra en ingående konsekvensbedömning av alla olika vinframställningsmetoder, så vi grundar våra beslut på det arbete som genomförs i OIV.

Redan nu betonar ekonomer inom vinsektorn att denna reform inte kommer att innebära en nackdel för traditionella roséviner, eftersom dessa roséviner med ursprungsbeteckning inte konkurrerar med bordsviner. Det står klart att traditionellt rosévin är en kvalitetsprodukt som uppskattas högt av konsumenterna och förknippas med produktens ursprungsplats.

Att tillåta blandning av bordsvin kommer att leda till rättvis konkurrens mellan europeiska länder och tredjeländer, eftersom vi har tillåtit tredjeländer att använda sig av blandning – liksom redan nämnts här i dag. Jag instämmer helt med Anne Laperrouze. Varför skulle vi försätta våra vinproducenter i ett sämre konkurrensmässigt läge än andra som kan sälja vin inom EU?

För några veckor sedan deltog jag i ett sammanträde här i Strasbourg med rosévinproducenter från Provence i Frankrike, och vi hade en mycket öppen och uppriktig diskussion om situationen. Naturligtvis kan jag förstå deras försök att skydda det traditionella rosévinet och därför har kommissionen undersökt olika lösningar på frågan om märkning. Vi föreslog faktiskt två olika märkningsalternativ: "traditionellt rosévin" och "blandat rosévin". Medlemsstaterna kan besluta om de vill göra en eller båda av dessa märkningar obligatoriska för rosévin som framställs på deras territorium. På så sätt ger vi konsumenterna möjlighet att få en mer exakt uppfattning om vad de köper.

Jag har hört vissa vinproducenter argumentera att "traditionellt rosévin" låter lite dammtorrt och att de anser att rosévin är ett modernt sätt att framställa vin. Jag framförde tydligt att om andra förslag framfördes skulle jag naturligtvis vara beredd att lyssna på dem, men hittills har jag inte hört några förslag om ett alternativ till traditionellt rosévin. Som kommissionsledamot med ansvar för jordbruksprodukter bryr jag mig verkligen om att vi hittar de rätta lösningarna och ger våra vinproducenter rättvisa förutsättningar.

**Agnes Schierhuber**, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot! Jag är glad över att se er igen i dag! Under alla de år som jag har varit politiskt aktiv – både i Österrike och i närmare 15 år i Europaparlamentet – har debatter om vin alltid varit mycket känsloladdade. Det ser vi här i dag igen.

Enligt min mening är vin en av de mest eleganta produkter som jordbruket kan producera. Det är en kvalitetsproduktion som europeiska – och i synnerhet österrikiska – vinodlare slår vakt om och kvaliteten och särskiljandet av vin från olika regioner måste prioriteras.

Vi anser att blandningen av viner inte är en oenologisk metod. Rosévin produceras genom en särskild och mycket traditionell oenologisk metod. Fru kommissionsledamot, jag stöder därför alla mina kolleger som precis som jag förkastar den här blandningen eller mixen av rött och vitt vin. Det är hög tid att ge produktionen av traditionella roséviner en tydlig definition.

Fru kommissionsledamot! Det måste också vara möjligt att medlemsstater, så som ni nämnde, får den kunskap så att de kan se vissa beslut på annat sätt eller ändra dem. Jag uppmanar er att göra detta för den europeiska vinproduktionens kvalitet.

**Alessandro Battilocchio**, för PSE-gruppen. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Än en gång möts vi här i kammaren för att försvara ett livsmedels-, kultur- och landsbygdsarv som förts vidare till oss från en uråldrig tradition. Det är ett aktningvärt arv som världen avundas och som representerar en ofattbar rikedom för ekonomin och också för vår unions identitet.

I dag riskerar det här arvet att få stora problem på grund av att kommissionen och rådet tänker ta bort förbudet mot produktion av rosévin genom blandning. Tanken uppstod efter starka påtryckningar och kommer att ratificeras utan möjlighet för Europaparlamentet att ingripa, alltså det organ som officiellt representerar miljoner medborgare, inklusive producenter och konsumenter, som kommer att påverkas av det här initiativet.

Kommissionen föreslår att produktion av roséviner ska tillåtas genom att helt enkelt blanda röda och vita viner, så som det görs i länder som inte har vår kunskap och professionalism, och under den enkla förevändningen att möta internationell konkurrens.

Som en av dem som undertecknade den här frågan, betonar jag att en sänkning av produktionskvaliteten – som är resultatet efter århundraden av tradition och forskning, enorma investeringar, passion och intresse



för detaljer – inte är det svar som vi behöver, särskilt inte i dessa tider av ekonomisk kris, när den genomsnittliga konsumenten säkert tittar mer på priset än vad som står på etiketten.

Beslutet skulle kunna balanseras genom att helt enkelt hitta ett namn för den nya produkten och informera konsumenterna om att det finns två olika typer av rosévin med olika produktkvalitet och om vikten att erkänna yrkesmännens arbete. Vem ska betala för allt det här? Har kommissionen beviljat någon form av stödprogram? Eller är det producenterna som ska betala, efter att de ombetts att kämpa mot lågpriskonkurrensen med vaper som inte är likvärdiga i tider som redan är extremt tuffa?

Jag hoppas att kommissionen och rådet kommer att välja rätt och se över hela förfarandet om det så skulle behövas.

**Jean-Claude Martinez (NI).** – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! Vi har choklad utan kakao och ett förbud mot ost som är gjord på råmjölk. Vår Roquefort belastades med 300 procent tullavgifter, vi fick nästan kyckling renad i klorblekmedel och till och med laktationshormonet somatotropin.

Nu funderar man på att färga vitt vin med rött vin för att göra rosévin. Om jag får säga det så som vi säger i Frankrike, så var det vattendroppen som fick bägaren att rinna över. Vatten som också är tillåtet i blandningar med vin, precis som det också var tillåtet att göra "träviner" på hyvelspån i stället för i tunnor. Och viner gjorda på importerad must blev också nästan tillåtna. Man skulle till och med kunnat göra vin i Thailand!

Problemet är den psykoanalytiska reaktion som idén framkallar, eftersom det är ett angrepp mot kulturen. Hur definieras vin? Om det är en industriprodukt, då kan den blandas, som Coca-Cola med vin. Men om det är ett livsmedel från jordbruket, då får man inte röra det, annars orsakar man en kulturchock. "Det här är mitt blod, drick det till min hågkomst." Om ni blandar blod, får ni förorenat blod.

Kan ni förstå den här överdrivna reaktionen? Med den här idén om rosé har ni ifrågasatt 2 500 års kulturarv från romerska riket, som ställdes mot barbarerna. Fru talman! Det är det här som jag vill säga: "Det är en fråga för Freud, inte en fråga om vinodling."

**Françoise Grossetête (PPE-DE).** – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! När jag kom hit var jag mycket missnöjd. Efter att ha lyssnat på er, är jag arg. Det är oacceptabelt att ni tillåter – i dessa valtider dessutom – att vitt vin blandas med rött vin.

Helt nyligen var jag i Provence och på Korsika för att tala till vinodlarna i mitt valdistrikt, som hade valt kvalitet, men som nu kände sig övergivna. Jag minns att José Manuel Barroso sa i ett tal för två år sedan att vinodling är viktigt och en del av ekonomin. Han sa att vi måste exportera mer och för att exportera mer behöver vi kvalitet. Jag minns hans tal mycket väl.

Europeiska kommissionen beslutade därför om rönjning för att uppnå högre kvalitet och mindre kvantitet. Vinodlarna i södra Frankrike gick med på detta, men se vad resultatet blev för dem! De har röjt så mycket att de snart måste importera vin för att tillgodose den lokala efterfrågan.

Genom er politik har ni undertecknat våra vinodlares dödsdom. Nu tillåter ni blandning av vitt vin och rött vin under beteckningen rosévin. Det är en förolämpning mot våra vinodlare. Nu ber ni dem lägga till den extra märkningen "traditionellt vin", för vin som produceras konventionellt. Våra spanska vänner måste nämligen sälja sina överskott av vitt vin eftersom de inte röjde. Våra vinodlare, som valde kvalitet, ska inte behöva försvara värdet av sina viner. Det vore verkligen höjden!

Blandat vin är inte rosévin. Det är ett blandat vitt vin. Låt oss tala klarspråk. Låt inte längre konsumenterna vilseledas av vinhandlare som har valt vinst framför kvalitet, ett val som ni stöder, fru Fischer Boel. Jag uppmanar mina kolleger, ni som är tillbaka under nästa mandatperiod: vi kommer att behöva fördubbla våra insatser för att se till att kommissionens åtgärd avvisas definitivt och inte bara tillfälligt. Se upp den 19 juni.

**Ioannis Gklavakis (PPE-DE).** – (EL) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! I över tre tusen års tid har man producerat vin i mitt hemland. Jag vill uttrycka mitt motstånd, min bedrövelse och min oro för vad vi håller på att göra. Rosévin är en konstgjord produkt. Vin är en fermenterad produkt, inte en blandad produkt. Om det här genomförs leder det till illojal konkurrens mot våra producenter som producerar underbara viner.

För det andra, och det är viktigt, kommer de europeiska vinernas rykte att skadas igen. Men jag förstår att om vi ger oss ut på hal is, finns det ingen återvändo. Vi debatterade och godkände för en tid sedan tillsättning

av träbitar i vin. Skälen vi angav var åldrande och ekonomiska kostnader. Vi godkände också tillsättning av socker i vin. Av ekonomiska skäl, sa vi, och vi var inte modiga nog att kräva att metoderna skulle anges på etiketten. Och nu är vi heller inte tillräckligt modiga för att göra det.

Europa kan bara hävda sig med de viner av mycket hög kvalitet som vi har. Gud hjälpe oss om vi tror att vi kan konkurrera med billiga viner från Australien eller USA – vi måste framhärda på den här punkten! Jag sa det också när vi godkände metoden att tillsätta socker i vin. Vi som antar besluten, vi ska gå till den europeiska oenologins historia som folket som raserade grunderna till utmärkta europeiska viner. Jag bönfaller därför att vi lämnar den hala isen som besluten innebär.

**Elisabetta Gardini (PPE-DE).** – (IT) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag måste säga att jag instämmer med det som Françoise Grossetête sa, eftersom jag kom hit i syfte att ta med mig smärtan, sorgen och missnöjet hos Italiens vinproducerande värld, och jag fann mig själv stå inför likgiltighet, det är som att tala till en vägg. Jag hade hoppats på att det var en biprodukt från den opersonliga tolkningen, men av det jag har hört, verkar det inte finnas någon öppning, inget hopp, bara en avgrund.

För inte så länge sedan, ganska nyligen, ägde ett evenemang rum i min region – jag kommer från Venetien. Det kallas Vinitaly och är ett av de största evenemangen inom vinvärlden. Ett enormt framgångsrikt upprop arbetades fram för att försvara rosévinerna. Det undertecknades av stora italienska vingårdar, stora vinproducenter, men underskrifterna kom också från andra delar av Europa – Holland, Frankrike, Spanien, Belgien, Luxemburg, Slovenien, Polen, Litauen och Ukraina. Som ni kan se är passionen för rosévin äkta och den känner inte av några gränser, med undantag av Europeiska kommissionen verkar det som, även om vi talar om kultur, lokala värderingar och tradition.

Jag talar som kvinna och vill också ge er något att tänka på. När vi kämpar mot alkoholmissbruket, anser ni att vi gör de nya generationerna en god tjänst genom att ge dem en dryck av låg kvalitet som jag inte ens vill kalla för vin? En lågprisdryck med alkohol som inte har det minsta att göra med något område, någon kultur eller kvalitet? Kommer vi att kunna uppfostra dem till att använda vin och alkohol enligt goda seder och bruk?

Jag ville dela med mig av mina tankar till er, då ni tar ett stort ansvar i många avseenden.

**Christa Klauß (PPE-DE).** – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot! Under de senaste åren har ni sett hur känslig en vinprodukt är. I dag talar vi här främst om avregleringen av vinmarknaden. Ni talar om att öppna upp för världsmarknaden. Jag frågar mig ibland, vem leder vem här?

Traditionellt sett har vår vinmarknad utvecklats i Europa. Våra traditioner och vår regionala identitet karaktäriserar vårt vin, och det bör även leda oss vidare i de överläggningar vi nu har om regleringen av vinmarknaden. Det slog mig att saker har införts i bestämmelserna om vinmarknaden genom ett utskott, saker som vi inte alls har debatterat i Europaparlamentet!

Frågan är, fru kommissionsledamot, vilka nationella och regionala regleringsmöjligheter som fortfarande finns. Vilka restriktioner eller förbud kan medlemsstaterna införa mot sina regioner som framställer vin av lägsta kvalitet? Det är det som detta handlar om, vi talar inte om viner med ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, utan om vin av lägsta kvalitet. Skulle till exempel förbudet mot blandning av rött och vitt vin vara ett regionalt eller nationellt förbud? Skulle det vara möjligt i framtiden för dessa viner av lägsta kvalitet?

Eller ett förbud mot att ange druvsort och årgång. Det vållar oss också problem, eftersom vi vill kunna skilja våra viner, de sämsta vinerna från de som beskrivs som viner med geografisk beteckning eller med ursprungsbeteckning. Alltså fransk rosé eller tysk Riesling, det är namn som behöver en tydlig och entydig reglering. De är kopplade till våra traditionella producenter och därför lägger vi också stort värde på dem i framtiden. Vi ber er därför om ert stöd.

**Astrid Lulling, frågeställare.** – (FR) Fru talman, fru Fischer Boel! Ni svarade negativt på vår andra fråga, genom att hävda att ni redan i samband med reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin hade genomfört studien som vi begär. Jag är förvånad över det: i samband med den här reformen, var det aldrig tal om att tillåta en oenologisk metod som innebar att man blandade vitt vin med rött vin för att få rosévin.

Jag frågar er, varför följer ni inte upp vår begäran, som förresten är mycket rimlig, om samråd med industrin? Ni vill anta ett beslut den 19 juni, men det är ingen brådska! Dessutom har ingen någonsin begärt att ni skulle

tillåta den här oenologiska metoden. Jag vet inte vad som har flugit i er när ni lade fram förslaget, eftersom ingen i Europa har bett om det.

Om märkning vill jag också säga, att ni bör erkänna att producenter av traditionellt rosévin aldrig kommer att acceptera att kalla den här drycken – inklusive den som Gilles Savary förberedde – för "rosé". Ni måste därför göra en insats. Fru kommissionsledamot, jag uppmanar er verkligen att besvara våra två krav positivt.

**Françoise Grossetête, frågeställare.** – (FR) Fru kommissionsledamot! Ni nämnde tidigare att ni inte hade fått några förslag och att ni väntade på dem, och så vidare.

Tvärtom, så har ni fått förslag. Ni har träffat våra vinodlare. De sa att de inte ville ha det här. De sa att de personligen inte ville tvingas specificera beteckningen "traditionellt rosévin" för att skilja det från det rosévin som naturligtvis inte kommer att få märkningen "blandat". Ni kan därför inte säga att ingen har lämnat något förslag till er.

Framför allt, när det gäller roséchampagne, är vi alla väl medvetna om att det är en oenologisk produkt som inte har något som helst att göra med den blandning som föreslås här: vitt vin och rött vin. Vi ber er att ta mod till er, fru Fischer Boel, för att inte kalla blandat vitt och rött vin för "rosévin". Det är det vi ber er om. Det är vårt förslag. Straffa inte riktiga vinodlare.

Hur förväntar ni er att våra landsmän ska förstå ett sådant ställningstagande av Europeiska kommissionen? Ni vänder dövröt till alla våra argument, det är fullständigt ofattbart.

**Gilles Savary, frågeställare.** – (FR) Fru kommissionsledamot! Låt mig tala en gång till för att säga er att jag har hört era argument och jag är övertygad om att ni inte kom på idén själv. Den måste komma från lobbyisterna.

Men jag tror inte att det ligger i Europas intresse att ständigt sträva efter nedgradering, särskilt inte när det gäller livsmedel. Länder som inte strävade efter en lägre industrinivå finns nu bland de främsta i världen när det rör sig om handel. Tyskarna i synnerhet har alltid stått emot frestelsen att nedgradera. När det gäller livsmedelssektorn anser jag att vi bör bekämpa den ständiga frestelsen att nedgradera, då kommer Europa att gå långt.

Vi föreslår därför att vi till varje pris undviker två typer av beteckningar för "rosé": traditionellt eller blandat. Det finns rosévin och det finns något annat. Organisera en europeisk tävling för att kalla det något annat om ni anser att det måste legaliseras. Själv anser jag att EU skulle behöva gå emot Världshandelsorganisationen när det gäller den här typen av produkter. Ni säger alltid att vi "kapitulerar" inför allt som kommer från annat håll.

**Patrick Louis, frågeställare.** – (FR) Fru kommissionsledamot! Att ange "rosévin" på flaskan tjänar inget till, eftersom ordet "rosé" inte anges för goda roséviner, som den Bandol som jag tog med till er.

Det är dessutom dumt att ange "traditionell rosé" på etiketten. Rosé är ett vin som ungdomar dricker, det är ett modernt vin, även om framställningen kräver traditionell kunskap. Det är därför allt för tvetydigt. Det finns inte femtioelva lösningar, det finns bara en, eftersom – så som vi förklarade mycket tydligt tidigare – rosé är ett kulturellt vin, som framställs av experter. Det rör sig inte om vilken affärsverksamhet som helst. Det vi behöver är helt enkelt ett förbud mot all blandning och mixning i Europa, i synnerhet i Frankrike.

**Mariann Fischer Boel, ledamot av kommissionen.** – (EN) Fru talman! Det har varit härligt att lyssna på er här i kväll. Jag känner fortfarande att ni har all den passion, all den energi och all den känsla för vinsektorn som jag upplevde när vi hade våra diskussioner om vinreformen. Kulturarvet och traditionerna som hör samman med vin lever fortfarande här i Europaparlamentet.

Vissa av de frågor som tagits upp här i kväll öppnar emellertid vår politiska kompromiss om vinreformen helt på nytt, så jag kommer inte att ge mig in på dessa frågor utan enbart koncentrera mig på det huvudsakliga problemet som diskuteras här i kväll.

Jag instämmer helt med dem av er som har sagt att framtiden för våra europeiska jordbruksprodukter måste vara kvalitet. Det var just av det skälet som vi under vinreformen – som ni säkert minns – reserverade ett enormt belopp för att främja vårt europeiska vin på tredje världens marknader: 125 miljoner euro per år var siffran som nämndes under dessa diskussioner. Det var för att vi vet att vi har en produkt med hög kvalitet som kommer att efterfrågas i de nya framväxande utvecklingsländerna. Så i denna fråga är vi på exakt samma våglängd.

Jag hyser emellertid även en viss sympati för vinproducenter i Europa som måste konkurrera med vin som framställts genom andra oenologiska metoder, som är tillåtna i länder i tredje världen. Ett exempel är att blanda rött och vitt vin för att framställa rosévin. Det är tillåtet, det ingår i OIV:s oenologiska metoder, Europeiska unionen importerar i dagsläget rosévin som framställts på just detta sätt. Varför ska vi hindra våra egna vinproducenter från att konkurrera med importerat vin inom Europeiska unionen? Jag anser därför att vi har tagit en balanserad väg i denna fråga.

Det var viktigt att vi hittade ett sätt att märka våra viner så att konsumenterna visste vad de köpte. Med de skyddade ursprungsbeteckningarna (SUB) har man i dag möjlighet att ta med information på etiketten för att upplysa konsumenten om att detta är ett vin som framställts genom den traditionella metoden. Jag nämnde i mitt första anförande att jag träffade några vinproducenter från Provence. De tyckte inte om "traditionellt rosévin" av just det skäl som ni nämnde – att det lät lite gammaldags. Jag frågade då efter nya idéer om ett annat sätt att märka ut att det rörde sig om den traditionella metoden, men jag har inte mottagit några förslag om detta. Idén är att medlemsstaterna ska kunna välja om de vill göra det obligatoriskt på sitt territorium för producenter att ange på etiketten om vinet har framställts genom *coupage*, blandning, eller om det är en traditionell produkt.

Vi kommer att ha denna diskussion igen i den föreskrivande kommittén. Som jag sa kommer en omröstning troligen att äga rum den 19 juni 2009, och sedan kommer vi att granska resultatet av denna omröstning, där medlemsstaterna kommer att representera sina regeringars åsikter. Det kommer att bli intressant, men jag är fortfarande övertygad om att vårt förslag, som är förenligt med OIV:s oenologiska metoder, kommer att vara vägen framåt för att våra vinproducenter ska kunna förbli konkurrenskraftiga på den globala marknaden.

**Talmannen.** - Debatten är härmed avslutad.

#### ***Skriftliga förklaringar (artikel 142)***

**Stéphane Le Foll (PSE), skriftlig.** – (FR) Europeiska producenter av rosévin oroas i dag över kommissionens tillämpningsförslag att häva förbudet mot blandning av vitt och rött bordsvin för att göra rosévin.

Den nya metoden undergräver kvalitetsproduktion och bortser från allt hårt arbete som producenterna har lagt ner under många år för att skapa en roséprodukt, som under lång tid hade dåligt anseende och som nu har hittat sin plats på marknaden och på otaliga konsumenters bord. Det är än mer sant med tanke på att metoden kan vilseleda konsumenterna.

Om kommissionens plan för blandning bekräftas av medlemsstaterna under kommande veckor, hoppas vi tillsammans med min kollega Gilles Savary att obligatorisk märkning införs, så att riktigt rosévin kan skiljas från en ny produkt som görs på en blandning som då inte får kallas rosé.

**Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig.** – (FR) Ställd inför de europeiska vinodlarnas ilska reaktion har Europeiska kommissionen beslutat att senarelägga, till den 19 juni, sitt hastiga beslut om att tillåta produktion av rosévin genom blandning av rött och vitt vin.

Men senareläggningen kan inte anses tillfredsställande på något sätt. Inte mer än beslutet om att föreslå en skillnad mellan "traditionell rosé" och "blandad rosé" på etiketten på produkter som marknadsförs, något som inte skulle räcka för att effektivt bekämpa den illojala konkurrens som producenterna skulle möta om beslutet antas.

Våra vinodlare i Europeiska unionen har under flera år arbetat hårt och investerat mycket för att producera rosévin av hög kvalitet. Kommissionens beslut kommer att tillintetgöra dessa enorma insatser, som ändå hade en mycket positiv effekt på ekonomin och den regionala utvecklingen av våra territorier.

Genom frågan som mina kolleger och jag ställer till kommissionen i dag, uppmanar vi kommissionen att förtydliga sina avsikter och se till att beslutet som den antar grundas på fullständigt samråd med europeiska producenter av rosévin.

**Vincent Peillon (PSE), skriftlig.** – (FR) Fru kommissionsledamot!

Jag gör ingen hemlighet av att jag är mycket missnöjd med era försök att förklara bort blandningen av "rosévin".

Ni ger inga som helst svar till vinproducenterna som jag samtalade länge med i Provence och som satsade på kvalitetsprodukter. De befärar att trettio års arbete för att skapa rosévinets goda rykte – insatser som kröntes med verkliga försäljningsframgångar – går helt förlorade i dag.

Ni lämnar inga som helst svar till alla dem som anser att ett tillstånd till blandning går tvärt emot den smärtsamma massiva röjningspolitiken. Det är inte genom att försöka sänka våra produktionskostnader till vilket pris som helst som vi kommer att gå segrande ur den internationella konkurrensen. Det är i stället genom att ständigt förbättra våra viners goda rykte som vi kommer att göra det.

Ni lämnar inga som helst svar till alla dem som säger att märkningen inte räcker, eftersom den inte har någon inverkan på flaskor med "blandat rosévin".

Genom att senarelägga beslutet om tillstånd till efter valet den 7 juni spelar ni i slutändan EU-skeptikerna i händerna.

Det är därför jag högtidligt ber er att dra tillbaka det skadliga förslaget, som hotar såväl en ekonomi som en kultur.

**Dominique Vlasto (PPE-DE), skriftlig. – (FR)** Under förevändning att se över tillåtna oenologiska metoder vill Europeiska kommissionen tillåta blandning av rött och vitt vin under beteckningen "rosévin".

Jag ifrågasätter om en blandning av olika viner får kallas "rosévin". Det är inte bara vinets färg som ger det dess namn: det är druvsorterna, jordmånen och vinodlarnas sakkunnighet som skapar ett vin, inte den slutliga färgen av den ena eller andra vätskan.

För att producera en blandad rosé måste den bestå till mer än 95 procent av ett vitt vin som färgas med rött vin. Men rosévin framställs genom jäsning av till största delen röda druvor eller must. Genom att tillåta blandning av viner skulle Europeiska kommissionen tillåta en riktig förfalskning av rosévin. Det skulle vara att vilseleda konsumenterna.

Utöver förolämpningen mot vinodlare som strävar efter kvalitet, särskilt i Provence, vore det oacceptabelt att legitimera en biprodukt som är ett resultat av en blandning av färdiga produkter och att tillåta vilseledande hänvisningar till roséfärgen.

Om man inte kan hitta någon annan lösning bör man åtminstone kräva att det rätta innehållet anges på etiketterna till dessa drycker: "blandat vin" eller "mixade viner".

## 14. Demokratiprocessen i Turkiet (debatt)

**Talmannen.** - Nästa punkt är kommissionens uttalande om demokratiprocessen i Turkiet.

**Olli Rehn, ledamot av kommissionen. – (EN)** Fru talman! Jag tror tyvärr att denna diskussion om demokrati i Turkiet kanske blir lika passionerad som den vi hade om vinreformen under andra halvleken av Arsenal mot Manchester United, vilket är en bra ögonblicksbild av Europa 2009.

Detta är mer allvarligt, för det är ett mycket allvarligt ämne och verkligen en mycket tungt vägande fråga om demokratisk utveckling i Turkiet. Först av allt är jag djupt bedrövad och chockad över massakern som ägde rum i Bilge i Turkiet i går kväll, där 44 personer dödades. Jag framför mitt innerliga deltagande till offrens familjer och vänner och jag litar på att mördarna kommer att ställas inför rätta så snart som möjligt. Det finns inget moraliskt eller etiskt försvar för denna sorts avskyvärda attack.

Låt mig också uttrycka min personliga sorg, och kommissionens sorg, över nio turkiska soldaters och en gendarms död till följd av terroristattacker förra veckan. Våra tankar går till familjerna till de som miste livet.

Vi fördömer terrorism och stöder Turkiet i dess kamp mot terrorismen. PKK finns med på EU:s förteckning över terroristorganisationer. Mellan den 14 och den 18 april har mer än 200 tjänstemän och medlemmar av Demokratiska samhällspartiet (DTP) arresterats i en polisoperation i hela Turkiet, och i synnerhet i landets sydöstra del.

Vi har förstått att de anklagelser som riktas mot dessa personer omfattar medlemskap i en terroristorganisation, även om inget formellt åtal ännu har väckts. Vi förväntar oss att få se åtalpunkterna fastställda som en del i en öppen och objektiv rättsprocess.

Kommissionen kan inte ingripa i pågående rättsfall. Vår inställning är emellertid klar: vi stöder visserligen kampen mot terrorism, men vi har konsekvent betonat att den måste genomföras genom att man respekterar mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, särskilt yttrandefrihet och föreningsfrihet.

Politisk pluralism är en viktig beståndsdel i all demokrati. Den turkiska nationalförsamlingen är i dag i stort sett representativ för landets politiska mångfald. Demokratiska samhällspartiet har bidragit till pluralism i Turkiet, och dess politiska legitimitet bekräftades av resultaten i de lokala valen i mars.

Samtidigt behöver folket i sydöstra Turkiet fred, de behöver stabilitet och välstånd, inte mer våld och sammanstötningar. Att fördöma användande av våld är en plikt för alla involverade parter. Alla måste visa behärskning och hålla sig till fredliga medel och enbart fredliga medel. Även detta är en viktig beståndsdel i all demokrati.

Vi kommer att fortsätta att noga följa utvecklingen i detta mål. Det är mycket viktigt att principen om demokrati och rättsstatsprincipen, inklusive svarandes rättigheter, kommer att råda.

Kommissionen fortsätter också att noga följa målet om att förbjuda DTP som för närvarande väntar på avgörande i konstitutionsdomstolen. Apropos detta ligger de nuvarande bestämmelserna som styr förbud av politiska partier i Turkiet inte i linje med den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna eller med europeisk praxis, vilket nyligen konstaterades i ett yttrande från Venedigkommissionen. Vi har uppmanat Turkiet att ta ett sådant yttrande på största allvar och att visa detta i Turkiets konstitutionella och rättsliga ram i form av ändringar i detta avseende.

Sammanfattningsvis fortsätter vi att uppmanera de turkiska myndigheterna att ta itu med problemen för den sydöstra delen av landet och folket där, för att förbättra de ekonomiska, sociala och kulturella möjligheterna för alla turkiska medborgare oavsett deras etniska, religiösa eller språkliga ursprung.

Enligt de politiska kriterier som angavs i Köpenhamn förväntas Turkiet garantera kulturell mångfald och främja alla sina medborgares kulturella rättigheter, vilket anges i vårt anslutningspartnerskap. I detta sammanhang är upprättandet av en ny statlig turkisk TV-kanal som sänder på det kurdiska språket ett steg framåt. Det visar på en förändring i mentalitet och jag vill uppmanera de turkiska myndigheterna att ta ytterligare steg i denna riktning.

Vi kommer att fortsätta att övervaka situationen i den sydöstra delen av landet och rapportera om detta i vår kommande lägesrapport. Detta är en mycket viktig del i Turkiets demokratiseringsprocess.

**Frieda Brepoels, för PPE-DE-gruppen.** – (NL) Fru talman, herr kommissionsledamot! Efter de lokala valen den 29 mars, då kurdiska Demokratiska samhällspartiet (DTP) uppnådde en sensationell seger i och med att det nästan fördubblade antalet borgmästare från 52 till 98, är det tydligt att den kurdiska frågan inte längre kan reduceras till att vara en socioekonomisk fråga som Recep Tayyip Erdoğan och hans Rättvis- och utvecklingsparti (AKP) har gjort hittills. Det finns ett tydligt behov av en politisk lösning och DTP måste accepteras som en fullvärdig diskussionspartner.

I den här situationen skulle man kunna tro att förtryck är ett föråldrat grepp, men trots det har de turkiska myndigheterna än en gång inlett en omfattande våg av arresteringar. Mer än 400 ledande personer från DTP har arresterats för att ha krävt en lösning på den kurdiska frågan. Min fråga till kommissionen blir därmed följande. Detta är det femte eller sjätte partiet som bildats av kurderna, för närvarande har det namnet DTP. Det har 21 ledamöter i parlamentet och 98 borgmästare och ändå åsidosätts kurderna fortfarande.

Herr kommissionsledamot! Har inte tiden kommit då det är dags för Europeiska unionen att inleda medling mellan den turkiska regeringen och DTP? Om den inte gör det kommer situationen att förbli stillastående. Med andra ord måste man ta itu med orsakerna till ett antal troliga terroristaktiviteter. Jag anser att valsegern för några veckor sedan även bevisar att den kurdiska känslan för nationalitet är levande och välmående och att strukturella reformer som främjar ökad autonomi för kurderna måste ske snarast.

Jag vill även uppmärksamma ett annat brådskande problem i anslutning till debatten. Mer än 1 500 minderåriga har fängslats och ställts inför rätta i samma domstol som vuxna, vilket är helt emot den internationella konventionen om barnets rättigheter. Vad tänker kommissionen göra åt det?

**Vural Öger, för PSE-gruppen.** – (DE) Fru talman, mina damer och herrar, herr Rehn! Under denna sjätte mandatperiod har Turkiet varit en prioriterad fråga på EU:s agenda. Innan anslutningsförhandlingarna inleddes hade Turkiet gjort stora framsteg mot reformer, som erkändes av EU.

I dag är tongångarna något annorlunda. Vi blir allt mer oroade över utvecklingen av demokratiseringsprocessen i Turkiet. Tryckfrihet, minoritetsskydd, men även reform av domstolsväsendet måste hela tiden övervakas. När det gäller Ergenekon-rättegången som äger rum i Turkiet vill jag säga att den inte får bli politiserad. Sanningen är att arresteringar och eftersökningar sker. Förhastade kommentarer bör undvikas. Noggrann rapportering har en viktig roll att spela här.

Viktiga framsteg har gjorts i den kurdiska frågan. Lösningen på det kurdiska problemet är central i demokratiseringsprocessen och i skyddet av minoriteter. Men jag är orolig över några av EU:s regeringschefer inställningar. Tvetydiga signaler från EU visar också på att då och då hamnar demokratiseringsprocessen i Turkiet på krokiga vägar. I det avseendet vill jag påminna om att ett tydligt åtagande från EU till Turkiets fullvärdiga medlemskap skulle ge reformeringsprocessen ett ordentligt uppsving. Annars kommer det alltid att finnas nya grogrunder för fundamentalism och nationalism och det kurdiska problemet kommer att bli än värre.

Trots allt är det gemensamma målet att få Turkiet att bli en modernare, stabilare och mer välmående demokrati som grundas på en sekulär stat och ett pluralistiskt samhälle. Det ligger inte bara i Turkiets intresse utan det är även ett viktigt strategiskt intresse för Europeiska unionen.

**Alexander Graf Lambsdorff**, för ALDE-gruppen. – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Detta är det sista plenarsammanträdet under denna mandatperiod. Min kollega Vural Öger har just sagt att Turkiet är en prioriterad fråga. Under de senaste åren har jag som föredragande för min grupp, haft möjlighet att arbeta med ämnet och jag måste säga att jag är väldigt glad över att vi under detta sista sammanträde än en gång går till ämnets kärna, nämligen frågan om demokrati i Turkiet.

Det är det första Köpenhamnskriteriet som är i fråga. Det finns skilda åsikter om hur Turkiet har utvecklats. Men jag anser att det finns ett samförstånd i ett avseende, nämligen att takten för reform i Turkiet verkar ha avtagit. Intrycket vid slutet av mandatperioden är att Turkiet nu har en längre väg att gå innan landet kommer att vara klart för anslutning, än det hade i början av både kommissionens mandat och Europaparlamentets lagstiftande mandat.

För gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa är problemen med tryckfrihet och yttrandefrihet särskilt viktiga i sammanhanget. Ni vet att man inte kan se YouTube i Turkiet. Journalisters, utgivares, förläggares, kolumnisters och författares rättigheter är begränsade genom särskilda rättsliga föreskrifter. Kommissionen har i sin lägesrapport tack och lov indikerat att det är ett problem. Enligt flertalet observatörer har problemen ökat. Jag skulle vara tacksam om kommissionen kunde säga något om det, om den tror att problemen har blivit värre eller om den tror att saker och ting har förbättrats. Det skulle vara väldigt förvånande.

Det finns dessutom viktiga områden, som skydd av religiösa minoriteter och skydd av kvinnors rättigheter. Men nyckelfrågorna är för närvarande tryckfrihet, premiärministerns återkallande av pressackreditering för kritiska journalister, det stora antal obefogade arresteringar av kritiska journalister och utgivare i samband med utredningarna om det klart kriminella Ergenekon-nätverket, övertagandet av mediagruppen ATV-Sabah av Scharlach-Holding som ägs eller kontrolleras av premiärministerns svärson, premiärministerns offentliga uppmaning till bojkott av media och domen mot mediagruppen Doğan med böter på 380 miljoner euro med syftet att tvinga den i konkurs eftersom den rapporterade om skandalen kring fyrtorsdonationen samt hans förmånliga behandling av AKP. Detta är inte bara en fråga om tryckfrihet, det skrämmar även i väg investerare som tvivlar på att lagen fungerar i Turkiet.

Turkiet är en viktig granne och en viktig och respekterad Nato-partner. Vi vill fortsätta att stödja Turkiet, det är min grupps åsikt. Men vi anser att det finns mycket som måste göras, att den turkiska regeringen måste visa sin vilja att inte längre köra över grundläggande europeiska rättigheter så som den gör för närvarande. Vi skulle vara tacksamma om det kunde dokumenteras på ett övertygande sätt under nästa mandatperiod.

I övrigt anser jag att vi borde hålla denna debatt i Bryssel och inte i Strasbourg.

**Joost Legendijk**, för Verts/ALE-gruppen. – (NL) Fru talman, mina damer och herrar! När det gäller demokratiseringsprocessen i Turkiet anser jag att bilden är skiftande, med framsteg på några punkter och stagnation och försämring på andra.

Det är ett framsteg att det inte var några upplopp den 1 maj på Taksimtorget i Istanbul, endast fackföreningsledare som hedrade minnet av tragedin 1977. Det är ett framsteg att Turkiet och Armenien har kommit överens om att ömsesidigt förbättra relationerna. Min uppmaning till den turkiska regeringen

är att fortsätta på den vägen och inte låta sig stoppas eller föras på sidovägar av nationalister i Ankara eller i Baku. Det är ett framsteg att man har arresterat personer som är misstänkta för att ha planerat en kupp eller för inblandning i politiska mord: Ergenekon-affären.

Min varning till de turkiska myndigheterna skulle vara att hålla sina fortsatta handlingar inom lagen. Alla överträdelser kommer att användas för att rikta uppmärksamheten bort från kärnan och i stället användas av de som inte vill se en lösning på frågan och som inte vill gå till botten med saker och ting.

Men så finns de negativa utvecklingarna. Det är illa att premiärministern har uppmanat befolkningen att sluta köpa vissa tidningar. Det är mycket illa att flera av de ledande medlemmarna i ett demokratiskt valt parti till det turkiska parlamentet har arresterats. Massarresteringen av framstående medlemmar av det kurdiska Demokratiska samhällspartiet (DTP) är lika oacceptabel som ett formellt förbud av partiet eftersom resultatet är detsamma. Utrymmet för att finna en politisk lösning på det kurdiska problemet har minskat drastiskt. Det är väldigt goda nyheter för extremister på båda sidor men väldigt dåliga nyheter för majoriteten turkar och kurder som så länge har väntat på en fredlig lösning av problemet.

Situationen med framsteg å ena sidan och stillastående å andra sidan kan enligt min mening bara få ett slut om regeringen entydigt väljer djupare reformer, om oppositionen stöder dem i både ord och handling, och också, mina damer och herrar, om EU håller sitt löfte att Turkiet kan bli en fullvärdig medlem av Europeiska unionen förutsatt att det lever upp till våra demokratiska normer.

Det leder mig till min slutkommentar, fru talman. Samtidigt som jag är väldigt glad över att oron för Turkiets demokratisering går över partigränserna, har jag ingen förståelse alls för de ledamöter av Europaparlamentet som är kritiska mot Turkiet, men som inte är redo att låta det bli en fullvärdig medlem om inte problemen är lösta. Även efter det att min mandatperiod har gått ut kommer jag att fortsätta argumentera för de reformer som är nödvändiga för att Turkiet ska bli fullvärdig medlem av Europeiska unionen.

### ORDFÖRANDESKAP: COCILOVO

*Vice talman*

**Feleknas Uca**, för GUE/NGL-gruppen. – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! En 14-årig pojke i Hakkari blev misshandlad av ett SWAT-team med polismän så illa att han hamnade i koma. En annan 14-åring som flydde från en gasattack från polisen, drunknade när han föll ner i en flod. Den 4 april dog två personer under en demonstration i närheten av Urfa på grund av en polisoperation. För tillfället sitter mer än 185 minderåriga i fängelse i Diyarbakir. Hundratals demokratiskt valda politiker och aktivister från DTP har fångats, inklusive tre partiledare. Det pågår mer än 207 rättegångar mot parlamentsledamöter från DTP.

Det är så jag förstår den pågående demokratiseringsprocessen i Turkiet. Listan fortsätter. Den här tillbakagången började strax efter den 29 mars då DTP nådde stora framgångar i lokala regeringsval i de sydöstra delarna av landet och deras borgmästarutnämningar nästan fördubblades. Samtidigt upplevde AKP bittra förluster i den starkt eftertraktade kurdiska regionen. Enligt mig finns det en koppling mellan DTP:s valframgång och vägen av förtryck mot det.

Det ryktades sedan i regeringskretsar om att utvidgningen av DTP:s valframgång hela vägen upp till gränsen till Armenien ansågs utgöra en säkerhetsrisk. I stället för att försöka förstå vad det tydliga valresultatet egentligen är, nämligen ett entydigt meddelande från kurderna att man måste finna en lösning inom systemet, görs försök för att kuva den politiska framgången och det med poliskraft där så är nödvändigt.

Tyvärr tror jag inte att ens det högt prisade AKP varken har viljan eller beslutsamheten att utveckla och driva igenom en omfattande strategi för en lösning av konflikten som har varat i årtionden. Som ni alla vet har det sedan den senaste lägesrapporten inte skett några signifikanta framsteg när det gäller tryck- och yttrandefrihet, erkännande av den kurdiska verkligheten, religiösa minoriteters rättigheter eller civiliserandet av militären. Regerande AKP måste till slut genomföra genuina konstitutionella reformer och införa en ny dynamism som kan ge nytt liv åt landet konstitutionellt och demokratiskt sett samt acceptera dess pluralistiska, multietniska och multikulturella sociala verklighet. Annars kan ingen verklig demokratisering ske i Turkiet. Det borde stå klart för oss alla här.

**Bastiaan Belder**, för IND/DEM-gruppen. – (NL) Herr talman! Europeiska unionen har gjort två stora fel i sina förbindelser med Turkiet. År 1999 tvingade den Turkiet att bli ett kandidatland och fortsatte på den felaktiga vägen genom att starta anslutningsförhandlingar med Ankara 2005. Rådet och kommissionen anser att de genom att göra så kan bortse från Republiken Turkiets historiska arv.



I dag visar sig det historiska arvet, eller snarare bördan, i en verklig kulturell kamp mellan det sekulariserade Kemalist-lägre och den konservativa och religiösa fronten som omges av det regerande Rättvis- och utvecklingspartiet (AKP). En kamp om vilken väg som Republiken Turkiet bör välja. En farlig konsekvens av det är den sensationella Ergenekon-rättegången mot flera framstående Kemalister. När det kommer till nationalistiska inställningar gentemot landets religiösa och etniska minoriteter finns det nu knappt något annat val än Kemalisterna och premiärminister Erdoğan. Att ständigt ta ifrån dessa minoriteter sina rösträttigheter, vilket är en del av Republiken Turkiets historia, går naturligtvis i sår med EU:s politiska villkor för anslutning.

Jag vill hänvisa rådet och kommissionen till en välkänd holländare som sa: det är bättre att stanna halvvägs än att hålla fast vid ett fel. EU-institutioner och turkiska myndigheter borde sent omsider ta lärdom av den visheten. Det är det enda sättet att bereda väg för bättre och mer realistiska relationer som ligger i båda parter intresse.

**Roberto Fiore (NI).** – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Efter vad jag har hört så står det klart att Turkiet är ett land med mycket stora problem när det gäller demokrati.

Vi har sett och vi har hört om 15 000 minderåriga som sitter i fängelse, vi har hört om hundratals arresteringar på tvivelaktiga grunder, vi är medvetna om att det kurdiska problemet fortgår och framför allt det armeniska problemet, det urgamla problem som absolut är närvarande än i dag. Vi har sett mord på präster och missionärer de senaste två åren, vi har oändliga problem. Om vi jämför situationen med den i ett annat land, låt oss säga Vitryssland, som fortfarande anses vara ett utstött land i Europa, ett land som uppenbarligen utgör en del av ondskans axelmakter, är det svårt att förstå hur vi kan fortsätta att prata om Turkiets anslutning till Europa.

Uppenbarligen finns det starka lobbyister som förespråkar och till varje pris önskar att Turkiet ansluts till och blir en del av EU. Bortsett från allt annat kan vi inte bortse från att det finns ett problem, Cypern, som faktiskt är unikt till sin natur. Med andra ord, ett land som kandiderar till anslutning till EU, som ockuperar mark i ett annat land och som fortsätter att ockupera det genom att utvidga sitt område på ön och utöva absolut icke-liberal makt över folket på ön.

Jag tror att européer rannsakar sig själva och allt mer inser det oundvikliga i ett beslut emot Turkiets anslutning till EU. Jag vill påminna er om några fakta. Turkiet har 90 miljoner invånare, stark demografisk tillväxt och framför allt får vi inte glömma att de turkisktalande länderna i Centralasien kräver turkiskt medborgarskap och den turkiska staten verkar inriktad på att ge dem det. Det innebär att Turkiets anslutning inte endast betyder att Turkiet ansluter sig till EU, utan även andra folk och andra stater i Europa. Låt oss inte glömma att historiskt sett var Turkiet emot Europa och nu uppträder det som en betydande utpost för två makter som definitivt inte är europeiska, med andra ord USA och Israel.

Till sist får vi inte bortse från den religiösa faktorn. Anslutningen av miljoner turkar till EU skulle innebära att tusen och åter tusen moskéer öppnas, vilket med all säkerhet skulle medföra att den kristna identiteten och den civila identiteten i Europa skulle minska. Vi får heller inte glömma att moskéer ofta är villiga medbrotslingar i att tillåta idéer som går starkt emot frihetsförespråkare, emot kvinnor och emot den europeiska offentligheten.

**Richard Seebler (PPE-DE).** – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot! Som kommissionsledamoten sa vill även jag framföra mitt deltagande till familjerna till offren av den brutala attacken. Jag vill även i förväg säga att jag stöder Turkiets alla försök till demokratisering. De avser med säkerhet att föra Turkiet närmare Europeiska unionen. Inte "in i" utan "närmare" Europeiska unionen.

Jag anser även att vi måste fortsätta med en politik av nolltolerans när det gäller de mänskliga rättigheterna och demokratisering och vi måste förvänta oss väldigt höga normer. De exempel som våra kolleger har gett talar för sig själva och vi kan se att Turkiet fortfarande har en väldigt, väldigt lång väg framför sig innan det når EU:s normer. De bevisar också att Turkiet hitintills har försummat att ta itu med och genomföra de grundläggande konstitutionella reformerna.

Systemet i Turkiet kännetecknas fortfarande av att det inte finns någon tydlig maktfördelning mellan de olika statliga myndigheterna och det är roten till många av de problem vi ser i Turkiets politiska liv i dag. Tyvärr måste det även sägas att listan på olösta problem blir längre snarare än kortare.

Som exempel vill jag ta upp parlamentariska rättigheter. Det finns särskilt stora underskott när det gäller parlamentarisk budgetkontroll av militära utgifter. Parlamentet har knappt någon talan i det alls och dessutom finns det särskilda fonder som parlamentet inte har någon kontroll över alls.

Därutöver är enskilda parlamentsledamöters immunitet reglerad på ett mycket tvetydigt sätt. I det avseendet finns det ett enormt behov av reformer i Turkiet. Tyvärr har Turkiet även misslyckats med att underteckna olika europeiska och internationella överenskommelser, till exempel konventionen mot tortyr. Jag anser att det verkligen är upp till Turkiet att statuera gott exempel och leva upp till europeiska och internationella normer.

Jag skulle kunna räkna upp ännu fler punkter, men avslutar här och uppmanar kommissionen att noga uppmärksamma utvecklingen inom dessa områden.

**Metin Kazak (ALDE).** – (BG) Jag delar oron över demokratiseringsprocessen i Turkiet i ljuset av den senaste tidens arresteringar som gjorts efter de lokala valen. Oavsett det anser jag inte att politiker som har nära koppling till organisationer som tar till våldsamma metoder för att nå sina mål bör stödjas. Våld har aldrig varit ett tillåtet eller rättfärdigat medel för att skydda rättigheter och friheter.

Jag anser att kurder måste ha rätt till mer kulturella rättigheter och rättigheter på utbildningsområdet och jag respekterar verkligen de fortsatta reformerna, inklusive lanseringen av en kurdiskspråkig TV-kanal som sänder dygnet runt. Men man uppnår inte rättigheter och friheter genom våld, utan genom att använda fredliga, politiska medel, genom dialog och ömsesidig respekt.

Det är därför vårt uppriktiga stöd för reformerna i Turkiet också kommer att uppmuntra till upprätthållandet av EU:s grundläggande värderingar, av vilka en av de viktigaste är respekt för etniska och religiösa skillnader och mångfald. Jag är säker på att den ljusa utsikten av anslutning till Europeiska unionen kommer att skynda på respekten för de mänskliga rättigheterna och reformerna i Turkiet.

**Vittorio Agnoletto (GUE/NGL).** – (IT) Herr talman, mina damer och herrar, herr ordförande! Först och främst vill jag välkomna DTP-partiets ordförande Ahmet Türk, som är VIP-gäst här för att följa debatten. Käre Ahmet, ni vet att vi är med er, att vi stöder den demokratiska kampen som ert parti för i Turkiet för erkännandet av grundläggande rättigheter för det kurdiska folket.

Vi erkänner att DTP är ett väsentligt verktyg för att främja demokrati i Turkiet. Av den anledningen fördömer vi bestämt de polisoperationer mot er som premiärminister Erdoğan har gett order om, med fängslandet av alla DTP:s tre vice ordföranden jämte över 300 militanter och sympatisörer. DTP:s seger i de senaste administrativa valen visar att DTP är ett parti som åtnjuter starkt folkligt demokratiskt stöd. Europaparlamentet beslutade att be premiärminister Erdoğan om att inleda direkta diskussioner med DTP, men i stället svarade han med ökat förtryck, fler poliser, ökad auktoritet och mer fängslande.

Alla vet att min parlamentsgrupp och den europeiska enade vänstern hittills har gett sitt stöd till Turkiets ansökan om medlemskap i Europeiska unionen och samtidigt till reformprocessen i landet. Men jag anser att under de senaste två åren, och särskilt under de senaste månaderna, har Recep Tayyip Erdoğan visat en annan sida, nämligen en ledare som passar som handen i handsken med den värsta delen av den turkiska armén som helt enkelt vill slakta kurderna.

Reformprocessen står praktiskt taget still, fängelserna fylls med kurder, Recep Tayyip Erdoğan förstör själv alla utsikter till turkiskt medlemskap. Ansvar för vad som sker i förbindelserna mellan EU och Turkiet och den växande förvirringen i den europeiska allmänhetens åsikt när det gäller Turkiet är helt och hållet hans eget.

Jag vill sända ett väldigt starkt politiskt budskap till Recep Tayyip Erdoğan. Antingen förhandlar ni om en politisk lösning på den kurdiska frågan som, och låt oss vara tydliga med det, är en process som innebär direkta förhandlingar med DTP, eller så kommer vi be er att avbryta era förhandlingar för medlemskap i Europeiska unionen. Vägen mot Turkiets medlemskap i unionen går via Diyarbakir och DTP, annars kommer det att bli vi, med andra ord de som främst har stöttat er anslutningsprocess, som ber om en paus för eftertanke som mycket väl kan bli permanent.

**Patrick Louis (IND/DEM).** – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! I dag verkar det som om Turkiet fungerar som en demokrati. Men det är inte Europeiska unionens sak att ge ändlösa lektioner om gott uppförande när EU självt glatt och samvetslöst kör över den suveräna viljan hos dess konstituerande folk när de röstar i folkomröstningar.

I själva verket befinner sig Turkiet fortfarande långt ifrån att respektera de europeiska nationernas värderingar, som visats genom situationen med oräkneliga etniska och religiösa minoriteter som landet består av. Förbättringen av situationen för miljontals kurder går långsamt. Relationerna med de armeniska och också de grekiska grannarna befinner sig under ständiga diplomatiska eller militära påtryckningar. Cypern är fortfarande under turkisk militäröckupation i trots mot internationell lag. Det har pågått i 35 år. Religiösa minoriteter har det knappast bättre. Det trampas regelbundet på rättigheterna för de samhällen som inte omnämns i fördragen. Europeiska kommissionen blundar för det och fortsätter, liksom Europaparlamentet, att stödja landets anslutning till Europeiska unionen.

Låt oss därför vara konsekventa. Samtidigt som samarbete med Turkiet är nödvändigt, måste alla anslutningsplaner för Turkiet ske i enlighet med de europeiska demokratierna, nämligen genom folkomröstningar.

**Marios Matsakis (ALDE).** - (EN) Herr talman! Vi har grundat mycket av vårt arbete och mycket av vår politik på hoppet att om vi var snälla mot Turkiet skulle landet omvandla sin kemalistiska fascism till ett hjälpligt godtagbart demokratiliknande beteende. Vi hade fullständigt fel och har snabbt blivit desperat besvikna och frustrerade. Den demokratiska reformprocessen i Turkiet har gått framåt i samma takt som en trebent sköldpadda.

Herr kommissionsledamot! Vårt tålamod tryter, och det samma gäller för en överväldigande majoritet av de europeiska medborgare som vi företräder. Vi har fått nog. Den styrande regimen i Turkiet har visat sig fullständigt oförmögen och ovillig att göra sitt land till en civiliserad 2000-talsstat. Morotstekniken har varit ett formidabelt misslyckande och ni måste medge det. Det har blivit dags att använda piskan.

**Andrew Duff (ALDE).** - (EN) Herr talman! Tyvärr verkar parlamentet ännu en gång visa sig vara ganska opålitligt när det gäller Turkiet. Jag vore tacksam om kommissionsledamoten kunde ge oss sin uppriktiga bedömning av Ergenekon-affären. Instämmer han i att det är ett välkommet tecken på upprepning och en signal om att rättsväsendet till sist börjar angripa djupgående korruption inom delar av den turkiska staten?

**Alexander Graf Lambsdorff (ALDE).** - (DE) Herr talman! Jag vill kommentera vad Joost Lagendijk sa. Vi ser naturligtvis också den positiva diplomatiska roll som Turkiet kan spela i förbindelserna med Armenien och Mellanöstern. Men diplomati och demokrati är två skilda saker. Vi är särskilt oroade över premiärminister Erdoğan's handlande gentemot Ahmed Doğans förläggargrupp. Till och med *Der Spiegel*, som inte har något att göra med vare sig Doğan eller Springer, skriver om Recep Tayyip Erdoğan's privata vendetta mot Doğan.

Jag har redan nämnt kommissionens lägesrapport. Återigen vill jag ställa en specifik fråga till kommissionen. Är kommissionen mer eller mindre oroad över åsiktsfriheten och tryckfriheten i Turkiet än den var när lägesrapporten offentliggjordes? Om inte, varför är den inte längre oroad? Om ja, vilka specifika åtgärder tänker kommissionen vidta? Hur viktiga är tryckfriheten och åsiktsfriheten i förhållande till de pågående anslutningsförhandlingarna? Som sagt handlar detta trots allt om det första Köpenhamnskriteriet, det politiska kriteriet.

**Olli Rehn, ledamot av kommissionen.** - (EN) Herr talman! Först av allt vill jag tacka parlamentsledamöterna för en mycket seriös och innehållsrik debatt om demokratiseringsprocessen i Turkiet, och jag vill också i kväll tacka Europaparlamentet för dess bidrag till EU:s Turkiet-politik. Vi har fått höra kritiskt men konstruktivt stöd för våra förbindelser med Turkiet vid en mycket kritisk tidpunkt. Jag anser att parlamentets strategi – och jag litar på att detta även gäller kommissionens strategi – kan beskrivas som rättvis och fast vad gäller Turkiet och dess anslutning till EU.

Enligt min åsikt måste vi sannerligen vara rättvisa och fasta, och bara genom att vara bådadera samtidigt kan vi uppnå resultat. Vad jag menar är att vi måste vara rättvisa genom att vi behåller EU-perspektivet som den avgörande drivkraften för reformer i landet, och håller vårt ord om att Turkiet ska få chansen att visa att det kommer att kunna möta EU:s anslutningskriterier. Samtidigt måste vi vara fasta genom att tillämpa stränga villkor, särskilt om grundläggande friheter och demokratiska principer. Dessa två viktiga delar – rättvisa och fasthet – fungerar bara tillsammans och kan inte åtskiljas. Jag anser att detta är det bästa sättet att stödja en demokratisk omvandling av Turkiet, vilket är vårt mål, eftersom det gör Turkiet till en bättre partner och en möjlig framtida medlemsstat i EU, i enlighet med den förhandlingsram som antogs på småtimmarna den 4 oktober 2005.

Det nuvarande läget är något av en blandad kompott, som Joost Lagendijk, ordförande för Europaparlamentets delegation till den gemensamma parlamentariskommittén EU-Turkiet, beskrev det. Ibland känns det som två steg framåt och ett steg tillbaka, men det är bättre att det är på det sättet än att det vore tvärtom.

Eftersom Andrew Duff tog upp frågan, anser jag att Ergenekon-utredningen är ett bra exempel. Grundat på utredningen hittills verkar det som att det var av yttersta vikt att detta nätverk bakom potentiella politiska eller andra attacker mot demokratin i Turkiet avslöjades, och kommer att fortsätta att avslöjas i rättsstatsprincipens och den demokratiska sekularismens anda.

Å andra sidan kan man under de senaste stadierna av Ergenekon-utredningen ifrågasätta om alla rättsstatsprinciper verkligen har tillämpats, eller om det finns några andra politiska syften bakom dessa arresteringar. Det återstår att se. Vi följer utvecklingen mycket noga och vi ska absolut rapportera om detta i vår kommande lägesrapport till hösten.

Enligt min åsikt är tre principer särskilt viktiga. Först av allt de demokratiska principerna: att fortsätta med de konstitutionella reformerna. I detta sammanhang är reformen av de bestämmelser som styr politiska partier mycket viktig, med tanke på erfarenheterna från förra året, nu i år och tidigare år, när vi har fått se fallgropar i Turkiets konstitutionella ram i detta avseende, som Europarådets Venedigkommission påpekat.

För det andra är yttrandefriheten, som Alexander Graf Lambsdorff tog upp, själva grunden för demokratin. Detta diskuterades helt nyligen vid parlamentets gemensamma parlamentarikerkommittés sammanträde med den turkiska nationalförsamlingen. Jag är bekymrad över mediafriheten och dess utveckling i Turkiet och vi kommer definitivt att återkomma till detta som ett särskilt avsnitt i vår lägesrapport i höst.

Ja, det har skett positiva framsteg i fråga om konsekvenserna av reformen av den ökända artikel 301 för ett eller två år sedan. Å andra sidan är relativa framsteg med artikel 301 ingen ursäkt för attacker mot andra former av mediafrihet, som har tagits upp i flera anföranden i kväll.

Slutligen, rättsstatsprincipen, som upprätthåller hela samhällets och ekonomins fungerande och som är Europeiska unionens viktigaste värdering. Detta illustreras i kampen mot terrorism, som vi stöder, så länge den bedrivs i linje med principerna om rättsstat och rättvisa i bästa europeiska tradition.

Takten i förhandlingarna med Turkiet kommer därför framför allt att bero på vilka framsteg som görs med reformerna för att stärka de grundläggande friheterna och rättsstatsprincipen i landet, i alla landets hörn och i alla samhällsgrupper. Det är grunden för förhandlingsprocessen. Framsteg i de tekniska förhandlingarna kommer att bero på om det sker verkliga framsteg med dessa reformer och på dessas intensitet och genomförande, för att förbättra de grundläggande friheterna, mänskliga rättigheter och demokratisk sekularism. Dessa principer ingår i fördraget om Europeiska unionen och i våra gemensamma europeiska värderingar. Det är den avgörande måttstocken för Turkiets framsteg mot medlemskap i Europeiska unionen.

**Talmannen.** – Debatten är härmed avslutad.

## 15. Skydd av djur vid tidpunkten för avlivning (debatt)

**Talmannen.** – Nästa punkt är betänkandet (A6-0185/2009) av Janusz Wojciechowski för utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling om förslaget till rådets förordning om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning (KOM(2008)0553 – C6-0451/2008 – 2008/0180(CNS)).

**Janusz Wojciechowski, föredragande.** – (PL) Herr talman! Vårt samhälle är ett samhälle som använder djur. Vi avlivar miljarder djur för kött, skinn och för olika ekonomiska behov. Ibland avlivar vi dem också utan ekonomisk anledning – för sport, såsom jakt, eller för underhållning, såsom i tjurfäktning. För mig är avlivning av djur varken sport eller underhållning eller kultur, men vi ska inte gå in på det här eftersom ämnet för debatten är avlivning av djur av ekonomiska anledningar.

Skydd av djur vid tidpunkten för avlivning, är det möjligt? Är det möjligt att skydda ett djur som vi ska avliva? Ja, det är möjligt, främst genom att bespara det onödigt lidande. Genom att skydda djur från omänsklig behandling skyddar vi vår egen mänsklighet. I den föreslagna förordningen förbättras standarderna för skydd av djur vid tidpunkten för avlivning, högre och bättre tekniska standarder införs och tillsynen över dem främjas. I den föreslagna förordningen införs större personligt ansvar för korrekt hantering av djur och ett krav på att utse en person med ansvar för djurskydd i lokaler som utför slakt. Med den nya förordningen ersätts det gamla direktivet från 1993 och det innebär en klar utveckling för förverkligandet av idén om skydd av djur och därför stöder jag som föredragande förordningen.

Det fanns flera kontroversiella områden. Ett påtagligt exempel är frågan om rituell slakt. Den grundläggande principen är att avliva djur efter att de har blivit bedövade eller försatta i medvetslöst tillstånd, men ett undantag ges av religiösa skäl – avlivning utan föregående bedövning, om så krävs av religiösa skäl. Det gäller

anhängare av islam och judendom som avlivar djur utan att först bedöva dem. Ändringsförslag som syftade till att införa ett fullständigt förbud mot rituell slakt inom Europeiska unionen avlogs av utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling. Utskottsledamöterna ansåg att ett sådant förbud skulle vara genomförbart.

Utskottet avlog också ett förslag som skulle ha gett varje medlemsstat rätt att förbjuda rituell slakt genom sin egen lagstiftning. Det anges i ändringsförslag 28. Jag vill understryka att en röst för det ändringsförslaget innebär att medlemsstater inte kommer att kunna förbjuda rituell slakt på sitt territorium. En röst mot ändringsförslaget innebär att man återgår till Europeiska kommissionens ståndpunkt, vilket gör det möjligt att införa ett förbud mot rituell slakt under inhemsk lag.

En annan kontroversiell fråga är utnämningen av nationella referenscentrum som skulle utnämnas av varje medlemsstat. Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling avlog den idén i ändringsförslag 64. Personligen anser jag att sådana referenscentrum borde upprättas och de skulle även kunna spela en roll i övervakningen av hanteringen av djur vid tidpunkten för avlivning.

Jag vill uppmärksamma förslagen från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling som ingår i mitt betänkande. För det första borde åtgärder för att införa högre standarder för skydd av djur vid tidpunkten för avlivning få finansiellt stöd från Europeiska unionen. De ädla målen med skydd av djur kan inte uppnås utan en finansiell plan och utan att skapa incitament för att införa ökade standarder.

För det andra föreslås i betänkandet att de förbättrade standarderna inte bara borde gälla för producenter inom Europeiska unionen utan även för importörer av köttprodukter till Europa. Vi vill vara säkra på att EU-marknaden endast förses med animaliska produkter som kommer från djur som avlivats enligt EU:s lagstiftning.

Mina damer och herrar! Europaparlamentets sista sammanträde är till stor del ägnat åt skydd av djur. I dag har vi beslutat att förbjuda importen av produkter från sälar som har avlivats med grymhet, vi har beslutat att införa högre standarder för skydd av försöksdjur och nu diskuterar vi högre standarder för skydd av djur vid tidpunkten för avlivning. Jag är glad över att Europaparlamentet gör så mycket för skydd av djur och jag är glad över att vara en del av det. Den helige Franciskus av Assisis ande finns närvarande i kammaren. Må han också vara närvarande under nästa mandatperiod.

**Androulla Vassiliou**, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka Europaparlamentet och särskilt föredraganden Janusz Wojciechowski för stödet för de viktigaste dragen i kommissionens förslag om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning.

Jag är särskilt glad över att Europaparlamentet godtog förslagets generella innebörd, vilken är att säkerställa att den djurskyddslagstiftning som tillämpas på slakterier ligger i linje med hygienpaketet som antogs 2004.

Den gällande lagstiftningen om djurskydd vid slakt är från 1993 och ligger uppenbarligen inte i linje med den senaste utvecklingen inom områdena livsmedelssäkerhet och djurs hälsa och välbefinnande. Enligt föreliggande förslag kommer aktörerna inom slakteribranschen att bli skyldiga att fastställa standardrutiner, ta hänsyn till indikatorer för välbefinnande i samband med bedövning och se till att personalen utbildas i djurs välbefinnande.

När det gäller religiös slakt vill jag betona att kommissionen helt och hållet instämmer i Europaparlamentets tillägg om religionsfrihet, och understryka att kommissionens avsikt är att behålla status quo i denna känsliga fråga. I fördraget fastställs att man måste ta hänsyn till religiösa seder och bruk när gemenskapspolitiken utformas. Det finns helt klart många olika seder och bruk bland medlemsstaterna när det gäller religiös slakt.

Kommissionen föreslår att subsidiaritetsprincipen fortsätter att gälla inom detta område. Den har fungerat bra under de senaste 15 åren och bör fungera bra även i fortsättningen. I detta avseende kan vi i princip acceptera, efter omskrivning, sådana ändringsförslag som återspeglar den nuvarande lagstiftningen, vilken bevarar religionsfriheten och samtidigt tillåter medlemsstaterna att anta eller bevara strängare regler. Jag noterar att det verkar finnas en enighet i rådet kring detta.

Jag vill också säga några ord om hemsakt. I dagsläget är slakt av djur utanför slakterierna tillåtet för privat konsumtion (utom för nötboskap), men grisar, får och getter måste först bedövas. I vissa medlemsstater slaktar man av tradition grisar till jul och lamm till påsk. Det är viktigt för kommissionen att traditionerna bevaras, men man behöver inte avstå från att bedöva djuren och därmed äventyra djurens välbefinnande. Kommissionen anser därför att bedövning före slakt alltid ska utföras när grisar eller lamm slaktas utanför slakterierna.

En annan punkt i förslaget rör inrättandet av ett nationellt referenscentrum. Vi anser att denna punkt är mycket viktig för att säkerställa att de föreslagna åtgärderna genomförs på rätt sätt. Officiella inspektörer utför kontroller av livsmedelssäkerheten på slakterierna, huvudsakligen på döda djur. De har inte tid och inte heller tillräcklig kompetens för att kunna bedöma parametrar som rör djurens välbefinnande. Nu för tiden är bedövningsutrustningen komplicerad och det är svårt att bedöma hur ändamålsenlig den är avseende djurens välbefinnande. Nationella referenscentrum skulle uppfylla ett behov av teknisk och vetenskaplig information om djurens välbefinnande vid slakt, och kommissionen anser att detta krav ska finnas kvar i förslaget.

Kommissionen anser också att kompetensbevis för slakteripersonal ska utfärdas när dessa har genomgått ett oberoende slutprov. Systemet utvecklades inom andra områden som rör djurs välbefinnande, både inom den offentliga och den privata sektorn. Där det har genomförts korrekt har det också gett goda resultat. Det bör därför utvidgas till att gälla alla slakterier i EU.

Djur slaktas i stort antal utanför slakterierna för att förhindra spridning av sjukdomar. Det är sant att det redan finns krav som avser djurens hälsa, men dagens krav tar inte upp djurens välbefinnande. Allmänheten anser att masslakt för att förhindra sjukdomsspridning ska göras så humant som möjligt. Öppenhet, vilket innebär korrekt rapportering, är därför av största vikt. Erfarenheter från tidigare akutsituationer har visat att det är angeläget att samla information om god praxis och om misstag som kan ha inträffat. Vid masslakt krävs därför korrekt övervakning och rapportering om djurens välbefinnande.

Jag skulle bli mycket glad över ert stöd till kommissionens förslag. Om förslaget antas skulle det innebära att EU får möjlighet att gå i spetsen för och förnya arbetet för djurens välbefinnande över hela världen.

**Jens Holm**, *föredragande av yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet*. – Varje år slaktas och transporteras hundratal miljoner djur, grisar, kor, får, hönor, hästar och andra djur över hela Europa. Dessutom slaktas 25 miljoner pälsdjur. Detta innebär ett enormt lidande för djuren. Det bästa vore förstås om vi inte åt dem över huvud taget och om vi inte hade på oss djuren i form av pälsar.

Men denna förordning handlar emellertid inte riktigt om det, utan den handlar om hur vi ska kunna minska lidandet för djuren på slakterierna. Kommissionens förslag är ett steg framåt, men det måste skärpas på många punkter. I miljöutskottet röstade vi igenom mitt yttrande, där vi bl.a. kräver kortare transporter och uppställningstider på slakterierna, satsningar på mobila slakterier, att pälsdjur ska omfattas av denna förordning, att medlemsstaterna ska kunna gå före och ha hårdare bestämmelser samt att djurskyddsinspektörerna och de föreslagna nationella referenscentren för djurskydd ska vara oberoende och stärkas.

Det är glädjande att jordbruksutskottet stöder vårt förslag om mobila slakterier samt att pälsdjuren inkluderas. Jag är emellertid djupt bekymrad över flera andra ändringsförslag från utskottet och enskilda ledamöter. Det är olyckligt att jordbruksutskottet helt och hållet har strukit de föreslagna tidsbegränsningarna för transport till slakteriet och uppställningstiden inne på slakteriet. Vänligen rösta för vänstergruppens ändringsförslag 125 så får vi tillbaka dessa krav. Jag förstår inte heller varför jordbruksutskottet vill stryka förslaget om nationella referenscenter för djurskydd. Det är också otroligt viktigt att tillåta medlemsländerna att gå före och ha mer ambitiösa bestämmelser än vad som föreskrivs här. Rösta för ändringsförslag 124. Avslutningsvis blir jag djupt oroad över att jordbruksutskottet inte vill tillåta de medlemsländer som i dag har ett fullt stopp mot slakt utan bedövning. Så är det t.ex. i mitt land Sverige. Vi har funnit en balans mellan religiös tradition och djurskydd som uppskattas av de flesta. Vänligen, rösta nej till ändringsförslag 28, precis som föredraganden har föreslagit.

**Sebastiano Sanzarello**, *för PPE-DE-gruppen*. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Genom lyckliga omständigheter faller det på mig att tala denna kväll för sista gången, i alla fall under den här mandatperioden, under ert ordförandeskap, vilket jag tror är ert sista ordförandeskap eftersom ni har beslutat att inte ställa upp för omval. Jag är väldigt glad över att få uttrycka min tacksamhet för vad ni har gjort i Europaparlamentet, Luigi Cocilovo. Inte bara den italienska delegationen utan alla parlamentsledamöter högaktar er. Jag valdes i samma valkrets som ni. Vi är politiska motståndare, men jag känner att jag är skyldig att önska er en framgångsrik politisk framtid, både för vårt lands och för Europas intressen.

Nu kommer jag till saken. Jag anser att vi i utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling har gjort ett utmärkt jobb. Efter att ha lyssnat till konsulter och olika yrkesgrupper har vi försökt förbättra texten vi fick från rådet och kommissionen. Vi har försökt att göra den mer tillämplig och mer konsekvent och skydda rätten att uttrycka sina religiösa utövanden på alla sätt. Det fanns några motsättningar eftersom kommissionen

och rådet angav och framhöll att de skulle skydda rituell slakt. Men särskilda skyldigheter gjorde det omöjligt i praktiken – jag avser hängning upp och ner och den mycket debatterade frågan om bedövning.

Från en dialektisk synpunkt ser det ut som grymhet, men vad innebär det egentligen? Ett beslutsamt snitt likställs med samma smärtnivå som bedövning som utförs med en bultpistol mot pannan. Efter det finns det ingen smärta mer, vilket innebär att det skulle vara en grymhet att bedöva djuren efter att deras halsar snittats. Jag anser inte att djur behandlas grymt om de inte bedövas efter att deras halsar snittats.

Enligt konventionen om de mänskliga rättigheterna ska man när det uppstår konflikt om djurs rättigheter alltid låta mänskliga rättigheter gå före. Med andra ord ska rätten till religiös utövning, och inte bara muslimsk, inte bara judisk utan också kristen utövning – som vi har diskuterat ingående i utskottet – skyddas fullt ut. Inte minst eftersom vi har ömsesidiga relationer med icke-medlemsstater och människor som utövar en viss religion annars inte skulle kunna äta kött i Europa eftersom det inte kan produceras i Europa och inte importeras. Jag anser inte att det är rättvist.

**Rosa Miguélez Ramos, för PSE-gruppen.** – (ES) Herr talman, mina damer och herrar! Som vi redan har hört så ersätter förslaget som vi debatterar i dag ett direktiv som har blivit föråldrat på grund av tekniska framsteg. I och med förslaget införs en ny förordning som kommer att tillåta att gemenskapskrav om djurs välbefinnande tillämpas enhetligt i Europeiska unionen.

När det gäller den inre marknaden, och med tanke på att det kan skada konkurrensen att följa bestämmelserna, kommer det att möjliggöra liknande konkurrensstandarder för alla gemenskapsaktörer. Utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling, som valt att undanta småskaliga aktörer från vissa krav, har ökat ansvaret för de kvarvarande stora aktörerna – det är texten vi debatterar i dag. Dessutom har man inrättat en befattning som djurskyddsansvarig på stora företag.

Betänkandet vi debatterar förbättrar kommissionens förslag när det gäller vissa grundläggande punkter. Ett exempel är att man inte längre genom förslaget försöker ändra aktuella villkor för djurtransporter när det gäller totala transporttider – något som vi anser vara väldigt upprörande. Nuvarande förbud mot transporter av djur vars särskilda egenskaper innebär att de inte är lämpliga för transport kvarstår.

Dessutom rättas och tydliggörs företagets ansvar när det gäller att anpassa sig till djurskyddsbestämmelserna. Aktörer, snarare än arbetare, är ansvariga för att se till att reglerna tillämpas.

Slutligen, fru kommissionsledamot, vill jag att ni kommer ihåg att det inom Europeiska unionen inte finns två rättssystem i de olika regionerna och länderna som är likadana. Alla är olika. Om de nationella referenscentrum som ni föreslår och som ni hänvisade till i ert tal skulle införas så som kommissionen föreslår i sitt förslag, skulle det medföra upprättandet av 17 nationella referenscentrum i Spanien och inte bara ett nationellt referenscentrum. I Spanien är den centrala regeringsmakten decentraliserad till de självstyrande regionerna och vi skulle därför tvingas inrätta 17 av dessa nationella referenscentrum som ni tror är möjliga. Ett centrum för varje region – det skulle vara löjligt! Det är därför vi föreslår att behörig myndighet ansvarar för att se till att reglerna tillämpas korrekt.

**Zdzisław Zbigniew Podkański, för UEN-gruppen.** – (PL) Herr talman! Wojciechowski-betänkandet om förslaget till rådets förordning om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning tar upp ett mycket viktigt ämne när det gäller djurens välbefinnande. I betänkandet ställs indirekt frågan om dagens människor kan bryta med grymheten och skapa en ny värld präglad av värden där man visar känslighet för smärta, lidande, fruktan och dödsångest, inte bara när det gäller människor utan också när det gäller djur.

Trots civilisationens och teknikens utveckling dödas tyvärr fortfarande varje år miljarder djur och fåglar, ofta på ett grymt sätt och till och med utan bedövning. Detta föranleder ytterligare frågor om varför intelligenta och utbildade människor ofta uppför sig mot djur på liknande sätt som primitiva stammar som är dömda att kämpa för sin överlevnad. Vad bör vi göra för att ändra på detta?

Dessa frågor besvaras i stor utsträckning i betänkandet som ändå inte löser en rad grundläggande frågor i detta sammanhang, t.ex. när det gäller lagstiftning, rituell slakt och ökad kunskap i samhället. Dessa problem återstår därför att lösa för rådet, kommissionen och det nya parlamentet. Jag hoppas att man i det fortsatta arbetet på att förbättra djurens välbefinnande samtidigt kommer att inse att djur är levande varelser som kan uppleva smärta och lidande, att de inte är ting och att människor är skyldiga dem respekt, skydd och omsorg.

**Alyn Smith, för Verts/ALE-gruppen.** – (EN) Herr talman! Jag vill sälla mig till skaran som gratulerar den föredragande, Janusz Wojciechowski, till att med sådan säkerhet ha lagt fram ett så komplicerat och känsligt dokument där han tar upp ett antal motstridiga synpunkter. I mitt anförande, som förmodligen blir mitt

sista under den här mandatperioden, vill jag gärna göra mina kolleger uppmärksamma på att det här är vad jag skulle kalla ett klassiskt EU-dokument från Europaparlamentet. Det är tekniskt, det är komplext, det distanserar sig något från medborgarna, men vi måste komma ihåg att djurens välbefinnande är mycket viktigt för våra medborgare, och att rättvisa är mycket viktigt för våra producenter, konsumenter och för marknaden.

Jag tänker särskilt på ändringsförslagen 45 och 46 om att tredjeländer som vill exportera till vårt territorium måste uppfylla våra normer. Det är en mycket viktigt rättvisefråga för våra producenter och för att konsumenterna ska kunna ha förtroende för våra marknader och förslaget är mycket välkommet.

Likasa är åtgärdernas proportionalitet i ändringsförslagen 65 och 67 där man ger möjlighet till utbildning på arbetsplatsen särskilt välkommet för mindre slakterier och mindre företag i EU. Undantagen som tillåter små slakterier att slippa ha en djurskyddsinspektör närvarande är också mycket välkomna.

När det gäller religiös slakt anser jag att kommissionsledamoten har helt rätt. Det är inget vi behöver reglera i det här paketet, så det är goda nyheter för konsumenterna. Det är goda nyheter för förtroendet för EU:s köttmarknad och det är rent allmänt ett bra jobb. Jag gratulerar.

**Maria Petre (PPE-DE).** – (RO) Först av allt vill jag gratulera föredraganden och tacka honom för det tillmötesgående han har visat.

Jag instämmer i kommissionens förslag om att djur endast får avlivas genom en metod som garanterar att de dör omedelbart eller efter bedövning samtidigt som jag dock accepterar att man gör undantag för slakt som ingår i religiösa ritualer. Jag stöder också att förordningen inte heller ska tillämpas när det gäller djur som slaktas för personlig konsumtion enligt traditionerna vid de större religiösa högtiderna som påsk och jul och endast under en period på 10 dagar innan dessa högtider äger rum.

Personal som bedriver slakt och annan liknande verksamhet måste genomgå lämpliga yrkesutbildningskurser som genomförs regelrätt och avslutas med utfärdande av ett kompetensbevis.

De bestämmelser som EU har infört på djurskyddsområdet är bland de strängaste i världen. De leder till högre produktionskostnader och kan också tänkas snedvrida konkurrensen med stater vilkas lagstiftning är mindre sträng i detta avseende. Därför uppmanar jag kommissionen att se till att köttprodukter och andra animaliska produkter som importeras från länder utanför EU uppfyller EU:s normer. Vad vi vill är att kommissionen kan genomföra inspektioner i slakterier som är auktoriserade för att exportera sina produkter till Europeiska unionen och därvid bekräfta att, förutom de hälsointyg som redan utfärdats, även bestämmelserna om djurskydd respekteras.

**Neil Parish (PPE-DE).** – (EN) Herr talman! Jag tackar Androulla Vassiliou för hennes arbete här i parlamentet. Hon tog tag i det här dokumentet för bara ett par år sedan och har gjort ett strålande arbete och jag gratulerar henne till det. Jag gratulerar också Janusz Wojciechowski till ett utmärkt betänkande, och till hans utmärkta ordförandeskap i jordbruksutskottet.

Normerna för djurens välbefinnande i Europa är utomordentligt viktiga för att vi ska kunna producera högkvalitativt kött. Vi vill se till att slakten sker på ett omsorgsfullt sätt och under stränga regler, både avseende hygien och djurens välbefinnande. Jag välkomnar faktiskt tanken på mobila slakterier. Jag tror att det skulle vara väldigt bra. Men vi måste vara försiktiga. Många små slakterier har slagit igen den senaste tiden – också i mitt hemland – så vi måste se till att vi har en lämplig lagstiftning som dock inte får vara så omfattande att de tvingas slå igen.

Jag tänker nu göra ett kontroversiellt uttalande: Jag anser att djuren föds till denna värld och det är vi människor som bestämmer exakt hur de ska slaktas. Kommissionen måste bestämma sig. Antingen accepterar ni religiös slakt och att djuren inte bedövas, så att djur som vi vill slakta till jul i andra länder måste genomgå samma process, eller så står ni upp för det som jag tycker är rätt, nämligen att det är vi, som människor, som bestämmer hur ett djur ska slaktas och att djur ska bedövas före slakt. Jag tycker det är helt uppenbart att det är så det ska gå till. I vissa medlemsstater bedövas djuren både före och efter själva ingreppet, både vid halalslakt och judisk slakt. Jag frågar mig varför detta inte kan ske i hela EU. Vi måste vara absolut säkra på att vi behandlar alla djur på samma sätt. Jag accepterar subsidiaritetsprincipen, men jag vill också att kommissionen utövar påtryckningar på medlemsstaterna så att vi får lämpliga slakt- och bedövningsmetoder i framtiden.

När det gäller märkning ser jag inte heller några problem. Varför skulle vi inte märka djuren med vilken slaktmetod som använts? Om det nu inte är några problem med halalslakt och judisk slakt så är väl märkningen



inget att oroa sig över? Låt oss alltså införa en ordentlig märkning så att människor vet exakt vad de köper. Det är mycket viktigt för det europeiska jordbruket att ha extremt höga normer.

**Marios Matsakis (ALDE).** – (EN) Herr talman! Rätten till religionsfrihet kan inte få råda över de regler och bestämmelser som gäller i våra länder, och kan inte så gravt få överträda våra normer om respekt för slakthygien och djurens välbefinnande. Jag kan inte förstå varför vi, i religionens namn, ska acceptera detta otidsenliga, ohygieniska och till och med sadistiska dödande av djur, ibland utfört under högräddande ceremonier inför såväl vuxna som barn.

Jag anser att djuren ska slaktas under kontrollerade förhållanden av ett auktoriserat slakteri som man kan inspektera. Inga djur ska slaktas utan föregående bedövning. Religionsfrihet är en sak, att orsaka djur onödigt lidande och åsidosätta hygienbestämmelserna är en annan. Lagar och bestämmelser inom EU borde vara lika för alla, oavsett religion.

**Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE).** – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot! Jag anser att frågan om djurens välfärd i den här debatten alltför mycket har inskränkts till frågan om vi bör använda bedövning eller inte. Jag är inte motståndare till bedövning, men vi måste inse att bedövning ursprungligen inte infördes av omsorg om djurens välfärd utan av ekonomiska orsaker för att man skulle kunna slakta djur i fabriksmässig skala, vilket innebär massavlivning i slakthus utan att kvaliteten på köttet påverkas eller försämras genom den ångest som slakten framkallar.

När det gäller religiös slakt handlar det alltså om att bedriva en högt utvecklad form av slakt utan att djuren upplever extra lidande. När det gäller frågan om bedövning i slakthusen handlar det inte bara om huruvida bedövning ska användas eller inte, utan det handlar också om hur djuren hanteras under transporterna och under väntetiden i slakthusen. Jag instämmer i Neil Parish synpunkt att religiös slakt bör framgå av märkningen så att konsumenterna vet vad de köper och vad de stöder.

**Androulla Vassiliou,** ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Dagens debatt om Wojciechowski-betänkandet återspeglar parlamentets, kommissionens och också allmänhetens oro avseende djurens välbefinnande vid slakt. I kommissionens förslag finns flera viktiga nyheter som jag hoppas ni stödjer.

I dag kräver EU:s lagstiftning att aktörer från tredjeländer som exporterar till EU tillämpar likvärdiga normer. Dessutom måste det finnas intyg för köttimport som bekräftar att EU:s normer följs av de företag som exporterar. När det gäller kommissionens förslag anser vi därför att principen om likvärdiga normer ska fortsätta att gälla.

Jag har lyssnat noga på alla inlägg och jag har fått mycket användbar information för vårt arbete för att uppnå verkligt välbefinnande för djuren. Genom att anta betänkandet sänder vi rätt signaler till allmänheten, nämligen att vi tar tag i frågor som oroar dem, samtidigt som vi ställer upp moderna normer för globala förfaranden för djurens välbefinnande vid slakt. Jag tackar parlamentet och den föredragande för stödet.

Det här blir mitt sista anförande här i parlamentet. Det har varit mycket trevligt att arbeta tillsammans med er, och jag önskar er all lycka och framgång.

**Janusz Wojciechowski,** föredragande. – (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Även jag vill instämma i dessa önskemål, och det gläder mig att kommissionsledamotens sista anförande i parlamentet gäller presentationen av vad som är ett verkligt bra förslag och en bra förordning, och flertalet av dem som har yttrat sig i diskussionen är här fullständigt eniga. Jag hoppas verkligen att slutresultatet av detta arbete, detta gemensamma arbete av parlamentet, kommissionen och rådet, inte kommer att leda till några betydande försämringar av vad kommissionen har föreslagit eftersom kommissionen förvisso har lagt fram mycket bra förslag. Men när det gäller inställningen till djurskydd och de åtgärder som syftar till att förbättra djurens välfärd vill jag framföra två viktiga punkter.

Den första punkten gäller pengar. Tyvärr kommer vi inte att få någon acceptans i samhället för en skärpning av dessa normer om vi inte ser till att normerna är ordentligt finansierade. Gemenskapsmedel är viktiga här för att vi ska kunna nå de mål som har uppställts. Det är inte möjligt att införa strängare normer som dessa utan pengar, man kan inte vältra över alla kostnaderna på de organ som måste införa normerna.

Den andra punkten gäller likvärdighet, så att de förbättrade normerna inte minskar konkurrensförmågan bland producenterna i Europeiska unionen. Jag tror att vi är på rätt väg när det gäller att nå detta mål. Det gläder mig att det finns stöd för dessa förslag här i kammaren.

Jag vill ännu en gång tacka kommissionsledamoten. Jag vill också tacka alla de kolleger som har yttrat sig i denna diskussion, och det gläder mig att tanken på en skärpning av normerna för djurens välfärd är allmänt accepterad här i kammaren.

**Talmannen.** – Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum onsdagen den 6 maj 2009.

## 16. Allmän översyn av arbetsordningen (debatt)

**Talmannen.** – Nästa punkt är ett betänkande (A6-0273/2009) av Richard Corbett, för utskottet för konstitutionella frågor, om allmän översyn av arbetsordningen (2007/2124(REG)).

**Richard Corbett, föredragande.** – (EN) Herr talman! Jag tänker använda mig av lite mindre än mina fyra minuter nu inledningsvis, och kanske lite mer tid när jag svarar senare, om det finns frågor som behöver besvaras.

Detta betänkande är resultatet av hårt arbete. Ursprunget till de reformer vi hoppas införa i vår arbetsordning kommer delvis från reformarbetsgruppens arbete. Reformarbetsgruppen inrättades av talmanskonferensen och dess dugliga ordförande är min kollega, Dagmar Roth-Behrendt. Gruppen lade fram en rad förslag som godkändes av talmanskonferensen och som sedan har översänts till oss för att vi efter bästa förmåga ska införliva dem i arbetsordningen.

Den andra källan utgörs av många små förändringar som har varit på gång under en längre tid, och som vi nu har lagt samman i stället för att ha flera betänkanden som ändrar reglerna på mindre punkter. Vissa är tekniska, vissa är klargörande och gör våra regler mer lättlästa, t.ex. den som slår samman artiklarna 141, 142 och 143 till en enda kodifierad text som beskriver hur vi organiserar våra debatter i plenum. I samband med detta har vi det innovativa ändringsförslaget enligt vilket vi borde ha ett blått kort så att vi kan avbryta varandra. Herr Duff vill kanske t.ex. just nu ställa en fråga till mig om det jag har sagt, och jag skulle ge honom 30 sekunder enligt den här bestämmelsen, om den antas. Jag är säker på att ni redan i dag skulle låta honom ställa en fråga om han vill det, herr talman. Men det vill han tyvärr inte.

Det finns alltså några nya funktioner som skulle kunna liva upp våra diskussioner lite. Jag minns när jag först föreslog att man skulle kunna begära ordet vid slutet av de ordinarie debatterna, och alla sa: Nej, så kan vi inte göra, det blir bara en enda röra med gruppernas talartider, och så vidare. Men nu gör vi det, och det är en accepterad del i våra rutiner och jag tror också detta är mycket uppskattat av de flesta ledamöter. Jag tror att det blå kortet kanske kan bli likadant. Det finns vissa tveksamheter nu, men låt oss prova och se hur det faller ut. Jag är säker på att vi kan få det att fungera.

En del ändringsförslag har också kommit upp under diskussionerna, antingen i utskottet eller nu i plenum. Det fanns till exempel ett förslag om att alla slutliga omröstningar om lagstiftning per automatik skulle ske med namnupprop. Jag tror att förslaget kom från Hanne Dahl. Jag välkomnar det ändringsförslaget och vi har lagt till det i mitt betänkande. Många ledamöter har föreslagit att vi ska lägga till något om tvärpolitiska grupper, om så bara för att klart definiera vad de är och vad de inte är, för att visa att de är informella och inte kan ta över de parlamentariska organens ansvar.

Det finns mycket intressant i betänkandet. Bland annat finns ett ändringsförslag som rör det underliga systemet att ordföranden vid vårt öppningssammanträde är den äldsta ledamoten, i stället för till exempel den avgående talmannen som det är i vissa parlament – eller till och med den avgående vice talmannen, om talmannen inte blir omvald. Det är en förnuftig förbättring av vår arbetsordning.

Jag slutar med detta. Jag har inte använt all min tid, men jag vill gärna återkomma på slutet och besvara frågor om det behövs.

**József Szájer, för PPE-DE-gruppen.** – (EN) Herr talman! Jag välkomnar detta förslag och jag vill tacka Richard Corbett för hans hårda, och inte alltid så tacksamma, arbete.

När vi ändrar i arbetsordningen blir våra kolleger ofta mycket oroade över vad som pågår. Många inser inte vad som hänt och vilka ändringar som gjorts förrän de har verkställts, och då är det för sent att ändra på dem. Jag stöder med eftertryck de flesta förslag som lagts fram, särskilt då de inte bara återspeglar ert hårda arbete, utan också, precis som ni nämnde, den parlamentariska reformgruppens arbete under Dagmar Roth-Behrendts ordförandeskap. Gruppen har arbetat fram förslaget mycket väl.

Under den parlamentariska reformprocessen klargjorde jag också för vår grupp vid våra diskussioner att detta betänkande om parlamentariska reformer måste godkännas genom förändringar i arbetsordningen. Detta är ett demokratiskt förfarande som avslutas med omröstning. Inget kan ändras enbart genom diskussioner i gruppen, och det var vår utgångspunkt i arbetet.

Jag var också något kritisk till det som just har omnämnts, nämligen att vissa av de informella förfaranden som vi har i parlamentet institutionaliseras. Jag är lite rädd för det. Om vi har en praxis i arbetet är det bättre att låta det få vara en praxis och inte nödvändigtvis ändra bestämmelserna.

Det viktigaste för vår grupp är emellertid proportionaliteten. Utskotten spelar en mycket viktig roll i parlamentet. Vid arbetet inför omröstningen här i parlamentet avlastar de parlamentet i hög grad genom att rösta i utskotten. Det är inte bara en fråga om själva förfarandet. Det är en fråga om demokrati, att utskotten återspeglar de proportioner som gäller i plenum när viktiga beslut tas. Jag anser att det är en grundläggande fråga om demokrati och stödjer betänkandet på PPE-DE-gruppens vägnar.

**Costas Botopoulos**, för PSE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag är en av de underliga konstitutionella varelser som tycker att arbetsordningen avspeglar vårt eget arbete här i parlamentet. Jag tycker att det är ett viktigt dokument som Richard Corbett har tagit fram, han som är specialisten på området. Till hans förtjänst måste jag säga att detta är den andra ändringen av arbetsordningen. En del saker förändrades ganska nyligen och vi ändrar nu på dem igen, eftersom vi har sett att det behövs för att parlamentets rutiner ska fungera i praktiken.

Jag vill här i kväll göra en allmän kommentar och tre mera specifika. Den allmänna kommentaren är att jag anser att det är mycket viktigt att vi även talar om den andra aspekten av Richard Corbetts betänkande, nämligen hur Lissabonfördraget påverkar vår arbetsordning. Det är viktigt att vi diskuterar även den saken, eftersom en förändring av arbetsordningen utan denna andra aspekt inte skulle bli tillfredsställande.

Mina tre specifika kommentarer: Den första gäller en förändring i vilken jag själv spelade en mindre roll. Det handlar om att vi försöker införa tanken på ett forum, ett *agora*, i arbetsordningen, en möjlighet för medborgarna att vända sig till parlamentet och delta i parlamentets diskussioner. Det är ett initiativ med stort symbolvärde som vi tog tillsammans med min vän och kollega Gérard Onesta, och jag anser att det vore bra om det kunde innefattas i arbetsordningen.

Den andra kommentaren av vikt är de förändringar vi gjort avseende initiativbetänkandena. Efter att ha sett hur initiativbetänkanden fungerar i praktiken återinför vi möjligheten till att göra ändringsförslag, även om de måste göras av en tiondel av parlamentsledamöterna. Min tredje kommentar rör det blå kortet. Jag är för allting som livar upp parlamentets debatter, så den här möjligheten för ledamöterna att avbryta varandra och tala på ett ordnat sätt är en god idé.

**Andrew Duff**, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Först och främst vill jag tacka Richard Corbett för hans arbete. ALDE-gruppen stödjer paketet. Det innebär en modernisering av parlamentet som vi uppskattar. Vi blir mer effektiva och mångsidiga, och jag hoppas också i slutänden mer attraktiva för allmänheten, och särskilt för pressen.

Det finns dock ett par detaljer jag vill ta upp. Den första gäller det som József Szájer talade om: försöket att tvinga utskotten att stå i strikt proportion till partifördelningen i parlamentet. Jag tycker faktiskt att det är helt i sin ordning att en politisk grupp, för att uttrycka sina preferenser, låter flera av sina ledamöter ingå i ett utskott som man tycker är särskilt viktigt. Om vi antar ändringsförslag 42 kommer grupper och ledamöter att finna det frustrerande, och det kommer i slutänden att krävas större flexibilitet.

Jag vill också starkt försvara de ändringar av artikel 45.2 som man kommit överens om i utskottet för konstitutionella frågor och som Costas Botopoulos nyss talade om. Jag tror att vi behöver ha en möjlighet att förbättra initiativbetänkandena när det behövs, och våra erfarenheter sedan i juli, när den förra ändringen infördes, har visat att de ofta behöver förbättras i plenum.

Jag vill också rekommendera ändringsförslag 68 rörande omarbetsningsförfarandet. Jag anser att parlamentet har begränsat sig för mycket. Vi borde på ett bättre sätt följa det interinstitutionella avtalet från 2001 i våra förfaranden för att ge utskotten rätt att diskutera större förändringar i delar av direktiv och förordningar som kommissionen önskar omarbete, men i mycket begränsad form.

Slutligen vill jag ta bort tillägget om delad och särskild omröstning vid förfarandet som tillåter talmannen att återförvisa ett betänkande till ett utskott om fler än 50 större ändringsförslag har ingetts.

**Monica Frassoni**, för Verts/ALE-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen har aldrig haft mycket tid för de stora parlamentsreformer som utförs av Richard Corbett – han är en av mina vänner och vi har arbetat tillsammans i många år, han är medveten om detta och han kommer inte att använda detta emot mig – eftersom de har en tendens att förvandla parlamentet till en byråkratisk apparat där de enskilda parlamentsledamöternas och minoritetsgruppernas och även utskottens roll måste underordnas talmanskonferensens och administrationens växande och delvis godtyckliga befogenheter att fatta beslut. Reformerna leder dessutom till förvirrade och faktiskt konfliktfyllda relationer mellan det ansvariga utskottet och de utskott som har ombetts att avge ett yttrande under lagstiftningsförfarandet.

Jag måste säga att jag under debatten här i kväll blir skakad över att vi inte talar om vad vi anser är de grundläggande problemen i denna reformering av arbetsordningen. Det första problemet är den förvirring som ofrånkomligen kommer att uppstå mellan det ansvariga utskottet och det utskott som har ombetts att avge ett yttrande. När det ansvariga utskottet förkastar ändringsförslagen från det utskott som har ombetts att avge ett yttrande kan dessa ändringsförslag nämligen hamna direkt här i parlamentet, och detta skapar uppenbarligen stora risker för rättslig förvirring – vilket vi förresten såg i Reach-fallet.

Inget utskott som har ombetts att avge ett yttrande har dessutom faktiskt någon frihet att utföra sitt arbete, och detta beror på den förvirrade och fullkomligt oacceptabla mekanism som gör det möjligt att genomföra gemensamma omröstningar och att ha gemensamma föredragande i ämnen som är särskilt viktiga för våra lagstiftningsbefogenheter.

Till sist, herr talman, finns det ännu en punkt som oroar oss i hög grad. Ett av resultaten från den arbetsgrupp om interna reformer där jag ingick, ett resultat som vi från början uppfattade som positivt, var förslaget att ge utskottet för framställningar betydligt större befogenheter och en viktigare roll. Men den roll som utskottet för framställningar kan spela har i denna reform utplånats genom att det inte längre är möjligt för utskottet för framställningar att vända sig direkt till kammaren utan att det uppstår otroliga komplikationer och eventuella konflikter med det ansvariga utskottet.

Av alla dessa skäl anser vår grupp att denna reform inte är färdig, och vi anser att det skulle vara ett misstag om den antogs av en majoritet i Europaparlamentet.

**Talmannen**. – Tack, fru Frassoni. Richard Corbett kommer naturligtvis att ha rätt att svara, men jag kunde inte låta bli att märka att Monica Frassoni använde ett rött kort medan hon väntade på att pröva det blå kortet.

**Hanne Dahl**, för IND/DEM-gruppen. – (DA) Herr talman! Arbetsordningen är grunden för allt arbete i ett demokratiskt valt parlament. Tydliga regler innebär en garanti för att alla som deltar i den politiska processen behandlas lika. Man kan inte ändra kraven för att utesluta vissa grupper, personer eller hållningar från inflytande. Man kan inte tänja på reglerna bara därför att det passar en att göra det.

I förra veckan, till exempel, diskuterade talmanskonferensen en metod för att kringgå omröstningen om Staes-betänkandet. Lyckligtvis avvisades detta av den juridiska avdelningen. Resultatet av en omröstning måste stå fast. Därför har även min grupp lagt fram ändringsförslag som skulle göra all omröstning elektronisk. Detta skulle göra det möjligt för oss att undvika misstag och samtidigt säkerställa att vi är beslutsförmåga. Jag uppmanar ledamöterna att rösta för dessa ändringsförslag.

**Jo Leinen (PSE)**. – (DE) Herr talman! Det är svårt att reformera Europeiska unionen, men det är ännu svårare att reformera Europaparlamentet, som vi har sett under debatten om översynen av arbetsordningen och gällande vår kollega Richard Corbets arbete. Jag vill tacka Richard Corbett för det verkligt enorma engagemang han har visat för att sammanföra olika intressen och för hans arbete med denna översyn av arbetsordningen ända fram till behandlingen i plenum.

Vi väntar på Lissabonfördraget. Då kommer parlamentet att få stora lagstiftningsbefogenheter, och vi måste förbereda oss på att göra lagstiftning till en huvuduppgift i vårt arbete. Initiativbetänkanden måste komma i andra hand. Lagstiftningen måste komma i första hand.

Vi måste också visa större kraft i vårt arbete runtom i världen. Parlamentsdelegationernas resor till olika länder i olika delar av världen måste kopplas till parlamentets fackutskott. Om en delegation sysslar med ämnen som klimatförändringarna eller socialt skydd måste även sakkunniga från relevanta fackutskott medverka.

Jag välkomnar att vi gör våra debatter mer attraktiva. I framtiden är det inte det röda kortet utan det blå kortet som kommer att skapa större dynamik. Detta är utmärkt. Samarbete mellan utskott, dessa gemensamma utskott, är något som måste prövas eftersom tidigare praxis var otillfredsställande. Låt oss vara uppriktiga och medge att det rådgivande utskottet nästan inte hade en chans. I detta avseende är experimentet med gemensamma sammanträden för två utskott ett nytt försök att komma fram till någonting bättre.

Denna reform är viktig. Det är också bra att vi genomför den före valet och inte skjuter upp den till nästa mandatperiod. Jag vill ännu en gång tacka Richard Corbett och alla dem som har medverkat.

**Andrzej Wielowieyski (ALDE).** – (FR) Herr talman! Även om Richard Corbetts betänkande är utmärkt innehåller det tyvärr ett mycket allvarligt fel. Vårt mål är att tillhandahålla parlamentstjänster av hög kvalitet. Därför måste vi undvika misstag och kunna förbättra texterna.

Endast ändringsförslag 8, som gäller artikel 45, kommer att göra det möjligt för oss att lägga fram ändringsförslag i kammaren med stöd av 75 ledamöter – vilket inte kommer att bli lätt att lyckas med.

Genom ändringsförslagen från Gruppen Liberalers och demokraters allians för Europa och Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen försökte vi garantera två eller tre politiska grupper denna rättighet. Vi har samordnare och skuggföredragande som är kompetenta och som följer lagstiftningsförfarandet.

Att förkasta den förändring som föreslagits av utskottet för konstitutionella frågor är liktydigt med att avstå från möjligheten att förbättra en text inom ramen för ett normalt förfarande, vilket är ett allvarligt fel.

**Nils Lundgren (IND/DEM).** - Tack herr talman. Skadeglädjen är den enda sanna glädjen, säger cynikern. Men även vi som inte är cyniska medger naturligtvis att skadeglädjen är en glädje och en sådan glädje känner jag nu. Varför? Jo, i fjol började vi, Junilistan och IND-gruppen, att begära omröstning med namnupprop på alla slutomröstningar. Och jag minns hur talman Pöttering skällde ut oss, hånade oss och påstod att detta kostade skjortan. Nu föreslår utskottet att alla slutomröstningar om lagförslag ska ske med namnupprop. Med rätta! För att kunna utkräva politiskt ansvar av sina EU-parlamentariker måste väljarna kunna kontrollera hur de har röstat. Hur röstade Daniel Hannan, Diana Wallis eller Eva-Britt Svensson, för att nämna några av mina favoritkolleger. Detta förslag är ett viktigt steg mot en demokratisk ordning, det stärker väljarnas kontroll av ja-sägarna i denna kammare. Jag tackar Richard Corbett för detta och tackar talmannen för ordet.

**Bruno Gollnisch (NI).** – (FR) Herr talman! Man kan faktiskt föreställa sig vad som skulle hända om det skulle krävas beslutsamhet under våra överläggningar. Vi är i dag bara elva närvarande som deltar i debatter om ytterst viktiga frågor som gäller nästa parlament. Därför anser jag att själva principen bakom dessa förändringar är högst tvivelaktig.

Vad som är ännu mer tvivelaktigt – oavsett det arbete som Richard Corbett har utfört – är ett ändringsförslag som har förkastats av utskottet för konstitutionella frågor och återförvisats till oss av de två största grupperna i parlamentet för att vi ska ändra på den traditionella bestämmelse som är gemensam för alla parlament i världen, dvs. att den äldsta ledamoten ska sitta som ordförande vid det inledande sammanträdet – och vi vet mycket väl att detta har skett under omständigheter som gäller en särskild person.

Denna bestämmelse är i högsta grad giltig, och det är uppenbarligen en synnerligen bedräglig åtgärd att vilja ändra på den helt enkelt därför att den näst äldsta ledamoten kanske inte uppskattas av majoritetsgrupperna. Detta är för övrigt parlamentets problem i ett nötskal. Snart kommer jag att ha varit ledamot av Europaparlamentet i 20 år. Jag har lagt märke till att arbetsordningen ändras varenda gång minoriteten utövar en rättighet. Det skulle vara bättre att avskaffa arbetsordningen och sedan bara acceptera majoritetsgruppernas vilja.

Omröstningen kommer att äga rum onsdagen den 6 maj 2009.

**Richard Corbett, föredragande.** – (EN) Herr talman! Låt mig börja med att tacka mina skuggföredragande, som har tagit sig an detaljerna i det här arbetet: József Szájer, Andrew Duff, Monica Frassoni och Hanne Dahl. Utan deras hjälp och utan deras arbete hade vi inte kunnat slutföra uppdraget.

För det andra vill jag gärna bekräfta det som redan sagts i dag. Detta betänkande har i själva verket delats i två delar. Det finns ytterligare ett betänkande som vi ännu inte lagt fram i plenum – vi kommer att behöva se över det i nästa parlament – som gäller hur vi anpassar våra förfaranden till Lissabonfördraget, om det skulle träda i kraft. Vi har naturligtvis tittat på detta som en föreberedelse, utan några tankar på ratificeringen som förhoppningsvis kommer att ske i morgon i den tjeckiska senaten och senare i år i Irland, men vi kommer att återkomma till det med det förberedande arbete som vi har gjort om fördraget skulle ratificeras.

Jag vill också bekräfta att här finns bestämmelser som reviderar, vilket József Szájer påpekade, nyligen gjorda reformer som kommit från den första rapporten från Dagmar Roth-Behrendts reformarbetsgrupp. Det rör frågan om initiativbetänkandena, där vi i dag har ett förfarande som många ledamöter tycker saknar flexibilitet. Vi har gjort det något mer flexibelt. Till en början kommer diskussionen inte bara att bli en kort presentation av föredraganden följt av ett svar från kommissionen och sen är det klart. Det kommer att bli upp till 10 minuter med möjlighet att begära ordet.

När det gäller ändringsförslag är de nu förbjudna för initiativbetänkanden. I stället kan grupper lägga fram ett alternativt förslag till förordning. Den rättigheten fortsätter, men vi vill också tillåta ändringsförslag om de läggs fram av en tiondel av parlamentsledamöterna. Herr Wielowieyski, som just har lämnat oss, har kritiserat denna punkt, men just nu finns det inga rättigheter att ändra initiativbetänkanden över huvud taget. På det här sättet får vi en begränsad rättighet.

Vi vill inte öppna portarna och låta hundratals ändringsförslag strömma in där utskott på sisådär 700 ledamöter skriver om långgrandiga resolutioner, men å andra sidan anser vi att en begränsad rätt till att göra förändringar där det är påkallat är en rimlig kompromiss och ger en god balans.

Ett annat sätt varpå en tidigare reform som är flera år gammal revideras är ändringsförslaget från ALDE-gruppen rörande omarbetning. Det är också en välkommen justering av de förfaranden vi tillämpar just nu.

Jag vill också bekräfta att många nya idéer har kommit från andra ledamöter. Jag nämnde några tidigare. Jag glömde dock att nämna artikeln om ett forum, *agora*, till vilken Costas Botopoulos och Gérard Onesta är upphovsmän. Det finns även andra tankar om omröstning med namnupprop för lagstiftningsbetänkanden – inte vid alla slutliga omröstningar utan vid slutliga omröstningar som gäller lagstiftningsbetänkanden, vilket jag tror jag nämnde tidigare.

Slutligen finns det punkter där jag inte är enig med vissa ledamöter. Andrew Duff, regeln om att ordföranden kan be ett utskott att åter se över ett betänkande om det finns många ändringsförslag, det är inte detsamma som en återförvisning av betänkandet till utskottet. Utskottet är bara ett filter för de ändringsförslag som görs i plenum så att vi inte behöver lägga flera timmar på omröstningen, men bara för de ändringsförslag där det finns en viss grad av stöd. Det är inte en återförvisning.

För det andra, angående punkten som togs upp av Monica Frassoni om att utskott som avger yttranden har rätt att inge ändringsförslag i plenum. Jag är mycket tveksam till om detta är en bra idé eller inte, men den kom från reformarbetsgruppen som ni satt med i. Den fick stöd av talmanskonferensen. Det fanns en viss grad av samförstånd bakom idén, och därför överlämnar vi den åt parlamentet för godkännande, eller eventuellt avslag. Vi får se hur omröstningen går i morgon.

Slutligen, jag kommer inte att ta upp problemen i utskottet för framställningar. Vi ska ha en särskild diskussion om detta och jag återkommer då. Jag vill bara som svar till Bruno Gollnisch säga att han har fel i två avseenden. Detta är inte samma ändringsförslag som avlogs av utskottet. Det är ett nytt förslag, med en annan infallsvinkel. Jag hade stora betänkligheter kring det ändringsförslag som förelades utskottet. Jag är glad att kunna stödja det som nu lagts fram inför plenum.

För det andra, den äldsta ledamoten är inte så vanligt i alla parlament i världen, som han säger. I många fall är det så, men det är absolut inte det enda system som används, och det är helt i sin ordning att vi som ett europeiskt parlament tittar på de olika system som finns och väljer ett som passar våra förhållanden. Det får parlamentet avgöra.

**Talmannen.** – Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum onsdagen den 6 maj 2009.

## 17. Översynen av bestämmelserna i arbetsordningen om förfarandet för framställningar (debatt)

**Talmannen.** – Nästa punkt är ett betänkande (A6-0027/2009) av Gérard Onesta, för utskottet för konstitutionella frågor, om översynen av bestämmelserna i arbetsordningen om förfarandet för framställningar (2006/2209(REG)).

**Gérard Onesta, föredragande.** – (FR) Herr talman! Efter Richard Corbetts betänkande, som kan liknas vid en stor tårta, vet jag inte om detta är körsbäret. Det liknar mera den lilla tårtbit man får till kaffet samtidigt som notan överlämnas.

Jag kommer att tala om framställningar. Vi har tidigare sett att arbetsordningen i sin nuvarande lydelse har lett till en del problem eftersom vissa regler var svåra att tolka eller till och med ledde till ett politiskt dödläge när det gällde den ena eller den andra textens tillåtlighet. Därför har vi försökt rensa upp lite. Vi har försökt förtydliga och konsolidera, men detta innebär inte att det är fråga om någon revolution.

Först och främst vill vi kunna identifiera framställaren bättre. När vi för närvarande tar emot ett halvt ton framställningar är det nämligen inte klart vem som är kontaktperson. Vi kommer därför att be framställarna att specificera vem som så att säga är deras ledare. Annars kommer vi att bestämma oss för att använda det första namnet på första sidan.

Vi har fastslagit rätten att dra tillbaka sitt stöd för en framställning. Vi säger till medborgarna: "Ni kan inge en framställning men ni kan också avstå från denna rättighet och kräva att ert namn tas bort från listan med underskrifter."

Ni känner till att parlamentet kan ta emot korrespondens på sådana minoritetsspråk som galiciska, baskiska, katalanska osv., när dessa språk är erkända av medlemsstaten. Vi har beslutat att utöka denna rättighet till att även gälla framställningar. Om vi tar emot korrespondens på vissa språk som presidiet erkänner som språk för skriftlig kommunikation med medborgarna kommer vi också att svara på dessa språk.

Men den verkligt viktiga reformen handlar om tillåtlighet. Hittills har ledamöterna i utskottet för framställningar tidvis fått kämpa hårt för att komma fram till om ett visst dokument verkligen hör hemma inom EU-lagstiftningen eller inte. Eftersom EU faktiskt breder ut sig på alla områden kunde folk ta sig in bakvägen. Vi har därför försökt förenkla situationen genom att skapa ett slags incitament när det gäller tillåtlighet.

Om en fjärdedel av ledamöterna i utskottet för framställningar anser att en text är tillätlig kommer den att behandlas. Vi vill nämligen inte inskränka en grundläggande rättighet, en rättighet som under alla omständigheter bygger på primärrätten. I det fall då en framställning förklaras icke tillätlig kommer vi till och med att försöka rekommendera alternativa möjligheter till överklagan.

Det måste alltid finnas öppenhet eftersom framställarens namn och framställningens innehåll alltid kommer att publiceras i våra register, men om framställaren för att skydda sin integritet begär att få vara anonym kommer vi att kunna ordna detta. Detsamma gäller om det finns krav på sekretess under diskussionerna.

Naturligtvis har framställarens rätt att tala behållits, vilket avgörs av utskottets ordförande.

När det gäller rätten att vidta uppföljningsåtgärder har vi utökat den – eller snarare förtydligat den – i en viss utsträckning eftersom utskottet för framställningar tidigare i praktiken kunde utarbeta initiativbetänkanden mer eller mindre om vad som helst. Vi kan inte se varför detta utskott skulle ha fler rättigheter än de andra utskotten. Det kommer naturligtvis att behålla denna rätt under förutsättning att talmanskonferensen inte gör några invändningar.

De elektroniska registren har behållits. Om det är nödvändigt kommer man att kunna ta sig in i registren för att fastställa fakta eller rentav för att finna en lösning. Denna roll är en medlarfunktion. Det är ett något originellt system som vi har beslutat att införa och som kommer att vara bra för parlamentets trovärdighet.

Om det behövs kommer vi att be om bistånd från kommissionen, som i kväll är representerad här på högsta nivå, med att förtydliga tillämpningen av gemenskapslagstiftningen och eventuellt förse oss med information. Den information som inhämtas kommer naturligtvis att förmedlas till kommissionen, rådet och framställaren.

Men hur blir det med Lissabonfördraget om det skulle ratificeras? Ni känner nog till att detta fördrag innehåller bestämmelser om en ny typ av framställning – vid sidan av de framställningar till Europaparlamentet som har ingetts under mycket lång tid – nämligen framställningar som inges till Europeiska kommissionen och som har minst en miljon underskrifter.

Vi har helt enkelt beslutat följande: om Lissabonfördraget ratificeras och om en besläktad fråga tas upp i en framställning som en miljon medborgare inger till kommissionen skulle vi i parlamentet vilja kontrollera om vi sysslar med en identisk fråga och göra en bedömning om huruvida framställningen till kommissionen skulle kunna påverka vårt arbete eller inte, och i detta fall skulle vi helt enkelt underrätta framställarna.

Herr talman, mina damer och herrar! Nu tror jag att jag mer eller mindre har sammanfattat situationen. Det är alltså inte fråga om någon revolution, bara ett antal förtydliganden och en strävan att förhindra eventuella dödlägen.

**Richard Corbett, för PSE-gruppen.** – (EN) Herr talman! Det är med stort nöje min grupp kan uttala sitt stöd för Gérard Onestas betänkande. Han har gjort ett utmärkt arbete, och det var ju ett tag sedan. Det är lite underligt att talmanskonferensen väntade så länge med att lägga fram betänkanden till vår agenda i plenum.

Att man väntade så länge och att det nu hamnar på agendan samtidigt som mitt betänkande betyder att det finns en viss överlappning mellan de båda avseende en punkt, vilket Monica Frassoni antydde i vår tidigare diskussion. Det gäller samarbetet mellan utskottet för framställningar och fackutskottet. Alla är ense om att de båda måste samarbeta, men det finns en konflikt i grunden, så att säga: om de inte kan komma överens, vem har då sista ordet?

Man kan förstå båda sidor. Ledamöterna i utskottet för framställningar anser att de har mottagit framställningarna, de har satt sig in i frågan, de kan ha företagit utfrågningar, de kan ha fått besök, de kan ibland ha hittat något som eventuellt kan vara fel i lagstiftningen som det ansvariga utskottet har behandlat, och de känner att de har grepp om det hela och borde ha sista ordet om det ansvariga utskottet inte håller med. Å andra sidan kan man förstå det ansvariga utskottet. Varför skulle ett annat utskott plötsligt ha ansvaret för en fråga som ligger under deras arbetsområde, bara för att någon har skickat in en framställning till detta andra utskott? Man kan förstå båda sidor.

Jag har försökt jämka samman dessa båda sidor genom att säga att javisst ska de ha ett nära samarbete, och när det börjar närma sig ett avgörande måste utskottet för framställningar lyssna till vad det ansvariga utskottet har att säga. Det kan om det så önskar avvika från vad det ansvariga utskottet anser – den rättigheten finns – men i så fall måste utskottet för framställningar acceptera att det ansvariga utskottet har rätt att lägga fram ändringsförslag i plenum.

Jag tycker det är en rimlig kompromiss. Jag förstår inte varför Monica Frassoni tidigare sa att det skulle tillintetgöra utskottet för framställningar. Jag förstår inte alls hur hon kunde komma till den slutsatsen. Visst, ledamöterna i utskottet för framställningar i min grupp har sagt att de är nöjda med kompromissen och jag tror att den går att genomföra. Det är en kompromiss. Om man är extremist på ena eller andra sidan i den här tvisten blir man inte glad, men jag tror det är en kompromiss som går att genomföra. Det passar väldigt bra ihop med Gérard Onestas utmärkta betänkande, och jag menar att paketet som helhet kommer att fungera.

**Jo Leinen (PSE).** – (DE) Herr talman! Gérard Onesta sa att hans betänkande inte är revolutionerande, men det är ändå en viktig reform som stärker såväl medborgarnas rättigheter som utskottet för framställningar. Rätten att inge framställningar är en rätt som har getts till medborgarna, och det kommer att göras en del förbättringar varigenom medborgarna också kommer att uppmuntras att rikta frågor till parlamentet. Jag anser också att det är riktigt att det inte är ordföranden för utskottet som bör besluta om en framställning är tillåtlig eller inte. Även om jag själv är ordförande för ett utskott håller jag med om att ett ämne verkligen måste diskuteras om en fjärdedel av ledamöterna anser det.

Jag vill korrigera något av det som Gérard Onesta sa: EU-medborgarnas initiativ är inte en framställning – detta är någonting annat. Det är faktiskt en folklig EU-framställning, ett annat slags rättighet. Den är inriktad till parlamentet utan till kommissionen, och vi bör inte blanda ihop dessa två saker. Företrädarna för det civila samhället har fäst stor vikt vid detta.

Detta kommer förmodligen att vara det sista betänkande som Gérard Onesta kommer att presentera här i parlamentet. Jag vill framföra ett uppriktigt tack till honom för hans arbete som i många avseenden har varit utmärkt, både som vice talman och som ledamot av vårt utskott. Jag bör också nämna Agora, parlamentets forum för möten med det civila samhället, som är historiskt och ett verkligen viktigt instrument. Därför stöder vi Onesta-betänkandet, och vi tackar er ännu en gång för ert konstruktiva samarbete.

(Applåder)

**Talmannen.** – Jag måste rätta Jo Leinen på en punkt. Eftersom Gérard Onesta har ägnat sig åt äganderättspolitik kommer han nämligen att lämna efter sig många bestående verk utöver dem som har tillkommit på politiskt initiativ.

**Costas Botopoulos (PSE).** – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Även jag vill tacka Gérard Onesta för hans arbete och för hans närvaro i parlamentet. Jag vill göra några påpekanden om hans sista betänkande.



I likhet med Monica Frassoni är jag övertygad om att rätten att inge framställningar är en viktig rättighet, men jag måste säga att utskottet för framställningar är ett ganska egendomligt utskott. Det är viktigt, intressant, men också egendomligt. Denna minidomstol där allt mellan himmel och jord diskuteras är mycket viktig men också intressant, och den skiljer sig från vad vi gör.

Jag vill helt kort återkomma till tre punkter. För det första minoritetsspråken. Jag instämmer med föredraganden, men detta får inte öppna dörren för att språk som inte är helt lagliga ska kunna användas i parlamentet. För det andra tillåtligheten. Jag instämmer till fullo, och det är bra att målet är att tillåta snarare än att avvisa framställningar. Till sist vill jag säga att jag delar vår ordförande Jo Leinens uppfattning. Rätten till medborgarinitiativ har förvisso ingenting att göra med rätten att inge framställningar, en demokratisk konstitutionell rättighet som gäller parlamentet, och man bör inte förväxla dessa båda saker.

Till sist vill jag säga att jag begärde ordet framför allt för att tacka Gérard Onesta för hans arbete.

**Talmannen.** – Jag ber ledamoten om ursäkt eftersom jag genast fick en tillsägelse för att jag uttalade hans namn felaktigt. Namnet uttalas Botópoulos och inte Botopóulos. Jag ber ännu en gång om ursäkt.

**Monica Frassoni (Verts/ALE).** – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Även jag vill tacka Gérard Onesta, också som företrädare för gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen. Vi var för övrigt båda på en fest tidigare, och vi kommer snart att gå tillbaka för att framföra ytterligare tack och avsluta firandet.

I detta sammanhang vill jag naturligtvis säga att vi stöder betänkandet, men också att vi anser att relationerna med det ansvariga utskottet fortfarande är en besvärlig fråga i Corbett-reformen, och här vill jag också säga någonting till Costas Botopoulos: det är inte så att utskottet för framställningar är ett egendomligt utskott. Det är ett utskott som har en mycket specifik roll, och i de flesta fall gäller framställningarna tillämpningen av gemenskapslagstiftningen. De gäller brott mot direktiv och lagar som inte alltid har något särskilt tydligt samband med det ansvariga utskottet.

Jag vill gå längre och säga att var och en som har haft aldrig så liten kontakt med arbetet i utskottet för framställningar kan se att det är ett slags "askunge" i Europaparlamentet. De kommer också att se att det ansvariga utskottet inte svarar på anmodanden från utskottet för framställningar, det vill inte besvara sig med att svara på någonting som utskottet för framställningar säger, gör eller föreslår.

Det är detta jag fruktar. Jag fruktar att utskottet för framställningar, som inte alltid, men ofta, sysslar med tillämpningen av gemenskapens direktiv, på något sätt måste vänta på tillåtelse från de utskott som är ansvariga för att stifta lagarna och som därför spelar en annan roll och att utskottet för framställningar också måste be om tillåtelse från talmanskonferensen när det är ett enkelt fall som gäller kontroll av tillämpningen, och jag upprepar att detta inte har något samband med parlamentsutskottens lagstiftande funktion.

Därför uttrycker jag min oro över den reform som Richard Corbett har föreslagit när det gäller framställningar även om jag i högsta grad instämmer i vad Gérard Onesta sa, och jag tackar er igen, herr vice talman, för att ni är flexibel med tiden.

**Talmannen.** – Det var faktiskt en artighet eftersom det var det sista anförandet i kväll förutom svaret från vår föredragande Gérard Onesta som nu får ordet.

**Gérard Onesta, föredragande.** – (FR) Herr talman! Jag ska försöka ge svar till mina kolleger. Herr Leinen! Ni har absolut rätt: det var en felsägning. Förfarandena är fullständigt olika när det gäller hänvändelser till kommissionen enligt bestämmelserna i det eventuella framtida fördraget och hänvändelser till parlamentet via framställningsförfarandet.

Men i det hypotetiska fallet att dessa två typer av överklagande – som är mycket olika i fråga om placering och utformning – skulle gälla en identisk fråga beslutade vi att framställarna bör underrättas för att vi ska kunna vara säkra på om det är lämpligt eller inte att fortsätta våra undersökningar. Vi valde helt enkelt att stärka samordningen i detta scenario. Jag förklarar mig verkligen i detalj, men ni gjorde rätt i att be mig om detta språkliga förtydligande.

Jag ska fortsätta med mina språkliga förklaringar när det gäller Costas Botopoulos fråga. Uppenbarligen kan det inte bli tal om att ytterligare bygga ut detta babelstorn som redan är ytterst komplicerat: se bara på antalet tolkar som fortfarande är här i kväll. Vi är helt klara över att det är parlamentets presidium som beslutar att framställningar och korrespondens med framställare kommer att utformas på andra språk som används i en medlemsstat. Dessa språk måste därför vara erkända i staten, och staten måste be om detta. Detta är för närvarande fallet bara när det gäller fyra språk. Om jag i morgon ville skriva på Volapük – ett inbillat språk

– skulle det naturligtvis inte erkännas av någon stat, och varken parlamentet eller presidiet skulle svara på detta språk. Allt detta är tydligt specificerat.

När det gäller de konfliktfrågor mellan utskotten som Richard Corbett uppmärksammade oss på vill jag påpeka att det i mitt betänkande, i enlighet med artikel 46 och bilaga VI, står att utskottet för framställningar redan kan be om ett yttrande från ett annat utskott som har ”särskild behörighet för den fråga som behandlas”. Ni säger att det fortfarande skulle kunna uppstå en konflikt i detta fall. Nu har vi faktiskt insatt en skiljedomare eftersom utskottet för framställningar inte kommer att kunna utarbeta initiativbetänkanden eller gå emot ett initiativbetänkande från ett ansvarigt utskott såvida inte talmanskonferensen tillåter det. Vi har ett remissystem, nämligen talmanskonferensen, som kommer att avgöra om det ankommer på utskottet för framställningar eller det ansvariga utskottet att vidta åtgärder för den händelse att de båda utskotten inte kan uppnå enighet. Vi har därför sört för en garanti för alla eventualiteters skull.

Herr talman! Jag tror att vi kan sluta efter dessa förtydliganden. Jag har väntat i nästan 20 år på rätten att få tala i sex minuter i kammaren, men det har varit en verklig glädje att få göra det inför ett sådant auditorium som detta.

**Talmannen.** – Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum onsdagen den 6 maj 2009.

## **18. Föredragningslista för nästa sammanträde: se protokollet**

## **19. Avslutande av sammanträdet**

*(Sammanträdet avslutades kl. 23.50.)*